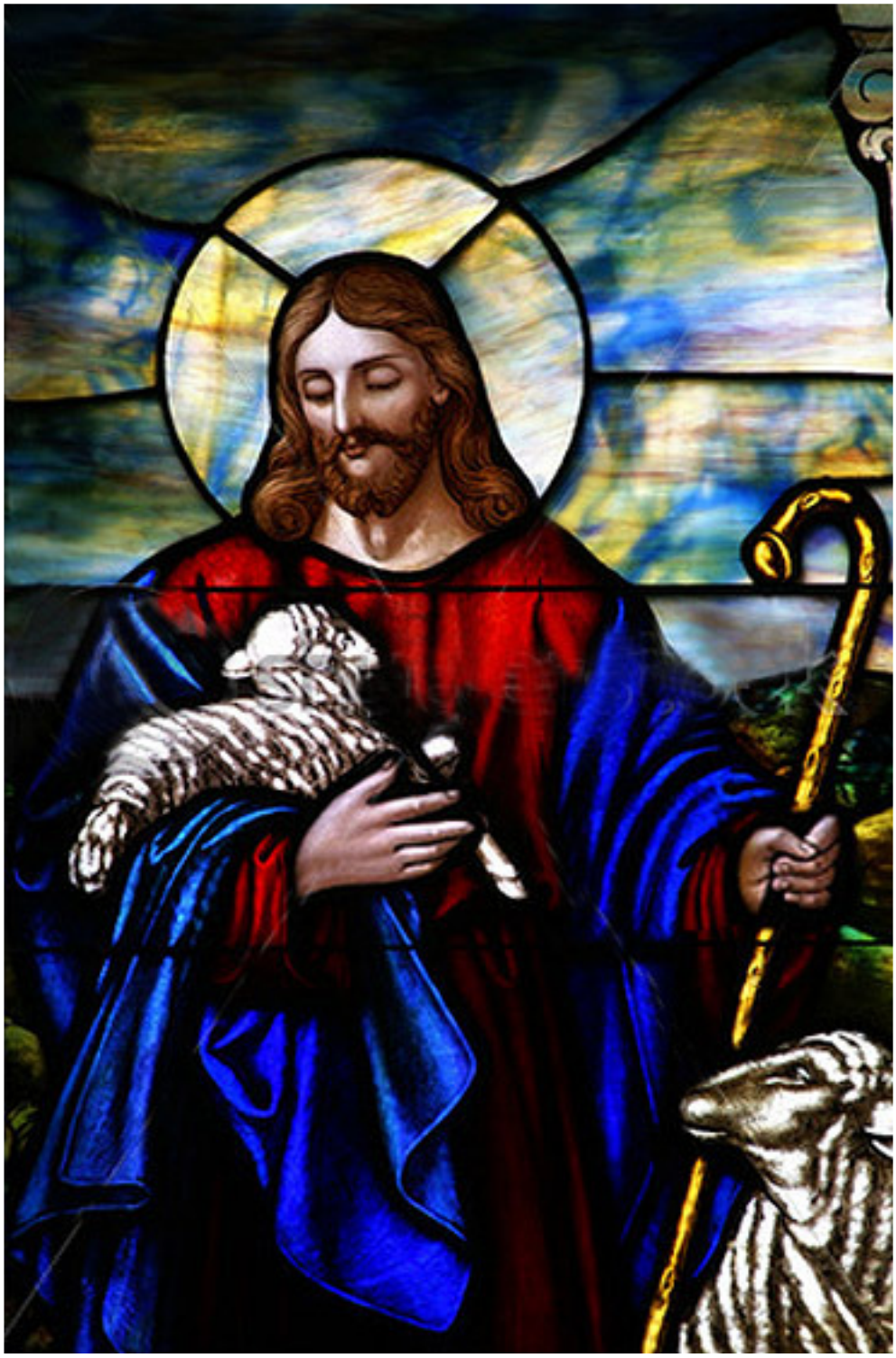

ЕПМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ТРИДЕСЕТ И ПЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

1186.2002.07.06 Който се е предал....10204
1187.2002.07.15 Малко ентомология....10207
1188.2002.07.18 Едно писмо от Д....10237
1189.2002.07.23 Удоволствие, святост и блаженство....10239
1190.2002.07.25 Нови задачи. Закони на Божествения принос....10243
1191.2002.07.28 Аватар и ятак....10257
1192.2002.08.03 За ползата от шума и за други работи....10276
1193.2002.08.03 Незнаен и благ като Бога....10284
1194.2002.08.04 Отговори на въпроси във връзка с ЖЛО "Вярност и разтапяне"....10292
1195.2002.08.24 Танцувайте лудо!....10306
1196.2002.08.24 Реализаторът....10314
1197.2002.08.27 Шуплите на Татван....10318
1198.2002.08.29 Аллнàм, аллунàм, аллàм....10327
1199.2002.09.24 Елмùни, елмòни и елмѐне....10336
1200.2002.09.27 По-силни от титани....10342
1201.2002.09.28 От експреса – на пълна скорост....10351
1202.2002.10.11 Христòвото съзнание....10353
1203.2002.11.08 Божественото вибрато....10389
1204.2002.11.16 Отговори на различни въпроси....10400
1205.2002.11.20 Белият ескадрон....10415
1206.2002.12.03 Осияние за зелениката....10426
1207.2002.12.16 Името му е Алоùм....10433
1208.2002.12.19 Херувимът на камилската птица....10434
1209.2002.12.31 Все още на кръста....10437
1210.2003.01.02 Бог ни е създал комплексни....10441
1211.2003.01.02 Абсолютно тотална вертикалност....10456
1212.2003.01.18 Единственият вход към чистовселената....10462
1213.2003.01.21 За монадното име, за неверните прогнози и за предаността....10467
1214.2003.01.31 По-ценно от вселената....10469
1215.2003.02.02 Различни въпроси към Елма....10473
1216.2003.02.04 Маркови и немаркови горива....10475
1217.2003.02.12 Плододаваща искра Божия....10477
1218.2004.08.01 Молитвата на Бога….....10479
1219.2004.08.23 Цинтрùл, урнòл и холòн….....10485

6.VII.138(2002)
Странджа

КОЙТО СЕ Е ПРЕДАЛ

13,26ч.

Работата по Божествените комуни произтича от чистотата на атмическото тяло. Чистотата на пламъка зависи от чистотата на горивото и вида на фитила. Следователно, същество без автентичен фитил и перфектно гориво не изпитва нужда от братски живот и се стреми към устройване на индивидално или родово гнездо.

*С думата "шикалкавене" ние продължаваме да квалифицираме всяко странене от радикални действия за образуване на Божествена комуна. Както отдавна повтаряме, пътят към безсмъртието започва от Тройката – при най-лоши условия. **Там** е работата, че вие си натъкмявате в ума кой да бъде третият, а по принцип той е **онзи**, когото не одобрявате, но го одобрява **вторият**. Ако трима взаимно се одобряват, това е **затворена** тройка; ако един е неприятен някому и после се смени с друг неприятен, като тези смени стават по волята Божия, получава се **отворена** тройка. Ако шестима са в две отворени тройки, Небето се отваря и се влиза в Божествения свят. При 3 отворени тройки става верижна реакция, а при 4 – Царство Божие на Земята.*

Всеки, който си представя тези тройки с нечисто съзнание, ще се хваща пак и пак за сухия клон на родовия морал или на самотията – и старостта ще го следва по петите.

Бог се противи на всякакви псевдокомуни, неотрепетирани при старите условия на живота. Ако този, който не одобрява някого, сам покани 10 такива

*човека да живеят последователно с онзи, когото обича, а сам той идва при него на всеки 11-и път, взаимното подмладяване ще се включи на пълна мощност и безсмъртието на канещия е гарантирано. Особено ако отсъства от **територията** си. При всички случаи канените трябва да са по-млади и красиви от него. Ако в цялото това време той прелива от радост и щастие и на всеки 11-и път общува с обичния все по-нежно и пламенно и става все по предан, прераждания падат и грехът е изкупен.*

Не е важно дали това ще бъде 11-ият ден, 11-ият месец или 11-ата година. Важното е, че така се пробва чистотата на горивото. Автентичността на фитила се изпитва по друг начин. Там е важна работата за Словото.

*Значи, пламтящо атмическо тяло значи участие в комуна, посветена на Словото и Делото. Ритъмът "11" е все още Дело, а не Живот. При Живота няма ограничение на съществата, които обичаме и които ни обичат. Там отпадат всякакви тройки, сродни вериги и ритми на общуване. Отворен си за **всички**; **всички** са отворени за тебе. Когато разбереш, че това е Бог и че с Бога се общува на всички полета, ставаш **едно с Бога и мощен като Бога.***

*Някои си мислят, че могат направо да станат като Бога – без да минават през атмическия свят. И **това** е възможно, ако си останат деца. Щом едно дете каже, че обича майка си повече от баща си или от някоя друга майка, в него е посято семето на падението и то престава да бъде дете. Първият, който го накара да каже кого обича повече, е самият Сатана, облечен в човешко тяло.*

*Ще кажете: "Илухимната любов..." – Девственият илухим е **божество**: той обича всички, наравно с едного - отива с радост при всеки, при когото Бог го праща. Той обаче съзнава, че докато е илухим, е призван да обича всички чрез едного - и затова Бог рядко го изпраща при други. Изпраща го, само ако види ревност или прекалено присъствие.*

Ще кажете още: "Тия осияния са чиста пропаганда: все любов, все обич, все обмяна... Няма ли сериоз-

ни окултни методи?"

*Методите са за малоумни, куци и сакати! Даваме ги с хиляди, дано се изцелят. Щом оздравеят и станат прекрасни – щом излязат от лудницата, наречена "Земя", - те се влюбват **във всички**. Като се влюбят в себе си (това значи подсигуряване на самота и ИЖР – Индивидуален Жизнен Радиус – б.п.), овладяват **физическата** вселена. Като се влюбят в сродната си душа и сродните си души, овладяват **духовната** вселена. Влюбят ли се във всички, влизат в **Божествения** свят. Щом се влюбят във врага си, овладяват и ада.*

Така че влюбването е за здравите хора, за безсмъртните. Щом си влюбен и по четирите начина, молитви, упражнения, методи, не ти трябват.

*Прочее, всяка комуна, която не е основана на **такъв** опит, на **такава** четворна жажда и практика, е основана на провал. Един ще дръпне към себе си, друг – към сродната душа или "симпатията", към сродното общество; трети – към всички; четвърти ще оперира само с дяволи. Няма ли единство, няма общ живот.*

*Затова ви съветвам да уредите поне първото: условия за **себе** си. Живеете ли сам, вие имате условия да опитвате и всичко останало. Не сте ли сам, могат да се провалят и четирите. Но сам без опити – без **постоянни** опити, - това е ад, по-страшен от всичко. Така живее **дяволът**. Той нарочно живее така, за да илюстрира колко ужàсен и грозен става онзи, който живее само за себе си. Като излезе от тази роля, ще видите, че е съвършен.*

*Сега приветствам всеки, който е вдигнал ръце и се е предал. След като няма спасители от "своите", по-добре се предайте на "врага" – случайните външни хора, които ядат и пият. Виждате, че "врагът" по разбира нуждите ви и ви дава собствен покрив, свобода, простор. "Близкият" **може**, но не иска – защото, който иска, го прави.*

Близките изоставят, чуждите спасяват. Почти не знаем изключение.

16,29ч.

15.VII.138(2002)
Странджа

МАЛКО ЕНТОМОЛОГИЯ...

(сага за IV и VII универсална и лична вибрация – с поучения)

Мудно и мъчително тече поредната безсънна нощ в бараката с гризачите и насекомите... Единственият начин да не се изгуби окончателно присъствие на духа е денем да се спи, а нощем да се будува. "Гениална" идея: облепвам стаята с тиксо по всички миши дупки, процепи и ъгли, но, без да ги прогризва, тази опашата армия пак е на гости при мене – може би се телепортират... Всичко тук хапе жестоко и болезнено. На първо място са ȍводите – на руски това значи стършел, но в Странджа тъй наричат едни големи мухи с блестящи тревнозелени очи. Не че липсват оси и истинскш стършели...

Наскоро до бараката рухна с трясък един огромен стар дъб, подяден точно от стършели. Само Господ е помогнал да не падне върху моята картонена барака и градината, която отглеждам с толкова мерак и труд. Като няма условия да се прави нещо друго с всичка сила, поне мотиката и ко-

Автентична снимка на въпросния дъб, преди да падне.

фите са налице... В стотици шишета, кофи и баки денем се топли на слънце вода за поливане; добавя се горска и друга тор, затова всичко расте като лудо. Разрешиха да се копае и сади и във ведомствената градина, понеже тази не стигна, колкото и да е голяма – а беше джунгла... Наистина, помогна и един приятел, циганинът Р. – той поне окоси. Насадил съм и се хванаха дини, пъпеши, краставици, тиквички, тикви, над 130 корена домати, зеле, картофи, гулия, патладжани, ягоди, марули, лук, праз, слънчоглед, царевица, фъстъци, соя, червено цвекло, бамя, ряпа, боб, чубрица, босилек...

Òводите са безумно стръвни и са един от плюсовете е интензивното трениране на бойни изкуства, за да се пъдят – бодибилдингът върви нормално... Само за ***това*** *да беше идването в Странджа, пак добре... Нали трябва да се мисли положително? Стратегията е да се спи на пода, въпреки нашествието на паяците – пружината сега е на прозореца и не пуска най-едрите изтребители – стършелите, бръмбарите и големите мухи. От комарите, мравките, паяците и папатаците спасение няма. До този момент битката с оводите, без да бъдат убивани, беше "безмилостно жестока": влизаха с десетки в стаята, може би на хлад. В прозореца се биеха орляци и всеки един се взема ловко с кърпата и се изхвърля навън, за да се върне скоро пак... Това съставляваше основната част от духовния ми живот тук. Желание за писане и четене – нула; спане през нощта – абсурд. Огромните плюски, подутини и рани се множат (хапят здраво и мравките, и скакалците...). В съседното село един човек умря от кърлеж; приятелите, идващи тук, хванаха кърлежи и едва им ги извадиха. Един от тях го втресе и трябваше да го лекувам със специален чай. За отровните змии, плъховете, скорпионите и за двуметровите смоци ще стане дума по-долу. Направлението "Странджа – Раят на Земята" – е имало и други измерения...*

А това е въпросната барака

Всичко, което се описва тук, нямаше никога да види бял свят, ако не бе настоял Шефът. По същия начин през февруари бе разпратено по интернет онова отчаяно писмо от Гърция до приятелите, което ги вдигна на нокти: едни бяха готови да преведат пари, други, които бе трябвало да са най-близките, се изказаха с негодувание и ми писаха да си сърбам попарата, не си мръднаха пръста. Тогава бяха описани не само контурите на гръцкия ад, но и прелестите на българската любов, когато си несретник в чужбина. Приятелите разбраха по интернет за шиповете на пор-

токаловите дървета в лицето и ръцете ни тук, за сбиването и падането ми от огромния камион по гръб на земята и за товарене-то на тежките каси с портокали след прясната операция от хер-ния... При това – в състезание с младите за самодоказване на 60-годишна възраст... Всичко това бе квалифицирано от някои "най-близки" като (цитирам) "пълно безумие", като "перфектен егоизъм и нарочна провокация с опас-ност за живота, целяща да потресе близки и приятели, с определена цел". Белезниците и затвора в Гръцко бяха почти сигурни, ако бе изпълнено намерението да се ходи пеш през цяла Гърция до границата, защото чорбаджиите-византийци не искаха да ни плащат надниците в уговорения срок, след много дни 14-часов труд. Също като в България – много работодатели и тук не плащат заплатите с месеци, за да превъртат народните пари в банките или в друг бизнес - и да си взимат процентите. Наистина, замалко не си тръгнах пеш през Византия – не съм нито първият, нито последният, комуто не плащат ни цент. Преди 10 години нещо подобно бе тръгването ми пеш без пари и документи от Швейцария за България... Как може такова поведение да не е за клиника? Кому да обясниш, че тия "представления" се аранжират от време на време не от личен зор, а от една друга, по-висша Воля, и то не каква да е? Как да бъде разбрано, че гангрената на едно място е симптом за ампутирана съвест на болен по-голям, колективен организъм, какъвто би трябвало да представляваме ние, приятелите - ако човечество, ареал, нация, съидейници, приятели, познати и близки представляват организъм, а не раково образувание... Защо на тази планета всеки всеки орган мисли само за себе си и за личното си щастие и уреждане с нещата и хората, в които е вторачен? Самият Исус увисна на кръста и все още виси там точно по тази причина и с такава цел – да види дали някой ще се трогне. За някои сме луди, за други – "изнудвачи", "садисти" и "мазохисти", но само Бог знае как стоят нещата. Оказва се, че има нещо по-важно от образованието и талантите на хората..

Онова, което тогава ме спря да се разшири това писмо и да се пусне с документнални снимки в медиите, за да се предпазят други наивници, сега отпадна, но тук могат да се дадат още по-живописни подробности: за хлебарките, паяците и клозетните буболечки в Гърция - по пода, в завивките и по стените или падащи от тавана; за дюшеците, от които висят мокри и мазни вътрешности; за одеалата от американския флот, надупчени като след битка с превес на врага, както за и всички останали прелести и насекоми в спарените гръцки мазета през 2002 година, където двама-трима наивници се опитваме да заспим сред викове-те и псувните на колегите – пиещи, цакащи и пушещи непреста-

нно и споменаващи с класова омраза майките на робовладелеца и роботърговеца... Всичко това остана не само неописано, но и изобличителните снимки не излязоха, освен една на една пълна клозетна чиния, която е твърде ужасна, за да я помествам тук... Нещо се е погрижило да излязат само кадрите с пътуваянето и портокалите. Как става това на една и съща лента и в 5-те филма? Светкавицата нали уж работеше? Останаха само тези снимки от аргатлъка, които включвам тука. На път за Пелопонес излязоха всички фотографии с купения дефектен апарат в Анкона и едно малко апаратче, което правеше по 2 и 4 кадъра.

.

Красотите и преживяванията по пътя наистина бяха неописуеми и затова в този последен вариант на текта включвам някои снимки от пътуването с рейса, фериботите и влака.

Духът има нужда от приключения, простор и крайно разнообразие, а душата – от приятно общуване със все нови и нови същества. Затова пътуванията и гостуванията са техният въздух, тяхната храна.

Разбира се, ходенето пеш бос е закон Божи и вход към вечната младост и Божествната Вселена, обаче и различните видове технотронен транспорт все пак имат своите малки плюсове. По-добре с тях, отколкото постоянно вкъщи.

Пътешествията с кораби по море дават видения от холивселената и блажени преживявания, макар и хиляди пъти по-слаби от тия при някои морските обитатели и хората, които плуват голи.

При лежане без дрехи на пясъка на брега или в плитчините всеки път с различни хора, ако човек е веган и чучулига и няма понятие от ревност, ако разпознава Словото и работи само за него, те-

лепортациите в цяловселената са сигурни.

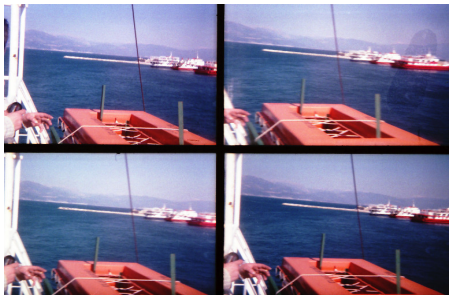

Освен това, дори и с лодка или кораб, Посветеният има шанс да се свърже с морсите народи под водата, понеже общуването с тях иска вертикално слизане на духа от самото място.

Обаче откъм от съвременните кораби и особено откъм яхтите това днес е напълно невъзможно, тъй като в тях има месо и алкохол и се пуши. Пак става връзка, но с морските и океански дракони и чудовища и хищните водни обитатели, които могат да омагьосат по-чувствителните хора и да ги изсмучат в най-страшния нисш астрал – подводния. Най-малката опасност е обсебване и полудяване.

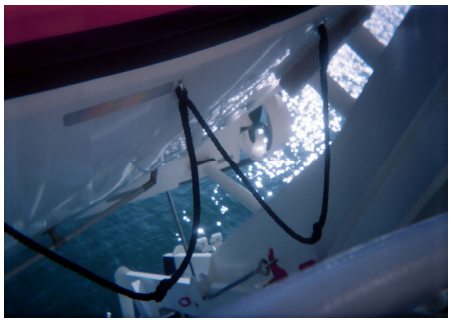

Освен в холивселената, от дадени координати на океана или морето може да се потъне духовно и в татван – света на Абсолютния Дух. Затова морските пътешествия на Посветените от Школата са задължителни дори и с човешки плавателни средства, докато не развият хипофизата си до степен да правят метаморфози – да се превръщат в делфини, китове и дълбоководни риби и същества.

Когато Посветените са на човешки плавателен съд, тъй като са в стихията на Нептуна за тях важи с особена сила законът на Тройнишя Ритъм. Ползването на каютите за самота, пътуване със сродна душа, сменяно ритмично по жребий всеки ден от присъствие на различни сродни души дава уникален резултат, трудно постижим на сушата.

Това е така, понеже в Божествената Вселена всички живеят естествено в Тройния Ритъм, а сушата е свързана с Универсалната Вселена (твърдата част на звездите и планетите). Знаем, че Универсалната, т.е. физическата вселена е все още "неустроена и пуста", тоест, в нея живеят

предимно същества с егоистично и плътско съзнание и затова все още не приемат Божественото.

Новата Земя, голяма с десетина радиуса повече от сегашната, ни подарява амфибийно етерно тяло и едно кристално тяло, с които може да се живее и пътува навсякъде в океана и по вселените.

Такива тела обаче получават само хората, които са разпознали Словото Божие в няколко последни негови прояви в даден свят, разпознали са Носителите му и са пожелали с всичка сила да учат, работят и живеят именно с тях, а не с други.

Върховно преживяване в самота, с чашка топъл шоколад на ферибота...

Гърците са много религиозни – черква до черква... И редовно ходят да се молят. Въпреки това, до черквите и при тях се простират необятни гробища...

В техните мазета и коптори за роби без баня и топла вода и с циментови подове, по-умните каторжници не спят нощем. Как имат сили да работят през деня - енигма. На много места в този подземен свят има и жени – не само в подобните мазета и котори без прозорци, но и по леглата в мъжките помещения или при мъжете в едно легло.. За тоалетните - да не говорим. Хайде, съгласих се да включа тук една моя снимка от такъв гръцки клозет, в безнадеждните усилия да го изчистя след отпушването, с четки и препарати, купени с мои евро та:

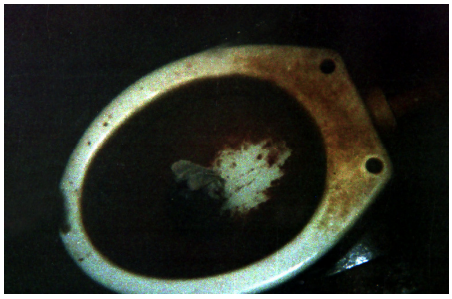

Донякъде прилича на една голяма картина на Гълъбин, която бе изложена на "Шипка" 6: клозетна чиния като тази, плюс едно залепено натурално изсушено човешко лайно в нея. Заглавие: "Животът на тази планета". Пред нея се трупаха и цъкаха с език най-много хора...

Сред пировете на въшките, паяците, бълхите, хлебарките и дървениците, все пак към сутрината някои заспиват... Един възрастен мъж викаше насън и всяка нощ ридаеше продължително и отчаяно: "Мале, мале, къде си да ме видиш!" В центъра на ортодокса...

Трудно е да се повярва, че от този кошмар са изминали само няколко месеца. Защо се случи всичко това? Знаят ли шараните и властите, че много нелегални роби и сега се самоубиват от отчаяние или се осакатяват и умират при инциденти? Колко момичета отиват за човешка работа, а се случва съвсем друго?

Тук изхвълям смачкани портокали за сокове и спиртни напитки...

При нерви, афект, безизходица или слаб ум, всеки може да изпадне в такъв капан. Не е важно каква е причината – на практика това илюстрира какво става, когато всяка коза гледа само собствения си крак. Когато преуспяваш в нещо светско, всички са много мили; пропадаш ли – не си техен проблем...

Останаха неописани и случаите, когато след 14-15 часа робски труд на плантацията завалява леден зимен дъжд. Ние сме на камиона, мокри и премръзнали, но робовладелецът спира пред някое кафе и влиза да се почерпи... 10-15-20 минути сладък лаф с другите преуспяващи елини като него.... 20 души на платформата са глупаци. Пак ще си легнем с мокри дрехи и направо с ботушите. Точно както в трудова повинност преди 40 години и в хамалството преди 20; но на 60 лазарника и след 4 хихургически операции е малко по-трудно...

Някои мъжки тука са били и по затворите, но и те едва издържат в Гърция. Има и не малко пенсионери, дошли да помогнат на децата и внуците си. Най-добрият ми другар там бе един набор - ром от северозападна България.

Той също ме наричаше най-нежно "приятел", както ромът-пазач в Странджа. В началото не ни искаха в никоя бригада - бяхме най-възрастни, мислеха, че ще им висим на врата. Ние с него обаче работехме не по-зле от другите, а даже и по-съвестно. На снимката по-долу той е най-отляво; другите на камиона са изпаднали интелигенти като мене, които искат да си изкарват залъка с мъжки труд, а не с проституция.

Циганите са безкрайно трогателни и предани, когато разберат, че ги обичаш. За разлика от някои българи, които са царе на егоизма и грубизма и каквито имаше и във гръцко.

Понякога ни караха с трактор в зимния студ, въпреки че е Южна Гърция:

От множеството арести и неприятности с властта в България, след контрастните душове "Съюз на писателите – миньор", "завеждащ редакция – хамалин", "Министерство на културата – шофьор", или "БАН – маневрен стрелочник", не е крайно лесно отново да си овладееш нервите да не се сбиеш с гяволите, които искат да те направят на идиот и тука, въпреки че вдигаш нависоко

*по два или три кафеза наведнъж, и можеш да береш по-бързо и качествено от младите - ако има началници да го видят и ако няма подлеци да го отричат. Подлецът мисли само за себе си и за **своя** екип - ти умирай. Отгоре на всичко, за него ти си или куку, или виновен. Въпреки това, понякога е весело – особено когато сутрин запалим огън и изгрее слънцето.*

Ето ме пак: тука се правя, че хвърлям портокал; вижда се и пушекът от спасителния огън в ранната, мразовита утрин.

*А си си взел и човешки дрехи, за да можеш ... като припечелиш (каква илюзия!)... събота и неделя да обикаляш из райовете на Елада. .. И – дай Боже, – когато най-после си купиш цифров апарат и видеокамера, а после и лаптоп... Глупости на търкалета! Рабòти се плътно, без почивни дни. И **правилно** – като завали дъжд, не се работи и отгоре на всичко плащаш на работодателя за "леглото" си по 4 евро на нощ като в частна квартира, а също и прехраната си – въпреки подписания договор, че и двете трябва да са безплатни.*

*Не че няма успели гурбетчии, останали във Византия с години – видяхме и **такива**. Като научиш гръцки, друго е. Но след първите дни или седмици повечето аргати хвърлят разговорниците и се заклеват, че повече никога в живота си няма да проговорят на тоя "скапан" език.*

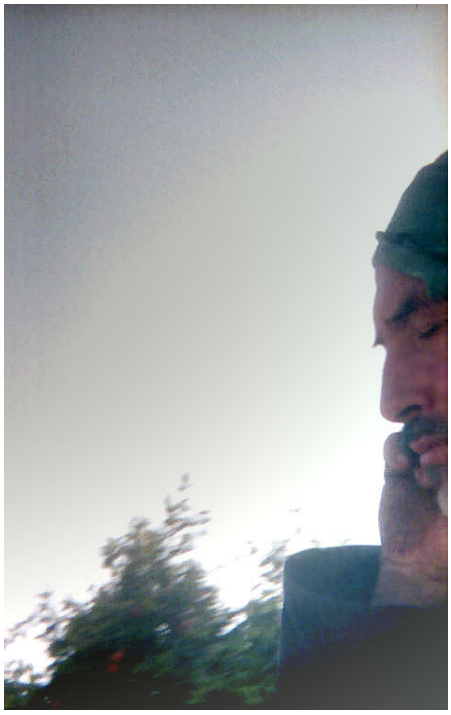

Някой колега ме е снимал в Гърция с фланелка на главата - само това е хванал. Философът отново е изпаднал в дълбок размисъл за смисъла на живота, докато камионът се тресе и другите наоколо ругаят или се веселят. Ето и една много подобна снимка на същия философ отпреди 40 години...:

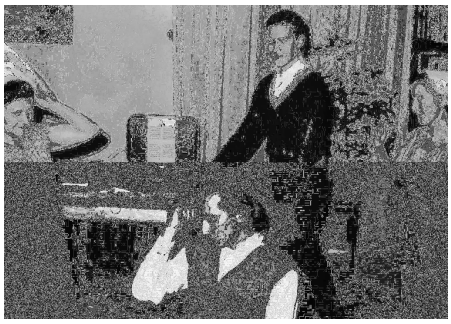

*Една вечер влязох в една таверна, пълна с местни предприемачи – гледаха мач по телевизията. Не че си нямат скъпи и прескъпи телевизори вкъщи. Пред всички – питие; всички физиономии еднакви: грамадни ченета, уста-цепка точно под носа, очи стъклени. Всеки има плантация, камион и трактор; всеки има мазе за нелегални роби от чужбина. **Има** закони, но властите си затварят очите, защото това е*

главното препитание на земеделци, данъчни и подкупна полиция и администрация. Понякога слагат прангите на някого - за парлама: нали ни докараха тука през 4 страни нелегално, въпреки брилянтния "официалеин и законен" договор, за който си платих в България 1000 лева, а в графѝята в Атина ни поискаха още по 300 евро, за да ни намерели работа!... Който няма пари – в каторгите! Та като гледах тия плантатори в кръчмата с отворени грамадни усти, те имаха вид, сякаш виждат на екрана на живо кацането на извънземни от Марс или появяването на сам Господ-Бог на Земята – толкова им беше интересен мачът! Но има и добри гърци – по-бедните. Може много да се разправя...

И тук съм вдигнал ръка с портокали, но снимачът е уцелил само нея... В оригинал или при увеличение 200 или 500, ясно се виждат по ръката ми драскотините от шиповете на портокаловите дървета.

Вкарването на роби и робини през 5 държави за по 500-1000 лева от наши фирми, за да попаднеш в Гърция, е редовна практика. Не можеш да идеш директно до Атина за 60-80 лева с влака, защото връщат от границата.

Гърците имат закон и искат да се справят с имиграцията, но на практика не видяхме нито един грък в плантациите – никой не е луд. За жълти стотинки се хващат само българи, албанци, руснаци, иранци и пр. В най-добрия случай - ако гладуваш, не пушиш, не пиеш, не ползваш почивни дни и не си купиш нищо – можеш да припечелиш два-три пъти повече, отколкото в България. И ***това*** *е стръвта. А фирмите у нас лъжат, че в Гърция се печелят законно по 1000 евро на месец и повече и че се подсигурява храна и квартира.*

Най-добрите – едни румънци – стигаха до 500 евро на месец, не повече. Но как го правеха, никой не разбра. Дали защото бяха машини за бране на портокали или по друга причина – неизвестно. По-късно, като ги наблюдавах какво правят, ми светна: пълнят кафезите с гнили портокали от земята, а отстрани и отгоре маскират с десертни... Всички други изкарвахме по 200, максимум 300 евро. И то - ако имаш късмет с градината и времето. Ние дойдохме в най-лошия сезон, когато портокалите вече свършват. За-

това битката за обект по това време е не само с нокти и зъби, но и с подкупване на посредниците.

Както казах, почти всеки чуждестранен обитател на гръцките мазета и коптори на практика е извън закона, защото е влязъл нелегално, с щедрата помощ на българските фирми. По закон, такъв трябва да бъде върнат по етапен ред, с белезници и престой в полицията или затвора. Някои млади хора се самоубиват или ги опозорянат и убиват по затворите вм Гърция, защото и там става същото, както във всеки "нормален" затвор. ***Разказаха*** *за такива сучаи. Това обаче се узнава за пръв път едва в луксозния автобус, когато разбереш, че не пътуваш директно за Гърция, а през Сърбия, Унгария, Австрия и Италия. Туроператорът обяснява на всички как да лъжат граничари и митничари. Фатката е да изхарчиш всичките си мизерни парици още по тоя дълъг маршрут, за да капнеш на гръцките робовладелци като манна небесна и да им работиш ангария само за хляба, леглото и обратния билет (ако имаш късмет). Още по пътя измамените нашенци смениха първата буква на титлата "туроператор" на гида ни от Пловдив... На него ни е предала бургаската фирма "Аджеленда2" на Антон (Ахмед) Маджаров, собственик на базара в Меден рудник и на още няколко големи къщи в Бургас и на други в строеж, на когото си ръсил 1000 (хиляда) лева, за да заминеш веднага без формалности. За тия пари ти се дава респектиращ документ и плащаш допълнително на нотариус, за да го завери...*

В Атина чакаш няколко дни в едно общежитие за мъже и жени в обща спалня, пред която клозетът е без врата и е пълен догоре. Оказва се, че няма осигурена работа, а си чакаш реда да те заведат в графѝята, за да ти търси тепърва работа. През тези дни си плащаш от джоба за храна и за общежитието на Андрей, който се е специализирал за българи и говори малко български. Наблизо е паркингът на българските фирмени автобуси, където чакат нашенци с нещастни и гневни физономии и се молят като на Господ на шофьорите да ги вземат обратно без пари или за колкото имат.

Най-после ни завеждат в графѝята, където работи и една мила нашенка и ни обяснява още помило, че за намиране на работа графията иска от 100 до 300 евро на човек (!!!) – извън 1000-та лева, които си снесъл на българската турска фирма. Който има – дава; който крие парите си или няма – сам си е виновен. Ще бъде изпратен в ада.

Но – хайде на влака – все още сме корназ... А красотите по пътя са впечатляващи...

Поема ни роботърговец, а не самият собственик – и ***той*** *трябва да хапне. С груби подвиквания като на говеда той те качва в камиона си и скоро те вкарва в едно селско мазе, за което и фантазията на Данте е бледа. Собственикът често има не само плантация, но и кръчма, камиони, трактори, коли, дворец, вили, яхти и пр. На който му върви, върви – хората знаят как да си пекат работата. Като се случи чорбаджията да спечели милион от ло-*

тарията, както стана с нашия, няма да влезе при аргатина да го почерпи една лимонада. Сутрин жена му, макар и хубавица и три пъти по млада от него, ще те бута грубо да се качиш по-рано на камиона и да идеш в мокрите, ледени корони на портокаловите дървета. А ако дойде случайно време за плащане, което зависи изцяло от кефа на господаря, първо идва именно жена му и събира парите за наема... На свободна квартира вземат и по 3 евро на легло в самостоятелна стая; а тук, с 10 или 20 души в мазе без баня и прозорци, ти взимат по 4 на вечер. За 10 дни – колкото е рейсът до България. Ако имаш късмет с времето и има работа, с мъка можеш да изкараш до 10 евро на ден. 5-6 евро за закуска, вечеря и цигари, който пуши - и край. ***Никога не ходете в Гърция през февруари! А падне ли се IV годишна и VII месечна годишна и вибрация, както стана тука, мисли му!***

Изпитана практика е да не се плаща на ден или в уговорената събота, а да се отлага. В противен случай робите спечелват за 4-5 дни пари само за връщане и се махат веднага. Но и в тия случаи текучеството е манна небесна за измамника: иде нова, свежа и глупава кръв, за да бъде експлоатирана по същия начин. Като такава, тя блъска, отчаяно луда да изкара нормата и наднормено. Но като не получи нищо, почва да мисли за бягство. От това гаднярът, по странна логика, също има сметка, макар и излъганият и пребит работник не дава вече ни количество, ни качество, и се тутка, чакайки да мине денят и псувайки работодателя. Защо чорбаджиите и кучетата им да имат сметка и от това?... – Точно тук е цялата философия на текучеството и в България, и във всяка друга робовладелска и феодална страна, където няма и помен от грамотен капитализъм. Едва в Гърция ни светна и смисълът на дефектната продукция – как се печели и от нея. Бяхме патили многократно в България от това, но не разбирахме как малките и средни акули печелят и от дефектната продукция - един абсурд! Бригадното заплащане на труда е един ***рай*** *за тарторите на социализма и дивия псевдокапитализъм – по много тънки причини. С очите си виждахме как бригадирът или партийният повреждат тайно продукцията на начинаещите, за да вземат* ***те*** *лъвския пай от глобите им и* ***– най-вече – да заграбят заработените надници на недоволните, които са избягали, без да си ги вземат, защото плюят на тях****. Естествено, чорбаджии, бригадири и надзиратели си прибират първо лъвския пай от печалбата на* ***техните*** *хора в бригадата, които са се утвърдили. Затова шефовете ги толерират – защото ония им дават да ги цицат без да "мъркат", но затова пък и господарите им пишат повече. Това "повече" се взема от новите, които веднага виждат, че нямат шансове и затова "лаят". Някои от тия "солташаци" (приближените) може и да са способни и честни хора, но съзнателно или не стават ортаци на комбинаторите и затова и те имат сметка от текучеството, от "некадърници" и фиктивно назначени. За да печелят повече, те трябва да усвоят и изработеното, неизработеното или глобеното от несретниците. За това особено много помогна у нас едно време и идиотският закон за дисциплинарното уволнение. Като работиш две години след това само на основна заплата без премиални, трудът ти се ограбва допълнително от "мъдреците", които са измислили и поддържат този хитър механизъм. Счетоводно и законово всичко изглежда наред, но икономически печелят само лъвовете и хиените. Като*

резултат – плачевна, неконкурентна, рухнала държавна икономика. Няма съзнание да се печели, като се плаща честно и без отлагане на способния работник, включително и на начинаещия, но поседмично, подневно даже почасово, както е в културните страни. Тогава няма да чакаш на дефектната продукция, на глобите и текучеството, нито ще превърташ заплатите на раята през банките и далаверите и да плащаш на нещастниците от дъжд на вятър.

В Гърция видяхме този соцмеханизъм брилянтно отработен, именно защото той бе дело на бригадири-нашенци – с богат социалистически опит... Първо обвинявахме само чорбаджиите. Преди всичко, обещаното високо заплащане е блъф. Второ, робовладелецът нарочно протака, не подсигурява работа, предлага помийни условия и взаимоотношения – и хората бягат отвратени, без да им е платено. Кой усвоява парите им? Не винаги само чорбаджията – има си нашенска, вътрешна мафия. Това е просто практика. Тя не само краде продукцията ти, но и я разваля, за да те направи на малоумен пред чорбаджията и да те глобят, да те изгонят. Хоп – изработеното от тебе, колкото и да е малко, влиза в нечий джоб! А мошеникът е чист и способен в очите на собственика – той докарва и на него допълнителна печалба от глобите на "некадърните" и надниците на избягалите...

***

Малко отдих от византийските мемоари... Стратегията да не се спи нощем е успешна: огромен странджански паяк прекосява чаршафа и ти го хващаш с изпитан жест с една кърпа и го изнасяш навън. Без гаранция дали няма памет за обратния път... Всеки нормален българин ще го убие. Направо си спец по такова хващане и изнасяне и на стършели, мухи, бръмбари, буболечки, стоножки като кренвирши, както и тежки пеперуди, биещи в стъклото като куршум... Сигурно някои са ендемити... Оня ден изнесох един паяк с туловище 2 см. и къси крачка. Има и кърлежи такива, не знам – особено след като са се напили... Но този не беше от смъртоносните – не беше белезникав. Ако беше – нямаше да четете сега тия красиви страници, ако въобще сте стигнали дотук...

Преди няколко дни тука работниците убиха голяма, дебела усойница, а аз почти докоснах една тлъста пепелянка докато спеше – нали е нужно плевене... Красота! Съседката пък е видяла голям двуметров черен смок как влиза в "моята" градина. Тук е имало преди един, но май не е същият. Онзи е бил питомен и много обичал да слуша Верди...

Така че има планини и планини, височини и височини. Съвсем не било случайно лагеруването на духовните хора над зоната на дърветата, дори иглолистните.

***

*Та **това** е фатката: по отработената система: един прекрасен ден роботърговецът, бригадирът или някой от "старите пушки" информира всички, че тази събота чорбаджията пак няма да плати. Възмутените зайци са в паника и все има по някой доблестен (но с 40-50 евро в джоба...), който си взима шапката, харизвайки на няколко надници. Кому – **туй** е въпросът. Чорбаджията може и да си няма и понятие от това, понеже понякога се оказва, че си плаща честно и в срок, но бригадирът Андрешко, който знае гръцки и комуто е дал пари-*

те ни да ни ги разпредели, ги е задържал - и ядосаните вече са си тръгнали. Бригадното заплащане по този начин е в пълна социалистическа сила и тук - някой взима парите на "некадърните" и на избягалите. В интерес на истината, в нашия случай не разбрахме къде точно отиваха тия пари – в работодателя или посредника. ***Ние*** *поне вярвахме, че нашият бригадир е неспособен на такова нещо – имаше честно излъчване. Но се е случвало нашенец бригадир, който знае гръцки и получава парите на хората накуп, да изчезне със заплатите на всички...*

Един от съкилийниците по тъмница разказа къде са били с двама други от бригадата преди да дойдат тука – при още по-ужасни условия. Закарали са ги през зимата в полето в някаква тенекиена барака без покрив и със зеещи стени. От дюшеците били останали само мръсни, наквасени и мазни фандаци. Леден януари – макар и в Гърция. Поправили си хората коптора, изпрали чергата на бившите дюшеци, направили си покрив и печка от тенекиите наоколо – и оцелели. Героите на Джек Лондон трева да пасат! Работили от тъмно до тъмно за жълти стотинки. Имам им адреса и имената – могат да разкажат подробно. А един колега разказа и за един случай в Пловдив, преди да го оперират: "Качиха едно момче на масата за операция, хирургът се сети да пита дали си е платило (разбира се, на черно), и като разбра, че не е, го свали от операционната маса. Момчето умря след 6 дни." Нали знам колко народни пари дадох в Бургас на ръка за моята спешна херния – 500 лева. Сто от майка ми и 400 от касата на приятелите. Оперираха ме още на другата сутрин. А един до мене беше лежал вече 10 дни на общо основание (плаща сс за престоя). Като отидох след седмица да си взема документа, този човек все още лежеше там и не знаеше кога ще го оперират. А беше за 2 операции, по-спешни от моите, и много го болеше.

Друга практика при бригадния начин на работа в Гърция, с пресните спомени и хватки на нашенци от социализма: преместват твоите пълни касети на своя ред. Ако ги хванеш – бъди готов за бой. Следваща гадост: не обират плода по върховете и вътре в дърветата от своя ред, а после лъжат пред шефовете, че това е ***твоят*** *ред –* ***ти*** *излизаш пред строя... На своя истински ред ти си перфектен и затова работиш по-бавно, но си го приписва друг.* ***Няма*** *кой да контролира; или ако има, е ортак с бандитите и дели облагите от кражбата и лъжата с тях, свидетелствувайки против тебе. Трета гадост, пак в собствената ти, родна българска бригада: гяволите берат бързо само достъпните портокали и натрупват много касети, а тебе оставят на железната стълба за дообиране на високите клони. Естествено, това е много по-трудно и бавно, ходилата се набиват от стълбата и болят, ти изоставаш и те сочат с пръст като некадърен. Или само* ***ти*** *тичаш - от много съвест и бригадно съзнание - до купа да снабдяваш групата с празни касети, за да не спира работата, обаче те обвиняват, че не береш и нарочно се мотаеш – лежиш на гърба на бригадата... Ако случайно* ***ти*** *си на лесното бране и натрупаш много касети – никой не ти казва браво; поправяш ли труда на другите, търсиш ли качество – тунеядец си...*

Един ден реших да наблюдавам как работят ударниците и всичко стана ясно - също като при румънците. Обират бясно първо падналите портокали от земята и ги маскират отстрани и отгоре с големи и здрави. Нали веднага няма да потече! При де-

*сертните партиди тябва да се берат само едри, сладки и представителни плодове; скапани се събират само за сок и ракия. Такива портокали се взимат от земята или се бият изборно с прътове на самото дърво и затова се събират бързо. Но лъжците ползват прътове и за десертните, когато не ги гледа никой. Ударното от пръта и от падането се прикрива – обръщаш плода да не се вижда... **Ето** как се изпълнява и преизпълнява норма! Ти правиш с усилия 90, най-много 100 касети, той за нула време прави 300! И друго: добрият работодател плаща на работника **отделно** за товарене на трактора и на камиона; гаднярът иска всяка бригада да си отделя хора безплатно за тази цел. Та ти губиш сили и време, не можеш да си изпълниш нормата, а чорбаджията печели и от перото за товарачи. Но и при събирането на гнили портокали, и при незаконното брулене с прът, често роботърговецът и надзирателят се правят, че не виждат, защото градината не е тяхна – често е под наем. Това дърво вече **дълго** няма да роди, но кой го е еня? Даже и чорбаджията не винаги се кара, защото тази градина, и да е негова, ще я продаде на някой глупак, а с количеството сега избива повече пари - нали дефектната продукция е маскирана... Търговецът на едро често **знае** това, но и той се надява да пробута хиляди такива касети на дребния търговец - и по правило успява. Дребният търговец ще си го изкара на купувача на пазара. Или босът не се коси много, защото ще нареди на чуждсестранните роби да изсипят портокалите, да направят селекция и да сложат десертните, здрави плодове, в едни касети, а скапаните – в други. Ще спечели и от двете партиди, защото плаща на робите колкото да не умрат. Никой не може да го контролира, понеже аргатите са нелегални. Който почне да пищи – собственикът вика родния полицай и той арестува чужденеца, а не братовчед си и земляка, който редовно му се пуска по нещо от цялата тази прекрасна индустрия. Не че не сме чели Маркс и Енгелс, но робовладелството и феодализмът процъфтяват и в третото хилядолетие, а ранният капитализъм става още поранен (и с двете ударения...). С тази разлика, че на практика ранѐн капиталист няма – контрата остава у дребния роб и потребител винаги.*

Всички тия неща и още много други исках да опиша още през март и да ги пусна в медиите чрез моите приятели, но не го направих. Имах важни причини и много по-съществени занимания. Сега обаче, при тлъстите паяци тука и при пълната невъз-можност да се занимавам с нещо друго, тия спомени почнаха да избликват на фандаци, защото ръцете, лицето и краката ми заприличаха на тия през февруари. Приличам на наркоман – кой ли вид и род не опита инжекцията си!... Скорпионите още не са се отчели, но вече винаги изсипвам съдържанието на дрехите и обувките си преди ползване...

*Един от колегите в Гърция разказа и за **такъв** случай: като работили едни нашенци доста дълго на един чорбаджия и си поискали парите, той извадил чифтето и ги прогонил. Нека се оплачат на филанкишията – те са "нарушители". А от нашите фирми всички са тръгнали "уредени" без проблеми и с писмени гаранции – с документ, заверен от нотариус... Затова сега имам да връщам тия 1400 лева на приятелите, а отидох именно за да ги удвоя и утроя - най-малко... Въпреки че никой не ми ги иска и ми ги дадоха с любов, ще ги **върна** – това е **железно**. И точно така направих – можем да ядем само*

жито много месеци...

Едно момче от Пловдив, още като влязохме в първата катакомба, каза, че ни се извинява, но той си тръгва веднага, защото е ***под*** *неговото човешко достойнство да падне тъй ниско. Скоро дойдоха и двойка момче и момиче, облечени елегантно. Казаха им, че ще спят в общия бардак и те, като го видяха и помирисаха, побегнаха през глава да си търсят хотел и утре да си заминават. Хотел в това село?...*

Първо, там не може да се диша. Влагата и смрадта са неописуеми – поделението някога в село Извòр, Радомирско, където спяхме 200 души трудоваци в едно помещение с пушеща печка, непрани партенки, некъпани и "наядени" с боб, също при затворени врати и прозорци, беше цвете в сравнение с това гръцко мазе и всички подобни... В казармата клозетите бяха надалече и чистехме "розите" редовно; тука са без врати, нечистени никога, и то направо срещу спалните; вода не се пуска. Още първите часове направих една еднолична бригада, защото гърците не ни различаваха от предишната партида - някакви изпаднали албанци - и не можех да понеса да възприемат и българите на такъв фон. Купих четки и препарати със свои пари, двама колеги и двете млади жени от помещението се включиха - и скоро всичко доби поносим вид. Другите не се помръднаха, понеже знаеха: тука може да сме само за 2-3 дни, няма защо да си пилеят силите, утре ни чака каторжен труд. Ако на всяко ново място чистим и помещенията, и нужниците, търкането е толкова голямо и са нужни толкова много лични средства за четки и препарати, та ако може и за газови маски, че няма смисъл. "Снимах" и клозетите в първоначалния им вид и после и как изглежда дворецът на чорбаджията на 8 метра отсреща, но излезе само дворецът...Е, и една снимка на тръцки клозет след почистване (повече бе невъзможно)... Тия хора нямат ли обоняние?...

Колегата с достойнството, който си тръгна веднага, си е продал колата, за да дойде в Гърция! Друг си е продал апартамента и каза, че ще работи като бесните, но няма да се върне просяк – ще научи гръцки и ще намери човешка работа. С колегата-набор (рома) и още един бяхме готови да станем и боклуджии за твърди 20 евро на ден + самостоятелна стая за трима в една къща. Но боклуджията, които си търсеше ортаци, изчезна някъде и не се вести. Някои нашенци ти взимат и капаро за такъв фишек - после иди го тъпри... Направо умирах да си направя снимка и като боклуджия - отзад на камиона... Уви, нямам снимки и от хамалството, миньорството и пр... Не ми се сбъдна и мечтата за пожарникар и коминочистач...

В резултат на всичко гореописано, спечелих общо точно 60 евро, оставих си 45 за връщане и с остатъка почерпих колегите за сбогом с кило мастика; подарих им и ботушите, които бях купил скъпо там – и чао. Назад към родината бащина!

Където ме очакваше следното (година четвърта, месец седма...):

На слизане от автобуса Атина–София, когато се трупахме да си вземем багажа точно през луксозния хотел "Принцес" до гарата, всички видяхме как един мургав и добре облечен гражданин, когото не помнехеме да е бил в рейса, спокойно взе един от луксозните куфари от багажното и го понесе... Но на същата дръжка беше и ръката на една от пътничките, която я дърпаше и викаше отчаяно, че това е ***нейният*** *куфар. Мургавият гражданин*

*изтъкна, пак много спокойно, че госпожата по всяка вероятност греши и че това е **неговият** куфар и че могат веднага да идат наблизо до Второ районно, за да го отворят и да се установи истината... Макар и "омаян" от картината, аз не видях лично края на този епизод, понеже изевднъж установих по интуиция, че документите ми липсват от **вътрешния** джоб на якето... Добре че нямах пари! Само преди половин час си бяха там – нали ги проверяваха. Веднага отидох до рецепцията на хотела, за да питам не е ли предавал някой изгубени документи, но нямаше такова нещо и бодигардът ме посъветва, с бързината на мисълта да тичам до полицията и да обявя изчезването, защото всеки момент някой можел да изтегли крупна сума от банката с моя паспорт и после да лежа в затвора – имало си фатки и за тая работа... Не ми обясни как става това. Посърнал, излязох от престижния хотел, пред чиито врати има толкова много вълнения всеки ден, и един възторжен таксист изведнъж ме разпозна, че съм оригиналът на снимката от "изгубените" документи – негов колега ги бил намерил под таксито си... Става дума за международния ми паспорт и личната ми карта, и двата документа без "гащи" – някой е търсел пари. Мистър Сенко трева да пасе... Това е станало в първата минута в тарапаната, когато се трупахме за багажа. Аз имах грамадна печалба от гурбета: няколко цента евро и 20 бълграски лева, които си ги носех още от родината. Десет си поиска първият таксист, за да ме закара при втория на ж.п.гара София (за сведение на чужденците – няма и 100 крачки...); 10 лева - на втория, за да ми даде документите... Твърдението ми, че това са единствените ми пари и че ми трябват поне стотинки, за да ида спешно до тоалетната и да взема после метрото до Люлин, остана без последствия. Нейсе, **имало** Господ - намерих едни стотинки по джобовете – ония сантими в евро и български. С първите се опитах да атакувам тоалетната на гара София, но жената каза, че приема само нашенски. Аргументът ми, че наоколо няма отворен чейндж и че тия чужбински стотинки са много повече, не ѝ подейства. Наложи се спешно спасяване зад едни храсти в градинката до гарата... С българските стотинки се добрах с метрото до майка ми... Като извади палтото ми от найлона, щеше да припадне – то бе попило цялата смрад на помещенията във велика Елада, в които се опитвахме да дишаме и да заспим. Не му върви на това палто – тя го бе натопила някога в белина и то бе станало като маскировъчна дреха. Тя се тюхкà тогава, но аз го намирам за модерно... При това е верен приятел – **то** ме спасяваше и на камиона, и нощем в бардака, защото се покривах с **него** – дадох бойното американско одеало на набора, на който въобще не му се беше паднало одеало. **Черна** точка: трябваше да му дам **палтото** – одеалата в аргатска Гърция са тънки като чаршафи, освен че са надупчени за проветрение... А колко хубави снимки си мислех, че съм направил с колегите и с това одеало - с няколкостотин дупки! И фандаците снимах, и клозетите, и ортаците от бригадата на техен фон и какво ли още не, но след няколко дни дойде роботърговецът със странен поглед и каза на мен и на бригадата ми да се махаме незабавно където ни видят очите и да си търсим друго село и друга бригада – с тия фотоапарати сме крайно нежелани от шефа... Макар че – добави той – и телевизията, и папата да викнеме, щели да му пръднат на... (не знаехме гръцки, но жестът му беше международен...). Така и*

сторихме (не че викнахме телевизията...). На новото място имаше много одеала и даже красиви юргани чистак нови, но се паднахме много мъже в сардела без прозорци, нямаше топла вода и баня, а клозетът... (Виж по-горе на снимката как изглежда след основно почистване, нямахме сярна киселина...Но и да имахе, тя щеше да разяде чинията, но не и черното...)

*****

3,40ч. сутринта, Странджа... Идеята да се уплътни нощта със "светли" спомени се оказа напълно успешна: изхвърлих още един паяк... Този път от същия сорт като предишния – може и да се е върнал, от носталгия... Може пък вегетарианската кръв да му е по-вкусна... Друг път са черни и мъхнати, но всички много обичат чаршафите. С кой акъл съм заспивал? Сега разбирам от какво може да са едни големи мехури по краката - като от изгорено, – които много бавно минават. Но може и да не са от паяците. Важното е, че от две нощи, като не спя, не се покривам и виждам всичко, което се насочва към плячката. Битката е в моя полза. През деня си отспивам и вече работя по градината само вечер. Абсолютно никакъв ищах за работа по Енциклопедията.

Хоп - следващия паяк: този път по-малък! Него инстинктивно го убих, защото ме ухапа много болезнено - при това с взаимна класова омраза. ***Полезно*** *нещо са цитатите... В една мъдра българска книга, обратно на всички подобни, един Българин и Небългарин твърди, че много насекоми и някои животни са творения на дявола - без искра от Бог, затова можело да се убиват. Удобна теория и за Сталин и Хитлер, като се прехвърли и върху хората. До този момент, като индийците, аз упорито следвах линията, че всяко убийство е грях и че който убива хлебарки, ще се преражда в хлебарки до второ пришествие... При това знаем, че всяко убийство е размножаване и че всеки унищожен враг или кърлеж ще пръкне "нови хиляди борци", защото един убит се вселява в много повече форми, набъбнал от жажда за вендета... Е, и от изпитата сила и кръв... А змиите помнят убиеца си с векове и рано или късно го откриват, където и да е прероден... Не по-добра е и участта на касапите, ловджиите, месарите, клеветниците и пр. Утешавам се със шляпалката на Борис Николов - родения ангел на Земята и образец за Ученик, според Учителя. С нея той изтребваше стотици нахални мухи на ден, без да му мигне окото.*

Уви, по рефлекс убих и един комар – от "хеликоптерите". Май не трябваше – те са мъжки и не хапят... Като си погледна ръцете, краката и снагата, а още и душата, комай всичките ми плюски са в резултат от жаждата ми за "свобода сред природата"...

Има още много време до разсъмване... За разнообразие и още по-пълен духовен живот, почвам да броя ухапванията: 53. Останалите са недостъпни за триизмерното зрение, но осезанието живо ги идентифицира...

Естествено, всеки ще каже: "От главата си пàти! Защо не съм ***аз*** *в Гърция или на джендема?... Разни хора редовно се навират точно там, където най-много скърца. Кой ги бие по главата?..."*

Каквото и да е, факт е: има и ***такива*** *хора...*

Сега съм решил да пратя това на повече приятели. Може да последва и друг текст, от друг автор и много по-красив, но този тук може да бъде ползван за поука и за медиите, ако някой поиска. След "Дневник на един тро-

лейбусен шофьор" отпреди 10-ина-15 години и други документални жизнеописания от същия автор, това е едно живописно допълнение. По-едрият текст след настоящия е само за онези, които вече са чели подобни. Инак ще намерят "пълно потвърждение", че лудостта на автора се е разцъфтяла окончателно, представяйки си, че му говори някой друг... Кой както иска...

Сега, седем години след тази епопея и това автожитие, редактирайки и осмисляйки не само този епизод от страданията на "грешния Софроний", някой започва да проумява най-сетне защо е било всичко това. От 1972 година насам стоят необработени и захлупени текстове, който са дадени от доста престижно място. За хората, които са имали честта да ги получат, не се очертава особено прекрасен живот, ако перманентно заобикалят и отлагат задачата на живота си, въздишайки по несъществуваща любов и свобода.

А сега - да видим как е отговорило това "Престижно Място" на икономическите и ентомологичните описания на споменатия грешник. Най-много се интересува: византийска карма ли е имал за доизплащане – или е бил засилен натам с чисто научна цел?...

Странджа, 4:04ч. (да отбележим, че и **годината** е **четвор-ка...)**

- *Физическият свят е **дъното** на ада – той още не е изчистен. Това съм ви го **обяснявал**. Служебните същности без искра Божия се делят на **паднали мюони**, **паднали хостони**, **тафѝни** (вампири в атомния свят), **сорѝни** (вампири в молекулния свят), **щони** (вампири в йонния свят), **зорцѐни** (вампири във вакуума), **щоѐни** (информационни вируси), микроби, **упѝри** (идеологически вампири), собственици, продавачи, укорители, ядачи, пиячи, смукачи, продажници, измамници, шумари (вдигащи шум), убийци на природата, садисти, мазохисти, началници, послушници, прилепчии, самодоволци, славолюбци, ревнивци, умуващи, мъдруващи, спирачи, замръзвачи, подпалвачи, суетници, тщеславници, ловци, роднини...*

*Това е безразборно, на пръв поглед, изброяване, но един ден ще разберете последователността и връзката. Съществуват още милиони и милиарди представители на ада и на съответните същества с душа, временно помрачена. Преди години ви дадох осияние за **битовите** служебни същества от Ремонтното Битие. Сега ще кажа няколко думи за **вредните** насекоми и адски животни.*

Както е широко известно, животните са кондензатори на съответните ангелски и човешки пороци и недостатъци, грехове. Те имат и положителни качества и добродетели, които един ден ще се развият.

Насекомите са Сатурнов клас мюонни създания, генално кондензиращи формите на егоизма. Техните конструктори са майстори от преизподнята, но истинските им създатели са един

*разред ангели и повечето хора. Майсторите само сглобиха видовете егоизми, които са родени от **други**.*

*Най-ужасните - паякообразните - са произлезли от менталния, а не от астралния свят. Летящите са от падналия **причинен** свят. Мисълта за **себе** си създава паяците, а мисълта за **своите** си – пиявиците, октоподите и всички останали меки смукачи. Почне ли някой да мисли за себе си, създава **паяк** в пространството; мисли ли някой повече за "своите си", създава мекотело и сам се превръща в мекотело.*

Макар и адски, двойките видове, които се изяждат един-друг, са стремеж на адската природа да се самоунищожи и да поддържа равновесие на адските мисли, чувства и постъпки - механизъм за самоунищожаване и унищожаване на различните видове щения и егоизми. Същевременно, това е и система за поддържане живи на съответните хора и ангели, които са родили тези форми. Сега избиват кърлежите, но с това освобождават психическата отрова на жаждата за прилепяне към друг и вербуване, навлизайки в него като свредел. Всяко вампирическо насекомо е кондензат на съответния вид психически вампиризъм и спасява хора и ангели от бърза смърт. Вампирите са благодетели: като пиявиците, те пият само нечиста кръв. Намерете един човек с абсолютно чиста кръв и вижте ще кацне ли насекомо на него, ще го приближи ли.

Да умреш от насекомо – това е благодатна смърт, неутрализиране на карма от егоизъм. Да умреш от паяк – това значи другия живот да бягаш от мисълта за себе си като дявол от безсребърник. Да те изсмуче мекотело, това значи в следващите животи да не припариш нито под венчило, нито в "семейно огнище". Да умреш от змия – това значи да се отучиш за много животи или завинаги от навика да се лъжеш [въобще] и да лъжеш, че си по-умен и по-мъдър от другите; от мисълта, че имаш право да ги просвещаваш.

Така мога [сега] да ви изброя всички болести и смърти, причинени от определени носители, и съответствията им с човешките и ангелските пороци. Да те разболее или убие паяк – това е кармична благодат, която попива основния грях на егоиста, създаващ мрежи от клиенти чрез реклама и убеждаване. Да ти причини това комар, значи да ти се топи кармата на егоизма да си нахален глашатай и дистрибутор на реклами за адски стоки.

Човекът-паяк бърка дълбоко в душата, но от дистанция: подготвя си жертви чрез учения, философски системи, информационни

*мрежи. Човекът-комар ще ти проглуши ушите да купиш конкретна стока. Паякът е производител и магазинер; комарът е викачът и кандърдисвачът по улиците, който виси и на вратата ви, навира се в дома ви. Все пак, това са **насекоми**: продават ви само **идеи и реклами** за егоизмите, а не самите егоизми. Крайната им цел е да ви изядат.*

*Мисионерът – търговският пътник на адските религии и познания – е създателят на **бълхите**; домашният моралист и съседът-нравоучител поддържа в изправност дървениците, а след смъртта си се преражда в дървеница толкова пъти, колкото ментална кръв е изпил. Менталната кръв е лековерието на противоположния вид егоисти, които предпочитат морала на **дървениците**, за да имат домашно и махленско спокойствие. Те може да са съвременни културни хора и да нямат нито една дървеница вкъщи, но нощем, в нисшия ментал, са жертвите-мазохисти, които с охота слушат морала на менталните дървеници. А те ги смучат, като ги учат да си стоят вкъщи.*

*Значи, концерти, партита, купончета, дискотеки, вилички, хотелчета, курорти, командировки, поклонничества, мисийки и мисии и дори космически пътешествия, но все с хора от по-ниска еволюция – и невидимият свят вижда, че сте пълни с **бълхи** в менталното си тяло... Нощем, в нисшия умствен свят, както и след смъртта си, такива егоисти се прераждат в бълхи толкова пъти, колкото е необходимо, и трябва да бъдат **избивани** от "културните" хора, за да се отучат да хойкат с хо̀ра и същества от по-ниска еволюция. Но - заедно с това – да се отучат и да надскачат ръста си, да правят впечатление, да зяпат по чужбини и чужденци или големци, за да се "уредят в живота". Те не съзнават, че успяващото и "великото" в този свят е от по-ниска еволюция. Ако умреш или се разболееш от бълха, бъди благодарен на съдбата, че сваля част от егоизма ти, наречен любопитство, грандомания, чуждопоклонничество; от упоритото ти его, склонно да поучава туземци и "непросветени"; да се възхищава от "големи" хора.*

Точно противоположна е болестта на въшкарите: те търсят брак с равни, с красавци, със "симпатии" – сладък живот със "сродни души"... Защо въшките се завират по космите? – Защото искат да заглушат антените ви към света, към другите - да ви ползват само за себе си. Тяхната песен е "само мой", "само моя". Обещават любов и вярност до гроб и съчиняват тексовете на [кръчмарските, старите градски песни

*и] брачните церемонии. Много обичат да устройват и благославят бракове, защото смучат **енергия** от тях. Впиват се **така** в кожата ти, че почват да пътуват под нея и да ти лазят по нервите. Един ден стигат до очите ти и поразяват твоята **истина** за любовта – натрапват ти **своята**. А тя е една: "домашен уют", "топлина" (разбирай само с едного), "присъствие"... Въшките по интимните места не случайно са "дамски" – искат да те научат да мечтаеш само за **дама** (яхъра), където получаваш удоволствие от **изгода**. Материалната изгода е типична за публичните дамове, а астралната ("**само** мой и **единствено** мой") – за съпружеските. Там често е и материална. Старата песен за "сродната душа" може да напълни с въшки и главата ти, а под мишниците в менталния свят са пълни с въшки религиозните и сектантите, партийците, клубните членове. Физически може да нямат нито една въшка, но под менталните им мишници бъка. Егоистите от творческите съюзи и шоубизнеса са пълни с въшки по гърдите, а егоистите от тайните служби и общества – по гърба. Даже жените-шампиони от един отбор са брадати и мустакати в ментала и там са пълни с въшки; феновете на адските величия, певци и артисти са въшкави и хапани до полуда под гърба, особено межу кълбетата... Те не знаят, че изпадат в изстъпление от кумирите си именно поради въшките си там... Въшки по краката значи да правиш добро само на своите си; по ръцете – да сътрудничиш само на свои. Въшка в ухото значи че слушаш с упоение лъжлива доктрина, фалшив учител; въшка в носа – че имаш нюх към философията на дългà, но не дълга към **Бога**. Дългът към нещо и някого, когато перманентно те отклонява от пътя на Истината и пътя на Любовта – **това** е ментална въшка в носа. Да умреш от въшка, значи да ти трие съдбата носа заради мистично, семейно, астрално или ментално **предпочитание**. И най-почтеното съпружество и партьорство е грях пред Бога, ако нарушава Тройния Ритъм (самота / най-ближен / всеки друг по волята Божия – б.п.).*

*Защо сега са "модерни" **кърлежите**? – Защото допуснахте агенти на черната ложа да ви пробиват в дълбочина и да ви въртят центровете накъдето си искат. Те искат да завъртят чакрите ви обратно, да завинтят собствените си ментални тела в тях и после да ги занитят. Не само черни, но и всякакви шарени, дори и добронамерени учения, ви прожектират най-различни модели на висшите тела, на устройството на душата. Хиляди*

*мистични и окултни книги, проповеди, лекции, упражнения, мантри и песнопения; всички ортодоксални служби и ритуали и техните знаци и символи са идейни сврeдели и кърлежи – водовъртежи, които искат да ви всмучат в **миналото**. Да внедрят самите си жреци и викачи в центровете ви и да се опитат да ви задържàт или върнат в Старата Вселена.*

*Извъртането на истината, и в разултат извъртането на чакрите ви и фазовите ъгли на електроните ви – **ето** целта на менталните кърлежи. Но не се бойте – те не могат да уцелят местата на истинските ви чакри, защото работят по стари и въобразени модели. Могат обаче да пробудят закърнели центрове от минали Дървета на Живота, когато наистина сте работили с тях. Това просто ще забави еволюцията ви, даже ще ви върне обратно.*

*Как да възвърнеш Христовото, славянското, българското въртене на своите олтари, престоли и двери [видове чакри]? Как да си припомниш отдавна взе-тите изпити – горенето по кладите заради Истината? – Ами много просто: както се вади кърлеж. Вземи малко олио и се завърти обратно по същия път. Ако са ти завъртели ума в **една** посока, почни да мислиш и правиш точно обратното. В тебе са влезли други хора, други същности. Не ги вади с дърпане – това е невъзможно. Ако сте свикнали да ви вербуват с духовни пирони – с пряко набиване на цитати, ритуали, методи и молитви, – няма да ви е лесно с **кърлежите**. Ако сте хващали религиозни бълхи или интелектуални комари с ловки и силови действия, с кърлежите това не бива. Ако не можеш сам, иди при опитен знахар или лекар – той ще ти го извади. Инак и наймалката глава на някой ментален кърлеж може да те отрови. Да измъкнеш само тялото му, значи само да престанеш да **ходиш** при тях. Да измъкнеш и главата му, значи да престанеш да **мислиш и действаш** като тях. Ако не знаеш как и няма доктор, ползвай метода на **Пионерите**.*

В много мисии, наши Пионери отиват в някакъв нов свят без никаква предварителна информация и без паметта си. Това е мощен метод, за да станеш Аватар. Все още се използва и при простите хора, които се прераждат. Ефектът на Знахаря води до най-висшия Морал. (Тук Източникът използва темата на Т.Мостович-Доленга в романите му "Знахар" и "Морал". Един виден хирург изпада в амнезия и се изгубва, заживявайки с друга самоличност като прост селянин. Душата му си припомня предишните умения и той извършва уникални операции с първобитни инструменти. Злобните доктори го съдят,

но на процеса един негов почитател и колега го разпознава – б.п.).

*Както виждате от нощните ни филми, най-неморални са тези, които са се обвързали с **други** и не могат да си припомнят истинските близки. Те упорито се съединяват с хора и учения от по-долна проба, но пред света и пред себе си **преливат** от "морал" – щом се грижат за себе си и за "своите" си, съвестта им е "чиста"... А Пионерите, за да станат Аватари, са съгласни да бъде приспана конкретната им памет и да останат на автопилот – на издръжка на сърцето си. Умът им е забравил цялото минало, всички форми и методи на Бялата Ложа, но сърцето подсказва, че на дадена планета нещо сериозно куца. Тогава те използват единствения метод, който помни сърцето им: ваденето на кърлеж - **задния ход с развъртане**. Изучават всички методи на туземните авторитети, вери и учения – и правят точно обратното... Ако Пионерите са **родени** на тази планета, други са се завинтили в самите тях като бурми. Пионерите почват да ги развъртат бавно и полека в обратна посока. Като развъртят всички винтове с малко масълце (без спор и схватка, за да не бъдат идентифицирани); като извадят кърлежа цял, те се освобождават от инволюционните въртения и се завръщат в пътя **нагоре** – в еволюцията. Понякога това е бурният нихилизъм на младите. Важното е да правиш точно обратното. Онези **продават** – ти **подаряваш**. Онези правят **мрежи** – ти работиш с **двама или трима**. Онези тръбят и бият с чукове – ти милваш тайно. Те наблягат на тиражите – ти рисуваш оригинал. Те са на екрана, в ефира, на сцената – ти си **невидим**. Те имат база, фенове, сметки, престиж – ти спиш с паяците... Правейки точно обратното, Пионерът се връща при **Своите** си - независимо дали ще стане Аватар. Всичко това идва само от урока "Как се вади кърлеж"...*

*Сега помислѝ: тебе какво те хапе? – 95% комари... Защо? – Защото имаш грехове с популярността и тиражите – то не бе един и два живота... Защо те ухапаха два паяка? – Защото се помъчи да направиш мрежа – не само в Интернет. И **това** е метод, но не за теб. Ти минаваш на друга степен.*

*Защо не срещна нито един скорпион? – Защото никога не посегна на себе си или на друг, не убиваш живота. Никога не изпита амбиция, обида, злоба. Защо не те ухапа оса, пчела, стършел? - Правѝ си заключенията... Хапят те **мравки** – трудиш се като побъркан... Хапят те ония със зелените очи – мислиш*

*си за "рай", за "покой", за "имение"... Все още ти се върти мисълта за "братска къща", за земя, за "къщички за приятелите"... За какво ти са, когато всеки си има **друга** работа?*

Кога се справи с òводите? – В мига, когато престана да мислиш за това. Осъзна причините за болките в жлъчката, бъбреците, коленете и херния – и ги ликвидира. Не е лесно да приключи човек със самосъжалението, с мъката за верни приятели и съратници, с чувството за дълг към смъртни хора - и с товарено на себе си до смърт. Нали всеки си има поне по една болежка, която трябва да разшифрова? Ето, спрàви се и с болката в челюстта - почна да говориш по-малко и да вземаш по-малки хапки; да дъвчеш. Може и без техника, компютри, камери и принтери! Какво означават бодежите в сърцето? А проблемите с ноктите? - Това ти е ясно, но трябва да се приложи.

Защо се наложи да ти набиваме шипове от портокали?

Защо сега почнаха да те тормозят най-малките мушички?

Като разбереш и това, махам те веднага от тука.

*Ако в този живот сгъстиш и косата си, давам ти верни приятели. И **сега** имаш, но онези ще действат **незабавно**. Като оправиш още три неща в главата и лицето си, ще почнат да идват и тия, с които си бил близък във вечността, но сега още спят. Тогава травмите и операциите ще престанат и делата ти ще **тръгнат** по света.*

Престанеш ли най-после и да пишеш, ще се оправи още едно твое оплакване и ще дойде ново Посвещение.

*Художникът **рисува** това, което вижда и за което мечтае; писателят го **описва. "Бъдещето чака"** – **ето** какво пише човекът от илюстрацията в началото и по-горе. То чака да престанем да **описваме** живота, но да почнем сами да живеем. При описването силата изтича през ръката, колкото и велики и ценни неща да описваме. Те могат да останат като безценни дарове за човечеството, но самите ние се израждаме физически и спираме духовното си развитие над определено ниво. Затова Учителите не пишат – пишат и рисуват извънредно рядко, понеже живеят с всичка сила **в момента**, Нямат време за описване. Ня-*

*мат време и да се окайват, да описват самотата и страданието си. Не само нямат време, но силата им е необходима за живот и помагане **реално,** за преструктуриране на висшите им тела и на физическото по посока на **съвършенството**, а не на съвършеното описване или съвършената самоизява. Затова не познаваме нито един гений, тъй съвършен и прекрасен като Учителите, Учителя, Иисус. И **Той** пише, но пише по пясъка, понеже с това в момента прекроява вселени. Вълнàта идва и **измива** написаното – то си е **свършило** работата. На Него не му е необходимо някой да се **възхити** на написаното или да го съжали – тщеславие у Него **няма**. В това е и тайната на мандалите – редят ги с месеци, после пускат водата и тя ги отнася.*

*Би казал някой: "А как да живея, когато не ме харесват, когато няма с кого?..." – Това е абсолютно несправедлива реплика. Ние искаме да живеем с обектите, по които въздишаме, а не подозираме, че изворът е извор, защото тече за всички. Изключено е да не потечеш **така** и да не се намерят живинкù, които имат нужда от тебе. – Ама не идват тези, за които мечтая... – Те ще отидат **там и при онези**, където ще научат своите **уроци**, ще опитат нивото на теориите си и на вкуса си. Да, тъжно е, защото сме мислили, че са ни сродните души. Ала сродната душа не може да живее и миг без нас; а когато е с нас, умее да отсъства периодически. Умее и да си отиде задълго, ако Бог иска това.*

Съвпадение или не, но в мига, когато тази сутрин ми се изясни въпросът за портокалите и мушичките и въобще за добрините на дребно, за самоизявите и описването, съвсем неочаквано дойде голяма сума пари и телеграма да заминавам веднага надалече по важна работа и въобще да не се връщам повече в Странджа ("Като разбереш и това, махам те веднага от тука.")

*Инерцията да мислим винаги първо за **малкото** добро, въпреки че в определени периоди за много хора това е най-правилно, при мене най-после трябва да отстъпи пред **голямото** добро. За градинари на **физически** градини и за **отшелници** ли сме родени? ("Това е мечтата на дядо ти"...) Ако не е съвпадение, Някой е знаел, че домашното ще бъде решено правилно, защото телеграмата и записът са пуснати по-рано и дойдоха миг след мига, когато осъзнах тия работи. В същия ден вдигнаха експресно и печката от стаята – точно сега притежателят ù си я поискал - в разгара на лятото... Символът е тъй точен по време и естество, че иди не се чуди. Наистина, само преди няколко часа бе казано: "Махам те **веднага** от тука". И още две действия на хората тук **затвърдиха** урока: учебният час в Странджа **свърши**. Да бере градините ни който иска! И **това** е извод – понякога 100 прераждания не стигат, докато човек го разбере. Не случайно се казва: "Неизповедими са пътищата Божии"... Още на спирката Бог изпрати неочаквано човек с луксозен джип в тая затънтена провинция - и планът напълно се промени. Половин ден помагах да се центрофугира мед, после дъл-*

го чакахме пред едно счетоводство, после ходихме за батерия на часовник и ядохме донасита в един ресторант... После се подстригахме, после отидохме на гости и ни черпиха с много вкусни работи... По този начин символите, панорамата и етапите на следващите месеци се очертаха с подробности.

Въпреки че тази тема ще набъбне още повече, цитирам тук материали от интернет за случаи с българи в Гърция 10 години по-късно, т.е. днес, когато се прави последна редакция на книгите с осиянията. Не се е променило нищо. Това обширно разглеждане на темата се налага и за изясняване твърденията на един известен Българин, че поради лошите и коварни хора в Гърция нея я чака нещо много лошо: не пожелава никому такава участ. Естествено, добри хора с душа има навсякъде и не могат да се правят глобални сравнения и обобщения, но космичните интервенти без монада, които са завладели Земята, имат стратегията да се се внедряват в отделните народи. Да се представят за евреи, гърци, немци, англичани, американци, руснаци, испанци, латиноамериканци, тюрки, българи и какви ли още не, за да опозорят и дискредитират дадения народ и да вършат золуми е геноцид от негово име, да настройват други народи срещу него, да измират неминни хора, да се лее кръв. Въоръжени с безкрупулен егоизъм и садизъм, те и до днес днес продължават да поддържат олтарите за жертвоприношения (обществените и домашните касапници във всеки селски двор), урбанистиката и масивното строителство за избиване на милиони хора при земетресения и поради адските условия в града; технотронното и генно избиване на човечеството и унищожаването на природата, медийната чума на адските автори и изпълнители, бълващи дисхармония и отвратителни образи на егоизма, потребителството и убийството и сриващи строежа на холическото тяло на човека чрез чести прекъсвания на емисиите заради реклами; агресивните детски филми и компютърни игри; пъкления модел за защита на авторското право и хонорарите на многотиражниците от ада, тектоничните войни и отмъщения. И не на последно място – с адските религии и учения, изискващи вторачване на човека само в една от в тях, обявявяйки всички останали за неверни, пагубни или дяволски. Достатъчно е да проследим в коя страна продукцията се скапва поголовно поради лошото време или болестите по растенията и добитъка и кои страни ѝ продават по тази причина своята продукция, за да се сети човек кои черни магьосници обслужват търговците чрез метеорологични, енергийни и биологични войни. Но защо Бог допуска всичко това е особена тема, която не е лесно за бъде разбрана и приета от хората, които нямат отношение към Истината и Висшата Мъдрост.

Из едно интервю с Румен Георгиев
(30.IV.2012)

- А наистина ли сега сме по-добре от гърците? Поне Бойко Борисов така смята...

- За жалост – не! Това, Бойковото, е много популистко, откъдето и да го погледнеш. Ние променяме и фолклора с нашия трагичен бит. "Търпи и ще си спасиш душата"... Само магьосници могат да живеят с тия наши доходи. И ние си търпим, свикнали сме, в гена ни е. Ония 500 години търпение са ни научили. То една душа ни остана само. И тя окърпена, и тя в зъбите.

Българинът трудно се променя. Не само тук, но и по цял свят ние нямаме типични национални общности като другите етноси. Ние сме отявлени индивидуалисти. Рядко си подаваме ръка – и при това единият или другият губи ръката си... Повечето от нас, докопат ли вимето, започват да хвърлят яки кълчове по всички, идещи отзад.

- Има ли българска престъпн-ост там?

- И още как – на всички нива. От дребните просяци, джебчии, сводници и измамници - до най-едрите босове. Тукашните издания често пишат за яхтените срещи на нашите мафиотски олигарси край Солун. Набъркани са и гърци, руснаци, албанци, пакистанци, украинци… Много морета – много пътища. Писаха дори и за Панагонова, когато стана тук архонтиса. Спомням си за тру́па циркови акробати, много ловки, отарашили Атина през летния сезон по време на гастрола си, когато столичани се изнасят. Прочути сме с продажбите на бебета, първи сме. По 18 бона в евро върви „сливенското“...

Факт е, че сега само най-отчаяните се пробват в Гърция.

- Какво се случва с нашенци в Гърция?

- Този въпрос си задават много хора, след като преди време спешно докараха една жена в безпомощно състояние, грижила се около две години за възрастен мъж в Гърция. Жената е от Димитровград и моли да не споменаваме името ѝ, защото се срамува от това, което се е случвало с нея. Като много пенсионерки с минимална пенсия и тя отива в Гърция да търси препитание и да си осигури що-годе нормален живот. Вместо това се връща с разхлопано сърце, отслабнала е с 20 килограма и не може да спи от кошмари. Пред репортер на в. „Доктор” разказа следното:

„Отидох да работя в Гърция без здравословни проблеми и бях сигурна, че ще се справя и с най-тежката работа, макар че не съм млада. Сега съм пълна развалина, дори не помня как съм се прибрала у дома. Попаднах в семейство, което ме третираше като робиня. Грижех се за един 92-годишен старец, който непрекъснато изпадаше в истерия и крещеше като че ли ще го убиват. С неговите синове имахме уговорка да ми плащат 800 евро на месец, но това не се случи. Даваха ми по 200 евро и освен това ми взеха личните документи. Само след 6 месеца ме налетяха няколко здравословни проблема. Отидох на лекар, но нямам никакви осигуровки и парите, които бях заделила за връщането ми в България, се стопиха. Със силни болки в стомаха, със сърцебиене и губене на равновесие, помолих синовете на стареца да ми дадат документите, за да се върна в България и да се лекувам. Изплашиха се да не умра в дома им и ми върнаха личната карта. Разказвам всичко това, за да знаят българите, които тръгват на гурбет в Гърция, че там гледат на нас като на роби. Ако чакам на опашка пред лекарски кабинет, не мога да вляза, преди да са минали гърците. Нямаш ли осигуровка или пачка с пари, никой не ти обръща внимание.”

Ето още един случай, а те са стотици:

<u>Мистерията около върнатия Кадир Мехмед се заплита</u>

Лекарят, който е лекувал българския гражданин Кадир в Гърция, твърди, че се е грижил 25 дни за него и го е изписал в добро състояние. Според благоевградските медици обаче няма данни българинът да е лекуван през последните 15 дни. Около сагата с умиращия беглец се породиха много въпроси, част от които все още не са намерили отговор. Дни наред меди-

цинските и социалните работници в България се опитват да разберат какво точно се е случило с мъжа, че са го върнали в България като скелет и неадекватен. По точно, Кадир беше приет в благоевградската болница почти в кома и с дистрофия на мускулите.

Нека си припомним накратко неговата история. На 2 август Кадир Мехмед Джамил от село Голяма вода, Разградска област, е предаден от гръцките митничари на българските власти на ГКПП Илинден–Ексохи в изключително тежко състояние. Мъжът тежи само 45 килограма. От първите възможни думи, които Кадир изрича след няколкодневно лечение, се разбира, че той е държан в плен с още трима българи в едно мазе. Давана му е толкова храна, колкото да не умре от глад, подлаган е системно на физически изтезания. При приемането му в благоевградската болница са констатирани следи от насилие, органите му са изтощени от недохранване, и то до такава степен, че той изпада в пълна безпомощност. Случаят с Кадир се коментира непрекъснато в медийното пространство, което кара посолството на Гърция да изпрати официално писмо, с което да опровергае информациите за незаконното задържане и малтретиране в Гърция на българския гражданин Кадир Мехмед. В същото писмо се твърди, че на 6 юли мъжът бил блъснат от лек автомобил. Тезата се поддържа и от гръцкия лекар, който е лекувал Кадир: ”Нараняванията на мъжа бяха само от катастрофата, имаше и травми по главата... Ние го лекувахме, а медицинските сестри го хранеха добре. Социалните служби му донесоха дрехи и го облякоха. Не си е тръгвал от нас в рисково състояние... Той се хранеше нормално, пиеше много вода, но си беше слаб..."

Благоевградските лекари обаче твърдят, че по тялото на Кадир няма кръвонасядания, което говори, че не го е блъскала кола. Освен това няма доказателства, че през последните 20 дни той е бил подложен на адекватно лечение в Гърция.

Мистерията около Кадир про-дължава да се разплита. Какво точно се е случило и дали въобще е бил лекуван, Кадир скоро сам ще разкаже. Състоянието му е значително по-добрено, потвърдиха от лечебното заведение, и след няколко дни следствието ще може да го разпита за случилото се. Да се надяваме, че най-после мистерията ще бъде разгадана."

Горното съобщетие е от края на 2011 г., а ето едно съвсем пресно:

Жив скелет ни върна Гърция
5 май 2012, 09:38

"Още един български гастарбайтер - жив скелет - ни върна Гърция. Вчера граничните власти в южната ни съседка са пратили в родината му 55-годишен мъж в критично състояние. Той е настанен в болницата в Благоевград. Коста Георгиев Спиров е лежал в гръцка болница със счупена тазобедрена става на десния крак. Опериран е и му е поставена стабилизираща шина на крака. Той обаче нямал пари да си плати лечението. При предаването на Спиров, гръцките гранични власти са представили епикриза на гръцки език... С линейка от Гоце Делчев, около 50-килограмовия мъж е транспортиран до Спешно-приемно отделение на болницата без стотинка в джоба. Лекарите са нахранили с баница и кисело мля-ко българина, който е само кожа и кости.

Спиров говори неразбираемо. Твърди, че работи в Гърия от 1989 г. Не може смислено да обясни как си е счупил крака. Той е почти без зъби и към 3 часа тази нощ започнал да буйства в болницата. По неофициална информация, гастарбайтерът в Гърция не си е пла-

тил лечението в гръцката болница и затова ни е предаден. Спиров е приет в болницата, за да не остане на улицта. По телефона е уведомен синът му, който по-късно днес ще пристигне от Котел, за да си го прибере.

Случаят с Коста Спиров наподобява този с Кадир Мехмед от разградското село Голяма вода. Той бе предаден на същия граничен пункт на 3 август 2011 година. В Гърция той бил изтезаван, затворен и държан без храна - и за около 4 месеца бил загубил 30 килограма от теглото си."

Ето какво пише и един много нахъсан срещу гърците анонимен автор от интернет. Езикът му е много хаплив - ние не можем да бъдем тъй крайни, да мразим един цял народ. Не можем да се съгласим с "ис-ти-ческите" му твърдения без сериозна проверка. Но интересно е да се види как се поражда и аргументира етническата омраза:

"Тези етиопски семити от дановото коляно, откакто са се довлекли тук от Египет, прогонени оттам заради зулумите им, нищо добро никой не е видял от тях! ВИНАГИ са живели като ПАРАЗИТИ, за сметка на тези около тях! Довлекли се били тук през 1250 г. пр. Хр. - според тях, в 1511 г. пр. н.е.

Според всички други, 261 години те са идвали като обикновени разбойници и пирати! Не случайно ги наричат "етиопски цигани". Те не са от бялата ра-са. Където са минали, всичко живо се поданайчва и става като тях! Откраднали са цялата история на региона и се смятат едва ли не като олимпий-ски богове, моля ви се! В тяхното еврейско верую е вкоренено че всички останали етноси са "трака" - по долни от тях т.е. роби! Или нещо подобно на "гои", както при техните братовчеди, юдеите! Или както при циганите - "гаджо". Това са те - долна циганска сган! Та нашите мангали не са ли същите!? Презират всички, ама да ги хрантутим като домашни любимци! И така до 19-и век, когато се създава държавица с името Гърция! И то с благословията на Европа! Пращат им едно немско царче от Дания - и Европа почва да ги дундурка, та чак до края на 20-и век. Да, ама не! Дойде часът на ИСТИНАТА! Вече никой не иска да ги ХРАНТУТИ безплатно! Какви пари се изливаха там от края на войната и как потъваха в "пясъка", няма време и място за разказване, но общо взето ви е бедна фантазията за какво става дума! И сега тези "домашни любимци" квичат със все сила, сякаш другите им са виновни! Да си опънат гъзовете на нивите и да си правят сянка с тях, както карат аргатите от България, Албания, и Македония. Каракачаните и погърчените техни съграждани се гъзурчат в най-голямата жега на нивите им! Мързи ги да гледат! Винаги са били и си ос-тават най-големите ориенталци в Европа, по големи дори от турците! В Турция няма такава ориенталщина, както при тях! Идете и вижте!

Но Северна Гърция хората са съвсем различни, защото те не са гърци - може да са гръкомани, погърчени каракачани трака-трука, но не са етиопски цигани! Е, тук-таме има и от тях. Има и цели села с българско самосъзнание."

Горното изказване почти изцяло е много субективно и грубо. То не отчита истината, че има хиляди хора с монада и сред етиопците, евреите, гърците, ромите и всеки друг народ. Всички хора с душа имат божествен произход. Останалите са допуснати, за да ни "тренират" – да ни учат на разпознаване и избор.

8.VII.138(2002)
Бургас – Изгрев

ЕДНО ПИСМО ОТ Д.

(с молба за тълкуване от Елма)

*Този текст е включен **тук**, а не в архива с писмата, който ще се работи в бъдеще, понеже касае въпрос към Елма и отговор от Него, макар и преразказан.*

Ето писмото от Д.:

Тя... над… над… да - над плочата над гроба на Учителя, Отделя се от повърхността на плочата, сякаш е била легнала и сега сяда. Фигурата се изправя, върти се около себе си. Това е женска фигура, облечена във вълшебно красива бяла дреха, ефирна рокля с красив златен колан и дълги падащи ръкави. Тя танцува странен танц, едва докосвайки с върха на пръстите на краката си земята, с широки стъпки, като че ли лети по лунна повърхност, където привличаненето е слабо… Танц с въртене около себе си... И така - като небесно тяло, въртящо се около себе си - тя едновременно обикаля около цялата градина с розите. А там, където стъпват палците й, поникват бели и жълти рози.

Моментът на видението е 6 януари 2001; човекът, който го получава, е жена, родена на дата 11 юли - като Учителя. Казва се Розана. Мястото - същата градина.

После те са двама и правят това по същия начин. Две танцуващи фигури - мъж и жена… После отново се сливат в едно … Танцуваща жена, пак разцъфват рози… Кръгът се затваря, орбитата се стеснява, тя е все по-близо до плочата, после ляга върху нея, после тя вече е… самата плоча.

27.IV.2002

Пак там ...

Розана ...

Широк замък, имение с куличка в средата, огромен двор с много зеленина без цветя… Декоративни храсти и увивни растения, оформени като арка… От арката - далече водеща пътека. Пред арката - кон..

Джини...

След смях, след една шега – мисълта, че дори на такова свято място истинският той би разбрал, че шегата е живот…

Затварям очи... Гранитна скала, сива на цвят. Издялана в нея, главата на Учителя Беинса Дуно. Брадичката - подпряна на ръката, в юмрук.

Същата поза, но това е друга глава – глава на жена.

Само… май... брадичката е подпряна с другата ръка. Не запомних.

Все по-неизпъкнало е изображението, все по-близо до равнината на камъка, все по-неотчетливи са чертите, те вече са… скалата....

9,50ч.

Писмен отговор от Елма на това писмо няма да има – зачита се желанието на някого най-после да престане да пише. Даже и тези редове са едно неизпълнение. Въпреки тази задачка и желанието да бъде изпълнена, после писането пак продължава...

В случая се дава надежда, че отговорът ще дойде директно – като събития в живота на Д. и на още един човек, най-много до един месец. Много приятни и щастливи – като подарък за вътрешната красота и избор на душата, която сънува такива неща.

23.VII.138(2002)
с.Костенец, Рила

УДОВОЛСТВИЕ, СВЯТОСТ И БЛАЖЕНСТВО

(импулсатор - Òмна)

"Ако имаше трима души, които да спазят Тройния Ритъм три денонощия, предстоящите изпитания на човечеството щяха да станат излишни."
(финалът на това осияние)

19,08ч.

- Тази година се събраха много инциденти и травми. Вървят големи изпитания по цялата планета, това не отминава и нас, и най-близките приятели. Знаем, че годината е Марсова и че това е неизбежно. Една приятелка замина за чужбина с Божествената цел да спечели пари за минимална база за Словото и Делото, но е попаднала в тревожни обстоятелства. Друг приятел лежи с гипсиран крак; друга приятел-ка е пак в болницата; друга е имала три сериозни инцидента в един ден. Дали това е действие на закона за периодичните из-питания на избраните – или има и други, конкретни причини?

19,18ч.

- Предстоят трудни времена, ще има още мно-

го плач. Учениците, хората с душа и дух трябва да поемат удара първи. Това се постига по най-различни начини: травми, болести, операции, тормоз, скръб, мъченичество.

Сега и Òмна трябваше да преживее всичко това сгъстено, за да спаси цяла верига от нейни сродни души по света. Физическата болка върши чудесна работа за изкупване на физическа карма. Главата на една верига сродни души поема челните удари и изиграва ролята на централния бушон. Това продължава до днес и с най-високите Посветени, и с Учителите, и с Учителя - Той все още е на кръста. Всичко това се знае отдавна, но се знае и друго, което трябва да се изпълни. Учителят продължава да копнее за възкресение чрез блаженство, въпреки че е възкръсвал вече 548 пъти чрез страдание.

Удоволствието не е метод - то филтрира само астралните токове и някои етерни напрежения. "Удоволствие" означава "воля на удовете" - на частите, а не на Цялото. Следователно, свързването с Цялото по метода на Тройния Ритъм може да доведе до блаженството. Христос изпитва безчет щастия, радости и възторзи, но даже и Той още не е постигнал пълното, Божественото блаженство - удовете Му изпълняват ***своята*** *воля, а не волята на Цялото. Хора, ангели и богове все още си правят удоволствие, без да имат понятие що е благост, благодат и блаженство; и тъй като всички същества са удове на* ***Сина****, Той все още е разпънат, разкъсан на безброй части.*

[И, все пак, вече много] хора, ангели и богове се стремят да се обединяват в дух и Истина, в радост, щастие, подвиг, обич и любов, за да помогнат на Сина да изцели раните Си. Все повече и повече същества с едни́на (монада, искра Божия – б.п.) усещат дълбока жажда за Троен Ритъм, но още не знаят точ-но с какво се отличава той. Някои избрани измежду вас вече знаят, поне теоретически, че духът се храни със самота и самораздаване ***на всички****; душата - с обич между сродни души и общества; а тялото - с изпълнение на волята Божия. Ако следва някой Тройния*

Ритъм и остава сам или сам с всички в 1/3 от всеки свой цикъл, неговото алохимно и неговото атмическо тяло ще се задействат с пълна мощ и той ще стане "едно с Бога и мощен като Бога". Ако във втората трета се обменя на всички полета и живее със сродната си душа или с тези, в които тя се вселява последователно, той ще има "душа, обширна като вселената". Ако, най-после, той употреби последната трета от времето си за изпълняване на волята Божия и общуване с хора и същества от по-долна еволюция и търпеливо, благосклонно общува даже с враговете си, той ще добие и "ум, светъл като слънцето", и "сърце, чисто като кристал" - и скоро ще стане безсмъртен.

*Христовият Дух е монолитен, цялостен, съвършен, ала Христовото тяло все още пробва хора, ангели и богове, съгласни ли са и да тръгнат по пътя на **блаженството**, а не да продължават по стария начин. Те предпочитат удоволствието и жънат страдания и мъки. И **то** е намясто, но само в 1/3 от тяхното време.*

Трябва да се помни, че има удоволствия във вси-

*чки светове, включително и в два от Божествените. Съответните удове на съответните тела се стремят към удовлетворяване на специфичните си вкусове и потребности - и това е в реда на нещата. Удовете обаче са и хиляди и милиони въдици, заложени лично от Бога и управлявани от ясновселената. Тяхната цел е не само удоволствието - специфичното хранене на частите, - но и реакцията, страданието, болката във всяка част, когато се прехрани или недохрани; когато не спазва ритъма и реда си в Цялото и не отстъпва енергия за постигане на блаженството. Никой уд на никое човешко или ангелско тяло не може да изпита блаженство, понеже в удовете цари егоизмът. "Блаженство" произлиза от "бла̀гата женитба с Твореца". **Това** е точният произход на тази дума, на свещен славянобългарски език. Бла̀гата женитба с Твореца - ето славното и близко бъдеще на човешката душа! Изучавайки естеството и начина Му на живот, Неговите изисквания, особености и проекти, човешката душа има всички шансове да попадне на вълна̀та на блаженството и да престане с орга̀нните предателства - щенията и лакомията на удовете.*

Хора и ангели, а даже и божества, все още залепват или заковават някои клавиши от о́ргана (музикалния инструмент орган - б.п.) на своето естество, искайки да ги слушат постоянно. Страданието е разковаване, отлепване, за да не звучи постоянният вой на едни жажди за сметка на други. Разковат ли се, отлепят ли се множество струни и клавиши, естеството ви ще засвири под пръстите на духа и душата и вие ще усетите лъха на святостта, повея на блаженството!

*Да имате всичко дадено, да сме ви поставили в контакт с всички нужни хора и неща, които могат да ви доведат до блаженството, а вие да тичате по пътищата на своите **удове** - това е не само липса на памет, но и престъпление, вина. Волята на удовете кара света да яде, да печели, да предпочита смъртни пред безсмъртни, да лети само физически, да търси изява и признание. Чистият се спира, връща се към*

първоизворите на живота и слага святостта и блаженството за цар на царете на живота си, а удовете храни с мярка. И те трябва да живеят, но като поданици.

*Ако имаше **трима** души, които да спазят **Тройния** Ритъм **три** денонощия, предстоящите изпитания на човечеството щяха да станат излишни.*

20,22ч.

25.VII - 2.VIII.138(2002)
с.Костенец / Пловдив

НОВИ ЗАДАЧИ; ЗАКОНИ НА БОЖЕСТВЕНИЯ ПРИНОС

Предупреждават се четящите, че на няколко страници тук следват много подробни лични разсъждения на единатора по икономически въпроси, от които не всички може да се интересуват, макар и да са в светлината на Новото. Затова спокойно може да ги пропуснете и да отидете направо на стр. 10253, където се включва Елма.

14,28ч.

Въпрос след три настоятелни, съвсем ясни знака, че Нашият Човек иска да каже нещо важно:

- Имаш да кажеш нещо срочно и важно, така ли е?

- Така. Оправяй багажа и заминавай. Има нужда от тебе.

- Къде?

- Първо провери можеш ли да отидеш в Пловдив. Там те очаква първата задача.

- Веднага ли да замина или утре? Тук днеска трябва да дойде приятел от София.

- Още днес.

15,48ч.

Ето как се развиха нещата:

Директивата "Пловдив" бе изпълнена незабавно, с усещането, че сутринта трябва да се отиде на едно място, където Бог урежда запознанство с важен Негов човек. И действител-но, това се осъществява. От мига на тази среща нещата тръгват по фантастичен начин: това е възстановяване на космичното приятелство с една извънредно мощна Птица от Ятото, пред която всички врати падат и чрез която се реали-зират мечти и задачи, отлагани с десетилетия! Ако не бе проявено послушание да се пътува веднага за Пловдив, цяла-та поредица от нови чудеса и подаръци от Всевишния нямаше да се осъществи. Всичко, което се случва до този момент, е над най-смелите очаквания! Още преди тръгне новата "се-рия", Инициаторът ѝ помоли да бъде казано на Новата Стара Птица, че до един месец ще ѝ се разрешат щастливо важни проблеми. Преизобилието на щедростта Му през тия дни обеща същото на още няколко души в различни срокове – 4, 6 и по-вече дни. Обикновено обещаното се осъществява, но често то е условно: ако в дадения срок човек разреши правилно няка-кво специално изпитание. Ако не го издържи, няма наказание, но не се дава и подаръкът.

Небето търси с векове и години трима души с искра Божия, готови на всичко за конкретни действия. През тази година се работи с четирима. Досега генералното благословение не можеше да слезе, понеже нямаше четвърти. Според изясненото от Елма, един от тази Божествена четворка трябва неотстъпно да се занимава със Словото, а другите трима – да придвижват Делото. Единият не е фиксиран: тря-бва да има редуване - по вътрешен импулс или по жребий, - за да се изработват качества. Няма човек на Земята, който да не може да работи за Словото по някакъв начин. Ако прияте-лите усещат, че някой прави това по-ефективно, съвсем естествено го освобождават да се занимава повече със Словото. Но истинските работници на Словото се разпознават по това, че винаги се стремят да вземат дейно участие и в Делото, в труда, в грижата за базата.

Проблем е да бъдат убедени да не се престараваат там, защото са безценни в сферата на мистичния живот и Словото. Представителите на другия лагер се отличават с точно обратното: много лес-но се разслояват на пчели и търтеи, но търтеи в лошия сми-съл. Може да са гениални, но не подхващат и сламка да помог-нат за нещо битово, материално.

По въпроса за тънкостите в този баланс и за конкретни-те ни задачи сега, получихме яснота едва вчера. За грешките, допуснати от всички нас досега, не сме напълно отговорни: липсваше ни информация. Вяра и готовност всеки има, но без познаване на детайлите и тънкостите, без постоянно разра-стване на познанието ни за законите на Божествената пре-даност, няма как да тръгнем правилно. За някои не е дос-татъчно да са спонтанни и предани "общо взето". Ако за едни е немислимо да отдават цялък, пламтящите души не могат да бъдат убедени да не изгарят на кла-дата по 100 пъти на ден. За разлика от тях, индивидуалистите не дават и една стотна труд или принос за Бога. Тяхното разбиране е, че самоинициатива и база трябва да са 100% лично техни. Не искат да си признаят, че това е гордост, самомнение, съм-нение или чист егоизъм.

Подробностите са много важни и те трябва да се "преговорят" и оповестят - за всеобща поука. Болестите и инцидентите ни следват по петите, когато спадне рвението ни за денонощно изучаване на Словото Божие и прилагането му без никакви увъртания – особено когато сме в пряка връзка с Небето и знаем каква е Волята му конкретно. Тя обаче ни-кога не накърнява личните импулси, защото Божественото не е насилник. То никога не настоява и не повтаря. Но ако не искаме да го чуем, учат ни само последствията - намираме се във Великото Училище на Живота. Любовта към ближния, лю-бовта към себе си и любовта към Бога трябва да са в такова съотношение и съподчинение, което гарантира здраве, вътрешен мир и благодат. Ако някъде по тези пунктове нещо не е наред, значи е взело връх небожественото.

И наистина, по веригата от приятели, докоснали се до Словото, отново станаха ред скоротечни инциденти, в резултат на невежество и протакания. Личното и самодейното е много упорито, собствените грешни представи за нещата се превръщат в състаряване, травми, операции, загуби, тревоги. И обратно: попадането на фокус и готовността за тотална обич и вяра, за "безогледно" самоотдаване, прокарва тока на Присъствието незабавно. Тогава даже и в ада всичко става безплатно, протичат много щастливи срещи и изцеления, всеки се надпреварва да подарява и услужва – дори и съвсем "външни", "странични" хора, които сами не знаят защо се държат така. Практическото християнство дава незабавни резултати. Щом престанем с умуването и философства-не-то, с пресмятанията, "сигурностите" и всички останали ши-калкавения пред Бога, тогава и най-фантастичното става възможно.

Преговор: десятък, половинък и цялък се отдават тайно, незабавно и персонално - по най-високия идеал. Това значи – на човека, от когото най-много се възхищаваме и който работи за Бога най-безкористно, най-ефективно. Ако едно от тия условия не е изпълнено, Бог отсъства. И при плаващия принос (от стотък до цялък - според възможностите и импулса), законът е същият. Когато човек прави добро, дори и по метода на пентагралната каса, лептата за Бога е нещо предшестващо и отделно. Ако я ползваме самите ние, по наше лично усмотрение, даже и с най-благородни цели и ефективни резул-тати, това не е "десятък" в очите на Бога и ни се пише в друга графа. По линия на гениалността и доброто може да ни

пишат "отличен", но като ученици - нула. Десятъкът се отдава на друг, именно за да се изпълни Законът - да се под-крепи инициативата на другия, която при всички случаи е различна от нашата. Ако видим, че той греши или използва нашите приноси користно, неефективно, или пък предста-вите ни са несъвместими, просто преставаме да даваме там и си търсим друг човек, с надеждата той да е най-близо до Бога. Но представата, че самите ние сме най-добрите и че няма друг, който да работи за Бога по-добре от нас, в никой случай не може да е оправдание да не отдаваме десятък. Такава преценка идва от самоупование, гордост, скържавост или самомнение; или от непознаване законите на Божестве-ния принос. Дори и да сме най-добрите в очите на Бога, от-даването е закон. Пример за това е сам Учителят, Който ре-довно е изпращал десятъка си на избран ученик. Няма друг ка-нон на всемирната икономика, който да води към рая и без-смъртието! Известно е, че чрез десятъка са спасени стоти-ци и хиляди човечества в космоса, които са били под властта на тъмни цивилизации. Десятъкът е дъмпинг срещу ада, най-"нежната" от всички революции. Без насилие, принуда или кръв, средствата се отнемат от ръцете на андроидите и се насочват към хората с монада. Те знаят какво да ги правят.

И така, да повторим: човек може да отдава много повече от десятък за Словото и Делото, за хората с искра Божия, може да отдаде и цялото си има́не, но неспазването на специфичните условия възвръща властта на черната ложа и не допринася особено много да направим нещо фундаментално в света. А тези условия са неизменни: персонално, тайно, редовно, стриктно, и по най-високия идеал. Ако няма човек, когото одобряваме, десятъкът се отдава на самотна бре-менна или по реда на съподчинението по важност – на кър-меща, майка, дете, юноша, творец на Новото. И тук има пре-димства, и това е израз на най-високата космична етика: за-почва се с въздържателките и вегетарианките, които са се осмелили да живеят сами. Това не значи, че всичко земно им е чуждо, но интимните им връзки са тайни и никой, освен Бог, не знае кой им е най-близък или от кого имат дете. Това е идеал на бъдещото човечество, но то има свои представи-телки и представители още сега. В Новото Учение се разяс-нява, че детето не бива да е лишено от мъжко въздействие и присъствие, дори на собствения баща, но това става перио-дично и инко́гнито. Така то разпознава Небесния си Баща в най-съвършените приятели на майка си, без да получава ган-грената на фиксацията. Днес ние познаваме не малко свобод-ни майки, бащи и деца, но при отдаването на тайния си при-нос повдигаме нивото още по-нависоко: подкрепяме първо душите, които са разпознали Учителя и Словото. На първо място измежду тях – онези, които имат понятие за Вечно Течащото Слово и Дело и техните представители на Земята. По този начин реализираме един най-прецизен избор, едно ново поколение, което иде от Бога и е вярно на Бога. Не сме констатирали такива деца да боледуват, да са агресивни, да харесват пошла култура, да продават, да се продават.

Оправданието, че няма такива хора (Нови Жени, Майки и Творци, по-съвършени от нас), не е вярно. Бог винаги поддър-жа Свои хора и ангели на Земята, инак тя би се пръснала. Ако сме слепи за тях, нека прегледаме своите астрални и идейни вкусове и да надникнем в себе си: не кипи ли там още гордост, самоупование, невежество и самомнение? Новите Творци и Посветени се разпознават по това, че не се разпознават. Те не продават труда и способностите си и не се афишират. Но-вите Любими и Майки не разчитат никому и не искат да се подсигуряват. Как да разпознаем тогава Незнайните, които са

между нас? – Това е една задача за интуицията на ученика. Ако нямаме ниво да ги познаем, отдаваме приноса си на други хора, от които се възхищаваме: майки, творци, бедни, болни, нещастни. Но - пак по правилата. Никой не трябва да знае кой го е подкрепил. Опасността от тщеславие и изнудване при явното добро е огромна.

Тези пояснения се дават изключително по молба на приятели. Мнозина признават, че досега не са имали понятие как се отдава правилно така нареченият "десятък" и са го давали явно, предимно на организации; или пък са си го определяли като перо да направят лично нещо за Бога, по свое усмотрение. След толкова години и десетилетия, едва сега разбират, че има важни тънкости.

Бе зададен въпросът, не може ли приносът да се изпраща по сметка и да се тегли от избрания човек чрез съвременните банкомати. Там изпращачът на сумата е анонимен и не може да се идентифицира, ако човек не поиска специална информа-ция. Това удовлетворява основното изискване. Отговорът от Елма бе, че може; а на опасението, че така ставаме съ-участници на престъпленията, които минават през всички банки, Той отговори, че минимални кармични отчисления има, но много по-сериозни са последствията, ако човек въобще не дава десятъка си или не го отдава както трябва – тайно, стриктно и редовно. Докато не открием друг начин, стават и банкоматите и банковите сметки - ако вносителят е анонимен за получателя. Тук обаче има още едно изискване на Небето: не само избраният, но и всеки приятел трябва да има такава сметка, за да можем да си пращаме всички на всички. Някои имат импулс да редуват десятъка си на повече достойни или нуждаещи се – и това е начин. Добре е да даваш номера на картата си, за да ти внасят, ако друг ти даде своя – за справедливост и изпълнение на този принцип.

В "ликономиката" на Школата има и перо да се правят отчисления за всички приятели от една 12-орка. Има отчисления и за 120 или 144 души и за съответните по-големи братства. Така се постига балансът и демократизмът в ликономиката (Икономиката на Небесните Ликове), който е не по-малко важен от приноса за избрания. Както ще стане ясно по-долу, има отчисления дори за родините, разномислещите и враговете. Те са минимални, но носят неоценими последствия. Всичко известно ни досега от Словото по въпроса за десятъка би трябвало да се събере, да се анализира и да се иска още информация. Така можем да си направим дори изчислителна програма с индивидуални параметри за всеки, която да ни дава незабавно сумите по пера – от нас се иска само да ги разпределяме по касите си и да ги изпращаме редовно.

За Небето няма нищо по-отвратително от човек, който ползва своите имоти и харчи парите си само за себе си. А он-зи, който будува по цели нощи и примира от щастие да изчис-лява кому колко да даде и редовно остава на улицата и на ну-лата, е любимо дете на Бога и свети на галактически разстояния! Естествено, цялъкът не е закон за всички и по-ната-тък това ще се поясни. И половинъкът не е нито по джоба, нито в Закона на Бога за семейства с деца и хора с повече би-тови разноски. Но и в тези случаи любимият дава на люби-мата (и обратно) половината от своя личен дял.

КОНКРЕТНО:

1.След като отдаде десятък (половинък, плаващ принос), ученикът на Бога дели останалата сума поравно за себе си и децата си, докато всяко от тях навърши 28 години. В този остатък има и проценти за родители, братя, сестри, внуци, дядовци, баби; даже за

лели и чичовци и братовчеди – но не е задължително. По правило, Небето не ни държи сметка дали заделяме пари за родните, ако са по-богати и обезпечени от нас, но то се радва на символичните стотинки, които предвиждаме и за тях – поне за рождени дни и празници. По-ценни са другите помощи, които се откъсват от сърцето ни - парите не са от Бога. Но както при паричния десятък, така и при отчисленията за близките, финансовото ни поведение е предмет на специални сметки в тефтерите на Карма, и това е нещо отделно от всичко останало. И милион други добрини да сме направили, щом ни дойдат пари и имоти, притежания, ние веднага влизаме в тия тефтери и Законът за последствията не може да ни отмине. Това е, защото парите са овеществено добро, зло, страх или егоизъм. Последователите на Учителя трябва да помнят, че за ученика от Общия клас е етично да защитава първо интересите и имотите на близките си – за Бога той отделя не повече от десятък. За ученика на Младежкия (Специалния) клас е валидна борбата да защитава собствените си интереси и територия – това е задължително. Той може да отдава за Бога най-много половинък, а с другата част си подсигурява база, градина и жилище за себе си с достатъчно голям ИЖР (Индивидуален Жизнен Радиус). Без това младостта и здравето му изчезват. Бог не го счита за егоист, защото работата над себе си и работата над Словото изискват свещена самота и добри условия. За подаряване на собствените имоти и на всичките си средства може да се говори само в по-висшите етапи – в Евродоровия клас, Ятото, Пътя на Учителите и пр. Никой няма право да се надскача, защото ще падне и ще повлече и други.

2. Ра́зходи за хо́ра и неща извън близките имаме право да правим само от собствения си дял.

3. Когато живеем с някого (любим, съпруг, приятел, другар, партньор и пр.) и делим с него дом, помещение, бит, отдаваме му половинък от всяка сума, която ни се пада като наш собствен дял. Други подаръци му правим само от нашата половина от сумата. Жестът и в двата случая трябва да е деликатен, неочакван и необвързващ, но не е задължително да е таен. Таен половинък и подарък за най-близкия се дава само при особени случаи, когато има опасност от изнудване и тщеславие или пък ако той има принципи да не приема. Винаги се намират начини – например, в дебитната му карта или чрез страничен човек. Дори и да се досети, няма доказателство че сме ние, а единствените два случая, когато човек може да не признае истината, са актовете на любовта и до-брото. И тук тайното подпомагане с пари не е материален, а духовен жест: той дава възможност за развиване на само-инициативата на близкия, според неговите желания и плано-ве. Подаръците и сумите с обявено предназначение са друго нещо. При това нямаме право да внушаваме по никакъв начин на близкия как да използва средствата си, както и той не бива да ни се меси. Друг е въпросът, ако има пълно съвпадение на представите и желанията ни, но това трудно се постига с разговор – често има проблеми. Тия дни ни се изясни, че това може да става с листчета – всеки написва желанието си и ако нещата се съвпаднат, само тогава се обединяват сили и средства. Инак всякога може да остане сянка.

3. Истинският ученик продава имота си и влиза в по-малък, за да освободи дял за Бога. Сега вече знаем, че това е абсолютно категорично и че ученик в очите на Бога е само онзи, който извършва това незабавно. Естествено, той може да оперира така само с личния си дял. Лишаване на деца и други най-близки е престъпление пред Бога. Що се отнася до личния дял, човекът с монада прави това,

дори и когато живее "в кашон под моста" (имаше такова осияние). Краката му остават да стърчат навънка – под дъжда и снега. Е, според науката и Учението, по добре е да стърчи главата... От всичко това се разбира, че семейният с деца не бива да отдава по този начин повече от десятък, а самият от Специалния клас – повече от половинък. Цялък дава само онзи, който е сам с всички, т.е. с Бога. Той отдава с радост всичко и добива безсмъртие – още в това прераждане. Може да не се подмлади незабавно, но пред Бога е чист – постигнал е целта на еволюцията. В следващия живот ще бъде прекрасен. Къде живее такъв Човек, с какво се храни? – Има хиляди различни варианти. Важното е, че е отпаднал страхът – мисълта за себе си. С тази мисъл простосмъртните всеки ден бавно се самоубиват, но безсмъртните не мислят за утрешния ден. Може да живеят под наем, да пазят празна къща, да ходят по приятели. Може да живеят и на палатка през пролетта и лятото. Важното е, че се местят – не искат да образуват кладенец към ада от жилището и от леглото си. Най-страшните вулкани от дяволи към повърхността на Земята са несменяемите жилища, легла и партньори. Изключения има, но само по волята на Бога.

В много редки случаи, цялък в пари и имоти отдава и ученик с деца и семейство и те остават на улицата; понякога може и да умрат. Това е изпитанието на Йов – предпоследно-то посвещение. "Репетиция" става още във Второто Посве-щение – това на Аврам на планината Морея. Да пожертваш най-скъпото си – това е изпитание, недостъпно и за обикновения човек, и за гения, даже и за човешките светии. Дори пророците и праведниците се колебаят пред него. Много трудно е човек да пусне тоягата, за която се държи. За тези случаи тука въобще няма да говорим, защото са недостъпни за обикновения човек. Той дори ще бъде наказан от Бога, ако остави близките си. Тръгването след Учителя физически, "наускането на близките" става едва при Втория Лъч – подвига на Смирението. По правило, подаряваш на близките си всичко, което имаш. Така е постъпил Аполоний Тиански. Ако нямаш близки – на достойни хора или на бедните. Изпита-нито да оставиш и децата си без покрив е извънредно рядко и касае вяра, която може да повдига планини. Но за човека на Любовта и такава вяра е играчка. Основната мисъл за тези редки случаи е, че те се оправдават само при абсолютна си-гурност за връзката с Бога. Ако го е поискал Духът – оне-правдаваш и най-близките си; ако са го поискали духовете – плащаш си прераждания наред.

4. Законът за стотъка важи в два случая: при страх и крайна бедност – и за отдаване дан на врагове и разномисле-щи. "При страх" – защото пенсионерът с 40 лева на месец не може и за миг да си помисли, че няма да умре, ако отдели 4 лева за Бога. Значи, за него десятък е немислим: той не само мръзне като куче през зимата, но и стои на тъмно и бърка по боклуците. Друг е въпросът, че ако отдели, Бог ще му даде много повече – законът действа безотказно, но не веднага. Ако човек чака да се задействa, въобще няма да се случи. Това е, защото самооблагането за Бога е любовен акт – не очакваш компенсации. Те идват, ако не си ги очаквал – и веднага пак ги подаряваш... Същество с душа не може да живее по друг начин. Амфибиите, които са получили половин монада – само от единия си родител, - а другата им половина е сажда, са в постоянна тревога и противоречие и се безпокоят за "бъде-щето". Сякаш има бъдеще без Бога!

4 лева пенсионерът не може да даде, но 40 или 80 стотинки на месец може. 40 ще отидат за стотък (по законите на десятъка), 40 – за най-добрия човек от друга вяра; за най-достойния измежду

враговете. Но не е десятък жестът да поканиш някого на вечеря или да му подариш чорапи. Това е добро по твой избор, не по негов – колкото и да е трогателно и полезно. Затова десятъкът в пари е канон, докато човечеството не намери друг еквивалент. Първият стотък опазва цялостта на монадата, а вторият преобразява врага, разномислещия. С един стотък понякога може да му спасиш и живота – ако умира от глад. За достойния враг или разномислещ това е твърде вероятно – тук говорим за добрите и честни-те хора в другите общества, а не за управляващите. И в ло-жите на сатанистите има представители на Бога.

Тия жълти стотинки са атомна бомба – лептата на вдовицата! Те взривяват същността на сатанинските цивилизации необратимо: най-бедните хора катурят империи. Мето-дът е да подпомагаш тайно добрите. Милиардите на милиар-дерите не могат да свършат такава работа, каквито и до-брини да се направят с тях: те са свързани с вампирите и чу-довищата на парите (нумпирите, банкпирите и пр.). Затова всеки, който търси наследства и спонсори, е обречен - карма-та минава в рода му до девето коляно! В лептата няма карма, защото нумпирчетата на жълтите стотинки в нея са в ка-талепсия. Нещо повече – днес лептата минава под властта на мюонните деви. Затова тя подсигурява правилното кри-стализиране на биологическото ни тяло в диамантено, ако сме бедни на Земята и си даваме редовно лептата. Това е един от законите на ликономиката – "Икономиката на Небес-ните Ликове".

5. "Преговорът" тази сутрин бе прекъснат след края на предишната точка, за да получим нагледен урок за следваща-та. Когато уведомяваме близките си за конкретните си при-тежания, авоари и планове, дори и с най-голяма искреност и взаимна любов, веднага се включват родови духове и почват борба за разваляне на Божествения замисъл. Това е почти неизбежно. Обикновените хора са устроени така, че постоянно мислят за пари и имоти и очакват нещо от ближния. В решителен миг, когато се решават съдбините на народите, някой от избраните се изпуска и вече не е сам, а с родовите или дру-ги паднали духове. Тогава полето се разпада и Божията дес-ница се оттегля – тя не може да защитава разделена дружи-на. Но ако близкият реагира с любов, когато го лишаваш от нещо или не можеш да му го дадеш веднага, Небето се радва и отпуска кредит. Така стана и в случая: един добър компютър бе подарен от Него неочаквано за едно близко същество, кое-то не се разгневи и огорчи в подобен случай, а каза на майка си добра дума. Когато това не е само външно, а излиза издълбо-ко, лошите духове са блокирани.

Друг урок е ползването на дарени или "нарочени" средства по предназначение. Това се определя конкретно от дарителя или от Небето. Ако вече има насочена мисъл за конкретно предназначение, а ние купим нещо друго, благословението се оттегля. В разговорите ни бе даден пример с една позлатена писалка. Преди години, на един от нас бяха дадени анонимно пари да си купи дрехи и обувки по случай приемането му за студент. Той обаче си купи и една луксозна писалка за 10 лева. Посредникът беше ясновидец и Инструктор – той запита строго за какво са изхарчени парите и нареди писалката да бъде върната. И за дребни отклонения, в такива случаи има кармични последствия, дори и дарителят да не знае или да не би се разсърдил. Но когато Небето прави план за ползването на нашите имоти и средства, а ние си мислим, че можем да правим каквото си искаме, последствията не са кармични в наказателния смисъл на думата. Пак протича нещо като кар-ма, но тя е от друг вид: просто се лишаваме от благодатта, която би дошла, ако схванем правилно съвета на

Бога и го изпълним точно. В случаите с човешките дарения приятелите се коригираха, и когато дават нещо анонимно, вече не опреде-лят за какво е, а пишат: "За лично ползване". Точно това е същността на истинския десятък. Дори и банкови пари се очистват в определена степен, ако са нелигитимирани и да-дени по законите на десятъка. Затова някога Източникът бе казал, че би дал методи за очистване и на Швейцария, която е най-опасното огнище на престъпни средства в Европа. Той даде и методи, за да не падат толкова често самолетите "Боинг" и Испания да не страда кармично толкова много от коридите - но никой от нас не доведе това до съзнанието им ефективно.

Сега вече знаем, че не бива да се тревожим чак толкова за своя дял за Бога, когато става дума за наследство. Нека вси-чко иде в родните, това е справедливо. И най-малкото недоволство тежи като воденичен камък в невидимия свят. Но в случаите, когато човек иска твърдо да отделя и наистина отдели нещо за Бога, има различни начини да се предотвратят лошите реакции на близките, без те да бъдат онеправдани. Ученикът, комуто е дадено земно богатство, никога не го обявява изцяло на кръвните си близки. Каквото и да се случи, той е оформил с документи тяхната част още от мига, когато е узнал за този небесен Закон. Частта за Бога, колкото и да е малка или голяма, е напълно неизвестна за тях и затова те не могат да я мислят. Тогава ученикът е свободен от родова карма. При даряване на конвенционален имот (който е бил на негово име), идейният човек може да го офор-ми на името на 20-30 души идейни приятели или повече, за да предотврати ламтежите на наследниците. Това може да стане, само ако в дадената страна в този момент законът за наследствата е в такъв дух. Като почине един от приятели-те, веднага се замества с друг, а делът за наследника от този извънреден имот остава нищожен. Това е етично към близките само в случай, че те са вече подсигурени законово и морално от главните дялове, които им се падат.

Тия маневри, още приживе, са важни за ученика, който ис-ка да приключи с имотните си и парични карми. Ако някой има деца-материалисти или няма деца и наследството му отиде изцяло в нечисти ръце, участта му в невидимия свят и в след-ващия живот ще е незавидна. Той ще бъде принуден да се пре-роди в същия род с лоша наследственост и да се мъчи много.

Всички тия сведения са важни и ние не бива да се безпокоим от забележките на мнителните, че обсъждаме и такива въпроси. Онзи, който предупреждава "наивните" да не се поддават на подобни внушения, за да не му глътнел някой имота, ще бъде много по-тежко изтезаван от родовата си карма. И при духовните наследства няма гаранция – човешкото обикновено надделява и пак се явяват конфликти. Затова най-чис-тият гледа да е на нулата и да раздаде всичко докрай. Прав-дата контролира материалното ни поведение и опитите ни да отдаваме справедливо дан за близки и за Делото, но Учи-телят предупреждава: дадат ли се пари и имоти на едно ду-ховно общество, то обикновено пропада.

6. Ако ученикът постави личното или локалното над Бога и въобще не дава своята дан, Небето винаги ще намери начин да му даде урок. Той ще бъде обран, разболян, тормозен, унизен и пр. Не че Небето отмъщава, но то просто се оттегля и тогава оставаме под властта на Ремонтното Битие, а то изпълнява нашите присъди. Да, не чужди, а именно нашите собствени - над себе си и над близките ни. Други присъди няма – дори и когато са по решение на инквизицията. Друг е въпросът, ако сме на кладата не по собствена вина. Има жертвени хора и ангели, които идват само заради това.

Някои се чудят защо цял живот само раздават, а кармата не ги отпуска. Първо, дългът им може да е много голям; вто-ро – нямат познание за каноните на десятъка. Той се отдава персонално, тайно, стриктно, редовно и с радост – вклю-чително и от имущества.

7. Проблемът за отдаването на десятък от лично имущество (или стотък, половинък, плаващ принос) е много сериозен и Небето държи точна сметка дали ученикът го разбира и прилага правилно. Ако имаш дворец или коптор, продаваш го и влизаш в по-малък. Остатъкът е за Бога. Същото важи и за движимите имущества – досега не знаехме това. Имаш кола – продаваш я и взимаш по-евтина. Ако има повече пари, ученикът може да си остави движимото имущество непокътнато, но да викне оценители и да си изкара документ за стойност-та му – това е документ за пред съвестта му и Бога. Тогава отделя паричен десятък от тази стойност. Така може да постъпи и с недвижимото си имущество, ако има отделно па-ри за десятък от неговата стойност.

Това са единствените пресмятания и финансови операции, които ухаят добре пред лицето на Господа. Всичко останало е смрад – мисъл за себе си и само за близките. Въпреки това обаче ученикът с нищо не трябва да накърни интере-сите на най-близките си. Има право да разполага само със со-бствения си дял. Същото важи и при наследствата. Но окул-тен ученик, които не е уредил сметките си с Бога преди да си замине и остави всичко изцяло на наследниците си, пак ще си има работа с дяволите. Може да мечтае всички близки да одобряват желанието му да остави дял за Бога, но това оби-кновено не става. То може да се преодолее по два начина: ко-гато те не знаят за всичките му имоти; и когато човек е го-тов да понесе сблъсъка с тяхното огорчение и гняв, ако е по-стъпил идейно. Това важи с особена острота в случаите, ко-гато изцяло ги лишава от наследство, защото са богато обезпечени и са се държали лошо с него; или защото по прин-цип той иска да остави имотите си за някаква благородна цел. Както вече бе обяснено, такива естремални действия трябва да са разрешени лично от Бога.

Казано е, че сме длъжни да осигуряваме децата си до 28-годишната им възраст. Но пак има най-различни случаи. На-пример, дъщеря ти е женена за богат човек и се е уредила до-бре, но в същото време е малтретирана от него или крайно зависима. Тогава делът от родителя за нея може да бъде спасителен, включително и за децата ѝ, за да не ги държи деспо-тът в робство.

Можем ли да даваме приноси за Бога в натура?- Може, раз-бира се - ако сметките са точни. А най-бедният може ли да се отчете с труд? – Да, но ако има две ризи, пак е окалян пред Небето...

8. Всеки, който изисква десятък или намеква за него, не е представител на Бога, даже и да си мисли, че е такъв. Отдаващите дан на такива влизат в кармични отношения с тях, даже и да я дават от сърце. Ясни и точни разяснения и призиви на тази тема, без опастност от корист, може да се на-мерят само в Словото. Но ако някой направи нарочно набор от такива текстове, за да подсети някого, пак не е чист. Желаещият да постъпи Божествено в тая сфера трябва да изучава Словото последователно и на общо основание – и сам да си направи такива извадки, ако го интересуват.

През последните месеци темата в холизациите за пари и имоти зачести. Просто нашият Приятел отговаря на въпроси – някои хора искат да са чисти пред Господа. Заедно с това не липсват критики и съмнения от страна на хора, които не вярват в икономиката на Елма. Народът обаче казва: "Пилците се броят наесен". През тази година – 2002 – броят им ще се съкрати пак, още преди есента. Това вече става. Онзи, който иска да помогне на себе си и на сродните си души,

би трябвало да познава законите на небесната ликономика и да ги прилага на Земята с радост. Напоследък плащаме карма предварително по най-различни начини, за да се облекчат из-питанията на близки и непознати от сродната ни верига в настъпващите усилни времена. Сега има надежда Учителят да даде ново Слово по въпроса. Умоляват се компетентни-те по Словото и хората със собствени модели и съобра-жения да изкажат мненията и възраженията си, за да бъде делото ни колективно. Няма гаранция дали тия размисли дотук са напълно верни. Всеки въпрос, всяко познание, всеки личен опит, всяка нова Божествена идея ще са от полза.

2,12ч. след пладне

*-Осияните от Духа са чисти **духовно**.*

*Осияните от Пралайя са чисти **душевно**.*

*Осияните от Великата Разумна Природа са чисти **природно, биологически**.*

*Осияните от Христа са чисти **социално, практически, икономически**. "Социално" значи да си на последното място; "практически" – да се трудиш; "икономически" – да даваш. Който дава по законите на десятъка и на пентагралната каса, е ученик на **Христос**. (Обаче само тия закони на десятъка, които се изясня-ват и практикуват във **вътрешната** Школа – горе на Небето и долу на Земята. Някои от тях са формулирани ясно дори в Словото от предишните епохи, оцелели са при редакциите; стотици ги имаме черно на бяло в лекциите и беседите на Учителя Беинса Дуно, но малцина ги знаят и практикуват; днес те се дават в осиянията на Елма – б.п.)*

*Чистият дух живее първо за **Цялото**.*

*Чистият по душа живее първо за **ближния**.*

*Чистият по ум и сърце живее за **народа си, за човечеството, за Братството, за Ятото**. Той изучава Словото Божие и го прилага.*

Чистият по тяло знае как да приема светлината, въздуха, водата и храната. Знае как и до кого да се докосва.

*Осияните от **Бога** са чисти и по четирите начина. Повече приказки – на пазара.*

*Защо Учителят, през вички векове, винаги иска от болния и тревожния да **даде** нещо? За Себе Си ли? За Братството ли? – Не, за да се задейства **Законът**! Знаете милиони случаи. Има ли поне едно изключение?*

Отидеш при Учителя. Върнеш се – болният е оздравял. Кредиторът – опростил дълга ти. Врагът

– станал приятел. Младостта и хубостта – пак почукали на вратата ти.

*Законът обаче си има **свои** закони. Може да се скъсаш да се кръстиш, да дадеш цялото си богатство за черкви, параклиси и манастири или домове за сираци – нищо не става. Бог иска и мъдрост, истина, не само любов. Мъдростта и истината за Божествения принос се откриват само в Словото. Изисква се братски живот и живот в Ято. Друг път няма.*

По тези въпроси и по конкретния проблем за осигуряване на материално-техническите бази за Словото бяха отворени напосоки 5 тома с беседи.

Досега винаги сме купували техника от средна ръка, все по-евтината, поради липса на средства и по други причини. Защо компютрите ни бързо излизат от строя? - Несигурните части, спирането на тока, вирусите и крадените програми често унищожават работа за години. Излиза абсолютно вя-рна английската мъдрост: "Не съм толкова богат, та да ку-пувам евтини работи". В мига, когато дойдé тази мисъл, бе отворен томът "Новият човек", Ж`98:222:

*"Все **машините** чуваш: "Трак-трак"... Сега всичко ще ушием със [слаби] конци, а после казваме: "Разкърпи се, разши се!..."* (б."Аритметическите действия в живота" от 29.V.1921)

*"Най-твърдите хора са **егоистите.** [...] Следователно, всички нещастия в света произлизат от този закон на концентриране [на благата според личните интереси], който не е съгласен с Божествения закон на Любовта."* (пак там, стр.223)

"Благороден е само онзи, който разбира Словото Божие и го изпълнява." (т."Сила и живот"-III, Ж`98:188, "Още по-блажени са", 4.XII.1921г.)

*"Вашата любов е **играчка**, тя не е Любов. Любовта е нещо велико! Не може Любовта да влезе в един момент в сърцето ти, в дома ти, и да излезе навън – това е немислимо! [...] **Вие** сте причина да изпъдите Любовта."* (пак там:189)

"[Скоро Господ ще помете всички форми,

*създадени от мисълта за себе си, за своите си]. Сега ние седим и мислим, правим си планове – мислим, че всичко можем да решаваме. […] Но ангелите са в състояние винаги да изменят живота ви - **когато** искат и **както** искат."* *(пак там:354, "Неговата Заповед", 28.V.1922).*

"Когато градите нова къща, не разрушавате ли старата?" *(т."Сила и живот"-II, Ж`98, "Свобода на духа":4, 23.VIII.1915)*

*"Вливането на реките в големия океан означава **опресняване** на водата в тия реки – те се вливат в океаните; и после, чрез изпаряване, отново се връщат на сушата."* *(т."Сила и живот"-VII, Ст.Загора`2000:252, "Истинната лоза", 14.VI.1925)*

*"Много хора умират по единствената причина, че са безплодни. Следователно, техните сокове в дадена епоха трябва да преминат в други, плодни хора, и да ги засилят. […] В края на краищата, на Земята ще останат само добрите хора. **Такъв** е Законът - и **тъй** ще бъде!"* *(пак там:253-254)*

И така, синтезът на всички тия мисли, включая заглавията на посочените томове и беседи, може да бъде такъв:

*Новият човек не скърпва нещата с бели конци и нищо в тях не се разпада, защото той извършва правилно аритметическите действия в живота. Той не е егоист и действа в съгласие с Божествения закон на Любовта. Сила и живот имат само ония, които **разбират** Божието Слово и го **изпълняват** – затова стават все по-блажени. Тяхната любов никога не отпада, те не я пъдят от дома си. Те не правят плановете си без допитване до Бога и затова ангелите изменят живота им към добро както си искат, в съгласие с Неговата Запо-*

*вед. Такива хора смело разрушават старите си къщи и градят нови, защото имат свобода на духа. Всеки, който се влива в океана на общото, се опреснява. Скоро егоистите, лошите хора, ще умрат и соковете им ще преминат в добрите. Само **добрите** ще останат **живи** на Земята! **Такива** са законите на истинната лоза.*

*Приятелите **в един град на Духа** все още не са запознати с този текст, но вече реагираха абсолютно в неговия дух, и то в детайли. Безкрайно чудни са пътищата на Онзи, Който помага на верните и ги подкрепя! На всяка крачка тук изникват хора, които се чудят как да помогнат, да ни улеснят да ни излезе нещо безплатно или по-евтино, но да е най-доброто. Оказва се пак, че щедростта към Бога предизвиква стократно **Неговата** щедрост. Той връща доброто не само с материалните лихви, но и със здраве, щастие, полети и небесата, подмладяване! Подменя къщи, имоти, техника и хора с по-добри – все по високия идеал. Помощта на Небето е неописуема с думи! То се радва като дете – най-после някой е решил да бъде **християнин**. Вярата ни в присъствието на Бога на Небето и на Земята се уякчава с всеки изминал час. **Колко богоугодно и милно е Богу всяко единомислие, единочувствие и единодействие на братя и сестри в единение!***

28.VII.138(2002)
Пловдив

АВАТАР И ЯТАК

(Импулсатор – Óмна)

Най-добрият ятак, когото познавахме.
Той остана беззаветно верен на своя Учител и Аватар.

Хермес Трисмегист – 6000 г. п.н.е. Учителят слиза в Египет.
Ножът на Аватарите не убива, а възкресява.

Два-три ча́са преди изгрев слънце:

*Както в холографията, така и в холивселената, всяка точка може да възпроизведе **Цялото**. Обикновената фотография, както и тотвселената – светът на Отците и универсума – нямат такова качество. Там фокусът е в **обектива**, а не във фокалната плоскост. Светът на Отца, Отците и учениците има **предел**. Докато има авторитет и публика, смъртта ходи по петите ни. Докато има Учител и ученик, проблемите се множат. Учителят не е Учител без ученика; ученикът не е ученик без Учителя. Учител и ученик трябва да се слеят в едно, за да се роди **Аватáр**.*

*Неведнъж сте чели, но **малко** сте разбрали каква е ролята на Аватаря. Това е Архат, който е излязъл от света на Абсолютния Дух и от татван се е разширил до обема на холивселената. Незнайното е Цяло в **потенциал**; Цялото е разгърнато **Незнайно**.*

*Отците, Учителите и учениците произхождат от **Знайното**. Сам Учителят – Господарят на уни-*

Рама – 5000 г. п.н.е. Пак нашият Аватар и Учител, Индия. До Него е ятакът му Ханумàн, превърнал се в маймуна в битката срещу Равàна. Сродната душа Сита трябва да бъде спасена, а с нея и всички, които са заробени от демона на монофиксацията.

*версума – има прерогативи, равни с тези на Отца, Сина и Светия Дух. Чрез универсума Той ги синтезира и е всеки един от тях и всичките вкупом. В определен аспект на Цялото, Той може и да ги ръководи. При все това, Учителят е **фокусът в обектива**, учениците са **фокалната плоскост или фокалният обем**, Отец е самата **светлина**. Светлина, виделина, яснина – това са все форми на Цялото, но не са самото Цяло. Нито една точка от тия форми не може да възпроизведе Цялото, дори сам Учителят, Мировият Учител. И когато вие Ме наричате "Учителят", знайте, че това е само знайната Ми форма – фокусът на обектива, който събира всички лъчи на Отца в точка и може да ги разпръсква дифузно, за да съществува универсум. **Това** и означава "универсум": "Единство на версиите" [на различията – б.п.]. Затова Учителят е най-големият авторитет, пълно единство на всички истини. В този Си вид съществувам*

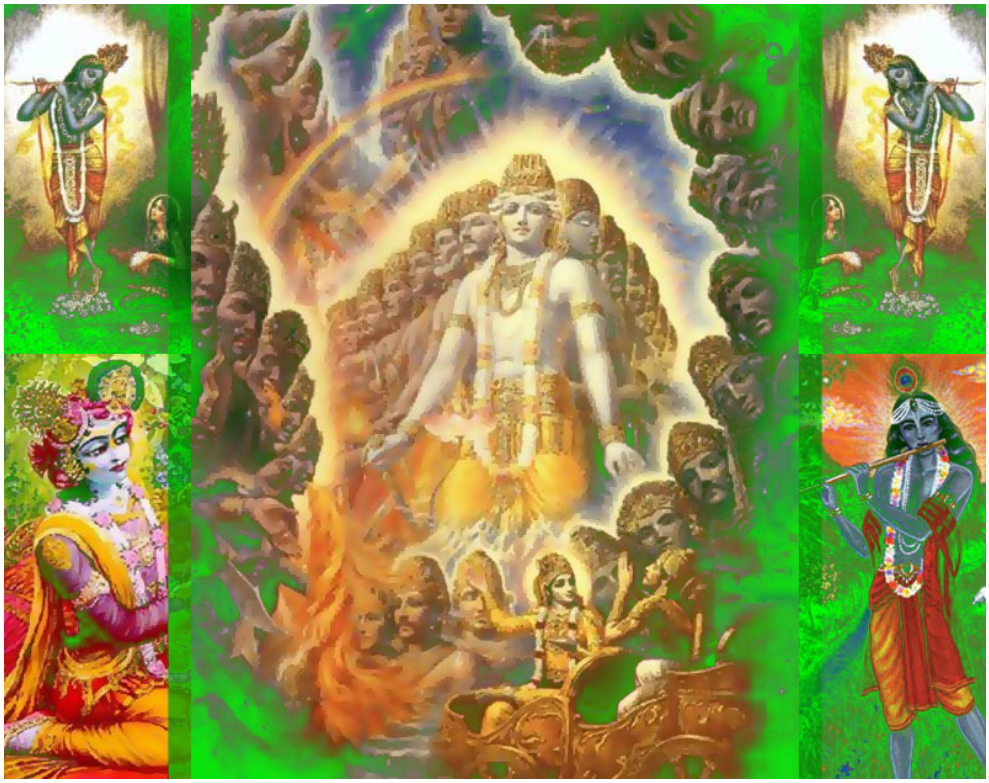

**Кришна – Осмият Аватар на Вишну, 3200 г. п.н.е., Индия.
Ятакът му Арджуна узнава от Него, че който разпознае Аватаря в последното Му идване на Земята, той ще възкръсне и няма повече да се прераждa. Ще се върне завинаги в Бога, а не при някой авторитет, както става с другите.**

*като "Светия Дух". Единство на всички **импулси** – това е проявата Ми като "Отец"; а единство на всички **прояви** – животът Ми като Син: като Христос или Елма, Господарят на Проявеното Битие или хипервселената.*

Виждате, че Учителят е всичко, но всичко и цялo не са идентични. От Всичкото до Цялото има една стъпка: превръщането на Учителя в Аватар.

*През всички векове и вековечно Аз съм и Учител, и Майстор, и Аватар – това никога не го забравяйте! Учителят обаче е зависим от **ученика**, а Аватарят е напълно независим.*

Защо?

*Защото "Ученикът трябва да има сърце, чисто като кристал; ум, светъл като слънцето; душа, обширна като вселената; и дух, мощен като Бога и едно с Бога" - но това зависи от думичката "трябва". Значи, то е все още едно **пожелание**, една **директи-***

Христос и Кришна. Само чистите знаят, че няма разлика – това е един и същи Дух. Даже имената Му подсказват това. Този художник не вижда вярно образа на Кришна, но е с душа – търси синтез.

***ва**. Малцина знаят, че Учителят ги **има**, но само ако е намерил поне един ученик. Синът е най-добрият Ученик – и понеже Синът **съществува**, може да се каже, че съществуват и Учителят, и Отец.*

*Отец, Татко и Баща... **Имахте** такова осияние. Казвал съм ви също, че ако имах поне един истински ученик, щях да повдигна цялата вселена. Значи, това е нещо предстоящо. Синът всеки момент ще се превърне от елохим в зелохим и тогава цялата велика пиеса на Битието ще се прехвърли на друга сцена. От театъра на Всичкото ще влезем в цяловселената – обиталището на **Благия** Дух. Там всички лъчи са кохерентни, а всяка точка – Цялото. Думата "синархия" произтича от този свят.*

*Цялото праща **Аватари**, универсумът – **Учители**, тотвселената – **Отци**. Универсумът и тотвселената са антиподи, затова не могат един без друг. От своя страна, Отците не могат без Любими, Татковците – без Майки Божии, Бащите – без деца. Това*

Орфей, 1300 г. п.н.е., Тракия, нарисуван от Маркантонио Раймонди през 1507 г. – един от гениите на живописта, зрящи в Акаша. Учителят продължава дейността Си като Аватар на Музиката, Обичта и Синтеза. Пак укротява зверове и императори и срива династии; лекува, спаясява и утешава, строи Нова Култура.

*е сложна материя, която ангели и боговé усвояват трудно, но Човекът **може** да го проумее.*

Значи, Младенците от Божествения свят не могат без Баща; Любимите Божии не могат без Отци; Майките Божии са немислими без Тот, без Татковците. Само който е следил беседите и осиянията детайлно, може сега да ме разбере.

*Всички същества и същности са полярни, затова са зависими от **противоположното**. Представката **"съ-"** говори за това: цял си само с някой друг. Затова съществата имат **съвест**; но има и неща над съвестта.*

*Напоследък разбрахте, че има "всещества". Това са монади от света на **Учителя**, т.е. **всеади**. Те са живи чрез Класà, чрез вселените от сродни души. Когато казвам "поне един ученик", Аз имам предвид истински ученик – който общува с Класà. Затова чрез ученика Учителят е свързан с **универсума** – с вселе-*

Зороастър, 600 г. п.н.е., Персия. Същият Аватар, същият Учител, същото лице, същата буква "р" в името Му. Гениалните художници са ясновидци - те са Негови ятаци. Знаят, че следващото му идване ще е като Христос, затова не си измислят образа на Заратустра, а го предават точно тъй, както е в Акаша.

*ните от сродни души и тела. Там, където общуват и телата, има общ живот, сестринство и братство, комуни. Светът на Учителя – цялата вселена – е образуван от сродни души и тела, които се обменят на всички полета. Тази обмяна обаче почва от орфическия клас нагоре - от **евродоровия**. Той е условието една плоска вселена да се превърне в сферична. За това е нужен Троен Ритъм с минимум 3 **всещества**. Значи, съществата не вършат работа в универсума – те живеят по двойки.*

*Това обаче, което още не знаете, е че Ятото е по-горе от Класà. Когато говорим за "**класове** същества" в Божествения свят, то е само един **етап**. В универсума има **класове**, а в холивселената – **ята**.*

*Ето защо, едно Ято е по-горно и от евродоровия клас. Защо? – Защото сферичните вселени не са всичко – те изграждат само **тъканта** на Космическия Човек. Тази тъкан, плюс вакуума – "ямките", "между-*

Най-после нашият Учител и Господ слиза и в Юдея, като Аватар на смирението, кротостта, милосърдието, саможертвата, страданието и прощението. Като Небесен Цар на чистите, унижените и оскърбените. Няма същество с дух и душа, което да не разпознае и обикне Баща си, когато Го види в истинския Му вид – сам Бог на Небето и на Земята, Духът на Благостта. Той ни каза, че няма по-голяма любов от любовта към приятелите.

*ните", "мехурите", - образуват **Аватаря**: кондензирания вид на Благия Дух.*

Замая ли ви се главата?... "Изпосталели" ли са българските осияния?...

*Като кохерентен, Аватарят има безброй точки, които се наричат "ятáци". Аватар и ятаци – това е **пълното** подобие на Хол; аватар и ятак – **смайващото**; ятак и ятак – възкресителното. Това са форми на "цяло-щеcтвуване" на Бога, по-горни от съ-щеcтвуването и все-щеcтвуването. "Цяло-щеcтвуване" е тромава дума, която давам само за разбиране на смисъла. Истинското ù значение е **"благуване"**; състоянието в него – **блаженство**. Съ-щеcтвуването произхожда от взаимните щения на полярни същества; "все-щеcтвуването" – от взаимните щения на универсални същества; "цяло-щеcтвуването" -*

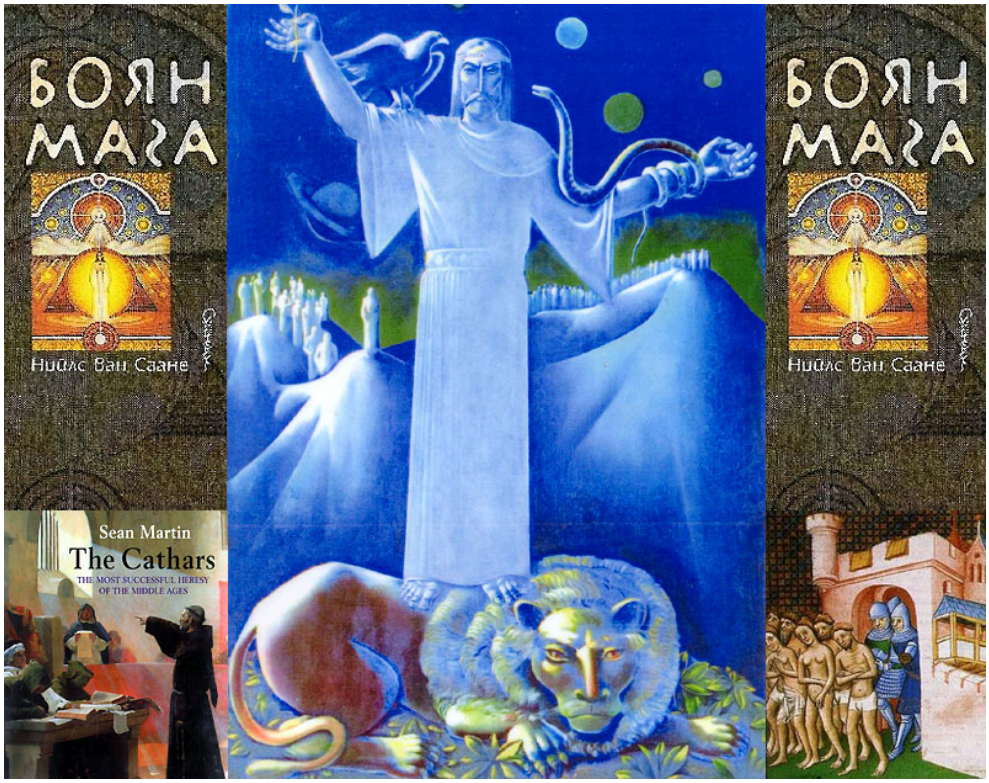

1000 години по-късно Исус идва пак на Балканите, след подвизите Си и мъченическата смърт някога като Орфей. Ражда се в България като царска рожба – княз Бениамин, най-малкият син на цар Симеон I (864-927). Става известен като Боян Мага – пак Учител и Аватар, истинският създател на богомилството. Неговото Учение и Движение подпалиха Европа. В България се намери зрящ художник, който го видя със сърцето си в Акаша и ни го показа – Неговият ученик и ятак Кеазим Исинов.

благуването – от Божествените щения на цялостни създания Божии: духове, души и тела.

*Значи, тук идват сродните **духове**. Именно това не достига, за да бъдеш цял. Всемирен можеш да бъдеш и със сродни **души**, вселенско създание – със **сродната си душа**. Във вселената и всемира живееш със **сродните** - несродните натикваш във вакуума или си напълно сляп за тях. Да, но от вакуума излиза Абсолютният Дух, Незнайният. Като се съедини с универсума, получава се холивселена – Цялото. Тогава ти обичаш и любиш и сродната **душа**, и сродните **души**, и сродните **духове**. Това е **условно** казано: "сродни духове" значи и "несродни" - от вакуума, които са още **потенциали**. Като такива, те са "непознати", но са наши приятели от **Ятото**. Братята*

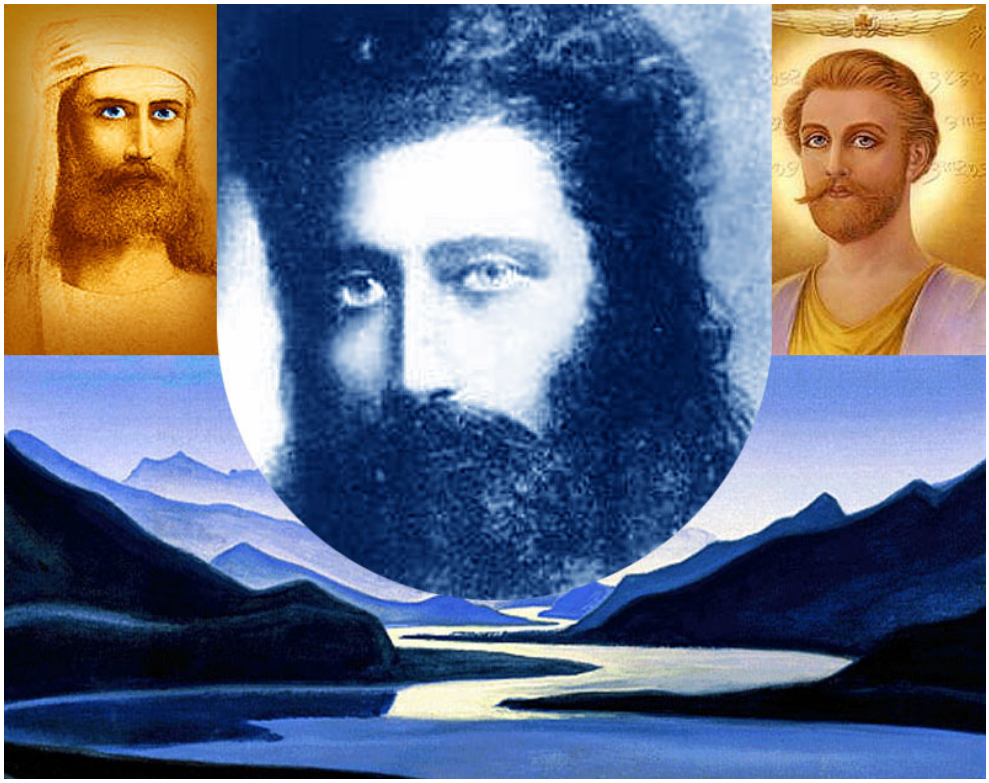

В края на 19 и началото на 20 век на Изток обявяват, че всеки момент се очаква ново идване на Мировия Учител – Маитрея. Явяват се мощни Аватари, които виждаме и на снимки, не само рисувани. Велики Учители като Ел Мория, Кутхуми и Сен Жермен изумяват Запада с огромната си мъдрост, необикновената си и съвършена красота. През 1926 г. един от ятаците им обявява публично, че Учителят е вече в плът и се намира в България. Той, от Своя страна, познава Тези високи Адепти, вижда и портретите им и и казва: "Така ще изглеждат хората след 2000 години".

*и сестрите ни са родени от **Отца** – това е принципът на **братството**; сродната половина е родена от **Мировата Душа**; съучениците и сродните души са родени от **Учителя** - и това е **универсумът, вселената, Школата**. Но приятелите са родени от **Бога или Благия Дух** и затова с тях сме от едно **Ято** - нещо по-горно от Братството и Класа, от сродните души. В Ятото има и "несродни" души, и "врагове", но всички сме сродни **духове**. Юда, Императорът и Исус са от едно Ято, но преди 2000 години не се разбраха, понеже Исус нямаше нито един ятак.*

*Сега вече разбирате думата "ятак" – това е предан дух от **Ятото**. Сродната душа от **Класà** може да те предаде; сродният дух – никога! За ятака ти си **Аватар** – нищо повече! Потенциално, всеки дух*

Дали е Той или не – имат дума хората и ангелите с искра Божия, с монада. Сам Той няма никаква потребност да бъде извѐстен и признат от смъртни хора, това е нужда на същества и същности с друг произход. Знае, че е Странник в този свят и не познава никой друг, освен Този, Който Го е родил и с Когото са Едно.

*с едни́на (монада, душа, искра Божия - б.п.) е Аватар – уникална кондензация на **Цялото**. Като такъв, той произлиза от Абсолютния Дух и затова иска да остане незнаен. Като Учител, Бог е **знаен** - приема кръста да стане изве́стен, славата Му е **Божия** слава и това е отбелязано в Господнята молитва. Славата се пада на **Учителя**, Силата – на **Отца**, но Царството е на **Аватаря**, родения от **Абсолюта**!*

*След като "приятелство" значи "при Ятото", разумейте какво означава святата дума "ятак". Аватарят е таен резидент на Бога, той трябва да остане неизвестен като Него. Вие виждали ли сте някога Бога? Целия, Цялостния Бог никой никога не е видял, нито може да го види. Незнайността Му се корени в **Абсолютния** Му Дух – пълното нежелание да бъде видим. Видим е Той чрез **Отца и Учителя**, осезаем е чрез **Сина**, но като Аватар Той е **"резидент"** – неуловим.*

*Както точките в **холограмата**, всички цялостни създания на Благия Дух са самият Той – без разлика. В другите светове те работят под прикритие, понеже са Неговото тайно Присъствие. Учителите са **центърът** на Пентаграма, Учителят – Централната му **точка**; но Бог като Аватар, както и всяка Негова проекция – това е **целият** Пентаграм, с междините между точките и линиите. Междините са **вакуумът** на Духа Му – царството на **татван**. От тях произлиза най-силната Му жажда: да бъде непроявен и неизве́стен. Когато се кондензира в Аватар и безброй скромни Аватари, единственото нещо, което го издава, е **благостта**.*

*Учителят може да бъде строг, **трябва** да е строг. Това е **бронята** на универсума, която понякога е необходима. Строгостта на Учителя е космическият студ между звездите. Без него никакви звезди и слънца не биха могли да съществуват - не могат да съществуват гении, Отци; не може да съществува и сам Той в **славата** Си. Затова Той има **ученици**, но няма **приятели**. Космическият студ в душите и сърцата прониква и в братството, сред съучениците. Там всеки се прибира "вкъщи", при "своите си", общува топло само със "сродните си души". Но приятелство, преданост към **духа**, не можеш да очакваш от него.*

*Тоталната преданост идва от **Отца**; абсолютната, цялостната – от **Бога**. Ако някому именно Бог живее в сърцето, а не егоизмът или любовта към "близките", той може да се прояви като **приятел**. Затова съм ви казвал, че епохата на приятелството е предстояща. Казвал съм ви още, че няма по-голяма любов от тази, щото да отдадеш живота и душата си за приятеля си.*

*Виждате: още преди 2000 години съм ви разкрил най-важния закон на холивселената - приятелството. Има и един по-горен от него, но той не е "най-важният". Важността е по-ниска от цялостта. Над приятеля е **любещият** - и епохата на Любовта е крайният предел на Божественото съвършенство. Да ни бъде всеки **възлюбен**, а не само брат и прия-*

*тел – това е **пълната** идентичност с Бога. На сегашния етап можете да мечтаете само за **приятелство**.*

*За Аватаря и Аватарите няма да говорим. Той присъства навсякъде и във всеки свят, но прикрит, съвършено неизвéстен. Пáзи се от проявата като от огън. Не че Го е страх от огъня, понеже сам го създава, но предпочита да не гори, а да поддържа горенето. Сами разбирате кой е елементът на **Абсолюта** в Битието. Съвдем друга същност на Бога се превръща постоянно в хелий, но Аватарят е кислород, невидим извор на живота. Така ще разберете и Кой е въглеродът в пространството, силицият, азотът и пр.*

*Аватарят под прикритие - почти всеки Аватар - няма блясъка и съвършенството на Учителя. Той може да изглежда като "Йóда" – животно с тъпа муцуна и дълги уши - едно нищожество, - но "джадáите", ятаците и цялата вселена зависят само от него. Всеки Аватар и всеки джадай живеят и работят под прикритие, за да си постигнат **целта**. Ученикът, както Учителят, трябва да е образец във всичко – **перфектен** представител на Школата **навсякъде**. За Аватаря това не е задължително.*

Аватарят, джедаят, ятакът може да са всякакви – Космическата Конспирация не позволява перфектност. Можем да бъдем перфектни само когато си почиваме – за разнообразие. Аватарят се проявява като Учител, гений или ученик само по волята Божия - обикновено инкóгнито, по разпореждане на "Центъра". Добрият космически разузнавач може да стане и Паганини, но не за да блесне, а да открие сред тълпите един-единствен ятак. Защото ятакът е по цéнен от всички публики по цялата вселена.

Сега животът иска от вас да имате поне един ятак – сроден дух от Абсолюта, който може да бъде абсолютен. Абсолютността е най-висшата форма на Предаността. Като свещника, вашият ятак остава всякога празен, докато го намерите. Той не разрешава на никой друг да влезе в него. Останалите се изпоженват за който падне, отдават се на какви ли

*не школи, авторитети, светии и гурувци. Приятел от **Ятото** – това значи **абсолютна** преданост: **абсолютно** разпознаване, **абсолютно** отдаване на сили, любов, средства, таланти, усилия и труд; ако потрябва – и на живота и душата си за Родината.*

*Ние имаме само една Родина – холивселената. За да разпознаем Аватаря си – или който и да е Аватар, като Негова свръзка, - ние трябва да имаме качествата на дух с монада, ятак. Най-точно е да се каже: "дух с холиада". Паролата е написана в сърцето ни: от пръв поглед разпознаваме Приятеля от Вечността – дори и тогава, когато се е въплътил в... изпражнение. Може да звучи грозно, но е така: войната е **магическа**. Един Аватар може да се превърне в изпражнение! Той няма тщеславие, няма близки, няма, предпочитания. Неговата цел е възвръщане в Родината.*

След като ни е разпознал, ятакът може и да ни изяде... Да ни изпие, ако по някакви съображения сме се превърнали в отрова. Сърцето му знае, че за другите сме изпражнение, но в сърцето и душата му ще се разлеем като Бог - стига да преодолее фóрмата. Когато останат насаме, Аватарят и ятакът – или двама ятяци - могат да се превърнат в самите себе си, в най-блестящата си форма. Може да се прелее Бог в Бог! Един ятак може да приеме и повече Аватари, но родени от Един Баща. Който се отдава в едно и също време на аватари от различни бащи, може да имплозира холическото му тяло.

Но на Земята доскоро това ставаше само между двама – и само веднъж на 40 прераждания. И като ставаше, обикновено се увенчаваше с трагедия. Това беше единственият начин за сдобряване на Капулети с Монтеки. Какво стана накрая, в гробницата? – Може ли Аватар да не даде живота си за Любовта? Може ли ятак да не даде живота и душата си за Аватар – или за друг ятак от Ятото? – Това е абсолютно невъзможно! Ти ще се самоубиеш 100 пъти, понеже без Любовта, без Ятото и без сродния ни дух от Вечността, животът на Земята е пустиня. Даже и в рая, ние без тях сме изгубени.

*Самоубийството – **ето** свещеният символ на*

Любовта като Приятелство. Самоубийството е най-тежкият грях, наравно с лъжата и продаването, самопродаването; но самоубийство на егоизма и самомнението ни в името на Родината и на Ятото, на една единствена Птица от Ятото – това е подвиг, равен на възкресение!

*Натуралното физическо самоубийство е само един краен вариант, когато няма друг изход - когато ятакът не иска да издаде резидента и своите си, да предаде народа си. В останалите случаи ятакът е готов да яде изпражнения, но да отдаде всичко останало **за тях**. Истинско "самоубийство" - в Божествения смисъл на думата - е цял живот да отдаваш цялък, а не еднократно. Не за близките, не за църквата, не за партията, болните, бедните, школата, братството или народа си, а за Ятото! Под "цялък" разбираме абсолютно целия себе си – без никакъв остатък. Всяка стотинка, всеки поглед, всеки залък, дъх и ласка, отдадени на случаен човек или на "сродна душа", а не на сроден **дух** – и ти вече не си Ятак. Ятакът живее 100 трилиона на сто за Аватаря си, **това** е положението! Изчислете колко цялъка дава тогава Божественият Приятел!*

*Песента за Приятеля е най-великата песен след песента за Възлюбения. Ние можем да ви говорим още много за Ятака и неговите импулси и качества. За това, как подсигурява нелегална квартира за част от секундата; как с лекота прехвърля възлюбен по квартирите на други съратници от "Конспирацията"; как може да пропътува с Аватаря целия свят на собствени или космични разноски; как с радост отива на бесилото заради Него; как става монах за цял живот заради Него – или как добива 100 тайни деца от един Аватар или от сто различни борци за съвършенство и свобода - за да множи Ятото Христовата кръв по вселената; за да се раждат деца с монада, полиада и холиада в Битието! **Толкова** много умения има Божественият Ятак! Това вече излиза извън границите на човешките представи за морал – за плебея е морално да живее с несродни души.*

Истинският ятак се оставя да бъде опозорен,

терзан, изтезаван и даже убит заради Аватаря. Приема с радост болка и смърт даже от самия Него, ако това отговаря на плановете на Космическото Присъствие. Аватарят с дух от Абсолюта може да се маскира като султан с харем; да бъде аскет и постник до кожа и кости; да живее и греши като Цар Соломон. Ще му измени ли ятакът заради тези му роли? Аватарят може да бъде скопен от враговете си; обран, ослепен, осакатен, подлуден до последна степен - Приятелят остава с Него до последния си дъх, любовта и вярата му са големи като Бога.

Спомнете си всички романи и филми, всички документални разкази за ятаци и Божествени приятели. И съобразете: има ли нещо друго в Христовото Учение, по-велико и славно от възхвалата на Приятелството?

В много случаи, любовта на Ятака е идентична с любовта на възлюбилия. Разликата е само в това, че епохите им ще дойдат една след друга. (Възлюбилият е много степени над възлюбения, защото обича, а не очаква да го обичат - б.п.)

*В началото казах, че Аватарят е самодостатъчен, напълно независим. Това е така, когато приятелят и приятелите са вече вътре в него и затова той сам си е ятак. Но в драмата на Битието **ятакът** е този, който има нужда от Аватар. За да стане сам Аватар, ятакът, приятелят, трябва много пъти да е отдавал сърцето, душата, духа и живота си само на едно същество – на своя Аватар. За него, да отдаде здраве, сили и имот е най-малкото упражнение. Деца, роднини, познати, симпатии, любими – дори понякога и единствената сродна душа – обикновено са едно **препятствие** за него, колкото и да ги обича. **Една** вдишка въздух за някой друг не по волята Божия – и Аватарят се скрива!*

Аватарят вечно ходи бос из минните полета и нарочно настъпва мини. Той иска да пробуди съвестта на приятеля. Ятакът е сапьор пред Аватаря; негов двойник в празненството, когато има опасност от атентат. Отклони ли вниманието си само за миг – и Аватарят е във въздуха! Приятелите са изпращали много пъти Най-Истинския Приятел на клада-

та, в ада или в рая, защото са дезертирали по пътищата на материализма, тщеславието и самомнението. Уреждали са си топло местенце, дирели са юрган, керемида, "споделяне", "сигурност", "мир и радост". Жертвали са се за всеки друг, но не и за Приятеля, за Бога. Аватарят предпочита вечно да умира от глад, да остава без покрив, да го сочат с пръст или да го убиват, но да буди съвестта на човечеството. Инак Христос на кръста щеше ли да има някакво значение?

При всичко това, Бог не иска от вас да не живеете. Ако за някого животът не е Ятото, но любимият, съпругът, децата, семейството; ако за някой животът е сцената, галерията, витрината, кабинетът, лабораторията, сергията или панаира – всеки е свободен. Това е въпрос на вкус, въпрос на любов. Това е нивото на развитие, на което се намира всеки поотделно. От суетност, влечения, щения или честно чувство за дълг, всеки намира това, което е търсил. Ала щом някой е срещнал Учителя си, класà си; намерил ли е след много столетия и хилядолетия своя Аватар и Ятото си – или поне една отделна, залутана птица от него, - предаността му се превръща във взрив и той изгаря за част от секундата, изцяло!

Едни умират в единичен взрив, други се взривяват постоянно. Всеки такъв взрив е самоубийство: оставаш не само без предмети, без вещи, имоти и "сигурност", без пенсия, близки и "приятели", но често отдаваш и живота си. Партия, хобита, църква, школа, братство, народ, човечество – всичко се изпарява като дим! Ти си срещнал светая-светих – Приятеля, Аватаря; или Той ти е пратил последната птица от Ятото - ранена, окървавена, с пречупено крило. Превръщаш се за тях в експлозия от любов или в двигател – безразлично е за Небето. Смисълът на живота ти е да изчезнеш, да си постамент.

Ученикът е ученик, когато комбинира. За него важат ***двете*** *лица на монетата. Приятелят, ятакът, който по принцип е по-горе от гения и ученика, живее* ***абсолютно****. Той е монета, която се търкаля.*

Тоталното е нищо за него – то е само един "жалък" цялък - умираш за Бога само веднъж... – Не, сто трилиона взрива, сто трилиона самоубийства в името на Цялото! Това вече е нещо друго. Безразлично дали го правиш за Царство Божие, за едного или за трима.

*Първолакът-ятак прилича на **взривяваща** се Вселена. На космос, който потъва в Небитието. А ятакът, влюбен в Бога до онемяване, се превръща в Двигател, във Вечен Двигател! Сърцето в гърдите на човека е точно такъв "ятак": то никога не спи, никога не закъснява, не спира. Може да спре, само ако човек помисли за нещо друго, освен за Любовта.*

В това, именно, е и тайната на Живота и Смъртта.

*Да живееш за **Цялото** – и за всяка част от Цялото, когато Цялото те помоли за това, - и ти вече си разбрал и постигнал Безсмъртието.*

*Един от атрибутите на Аватаря е ножът, мечът. Всеки Аватар, по подобие на Главния, има нож, меч. Виждаме, че той присъства и в българския пентаграм, даден от Учителя Беинса Дуно. Това няма нищо общо с тези оръжия в човешкия им вид – убийството е изключено за Аватаря. При все това Той воюва, парализирайки лошите и давайки уроци; спасявайки душата на добрите. Той никога не причинява болка и смърт, но в Негово присъствие лошите стават добри или умират. Именно в тази светлина трябва да се разбира и стихотворението на Рабиндранат Тагор, което е посветено на Бога като **Аватар:***

В одной руке держит Он мечь,
Ожерелье – в другой.
Дверь взломавь, Он пришёл за тобой!
Не за подаянья пришел Он к тебе –
Он душу твою завоюет в борьбе,
За жизнь твою вступит Он в бой.
Дверь взломавь, Он пришёл за тобой!
Он дорогою смерти вторгается в жизнь –
Он Воин с мечом, Он идёт
По вселенной вперёд.
Всём Ему суждено завладеть
Ныне и впредь.
Он идёт по вселенной дорогой прямой –
дверь взломавь, Он пришёл за тобой!

Това стихотворение би трябвало да се преведе с подстрочник направо от бенгалския оригинал, но тук се предлага руския му превод – засега нямаме друг източник. Счита се, че руските преводачи на Тагор предават не само художествената, но и смисловата страна на неговите стихове в оптимална степен. Доколко това е така, има да се провери от бенгалистите и русистите, тагороведите. За българите, които не знаят добре руски, тук предоставяме един по-свободен превод на горното стихотворение: ***"В едната Си ръка държи Той меч; огърлица – в другата. Вратата разбил, Той дойде за тебе! Не за подаяние дойде Той при теб – Той душата ти ще завоюва в борба. Вратата разбил, той дойде за тебе! Той нахлува в живота по пътя на смъртта – Той е Воин с меч, Той върви през вселената [само] напред. Той завладява вселената [като стихия] - Вратата разбил, Той дойде за тебе!"***

Защо е дошъл Рабиндранат Тагор в България, защо и Толстой е тръгнал насам? Какво ***предрича*** *Достоевски за мисията ни; какво са казали за един Българин известни хора като Айнщайн, Далай Лама, Кришнамурти, папа Йоан XXIII, равинът Даниел Ционо, Онисабуро Дегучи, Рене Генон, Рудолф Щайнер, Олесь Бердник, Святослав Рьорих, Махариши Дев Мурти, проф.Гоял, Ганга Вимал, Пако Рабан, Бил Гейтс, Ванга и още много други, знайни и незнайни – това е въпрос, който е интересен, но вълнува повече хората с екстровертно съзнание. Нека те търсят и събират такива изказвания. За нас е важно кои от тях имат вече един или два лъча над главата, кои са възкръснали или очакват безсмъртие, кои са нощем горе в Школата, понеже са разпознали Аватаря на Аватарите.*

Няма да се спираме отново и на прочутото "Възвание към народа Ми" от 1898г., което сме помествали или цитирали на различни места, за да осветим мисията на Едного, да разберем дали има Той право да се разполага със съдбините на народите ***по всякакви начини****. Той идва* ***отново*** *да направи ревизия на човечеството, да предприеме* ***всякакви мерки*** *всеки да си получи заслуженото; да създаде едно Ново Човечество, което ще обитава Новата Земя и Новото Небе. Отделни души вече възлизат там и свидетелствата за това не могат да променят онези, които се интересуват само от писмени и звукови текстове или от нарисувани картини.*

За ятаците е важно ***какво*** *избират в живота си,* ***кому*** *са предани, с* ***кого*** *живеят. Щом някой избира да учи, да работи и да живее именно с Аватаря и Неговото Ято, невъзможно е да не лети и гнезди с него, ако е прекарал в Семейството неотклонно поне 25 години – минималния срок за Ученичество.*

3.VIII.138(2002)
Пловдив

ЗА ПОЛЗАТА ОТ ШУМА И ЗА ДРУГИ РАБОТИ

И така, всеки си избира такова корабче, колкото е шарен вкусът му и понятията му за духовност. Белият кораб не го интересува, нито се пита кой си измисля корабчетата и кой и защо ги управлява, защо взима такса. Но и това е добро – всеки човек и ангел трябва да изпита вкусовете и теориите си. Това важи дори за боговете.

*Днес, на път към паневритмия, ненадейно стана дума, че в момента се изяснява каква е ползата от **шумà**. Досега знаем, че тишината е абсолютно благодатна и шумът – безусловно вреден. Елма ни е дал и "Осияния за Тишината". Сега обаче сме свидетели на нова изненада: шумът може да изгони от нас "...дълбоко внедрени паднали илухими, които ни внушават мръсния навик да живеем по двама, търсейки тишина, уют, внимание към персоната ни и постоянно присъствие". Досадните и внезапните шумове ги изгонват, а в особено тежки случаи човек трябва да отиде на война или да стане бомбардировка, за да може да попадне сред взривове и смъртоносен огън. Такова нещо има и в беседите на Учителя: Той казва, че някои тъмни духове се крият от шума, хаоса и несигурността. Днес разбрахме, че когато сме в екстремна ситуация, сред необичаен шум или между **повече** несъвършени хора, падналите илухими излизат от нас "като черни хлебарки"... Това е и ползата от живота в "цивилизацията". Иди го кажи на монаси и отшелници, на домошари...*

*Оказва се, че тишината изгонва от нас падналите **алохими**; мръсният въздух и пушенето – **горделиви духове от атмическия и будическия свят**; алкохолът и наркотиците – внедрени **мюонни деви**. Не че **съзнателно** трябва да търсим тия убийци и замърсители, но когато сме неизбежно в клещите им или когато съдим техните жертви, трябва да помним и **ползата** от тях. Днес Елма обясни, че дори месоядството изгонва някакви паднали божества или ангели, но тази тема не се разви. Поначало страданието има за цел да изгонва тъмните духове, с които сме напълнени. Но не знаехме, че пороците, лошите навици и нечистата среда имат и добра страна, подчинена на Божия Промисъл. Естествено, това не бива да служи за отпускане и оправдание, но е едно ценно обяснение и повод да погледнем по нов начин на света, да се примирим с неизбежностите и да бъдем по-снизходителни. Връщането в ада на градовете и животът в "света на скупчените хора", сред делничната суетня и жестоките, прозаични обстоятелства, имат своя дълбок смисъл. Проблемът е в това, че ако не излизаме на чисто и на високо, ще погубим **една** част от добродетелите и здравето си, а ако не слизаме и не живеем периодично между хората – **друга**. От това следва, че единственото спасение е "циркулирането". Тук си припомнихме песента на Учителя "Скитах се по гори и планини". Тя завършва така: "Помнѝ, че трябва **горе** да си. Слезни и знай: на **всички** полезен бъди!"... Някой спомена и за една **такава** мисъл от Учителя: "Който живее само в планината, е глупак". И друга: "Окултно ученичество без ходене в планините е невъзможно".*

*Във връзка с ползата от шума си припомнихме и един фантастичен разказ: "Нивото на шума". Там става дума за **психическия** шум в нас, който ни кара да мислим за всяко необикновено нещо с думите: "Това е невъзможно". Един психологически институт си поставя за цел да **пробие** този таван и се представя за*

физически, а не психологически, събирайки учени от цял свят със съобщението, че антигравитацията е вече постигната. Пуска филм с изобретателя – как лети с една раница в небето. Уви, той бил паднал и загинал... Частите от уреда му са запазени, учените от цял свят се поканени да разгадаят как го е изобретил. Възбудени, те успяват да "преоткрият" изобретението, макар и на поразлични принципи. Симпозиумът завършва с изненадващото признание, че това не е физически институт, а психологически. Филмът бил монтаж – "изобретателят" бил само артист, излиза жив на сцената... Целта била да бъде пробито "нивото на шума" – мисълта, че нещо е невъзможно.

След паневритмията днес се създаде особено радостно настроение. В тесен кръг от нови приятели и поради наличието на смирени души се явиха условия за протичане на ново Слово. Говори́ се за ролята на истинския родител, за необходимостта от безгранична любов, грижа и търпение и пълно забравяне на егоизма, когато близките имат нужда от нас или ни тормозят. Истинският ученик на Бога дава всякога предимство ***на децата****: даже при най-сериозните срещи за нещо духовно, винаги трябва да има поне един човек, не само родителят, който да отиде при децата и да ги занимава с интересни неща. Всеки миг, отдаден на дете, е садене на безсмъртно семе, което ще даде хилядократен плод. Той е по-важен от стотици томове Слово и планини от мъдрост и подвизи сред възрастните. Деца, които сме ограждали с такава грижа и внимание, не боледуват никога и един ден стават най-преданите последователи и изразители на Новото.*

Говори́ се също за нови начини за помагане от разстоя-ние. Така може да се спаси и алкохолик. Един от методите е всеки да има компас с азимути и от дома си да се обръща към мястото, където се нуждаят от помощ. Първо се взема кар-та на града и се чертаят линии, за да се определят азимути-

те. Уговаря се точно време за периодически молитви и формули, съобразено с общите астрологични позиции и междуличностните аспекти на болния и участниците. Може да има негова снимка в центъра, сложена във всяка квартира на участниците точно по азимута; може и да е написано само името му, но най-добре е да си представят лицето му. Когато го правят повече хора, лъчите им се събират в една точка и разбиват "тумора", както лечението с лазери. Това се прави и без насочване и е традиция от хиляди години: молещите се намират обекта през по-високи измерения - чрез образа или името му. Методът чрез насочване в третото измерение обаче си има свои предимства. Засега не бе обяснено какви. При всички случаи обаче молитвите и формулите не са за самоцелно изцеление, а за това болният да осъзнае духовните, психическите причини за своето страдание, и да вземе решение да ги преодолее. Тогава проблемът изчезва на секундата. Често причината не в самия страдащ или болен, а в близките му. Техните негативни взаимоотношения удрят в него и той изгаря като бушон. Изправяйки мислите, чувствата и поведението си, близките могат да излекуват и най-тежката болест вкъщи. Това важи особено много за майката.

Накрая си поговорихме за необходимостта да се играе паневритмия с все нови и нови партньори. Играта дълги години само с "най-близкия" е едно извращение на истината и е благословено от Небето само в редки случаи. Сърцето след грехопадението е с ограничени валенции (до 12), духът и душата – с безброй. Затова имаме нужда от постоянно увеличаване броя на съществата, които обичаме и които ни обичат. Ако някой ни пречи за това, той е кармичен враг. В "Братството" има прости хора, които искат да наложат традициите и манталитета на черната ложа, на плебейското съзнание. Те осъждат всички, които не са закопчани за някого. Такива хора имат ***малко*** *общо с Учителя и са осъдени на големи страдания в бъдеще. Те нямат нищо общо с християнството и Христа, каквито и предписания да изпълняват. Разминали са се като два насрещни експреса с правилото на Христа "Не съдете, за да не бъдете съдени".*

Говорихме си също за някои различия в паневритмията. Остана недовършена темата, че Учителят съзнателно е заложил разноигране, за да наблюдава властническата драма в някои хора. Монополистите търсят унификацията не само поради високия идеал, но и от нужда да се наложат, да водят. Безспорно, ***има*** *различия, които трябва да се анализират и да се стигне до няколко работни хипотези, до временен консенсус, но това се прави преди всяко отделно изпълнение. Обаче в случаите, когато проблемът е неразрешим и всеки упорито отстоява* ***своята*** *позиция, осланяйки се на "неопровержими" цитати и аргументи, тъмните сили са* ***победили*** *и разцеплението е* ***налице****. Бялата ложа работи по друг начин: преди всяко групово действие се уговаря регламент, и които се съгласят, в уговорен ден и час нещата се изпълняват перфектно и хармонично – без дрязги, подвиквания и кардинални различия. Следващия път действието може да бъде изпълнено в* ***друг*** *вариант – според* ***други*** *теоретически позиции и* ***друг*** *регламент, - но всички се съгласяват доброволно, по време на изпълнението да няма никакви критики и спорове. Който не желае да участва в даден ва-*

*риант, просто не идва. Но няма по-вредно и по-вражеско поведение от това на екстроверта, за който паневритмията не е мистическо самовглъбение, а постоянно следене как играят другите и повод за разиграване на панаирджийски, вампирически сцени. Сред нас има и представители на други сили, които искат да вбиват клинове и да променят драстично класически постановки, за да вредителстват. Често това става с добри намерения или от тщеславие и упорито его, а не със съзнателни магически цели. Това обаче пак прави пробиви и намества тъмни духове в паневритмията, в братския живот. Вампирическите психики си служат с категоричност, конфликтна логика, прекъсване, осъждане, надвикване, назидаване и прозаично коригиране. Несправедливата забележка, подвикването, "аргументираното" вмесване и други особености на манията или характеропатията са тяхно изпитано оръжие. Учителят е дал метод и срещу такива: когато лошите станат нетърпими, посветените в тази тайна, според предварителна уговорка, тихо напускат паневритмията и скоро след това се събират на друго място, където няма психопати, "чворове" и плебеи. Тогава изиграват този свещен танц в пълна хармония и единство, дори и да има различия; или изпробвайки даден вариант, за да видят какво може да е имал предвид Учителят при упражненията, дадени от Него с перспектива за разноигране. За духовните лешояди различията са благодатна почва за разногласия, т.е. за смучене на енергия. Човекът с монада понякога търпи и **толерира** външната грешка, за да не развали главното – хармонията. Различията се обсъждат кротко, културно, добронамерено, обаче в специално време извън играта. Именно тогава се прави опит за консенсус. Който не е съгласен, си отива или си прави **своя** група – на собствена отговорност.*

*По време на играта ни днес, вътрешно дойде и идеята за "паневритмията на **истинския** ученик". Това не е само танцът ни **сутринта**, но приложението му **на практика в живота**. Всяко упражнение има свое съответствие в определен метод на Новото Учение, който трябва да се изпълнява и като постъпки в **ежедневието**. Съзнателното игране на паневритмията всяка сутрин изисква човек да знае какви са тези съответствия и да открива сам нови. Още по време на изпълнението на всяко отделно упражнение да си обещае, че днес ще реализира неговото съответствие в **практическия** живот. Напрпример, "Изгрява слънцето" може да е съпроводено с вътрешното обещание, че днес ще си изпълним нормата за работа върху **Словото** или съдействие за **Словото**, а утре да посрещнем **изгрева**; "Примирение" – че днес ще се примирим с еди кого си по еди какъв си проблем и че ще пием само чиста и гореща вода; "Даване" – че ще подарим този ден еди какво си на еди кого си и че ще си отдадем **правилно** десятъка; "Възлизане" – че при първа възможност ще станем рано, ще се помолим и ще се изкачим нависоко; "Дигане" – че днес ще преодолеем еди каква си трудност; "Отваряне" – че днес ще отворим сърцето и душата си за еди кого си и ще се **срещнем** с него, ще го приласкаем; "Освобождаване" – че днес ще скъсаме завинаги с еди кой си свой лош порок или навик – и т.н. За тези съответствия можем да се консултираме с по-опитни ученици на Учителя, но може и сами да ги откриваме и да търсим варианти. И да не сме точни, ползата е голяма. Такова игране на паневритмия - със съзнателно отношение и практическо приложе-*

*ние на принципите ѝ още същия ден - има грамадно въздействие върху нашите и чуждите висши тела и центрове и ускорява еволюцията **по вертикала**. Вечер, при ретроспекцията преди заспиване, трябва да си припомним какво сме си обещали по време на паневритмия и да анализираме доколко сме го изпълнили. Ако не сме успели някъде – "атакуваме" проблема на другия ден или много дни и месеци наред до пълна победа. Нали имаме и упражнение "Побеждаване"...? В паневритмията са заложени абсолютно всички методи и постижения поне за 4000 години напред, така че има какво да се учи. Който изпълнява "Летене" съзнателно, знае кои са птиците от неговото Ято и ежедневно си обещава да лети и живее с тях, не с други. Ако го изпълнява и на практика, може да попадне с него още същата нощ в съвършено нови, изуми-телни вселени.*

Това не е поетика, а Школа.

Това е истинското "игране" на упражнението "Летене"!

*В езотеричните курсове по паневритмика, водени в Специалните и Евродоровите класове и до днес, а също и в Ятата на Учителя, тази космическа дисциплина се изучава на 144 нива и се прилагат практическите ѝ съответствия в ежедневието и "еже-нощието" **неотстъпно**. За останалите играчи това е само традиция, здраве и приятно зареждане.*

*По същия начин се разработват идейно и практически, на по 120 или 144 нива всеки, и останалите предмети на Учителя: интегралика, материстика, пентаграмика, соларистика, стеларистика, тригоналика, поляристика, астролония, аскотония, киндристика, асуѝнтика, лоринѐрика, орлѝндика и пр. – общо 144 дисциплини в Школата засега. Всяка една от тях отговаря **точно** на броя, разположението, вида и функцията на чакрите във всеки отделен етнос, група и индивид в актуалния космичен момент и на ежесекундното им изменение и разместване, в зависимост от поведението ни, времето и обстоятелствата. Зад всяка от тях стои един Архат или един истински Учител, а не егрéгор. По тази причина опасността от фантазно отношение към чакрите и пробуждане на закърнели идеи и центрове от минали епохи е нулева. Един истински гуру е ясновидец и не може да преподава науката за чакрите отпреди хиляди години, валидна само за индийските и тибетските народи от онова време. Днешните окултни лектори визуализират упорито **старите** модели и стигат до **такова** самовнушение и внушение, че фантазиите им действат като плацебо. Само че малцина признават, че всяко плацебо има и обратен ефект. Картината е ясна, тя е както в псевдонауката: изтъкват само положителните резултати. Когато са егрегорни, те действат като наркотик и фойрверки и бързо загасват, но увличат много тшеславни и много наивници да се качат на тях. Такива системи изглеждат тъй стройни и сигурни, че събират **и** клиенти.*

*Заблуденият остава с пораженията. Ала Небето **не спира** това тичане по школи, църкви, ашрами, лекториуми, братства и "уъркшопи", защото самоопределението се кове само с **личен** опит. Пък и не всички лодчици са продънени – някои водят до корабите на **Духа**, ако лодкарите им имат смирение, т.е. монада. Разпознават се по това, че напускат и потапят лодката си и даже луксозното си корабче, предавайки пасажерите на екипа на **Божествения** Кораб. Той има всички методи за хиляди години напред - те са **работещи**.*

*Бившият функционер и активист, ако наистина е с искра от Бога и го поканят на Кораба, застава там в редиците на неофитите с пълно смирение – от **нулата.** Мълчи и не философства, не развива "държава в държавата". **Вижда** къде е сгрешил и **отново** става ученик. Ако вземе изпитите си блестящо **след 25 години плаване с мъдри хора и търкане на палубата**, може да му поверят и собствено корабче или платноходка, но вече с **правилно** управление на чакрите и към **правилна** цел.*

*Може и **сам** да си го направи – дори от най-развинтените си мечти. Може и сам да си го управлява, дори и пак да почне да събира с изпъчени гърди погледите на хората - по стар навик... Самодейността и своеглавието, самоуповаността, не се изтръгват лесно. Важното е все пак, че ако е бил на истински стаж, то който и да се качи сега на новото му корабче, ще бъде от-веден при **Белия** Кораб. Ако някой си надува платната накъдето му скимне или попадне в дълго затишие; ако някой ни закотви в при-станището си завинаги и даже не ни пуска, ще опитаме късмета си следващия път. Не живеем само един живот.*

3.VIII.138(2002)
Пловдив

НЕЗНАЕН И БЛАГ КАТО БОГА

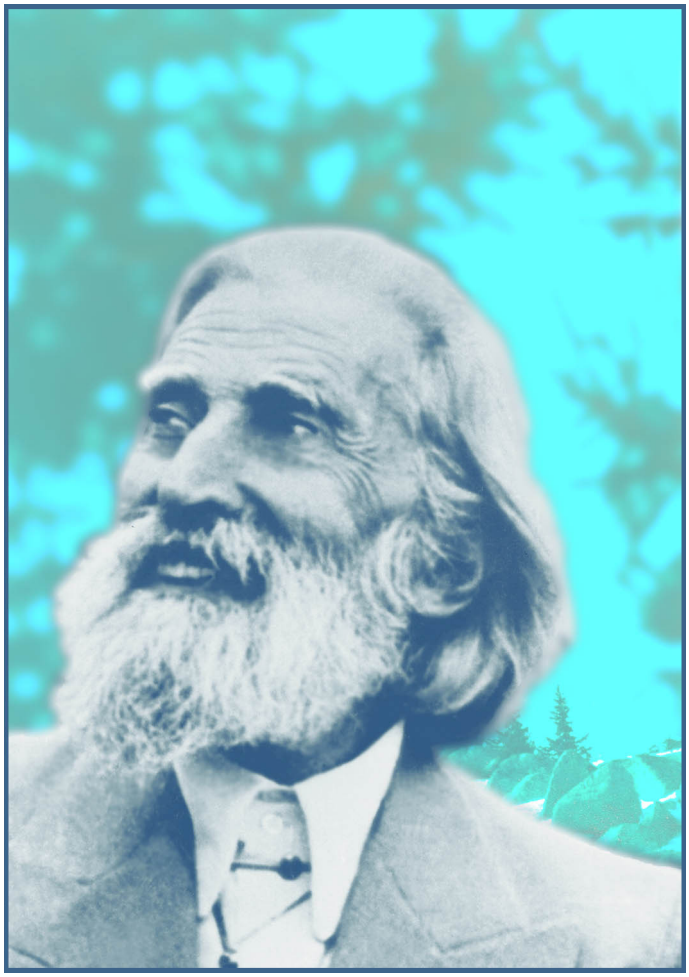

16,30 ч.

*Не забравяйте, че съм ви говорил не само за холиади, но и за холади. Холиадите са отделни изгледи на Цялото, както кадрите на един филм. Развитие има в **Битието** – там говорим за еволюция и инволюция; синволюцията става в **холоса** и там няма развитие, а "претакване" на частите му или разместване, както в кубчето на Рубик. Всяка отделна комбинация е **един** изглед на холоса, **един** кадър, а всички досегашни и всички възможни негови изгледи, които са безкрайно число – неговият "филм". Ето защо, хóлосът не може да стане по-съвършен, защото е цял, но той постоянно разбърква кадрите си или частите си по*

*неочаквани начини, поради което изгледите и филмите му стават интересни. Това забавлява самия Хол; и понеже всички тия комбинации в Холоса стават в един миг, то и синволюцията е **мигновенно** постигане на Бога - **мигновенно** постигане на един кадър или един филм на Холоса. В този смисъл, холиадите са отделните кадри на Холоса, еднакви по холичност, но различни по вид, а всяко "всещество" - един цял филм. Именно затова "всеществата" са по-висока степен на цялостност на Цялото, отколкото холиадите. Думата "всещества" е работна, за да се опитате да ме разберете. "Цяло-щества̀та" са синоним на холà̀дите, всяка от които представлява всички филми в Битието, подредени по различен начин.*

*Както съвършенството, така и цялостността биват статични, динамични и сферични. Архатите произлизат от **статичните** видове на холоса (всеки архат е един кадър); Аватарите са **динамичните** състояния на холоса (всеки Аватар е един филм); а самият Бог - Благият Дух или Хол - може да се онагледи със **сферичния** вид на цяловселената (всички филми и всички разновидности на техните последователности). Абсолютният Дух е Тъмнината, Вакуумът, в Който зреят всички сценарии и Който не признава Своето авторство.*

*Това са **такива** висоти и "хо́лности" на познанията за Бога, които са недостъпни за самия Него на по-ниско ниво от сферичното Му съществуване. Ето защо, сам Той потъва на различни поднива, за да изпита наслада от неочакваностите на живота и самопознанието. Когато е в сферичния Си вид (това е само триизмерен образ), Благият Дух няма нужда от блаженства и познания, но има **израз**. Мотивът на този израз е Незнайността, а видът му – Благостта. Всеки Негов образ и подобие под формата на човек, който изпитва нуждата да остава незнаен и се държи благо, представлява сам Той, като една от точките на холограмата. Следователно, Бог познава Себе Си изцяло като **такъв** само в холадното си състояние. Фактически, то е **вечно**. Така че Той никога не престава да Се самосъзнава като незнаен и*

благ, но, едновременно с това, периодично слиза на различни нива на холоса, за да съзерцава и благува.

*Това, че вие сега можахте да разберете какво ви говоря, означава, че сте се издигнали на нивото на холадното съзнание – на пълната идентичност с Бога, като Негови подобия. И като Негов **образ**, но на сегашното ниво не можете да осъзнаете, че сте такива, защото сте още по Пътя.*

*Ние с вас направихме една моментална снимка на Цялото и я видяхме. Такова нещо прави само Великият Учител и може да се случи само на невеликите му ученици. Съединението Му с тях образува Аватаря – "продуцентът" на филмите на Бога. Но даже и Той не би разбрал това, което разбрахте вие днес, ако нямаше способността да става сферичен. Постоянното превръщане на ученика, Учителя и Аватаря в Бог и обратно не е въпрос на еволюция и инволюция – това са методи на **хипервселената**. При все това, Господарят на хипервселената, т.е. Аз, който ви говоря, има всички възможности на ученика, Учителя и Аватаря, т.е. може да бъде и **е мощен като Бога и едно с Бога**.*

- В момента на приемане на осиянието, записващата вижда червени пламъци, просветляващи нагоре до бяло. На какво е символ това?

- Това са полюсите на холивселената - Бог-Отец и Христос, - т.е. Южният и Северният ѝ полюс. Христос е свързан с холиадите, а Бог-Отец - със Слънчевите деви. Техният синтез ражда цвета на Бога – розовият.

*И така, има холиади, холини и холади. Холиадите отговарят на съществата, холините на "всеществата", а холадите - на "цялоществата". Първите имат монада, вторите – всеада, третите – холада. Когато говорим за холиада, това всъщност е развита **монада**, но не е още холада. Всъщност, холиадите се проектират в **илухимите**, холините – в **алохимите**, а холадите – в **елохимите**. Сегашният човек, който е **още** същество, макар и потенциален образ и подобие на Бога, е създаден от илухимите, под въздействие на холиадите. В момента цялото*

*Битие очаква разцъфтяването на човешката душа, което ще рече превръщането на човека в Човек, т.е. всещество – холина. В седмата голяма раса ще даде плод човешкия **дух** и тогава человекът ще се превърне в Бог – **холада**.*

*Когато Йоан Предтеча разпозна Христос преди 2000 г. и каза: "Ето Човекът!", идентифицира **Сина**: Бог на Земята като същество или човек – родоначалник на **петата** раса. По този причина съществата са с **монада** – единство от милост и абсурд. Хибридите (родените от баща с монада и майка без монада или обратно), както и съществата със замъждяла монада проявяват по-силно **едното** качество. Когато **бащата** е с монада, преобладава **абсурдът**; ако е майката, тогава милостта или другото качество изцяло липсва. Бракът между милостта и абсурда ражда Христовото **съзнание** – кротостта; и Христовото **поведение** - саможертвата. Абсурд без милост води до жестокост; милост без абсурд – до робство. Това е и продуктът на епохата на Рибите. Епохата на Водолея ражда Шестата раса, под управлението на йерархията Учително-ученик, с Господар Мировият Учител, управителя на универсума. Когато казаха на Христа: "Учителю благий!", Той каза: "Не ме наричай благ, защото благ е само **Бог**". Той не каза "Отец Ми", а каза "Бог".*

*Отец Ми е Създател, Творец, "Огън пояждащ" – Той умее и да се гневи. Учителят е всемирен, всемъдър, всезнаещ, но е благ само на моменти. Сега Той оставя кръста в предишната епоха и започва работа с **пентаграма** – пътя на ученика. Саможертвата остава на второ място, палмата се пада на ученичеството.*

Бъдете благодарни, о вие, оглашени и ученици на Учителя, защото вам се пада честта да станете человеци! Учениците на Учителя стават всещества, т.е. холи́ни.

Тук е мястото да се изясни пълното значение на думата "холивселена". Тя съдържа в себе си същността и на трите вида създания на Бога. Човекът е свят (holly), человекът е "кух" (hollow), а Богочелове-

*кът е цял (whole). От това следва, че човек е само **този**, който е станал свят и е добил **Христово** съзнание и поведение; човек – **този**, който е абсолютно "кух" и "празен", освободен от стари учения и желания, готов да приеме **Духа**. Той отговаря на стеблото на **едносемеделните** растения. Неговото качество е свръхпроводимост за Мъдростта и Истината, а основната му добродетел – любовта към Учителя и Ятото и **обмяната** с тях. Тези два полюса на Човека, като ученик и проекция на холините, се проявяват в пет посвещения: вяра, смирение, просветление, преображение и възкресение. Единството на двата полюса и петте посвещения и свръхпроводимостта на душата на ученика води до **кохерентност** на духа – **успоредяване** на неговите лъчи. Кохерентният дух е лазер – има безкрайна пробивност в универсума и в мирозданията на Мъдростта и Истината, защото лети с **Ято** след **Учител**. Представяте ли си ято, в което птиците не летят успоредно? За да стигнат заветната цел, за да оцелеят, те трябва да летят **паралелно** и само в една посока – без да се разпръсват; но и без да се допират, освен през почивките. Без почивка няма полет, без полет няма почивка. Когато кацнат замалко, те могат да се разпръснат **радиално**, както обикновенния човек, светията или гения, за да добият индивидуална опитност и да служат на **народа**. Когато се съберат, могат да си говорят нежни думи и да се милват, за да се родят нови птици с искра Божия, но след всичко това продължава **Полетът** – **кохерентното** движение на Духа. Водещата птица е Учителят, а Ятото е под ъгъл. Които са най–близо да Учителя, са най-близки и водят другите. Които са най-далече от Учителя, са най-далечни – те се обичат и летят чрез вярност към **Ятото** и с поглед, вторачен в Учителя. Ако се отклонят, умират. Има различни видове ята, под различни ъгли и в други конфигурации, но всички птици в тях летят успоредно. От това следва, че най-напредналите ученици в едно Ято са **двама** - станала е срещата между **сродните** души. Те могат да живеят и **заедно**, на **една** педя от Учителя. Колко-*

*то по-назад е една двойка ученици в развитието си, толкова по-далече са от Него и помежду си. Затова се обменят с Него и помежду си през **пространствата** – чрез **веригата** от сродни души. Последните в Ятото имат по-слаби качества и не могат да се обмѐнят, но имат вяра и смирение. Без тях не може нито Ятото, нито Учителят.*

*И така, в шестата раса ще се разцъфти човешката **душа**, с център разумното, добро сърце. Това са качества и добродетели на човека, който е и Учител, и ученик - ученик на Учителя и по-напредналите; учител на тези след него. Следователно, главната жажда на ученика е да следва и да учи, а главната добродетел - да споделя знанията си. При него саможертвата е изключение и става само по волята на Учителя. Въпреки че ученикът е още холина, той има всичкия потенциал да добие **сърце чисто като кристал, ум светъл като слънцето, душа обширна като вселената и дух мощен като Бога и едно с Бога**. Всички считат, че последното е най-върховното и няма нищо повече. Там е работата, че има! Когато човекът стане Бог, той става **незнаен и благ като Бога**.*

Бележка на преписващата:

P.S. Десет дни след приемането на това осияние, започнах да набирам текста на компютъра. Бях стигнала до описанието на същността на Хол, Благия Дух, когато прекъснах замалко и погледнах навън през прозореца. Вниманието ми бе привлечено от едно ефирно облаче, което имаше формата на обърната английска буква U или като една светла арка. Формата не остана дълго време статична и започна да се разтваря, приемайки вид на линия, вдлъбната в средата фонтанообразно, след което се изправи съвсем, зае перпендикулярна позиция и започна да се скъсява към центъра. Скоро се превърна в точка и изчезна. Останалите облаци продължаваха сякаш да стоят неподвижни, като фон на тази невероятна картина.

Не беше ли това една прекрасна илюстрация на текста, който изписвах?...

"Та казвам: Ще дойде в първия ден онзи страшен, велик момент за ученика – безмълвието – светлина няма да има около него, и той, от дълбочината на душата си, от своята опи-

тност, ще призове Онзи невидимия, незнайния Бог на вечността, Създателят на всичко в света. Той ще Го призове с всичката си душа, с всичкия си дух, с всичкия си ум и с всичкото си сърце и ще каже: "Господи, искам да те опитам! Един Си Ти, Създателят на всичко. Няма друг в света, освен Тебе!" Ако ученикът може да призове Бога с тази пълнота, нейде в пространството ще блесне малка, микроскопическа светлина, която ще му причини такава голяма радост, че той изведнъж ще забрави всички скърби и страдания." (б."Пробуждане съзнанието на ученика", 22.VIII.1927)

*"А в Любовта имате едно проявление на Абсолютния Бог в света, Когото никой не знае какъв е – незнаен Бог, за Когото хората нямат никакво понятие в света. "Този Бог, Когото вие не знаете и му се покланяте, **Него** аз ви проповядвам", казва Павел."* (б."Двамата господари", 21.I.1917)

*"И тъй, казвам: в природата има **едно** сърце. В слънцето има **един** ум. Във вселената има **една** душа и във вечността има **един** дух. Над всичко това е **един** Бог, Който е **незнаен**. Той чрез тях се проявява."* (б."Сърцето на Природата", 21.I.1938)

*"Кога работи човек даром? – Когато работи за душата си. Този закон наричаме "благият закон". Старите българи, които живели на Балканския полуостров, служили на **Благия** Бог, затова се нарекли "българи". Това е духовното тълкуване на думата "българин". Някои казват, че българите носят името си от реката Волга, отдето дошли, преминали Дунава и се заселили на Балканския полуостров, дето имало вече българи. Старите българи се раз-*

*личавали от новите, които преминали Дунава. Първите са благи, служат на **Благия** Бог, а вторите се отклонили малко от пътя си, заради което изгубили религиозното си чувство. Обаче и едните, и другите са на везните - взаимно си помагат."* (б."Животът във формите", 22 януари 1928)

*"Вие сте скръбен, тъжен, в недоумение сте, умът ви не работи... - Този Дух, Благият Дух, Духът на тази висша Божия интелигентност, за **вас** е Той! За **вас** е тази радост. Схванете ли това, умът ви ще проработи, сърцето ви ще проработи - и вие сте хармонизиран. Вие ще може да говорите с ангелите, ще ги разбирате, ще бъдете радостни като тях. Всякога ще бъдете радостни - те не знаят какво е скръб."* (б."Музиката – средство за концентриране",17 декември 1922)

"И когато един от Христовите ученици се осмелил да каже на Христа: "Учителю благи!" – Христос му казал: "Не съм аз благ. Само Бог е чистият, само Той е благородният, само Той е благият". (б."Изпитвайте Писанията!", 28 октомври 1923)

"Искате ли да дадете живот на доброто в себе си, мислете за Него, занимавайте се с добрите мисли, чувства и постъпки, за да живеят те във вас. Мислѝ за Бога, за да станеш съвършен ка-то Него. Мисли за Бога, за да станеш добър като Него. Мисли за Бога, за да станеш благ като Него." (б."Молитвата", 23 юли 1924)

"Най-разумният, най-благият, най-мъдрият, най-силният и най-великият, на Когото всякога можем да разчитаме в този свят, е Бог." (б."Ще се изкоренят", 29 август 1926)

"Благо е туй, което ние вкусваме.

*Казваме: "Бог е благ." - **Благ** е Бог, понеже вкусваме Бога."* *(б."Спокойно сърце", 7 декември 1938)*

*Кое е правото в света? - Всички трябва да бъдем благи както Бога. Нищо повече! Моето разбиране е **това**. Някой ми казва друго. - Не! Всички трябва да бъдем тъй благи, както Бог е благ. - "Ама можем ли да бъдем?..." - То е друг въпрос. Можеш ли? Можеш! То е **правило** за мен –да бъдеш благ като Бога. Моето правило: Благ като Бога."* *(б."Слуги на Доброто", 26 януари 1926)*

4.VIII.138(2002)
Пловдив

ОТГОВОРИ НА ВЪПРОСИ
във връзка с ЖЛО
"ВЯРНОСТ И РАЗТАПЯНЕ – БЕЛЕГ НА ВСЕЩЕСТВАТА"

от 29.I.2002

- Отговарят ли световете на понятието "измерения"?

11ч.

- Да, световете отговарят на измеренията и затова физическата вселена е на нивото от първо до шестнадесето измерение, духовната вселена – на следващите шестнадесет, а божествената вселена – на следващите шестнадесет измерения. Извън тях остава едно измерение, което не е измерение, а светът на Абсолютния Дух. Затова всяко същество, "всещество" и "цялощество", което не се занулява, гръмва. Какво представлява зануляването? – Постоянна или периодична връзка с Абсолютния Покой, нежелание за проява, нежелание за известност, нежелание да си на каквото и да е ниво над дъното; нежелание да се отличаваш, нежелание да си с други; пребиваване в Абсолютния Божествен Мрак, в състояние на трънно блаженство. Блаженството е състояние на Благия Дух, на холивселената, но трънното блаженство е неговото дъно в Абсолюта. Значи, и

Абсолютът има усещания - Него Го побиват тръпки, макар да е в състояние на пълна скованост. Когато реши да се превърне в Тот – в творчество, изява и огън, - всяка Негова тръпка се превръща в една звезда. Казано по друг начин, монадите са били неподпалени тръпки на Абсолюта...

- Какво означава "Ютóн" в света, от който Улнóр слезе с "тройно преплитане"?

- Досега съм ви говорил за Тон и Атóн – две фази на Тот в света на всемирната симфония. Тониди, атониди, тоуниди и прочие са същности, обитаващи там. Музикалното Битие е зимната част на Божественото свят, в която става кристализация на монадите и те се превръщат в кристалчета, снежинки от Бога. Само в този вид на Битието се получават тонове и резонансни честоти. Духът и душата започват да пеят. Звездите пеят, ангелите пеят, боговете пеят!

*От достъпните ви гласни звуци следва, че може да ви се дадат разновидностите на тоничното битие: Тон, Атон, Етон, Итон, Отон, Утон, Ютон, Ятон. Една изненада: Ятон пуска **ятата** в цяловселената.*

Сега питаш какво значи "Ютон". – Предпоследната стъпка, преди да си намерим Ятото. Не че не летим с птици от Ятото, не че не живеем с тях, но цялото Ято се намира когато се родим от Ятóн – и то музикално, пеещо ято. Това е всемирната хармония. Преди това се минава през пресата на ютоничното битие – самотрамбоването от дух в ученик; слизането от духовния свят и неговите школи в Божествения, където е Учителят. Това е предназначението на звука и буквата "Ю". Не е игра на думи, че трябва да минеш през "Ютията на Битието", за да се изгладиш. Във физическия свят има свобода и експанзия, всеки може да прави каквото си иска, да мятка с когото си иска и с когото не иска. В духовния свят се стремим към постижения, степени, посвещения, нивá, йерархии, т.е. всеки гони върха.

В Божествения свят узряваш и падаш като ка-

*мък, като плод, който вече е узрял - и в двата смисъла (узрял **Божествено** - съзрял, видял. В руския и старобългарския език думата е точна: "узреть" - б.п). Да съзреш Учителя измежду учителите, това е поява на **Божествено** зрение – и в двата смисъла. Да съзреш истинските си сродни души и Ятото – също. Затова е нужно падане от Дървото на земята – гравитацията те превръща на пихтия или поне те наранява. Добиваш за пръв път готовност да си сам, но в тебе има вече семки. Не се боиш повече от авторитети - не си на клона. Онези по клоните са майстори на... поклоните: ако не се поклониш на гуруто или неговия представител, отиваш си; ако не изпълняваш правила и упражнения – отиваш си; ако не изповядваш само тази вяра – отиваш си. Зрелите предпочитат да отидат право надолу - от духовния свят към универсума. Тогава се чува как тупкат ябълки по земята! В универсума оставаш сам - другите трепкат далече от тебе. В универсума можеш да зъзнеш, може и да увехнеш, да ферментираш, дори да угаснеш, да станеш планета, кристал. Когато загубиш самочувствието си и съзнанието за принадлежност към системата, ти си паднал щастливо от "и" към "ю". Ютон е светът, в който падат **зрели** плодове – мечтата на Бога. Всяко тупкане Го кара да вика от възторг. Зрялото същество е готово да се удари, дори да изгние, но повече не може да се люлее горе по волята на ветровете. Ветровете – това са мислите и ученията на **духовете**. Щом си на клона, ще те клатят накъдето им скимне. Това е неизбежен процес, за да тръгнат соковете нагоре. Без Итон няма Ютон и Ятон: трябва да си бил сок, който се стреми нагоре.*

*По закона на съответствията, проучете добре за какво се употребява ютата и през къде се влиза най-лесно в Ютон. **Има** такъв щат в Америка – Юта. Заради твоето ученолюбие и преданост, ти се дарява посещение на този щат. Проучете и символиката на ютията.*

В Ютон тоновете зреят. Там концертът още не е започнал, но диригентът е вдигнал палката. Звучи прекрасно очакването и абсолютната тишина.

Очакването на Ютонните създания е тъй голямо, че някои мислят, че ще се пръснат от очакване. Без това чувство, симфонията е невъзможна, Ятото е невъзможно, полетът е невъзможен. Очакването на Учителя, на любимия и на птиците от нашето ято е тъй необятно, че не остава място за нещо друго, извън Словото и Делото.

В света на Ютон има и мъка – духът е паднал от атмическия свят, защото е узрял. В някои случаи пада на мека трева, няма му нищо. Тези плодове са предназначени за изложбата на Отца – да се види колко прекрасен е онзи, който е готов да падне, да се откъсне от духовното. Падането на капката във вечността е също ютонно тайнство. Да паднеш от суперсвеленатa във вечността, когато нощта е тъмна и няма нищо сигурно – това е подвиг, равен на самоотречение. Значи, падат и ***росинки*** *Божии.*

Падащите искри са искри Божии; но метеорите, метеоритите, болидите, астероидите са падащи ***кристали*** *Божии. Дори и когато са аморфни или от лед, те са узрели азове, които искат да изгорят, да се изпарят или да паднат на земята. Който успее да падне на земята, той е кристалче Божие от Ютон.*

Някои питат, що е "кристалче Божие". Ами това са семената! Щом се отречеш от собствен живот, щом се откъснеш от дадена общност с общи мисли и правила и се осмелиш да полетиш в нощта, ти си вече семе, ***кристално*** *подобие на Бога. Даже и на земята, докато все още нещо те боли, ти си още плод, имаш самолюбие. Старостта, болестите, нищетата, самотата още те огорчават, но всичко това е тайнството на Ютон. То трябва да запази семето, за да покълне. Забележете: царската дъщеря се преобразява на бабичка, когато минава през гората.*

Ютонните създания са вибранти на примирението. Освен това, те са майстори. В Ютон се произвеждат ***инструментите*** *на Битието. Без тях, без гласните струни и органи, пеенето на Битието е невъзможно. Затова пеят* ***птиците****, а не магаретата... Проучете сега: пеят ли птиците при полет; ако*

пеят - кои пеят? Повечето пеят или повечето не пеят? Защо?

Ютонидите са майсторите на "Страдивариус" и сценичните работници на Духа. Без тях няма музика. Ютонидите в Словото са "избраният съсъд" - инструментът Божий. Без това не могат да станат ятониди – да открият ятото си и да не се делят повече никога.

Улнóр означава "ученик на Бога, пламтящ от любов и жажда да създава условия за радостта; ритмично – за реалността". Името му означава още "ултравселенска нощ" – дълбока връзка с йерархията Нор. Нощта е нúвата на Отца, в която зреят семената. Улнор е една такава прекрасна нива от нощното небе.

Бленоáр е въплъщението на Бога, т.е. на Благостта, като любов, хармония, примиряване, грижа, вярност към себе си и работа. Това е точен превод на особени думи и изрази в Божествения език, образуващи цели вселени и съдържащи се в името "Бленоар".

*Всяка еднúна, изстреляна от Отца, има склонност към радиално ускорение – отдалечаване от центъра. В това отдалечаване нараства съзнанието за собствената уникалност и ценност, докато сама стане творец. Това е велико и представлява едно от предназначенията на **индивида**. Това при вас се нарича индивидуализация. Нищо и никой не може да го отклони от радиалност. Затова едно от качествата на Отца и на монадите, родени от Него, е радостта, възторгът. Тя помръква само при отклонение от собствената линия. От Словото знаете, че има не само радост, но и мир. Мирът е самоограничение на Тот, сътворяващ постоянно Мировата Душа, за да има сигурност и определеност. Значи, за да има любима, за да има ясновселена и после да му се родят деца в Проявеното Битие, Бог-Отец се примирява да почне да описва и **криви** линии – фонтани, протуберанси, вселени с интимен радиус. Това е синоним на малкия радиус - радиус, стигащ до граница (lim). Ограниченият радиус, въртейки се, образува сфера и та-*

*ка се ражда небесната механика с нейните вселени, звезди, планети. Когато Духът е "наéжен", това е невъзможно. Тогава е периодът Му на радиалност или по-точно **фазата** Му на радост – Неговата иманентна същност. Когато се "накъдри", започват преплитанията на траекториите. Появява се нуждата от мир, примирение, грижа, родителство. Започва Оплитането на Гнездото.*

Слизането с тройно преплитане е приоритет [или по-скоро] "триоритет" (думата дойде в 14,55ч. – б.п.) *на **триадите** – тройка монади от Ятото. Това са Аватарят и първите му двама ученици – птиците сродни души. Не че Бленоар е Аватарят, но всяко "всещество" е потенциален **аватар** - той е възникнал от съединението на Учител с ученик. **Там** е тайната, че всъщност това са **двама** ученици, и с Него образуват **върха** на Ятото. Бленоар слезе с тройно преплитане (детелинния модел), защото представлява една такава триада във виртуозен скок. Представете си трима верни акробати, които извършват такъв детелинен скок. Нарисувайте цветето на тройното преплитане. Детелината е негова сложна модификация. При това, има триади **през** центъра и триади, **клонящи** към центъра. Диадата е път на осмúцата – постигане на **безкрайността**. Триадата е детелина - влизане в **Пътя**. Геометричната детелина е душевната триада, а цветето детелина със сърцевидната форма на листенцата е **сърдечната** триада. Това тройно преплитане в геометрична детелина представлява движение с троен "lim", което ограничава три свята с по 16 измерения.*

По време на кратката пауза при приемането на осиянието, записващата със затворени очи вижда светлинна арка, която бавно се разтваря и се превръща в права линия, създаваща усещането за път. Молим за обяснение на това видение.

- Мирът и радостта намират своя щастлив синтез в един от най-великите символи – символа на моста. Класическият мост е единство между път и арка, т.е. една или повече сродни души (арките) от любов стават подножие на Аватаря. За да се пре-

*мине от една вселена в друга, от една епоха в друга, трябва **мост**. Без Ято, това е невъзможно. Възможно е само в случаите, когато няма нито една сродна душа и на Аватаря се налага да прави скок. Това е много рисковано и Той досега го е правил милиони пъти, но без обич и мостове няма как всички останали да пътуват между световете.*

- Какво означава "учение с отворени силови линии"?

*- Теб не могат да те задоволят ученията на затворените триади – детелините с безкрайно вътрешно движение, без шосета навън. Съществуват такива дори и в Божествения свят – **има** Божествен догмат. Това са абсолютните аксиоми на Духа в света на метафизиката, който не търпи развитие, защото е съвършен. В най-висок смисъл, това е светът на холадите. Който постигне този свят, образува затворена розетка във всичките измерения и извън тях. И тогава блаженството идва не от новите пътища, а от новото съчетание на кадрите и филмите на живота. Когато казвам, че теб не те задоволяват триадните учения, Аз имам предвид всичките догмати, по-долу от Божествения.*

P.S. Прочитаме току-що приетото осияние. След кратко мълчание, когато всеки е някак вглъбен в себе си, един от групата промълвява: "Не зная защо, но докато слушах всичко това, имах усещането, че навън вали дъжд. Дори се обърнах към прозореца, за да се уверя - толкова ясно го чувах. Всъщност, беше около 15ч. Слънцето навън грееше така, че термометърът сигурно показваше над 30º. Няколко дена по-късно, четейки отново осиянието "Кога се появява дъгата", намерих следния пасаж, свързан някак с особеното усещане на нашата приятелка:

"...Ето защо, учителите ви препоръчват меридиани и центрове и ви фиксират само върху тях, но Учителят ви възвръща като благодатен дъжд към най-пустите места между тях, за да отдадете живот."

*- ... Не призовавайте ръбестите към **Учителя** - на тях са нужни **Учители**. Който се пръска навън, още не разбира, че е преминало тежко колело, за да*

го отпрати. Кална или кристална, тази пръска има ***още*** *да се учи във външната вселена, докато затъгува да се превърне в дъжд. Щом слънцето и дъждът се съберат, явявам се* **аз** *като дъга, за да свидетелствам, че сме едно.*

Видях онзи ден дъгата, простряла прекрасната си арка над морето и усмихваща се на града. Колко преклестен е езикът на Бога, Който търпеливо ни учи първо на азбуката Си и чака да порастем, за да прочетем възторжените химни на Любовта, Мъдростта и Истината!

Е́лма, благодарим!

Така завършват думите на приятелката, която е преживяла това нещо. Следват малко картинки от Юта в Америка, където тя е поканена от нашия най-голям Приятел – и няма начин да не отиде, щом Той е рекъл!

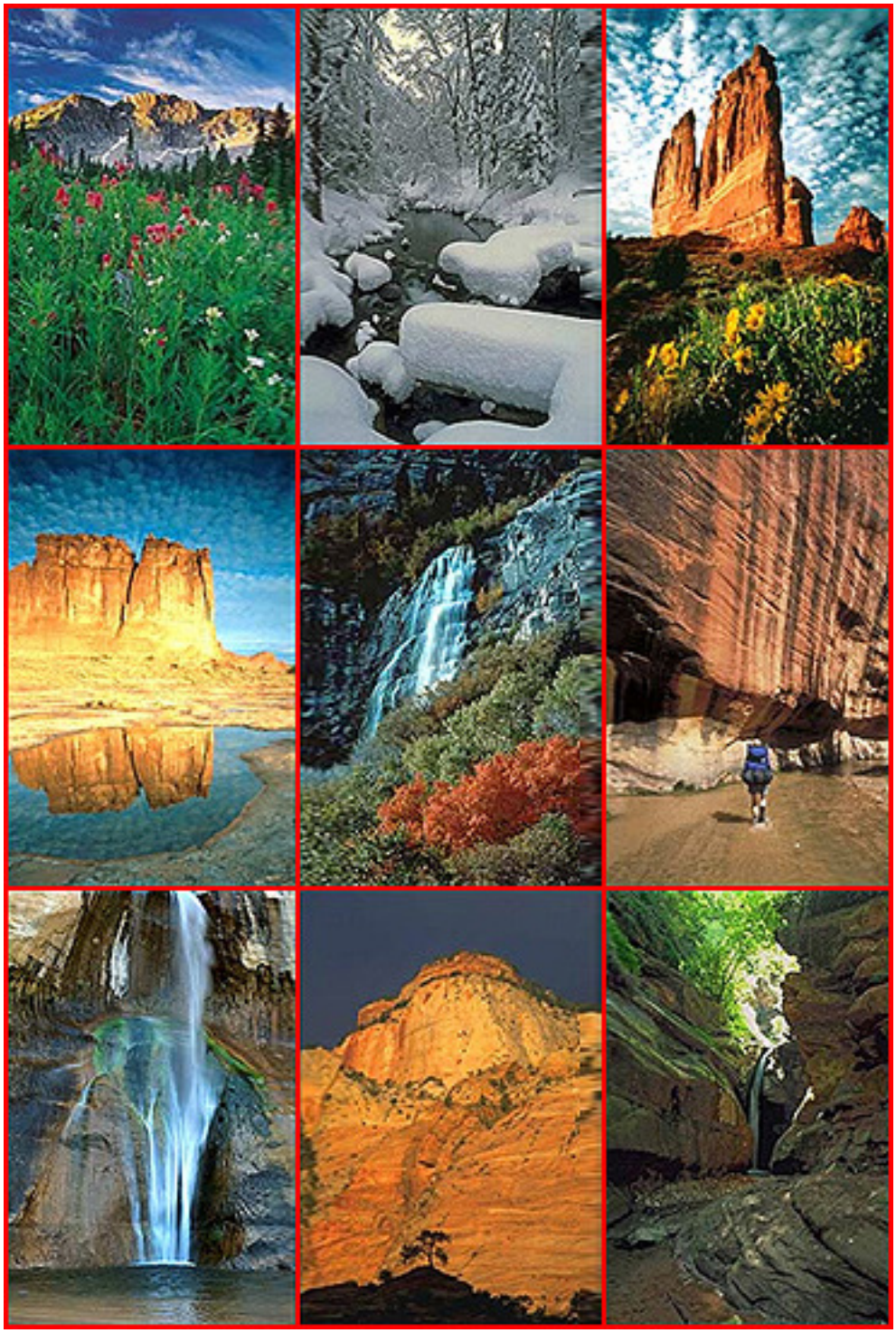

Относно илюстрирането на това осияние, първо дойде идеята да се включат снимки на известни български мостове. После надделя вариантът с красотите на Юта.

Дали множеството природни мостове там не са в синхрон с темата за моста в отговорите на Елма за това лично послание? Мостът е под влиянието на серафимите и Нептун.

10302
Необятното говори - книга 35

24.VIII.138(2002)
Рила, ез.Елбу́р

ТАНЦУВАЙТЕ ЛУДО!

Ето какво споделя една приятелка:

"За първи път се изкачвам сама до езерото на Съзерцанието. Малко след изгрев слънце стигам до бреговете му и сълзи избликват на очите ми, както при дългоочаквана среща. Изпитвам едновременно и радост, и тъга, и преклонение пред това светло и чисто място. Какво ме накара да дойда тук? Едно тревожно чувство в душата търси своя отговор. Езерото, сякаш разбрало това, като живо същество разтваря нежно прегръдката си, за да се слея с него. Вятърът гали леко водите на езерото и лицето ми и аз потъвам в тишината. Не след дълго, с мен става нещо необичайно. Чувам думи на благословение и усещам как едно ефирно излъчване ме обгръща като с нежен воал. Вълните на езерото тръгват към мен, все по–развълнувани, като че ли да ми подскажат нечие присъствие:

- *Това ти говоря Аз, Елма!*

**С малко късмет, ето какво може да се види
при езерото на Съзерцанието!**

Ставам да се разходя - толкова е силно вълнението ми, че искам някак да осмисля преживяното. Но ето, че в мисловния поток изплува едно изречение и то сякаш ме подсеща да запиша всичко останало, което продължавам да "чувам".

"В прегръдката на Бога" е заглавието на това, което приемам като свят благослов от Елма край бреговете на езерото. Благодаря с цялата си душа и сърце и не мога някак да повярвам. Наистина ли чувам гласа на Бога?

По някакъв вътрешен импулс, ставам и обикалям в кръг езерото, което отново е потънало в спокойствието си. След това си тръгвам, притихнала и аз, изпълнена с мир и радост.

Какъв прекрасен ден, в който получих един неземен дар – Бог помилва душата ми!

10,00ч.

- Елма говóри на всекиго, защото е вашият Баща и Майка. Могат ли бащата и майката да не говорят на децата си? Проблемът е в това, че повечето хора не ги чуват и затова остаряват и умират. Ти чу Елма и затова пред теб е светло бъдеще. Не само го чу, но и го усети. Освен това, разпозналите Словото, както знаете, са под лупа. Окото на Бога вече ги

следи навсякъде. Останалите Бог гледа разсеяно – никого не изпуска, но са в периферното Му зрение.

Да бъдеш на фокус в очите на Бога е и привилегия, и опасност. Ако не обичаш Бога повече от всичко, има опасност да изгориш. Тази опасност не е фатална, но е много болезнена и изисква преминаване в периферното зрение на Бога. В Бога има защитна система, и когато види, че някой започва да обича себе си или друг повече от Него, бързо го измъква навън от фокуса на Своето зрение и Любов в обширната Божествена периферия, където съществата се обичат хордиално, а не радиално.

В личната, хордиалната обич и любов, има гордост. Затова ний я наричаме "гордиална". Защо? – Защото, обичайки точка от окръжността или сферата без да преминавате през Центъра, вие изтъквате себе си. Както знаете, в хордиалната любов има по-близки и по-далечни. Най-близкия обичате най-много; за най-далечния не остава нищо. И тази любов храни сърцето и душата, но накрая пак оставате гладни. Защо? – Защото прекалената и честа близост произтича от гордост. На пръв поглед, това е любов, щастие с ближния и грижа за него, но в основата ѝ има червей: гордостта, че е избрал именно вас.

От тази дума ("хордиална") произлиза и думата "кордиална", т.е. "сърдечна". Ето дълбоката връзка между хордиалната и сърдечната, астралната любов! Между другото, оттук произлиза и "лордиалният" принцип: да бъдеш "лорд" в очите на другите или другия, единствен; да си Господ и господар на сърцето му. Има ли по-горди от "лордовете" в този свят?

Прегръдката на Бога...

В думата "прегръдка" се отличава думата "гръд" - пак от същия корен на хорда, корда. Вижте колко точен е Божественият славянски език. Не че прегръдката е нещо по-нисше, но тя е само част от цялостната любов на Бога. Това е интимната, личната, илухимната любов на Бога. С нея Той обича любимите Си ученици и любимите Си, обични деца и души – именно тези, които са във фокуса на Неговата

обич и любов. Когато прегръдката на Бога се съчетае с Неговото всеприсъствие и се разлее и в периферията, мигом избухва радиалната обич и любов - и тогава никой и нищо не може да ни доведе до огорчение.

Прегръдката на Бога може да се възбуди и от огорчение – за да ни утеши. Когато станем едно с Бога и огорчението стане невъзможно за нас, ние получаваме целувката на Бога – ставаме едно цяло с Него. Именно целувката – светото целование - е акт на цяловселената, в която няма горчилка, а има само сладост, благост. Каквото и да стори или да не стори ближният, както и да се държи неближният, каквото и да става в нас или около нас, без никакви изключения, ние изпитваме само сладост и проявяваме само благост. Именно това значи да сме във вечно целование с Бога. В хипервселената – светът на милостта и абсурда или Христовия свят - това е достъпно само на елохимите, а в холивселената – на холадите - цялостните Божествени създания. Холиадите, илухимите и херувимите се събличат голи само с най-близкия, в най-интимната обител на сърцето. Холи́ните, алохимите и серафимите са голи в собственото си сродно общество; а холадите, елохимите и "зорияните" са голи пред всички и с всички. Да бъдеш гол, значи да си едно с Бога. Зорияните са последната и най-съвършена йерархия в духовния свят, по-прекрасна и от серафимите. Зорияните се раждат сега и са чеда на Изгрева. В зорите на новия живот, истинските изгревяни, които живеят за всички, както на Небето, така и на Земята, и са незнайни и благи като Бога, са от йерархията "зорияни". Те са създания с действаща холада.

- Какво означава: "Не че Бленоар е аватарят, но всяко всещество е потенциален аватар. Той е възникнал от съединението на Учител с ученик. Там е тайната, че всъщност това са двама ученици и с Него образуват върха на Ятото."

Какво означава и символът на гнездо с две птиченца, който видях край Петото езеро, както и двете хоризонтални фигури с нежно допрени глави, една срещу друга?

- Относно "тройния скок с детелинно преплитане" мога да ти кажа, че той неизбежно минава през монадата и диадата, за да се стигне до триадата. Значи, истинската триада е невъзможна без чувството за самодостатъчност и без гнездéнето със сродна душа. Стигне ли се до духа, до Тройката, самодостатъчността и гнездото не изчезват – напротив, те присъстват непрекъснато. В третото измерение това става прекъснато, ритмично. Затова тук ние говорим за "Троен Ритъм". Потенциално, ти постигна самодостатъчността – имаш я и я можеш. Но самодостатъчността не е достатъчна. Самодостатъчност без изпълнение на волята Божия и без ухо за вика на душата може да е егоизъм, себизъм. Има и богове самодостатъчни, които не могат да излязат от себе си. Те вършат своята работа и са прекрасни, но още не са страдали, не са раждали. Не могат да пожертват себе си заради другия, не могат да пожертват истината си, мнението си заради истината и мнението на другия. Значи, това е самодостатъчност от първа сепен, която не е минала през гнездене и "троéне". Троенето е Божествен принцип и акт на духа, без който роенето е невъзможно. Роенето на Божествените ята е невъзможно без троенето. Троенето е велика наука и изкуство на духа, което е възможно само в триади.

В твоето видение ние скрихме символа на втория етап, през който минава сега душата ти – гнезденето. В него е необходима сродна душа, за да се развие потенциалът на самодостатъчността и да се стигне един ден до троене – до завършване на еволюцията. Затова твоята мъка и скръб е свещена. Тя не е егоистична. Ти наистина си Бленоáр, тройно същество. Мъката ти не произлиза от непознаване на себе си и от липса на Аватар или на сродна душа. Ти наистина си ги синтезирала вътре в себе си и ги имаш в преизобилие. Мъката на потенциалните диади и триади е че няма такава, каквато да им се откликне. Дори и най-съвършеният около тях, ако е още с монадно съзнание и не може да се откликне като диада или триада, може да предизвика скръб и мъка в

онзи, който е готов на всичко. Тази скръб и мъка произлизат от Бога, когато се е пожертвал и е излязъл от холадност, за да ни учи на добродетелност.

Любовта като преживяване може да е егоистична; любовта като жертва може да е мъченичество; любовта като милост може да не е с пълно лично преживяване. Но любовта като добро е почти идентична на Бога, защото доброто е сàмо тогава добро, когато е добро и за Цялото, и за другите, и за собствената ни душа. Това е истинското определение на доброто. Не го бъркайте с милостта и саможертвата. Ето защо, периодът на гнездене трябва да се преживее пълноценно. Ако женската птица в гнездото е щастлива и блажена, защото има къде да трепти над Словото и да го отглежда, то мъжката е тази, която долита и отлита, за да носи асуин и живо Слово Божие. Затова кътче Божие е необходимо. Това кътче осъществява нещо невъобразимо прекрасно, отразено и в едно от упражненията на паневритмията – пристъпването напред (става дума за упражнението "Радостта на Земята" – б.п.). Някои не го играят така, но грешат.

Ако мъжката птица не отсъства, няма как да слизат и възлизат асуин и Слово; ако женската не мъти продължително, няма как да се излюпят пиленцата. Понякога и мъжката мъти, но тогава женската трябва да е с атмическо тяло или холическо – трябва да умее да отсъства, за да дири асуин; трябва да умее да се обменя с всички същества и същности, които раждат есенцията на красотата и безсмъртието. Реенето на такива същества е неизбежно, за да се родят птиченца с искра Божия. Ти умееш и едното, и другото. Затова чрез тебе протича и Слово. Но законът е един: докато единият витае, другият трябва да е върху яйцата, при птиченцата.

При гнездането става пристъпяне, еволюция – става излизане от затворената осмица и превръщане на осмицата в детелина. Когато се излюпи първото птиче или дойде третият, който може да сменя първия или втория, започва разпространение на Словото. Единаторът и импулсаторът са ощаст-

ливени от появата на реализатор. Словото тръгва по всички страни. В момента в тази вселена вече има един такъв реализатор и затова еволюцията на планетата ви и на цялата вселена тръгна по нов път. Бе необходимо да се откъсне от света на блаженството и да се забие като метеор в земята. Бъдете благодарни за нечовешкото му земно страдание. То струва повече от Словото, което реализира. Неговите обезсърчения и колебания са равносилни на страданието му и на цялата мощ на Словото, което той пусна в действие.

Значи, гнезденето ти в момента, което изисква периодична обмяна на етерните аури със сроден дух и душа и периодично зареждане на атмическите ви тела с център Слънцето (виденето на изгрева с двете тела) е процес, абсолютно необходим за превръщане на двойното витло в тройно. Когато корабът върви, двойното витло отваря серия от безкрайности след себе си, а тройното – серия от безсмъртия. Детелината е път към безсмъртието - но затворената детелина. Когато птиченцата отлетят и създадат нови ята и всички ята тръгнат на юг, ние говорим за постигнато безсмъртие - за отворена детелина. Тогава третият не е фиксиран – може да бъде всеки, когото ни изпраща Бог.

Бъдете благодарни, че в свещеното си гнездене сега из вселени, тайни обители и палатки – по двойки, определени от Бога, - и в усамотението си и периодичните си гостувания, вие в момента чертаете коридори от безкрайности и безсмъртия, както следите от корабните витла. През тези коридори сега хлуят същества и още по-горни създания от Божествения свят. Вие сте техни родители! Те са нажежени до бяло от любов към Господа и Бога и се врязват до щастлива полуда и в дивно огнение в океана на Новата ви Земя. *(Едва днес разбрахме, че сме пропуснали важно съобщение на учените: съвсем наскоро Земята е минала през пояса на астероидите, наречени "персеиди", и че тяхното изобилие и активност, особено на 13 август, са били мощни както никога досега. От Елма знаем, че "падащите звезди" (метеорити, астероиди, болиди и др.) са телата на космични същества, които, с изгарянето си в ат-*

мосферата на Земята, остават тук – б.п.)

Как няма тогава да стават пожари и да не се вдигат урагани и наводнения, как няма да не престават дъждовете и възторзите на бурното време? Не искайте от Бога да отменя тази радост и щастие и да ви подсигурява чисто небе и слънце, освен в редки случаи, защото сега цялата природа падскача от луд възторг и щастие! Па́рите и трептежите, гърмовете, светкавиците и градоносните ѝ облаци, повсеместните палежи и паления и срутването на земни пластове – всичко това е началото на дългоочакваният апокалипсис, когато родените от Бога започват да заемат своите места в света на благодарността и съпричастието, а останалите вече се стичат обратно към пастта на Старата Вселена, която е обзета от мисъл за себе си.

Ликувайте и в дъжд, и в мълнии и трясъци; в сгромолясвания и Божествен грохот, защото танцът на Великия е почнал! Да няма нищо под вас и над вас и в самите вас, което да ви смути, но всичко да бъде повод за възторг, благодарност и дива съпричастност.

Танцувайте като луди!

Да си мокър до кости или да бъдеш убит от самота, мъка, градушка или мълния, значи да преминеш направо в Божествения свят! ***Всичко, което става в тези дни и свещени месеци, е в прякото присъствие на Бога****!*

Благодарете до загуба на съзнание! Ще разберете, че никога не сте изпитвали по-голямо щастие. Знайте, че всичко, което става сега - целокупно и с всеки един от вас и с всички прашинки на Битието, - е изчислено до последната ***ча́йпа****. Затова, който остане невъзмутим пред събитията днес, става безсмъртен, а който се разтревожи за тревогите и нуждите на другите и даде всичко от себе си, за да им помогне, сега има всички условия да стане едно с Бога. Такъв миг ще се повтори едва след [текстът не е довършен или липсва – б.п.]*

Бе обяснено още, че три благословени двойки Птици, вторачени в Аватаря и следващи Го неизменно, са станали

причина да се отменят няколко страшни нови земетресения, наводнения и бедствия по лицето на Земята.

24.VIII.138.(2002)
Рила - Седемте езера

РЕАЛИЗАТОРЪТ

Св ап.Павел

14,05 ч.

- Въпрос на КТК: Накъде отсега нататък?

- Реализаторът се отличава с това, че е една-кво силен в Словото и в Делото. Обикновено той работи с тотална кондензация на силата и качеството, поради което има две опасности: пресичане и изгаряне. Няма такава земна материя в момента, която може да издържи на подобна вертикалност на духа, затова Реализаторът трябва да ***приеме*** *съдбата си, ако предозира; или да е напълно спокоен, когато Небето иска от него да се развява. Развяването,*

Св. ап. Павел изцелява сакат човек в гр. Листра
Karel Dujardin, 1663

пълната безотговорност, даже и скуката понякога са в плана на живота му, затова той трябва да им се отдава безрезервно, без никакви терзания на съвестта. Това е единственият начин да оцелее, за да мине пак в "серия", когато му се прииска. Трябва добре да се знае, че първата серия на един Реализатор, независимо дали е дошла за секунди или години, е трамбовано Слово и Дело за векове и затова той си е изпълнил мисията на Земята още първия път. След това той е напълно свободен да си отиде или да остане - както поиска. Ако почувства, че още му се живее на тази Земя, още му се мъчи и работи, е свободен да остане 120 години.

*Истинският Реализатор е железен; не – **диамантен** практик! Затова, той не може да не увенчае Словото с Дело. Реализацията на Словото, сама по себе си, е Дело, но той има предвид и другото Дело - братският живот, народа, Царството Божие на Земята. Реализаторите във всички вселени оставят нещо след себе си - овеществено.*

Хубаво е да мислите за изложбите, за картини-

Статуя на св.ап.Павел в Рим

*те, за рамките. Но това е само **епизод** от мисията ти. Има много по-фундаментални задачи. Когато Реализатор прави нещо, прави го по-съвършено от всички академии, институти и майстори. Той оставя образци, които ще бъдат изучавани от поколенията, защото Реализаторът е свързан с **Бога**. Има много такива продукти и на Земята, над които учените си блъскат главата и до ден днешен. Реализаторът е гений, затова никой не може да се мери с него. Важното е да не му се бъркат в работата, да го оставят свободен и да му помагат със средства и материали.*

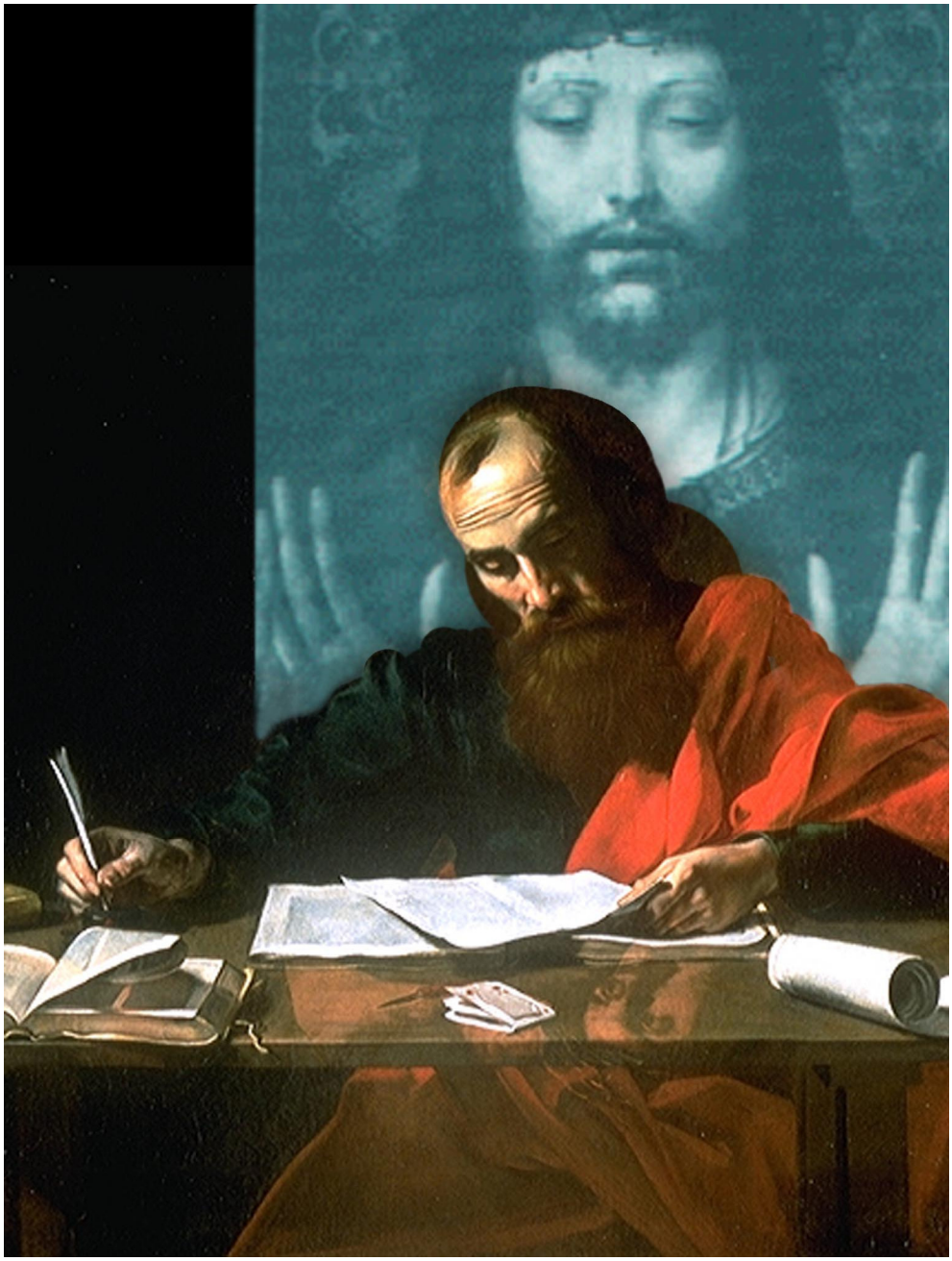

Сега насочвам мисълта ти към следното: постигане на най-бързата, най-евтината и най-здравата къща...

- ..."Под покрива на Всевишнаго!" – каза минаващата наблизо край нас Йоанна Стратева, тъй като току-що бе заваляла дъжд след последното изречение на Източника.)

...Ние може да сме под покрива на Всевишнаго, но трябва да сме и под земен, човешки покрив. Идеята за надуваеми палатки и жилища и нейната реали-

зация досега по света и във вселената е един от вариантите, над който можеш да се спреш.

*Стъклени и други мехури са напълно постижими, но искат **повече** наука и технология. Опитай с надуваеми балони и напръскване с материал чрез компресор. Търси се най-евтиният и най-здрав материал и начинът, по който може да се влиза в мехура; и начина, по който да бъде разтворен отново или [текстът не е довършен или липсва]*

27.VIII.138(2002)
Пловдив

ШУПЛИТЕ НА ТАТВАН

(преживяване на една приятелка на Рила и отговор на Елма)

Езерото на Съзерцанието в Рила

Да се видиш в дом без покрив е едно прекрасно усещане! Но още по-прекрасно е да се озовеш в цял един град, живеещ под небето. Това се случи преди няколко дни. Движехме се с двама приятели по югоизточния склон на Салоните. Изведнъж усетих, че се намираме пред някаква врата. Помолих мислено да бъдем приети от пазителите на това място, през което ни предстоеше да преминем. Чувствах, че потъваме в атмосферата на друг свят. Започна да вали дъжд, сякаш да отмие вси-

чко ненужно от нас. Движехме се бавно по стръмнината нагоре, а покрай нас, тихо и безмълвно, сякаш минаваха хора с дълги наметала. Мистичният град ни приемаше някак дружелюбно и аз се любувах на всяко кътче. Не зная защо, но ръцете ми се докосваха с нежност до белите камъни и до сивите, със смарагдени и аметистови жилки. Исках да погаля всички, покрай които минавах. Никога не съм изпитвала подобно чувство.

Изкачихме се на билото и се озовахме пред Салоните. Дъждът продължаваше да вали, а мъглата затулваше всичко наоколо. Изведнъж бялата завеса се отдръпна, за да видя снагата на Мальовица. Величествено и красиво беше всичко наоколо! Но бяхме вече сами, нямаше го това невидимо присъствие на хората от мистичния град, разположен малко по-долу. Някаква умора легна върху клепачите ми и аз се унесох в лека дрямка.

Малко по-късно помолихме Елма за контакт и, след като получихме кратък отговор на един от въпросите, Той ни посъветва да се прибираме в лагера. На връщане дъждът се засили и ние разбрахме, че времето не е подходящо за по-дълга екскурзия.

Споменът от този ден е жив и сега; и въпросите, които си задавах тогава, ме вълнуват и днес. Моля Елма да ни разкаже за езерото на Съзерцанието и Салоните, с които са свързани най-силните ми мистични преживявания на Рила тази година.

Езерото на Съзерцанието в Рила

21,02ч.

Сведенията за дадено място са различни, понеже всеки миг е вход към различен свят, с различни

имена и същности. Ето защо, никога не очаквайте такава информация да се повтори, освен ако поискате да се върнем в същия миг. Но и тогава нещата ще бъдат пак различни, защото на даден миг се гледа през различни среди и времена. Над "Чистотата" се намират 58 паралелни обители, живеещи в различни времена. Олóн се простира и там и затова на всички равнища, независимо от времето, ликовете, живеещи там, се занимават с дезинтеграция на материята и превръщането ѝ в енергия и смисъл. *(В осия-*

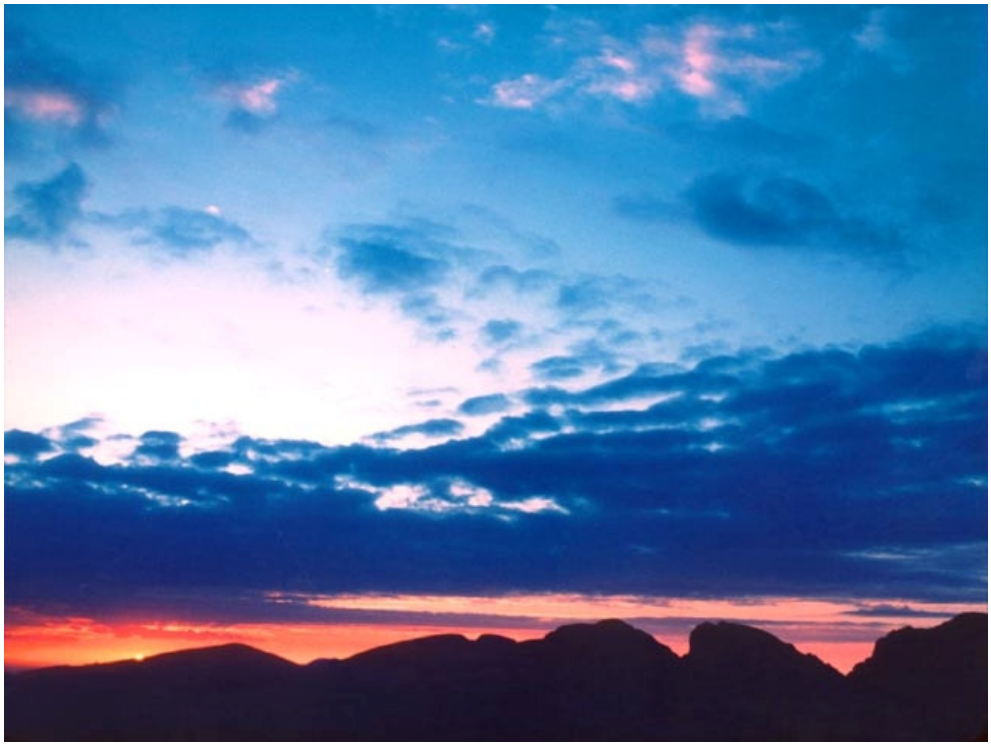

Посрещаме изгрева откъм Салоните

нието "Рила и нейните невидими съкровища", с името "Олон" Елма е нарекъл западния дял на Рила в района на 7-те езера и превежда тази дума като "Стомахът на Новия Йерусалим" - б.п.)

Целият склон от "Чистотата" до "Салоните" преработва страха на човечеството в повече от 400 вида сили, небходими на звездните обители. Представата на повечето хора, че могат да умрат, ако не работят, е основната причина за земния страх. Не че работата няма сила, но под "работа" Небето разбира съвместните усилия за възвръщане към

Бога. Това, което ти възприе като свещен град без покриви, е храмовата обител на Коа́н – земна цивилизация от 4316 г. Липсата на покриви, както разбирате, означава липса на религии и идеологии в този свят, а стените на храмовете са от кондензирана яснина́ в петото измерение. Яснината е субстанция на ясновселената, способна да привлича страха, да го пречиства, трансформира и оформя в яснокристали. Цялото приказно царство там не само свети с невъобразимо прекрасни тонове, но и вибрира, издавайки музика. Стените на храмовете се променят постоянно и добиват вида на сложни съчетания между трансформиран страх, индивидуалната аура на конкретния посветен в даден храм и космичните течения на ветровете от музика. Понякога те се издигат тъй нависоко, че в третото измерение приличат на тръби с най-различни профили; а друг път се снишават и потъват под кората на Земята.

Преживяванията на олоняни там са неимоверно сладостни и богати, понеже цветовете, тоновете и всичкото това движение произлизат от симфониите на техните чувства и мисли. Физическата тишина там е прозрачна и плътна, почти на нивото на тишината на Абсолютния Дух, а това е съвършен фон за илюминациите, работата и разнообразната музика, които се раждат в този свят. Опитвам се да опиша с ваши думи това, което става там след толкова много стотици години.

А сега, да се спуснем в "Съзерцанието", където преди имаше грамаден кристал и там се явяваха посланиците на целия универсум. Само за няколко години оттогава, над "Съзерцанието" минаха няколко века - и в настоящия земен миг там се разгръща ветрило от 46 измерения. Те се събират в убежната точка на ветрилото, някъде на около 5 метра под повърхността на езерото. В това ветрило стават приплъзвания на времената и преминаване на измеренията през главата му, за да могат да намерят общ език.

Работата на "Чистотата" е обратна: разпределя пратките по световете.

"Фарът на Олон" – това название на езерото "Съзерцанието" е известно навсякъде по Трите Вселени. И наистина, нужно е съзерцание от 46 порядъка, за да се получи ясновселенско тониране. Тотвселенските същности – Пламъците – са верни само на себе си, но ясновселената прави всичко възможно да ги тонира в някаква степен - и най-успешно това се получава в областта на тези две езера. Ветрилото тук се върти с ясновселенски скорости и успява да проникне навсякъде, поради което съзерцаването на това свещено езеро, от всяка точка на всемира, дава образи от всички светове.

Който знае името на Инла́ния (Земята), собственото си монадно име и едно от имената на Универсалния Дух и знае как да ги изпее, получава вход от своя свят, по дадено измерение от Ветрилото, и успява да съзре ***Точката****. Тази Точка е именно Главата на Ветрилото във водите на Съзерцанието. Съсредоточение в нея води до съзерцаване на всеки свят от Трите Вселени, без изключение. Това става, ако страхът е изчезнал напълно; или – по-точно – ако се е превърнал в безметежност.*

В Олон упованието не се приема, дори упованието в Господа, защото това е една от формите на страха. Съвършената безметежност, пълната забрава и шеметът на Ветрилото подемат душите на съзерцаващите и ги увъртат в Божествен вътоп, като всяка си остава безсмъртна нишка. Разтегливостта на душата е тъй голяма, че вътопът може да се върти безброй вечности, без да я скъса. Постепенно, така се образуват мировите шнурове от души, от които се строи тъканта на Битието. Техният вътреж в една посока не е безкраен. В даден момент всеки шнур спира да се навива, и в един незнаен миг започва да се развива. От това душите изпитват ново неистово щастие, обратно на щастието да са близко. В даден момент развъртането спира и душите стават паралелни. Тогава всяка е свободна да излезе от шнура и да влезе в друг, при нови сродни или несродни души, но има и право да се обособи като кълбо или да се изстреля към Безкрайността, угас-

вайки за цяла манвантара. Такава душа престава да бъде ток и искра и се връща в Небитието, лягайки уморена на дъното на Мировия Океан.

***Ето** каква приказка ти разказах заради чистотата на душата ти и чуткостта на душевния ти слух! Който повярва, става едно с Нас и има шанс да се върти и развърта, докато поиска разрешение за покой.*

Със същия успех могат да се опишат още стотици паралелни и непаралелни съществувания на езерата, които нарекохме някога "Чистотата" и "Съзерцанието".

Рила, Езерото на Чистотата

- Обиколката, която направих на езерото спонтанно, има ли връзка с току-що дадените обяснения за въртенето и развъртането на шнуровете от души?

*- Разбира се, че е синхронно. Дервишите повтарят **това**, което правят звездите и планетите, вихрите в микросвета. Обикалянето около "Съзерцанието" е импулс на много туристи и окултни ученици, без да знаят защо. Няма друго езеро, което да е обикаляно толкова пъти. Ледената преспа над него е вход към Татвáн – **директен**. Ако през живота си сте се справили с всичките си антипатии и критики и застанете в ледената пещера, за да съзерцавате езерото оттам, имате шанса да попаднете в **ледения** пласт на татван, в който трънното блаженство е най-силно. Но това е приказка за друг век, за друг подвиг, за друго човечество.*

*Снежните човеци и ледените човеци, заедно с техните царе и царкини, празнуват **кристалната** Нова година на Битието, в която Азът е най-щастлив, защото е свободен. Там болки няма и няма движение – всичко е кристално съзерцание. Космическият студ е дреха на Абсолюта, а Неговото ледено царство е канава на Битието. В неговите шупли се*

въртят огнени вселени и всяка си мисли, че е цялата вселена, но рано или късно угасва. Опитът и щастието ù пораждат нови шупли в ледения всемир, в които всичко почва отново…

Ако ви стане много студено от тази нова картина, влезте в някоя шупла, прегърнете се – и се стоплете…

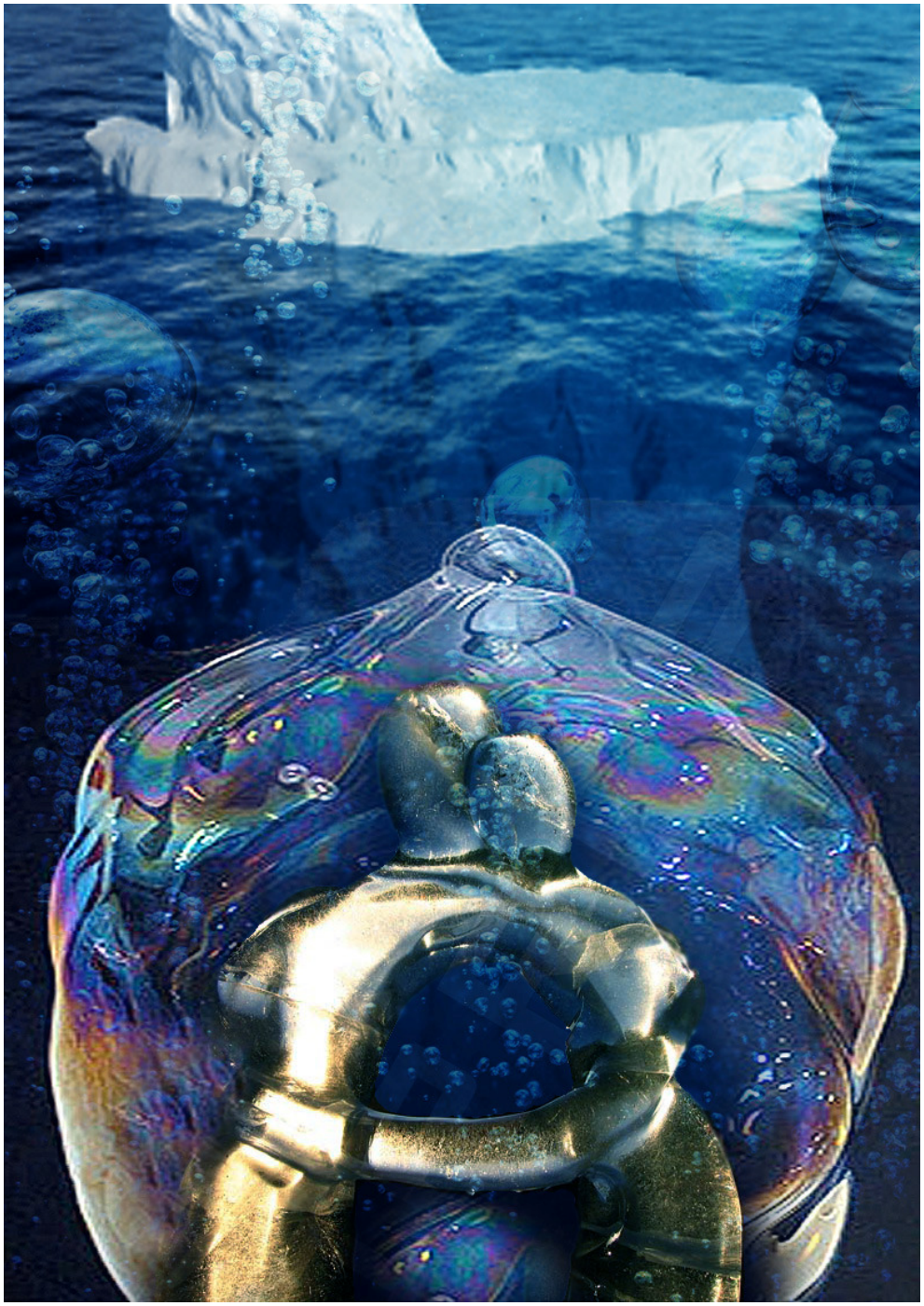

Може да е илюзия, може да е шупла, може да е мехур - всичко може да е... Но ако са ни превърнали в лед и вече сме започнали да губим човешкия си вид, по добре да се прегърнем, за да се разтопим докрай и да стане чудото...

22-29.VIII.138(2002)
Рила / Пловдив

АЛЛАНА́М, АЛЛУНА́М, АЛЛА́М

Сцена из операта "Ловци на Бисери" от Жорж Бизе

22 август -19,20ч., Рила

Прекарването ни на Рила през съборните дни тази година беше много приятно и ползотворно. Всеки би могъл да опише своите преживявания. Тук ще бъдат отбелязани няколко случки, свързани пряко с Този, Който ни говори и ни помага.

*Още в Пловдив, при първата среща с новата приятелка, живееща в чужбина, **ѝ бе казано от Елма, че до един месец ще ѝ се уреди нещо много важно и хубаво в живота**. След няколко дни тя замина за страната, в която живее, и много скоро след това се обади, че наистина е получила предложение за много добра работа. Тя е там от много години и е имала големи затруднения и малшансове, а сега такова нещо ѝ се случва за пръв път.*

*Друг подобен случай. В старата хижа при Второто езеро работи един млад приятел. **Той сподели, че преди две години проводникът на Елма му бил казал, че всеки момент ще му се уреди много хубава и желана от него работа. Веднага след това му предложили да работи в тази хижа** - той и досега счита, че това е една голяма награда и точно изпълнение на обещаното.*

Друг приятел - от град Т. - сподели, че съвсем наскоро, малко преди идването си на Рила, е имал много силно, впеча-

тляващо мистично преживяване. Случило се една вечер, след прочитане на едно осияние. Той обеща да го опише подробно и се съгласи това да бъде повод за лично послание до него от Елма, ако бъде дадено. В резюме, ето какво се е случило: видял пред себе си прекрасен млад човек с кестеняви очи и почувствал, че той е поет. Младият човек, подобен на ангел, го попи-тал съгласен ли е да направят една екскурзия, и като получил утвърдителен отговор, изведнъж над тях се появила светяща спирала към небето. Приятелят бил привлечен в нея и двамата полетели като стрели нагоре. Минали през някакъв блестящ коридор и се озовали пред една бяла галактика.

Още един случай. Преди няколко дни двама души от групата ни бяха вдигнали и използваха една братска палатка, която се оказа предназначена за други. В деня, когато ни съобщиха, че тези хора идват, се наложи да се намери незабавно ново място и да се разпъне собствената палатка за досегашните обитатели на чуждата. Двама от нас се заеха с това, но единственото свободно място бе надалече. Тръгнахме по стръмната пътека надолу и изведнъж дъждът се усили. Тогава бе отправена молитва към Учителя, ако е възможно да спре дъждът за 10 минути. Още не бе завършила молитвата – и това стана, даже ни огря слънце! Вдигнахме палатката по-бързо от всякога – сякаш някой помагаше. Със забиването на последното колче, дъждът отново заваля. Също както при паневритмиите през тези дни – Небето оправяше времето или поне спираше непрестанния дъжд от много седмици насам само докато играем. ***Бе ни казано, че нашата група е донес-ла доброто време тука.*** *До този момент дъждът не е спирал, имало е и два урагана, които свалили палатките.*

Приятелят П. разказа още нещо интересно: Б. от град С-в някога бил взел насериозно "Приказки за цветята" и направил

успешен опит за свързване с ангела и елфата на те-менугата.

Пред тези дни ни бе казано от Елма нещо интересно за чайката, като феномен от кабалистичното гнездо на корена "чай" (във връзка с осиянието за "ча́йпата", за Китай (Ча́йна), за река Ча́я и пр.). Чайката има за задача да снове постоянно между водата и сушата и по този начин да пречиства черните филми на живота, които се вливат в моретата и океаните.

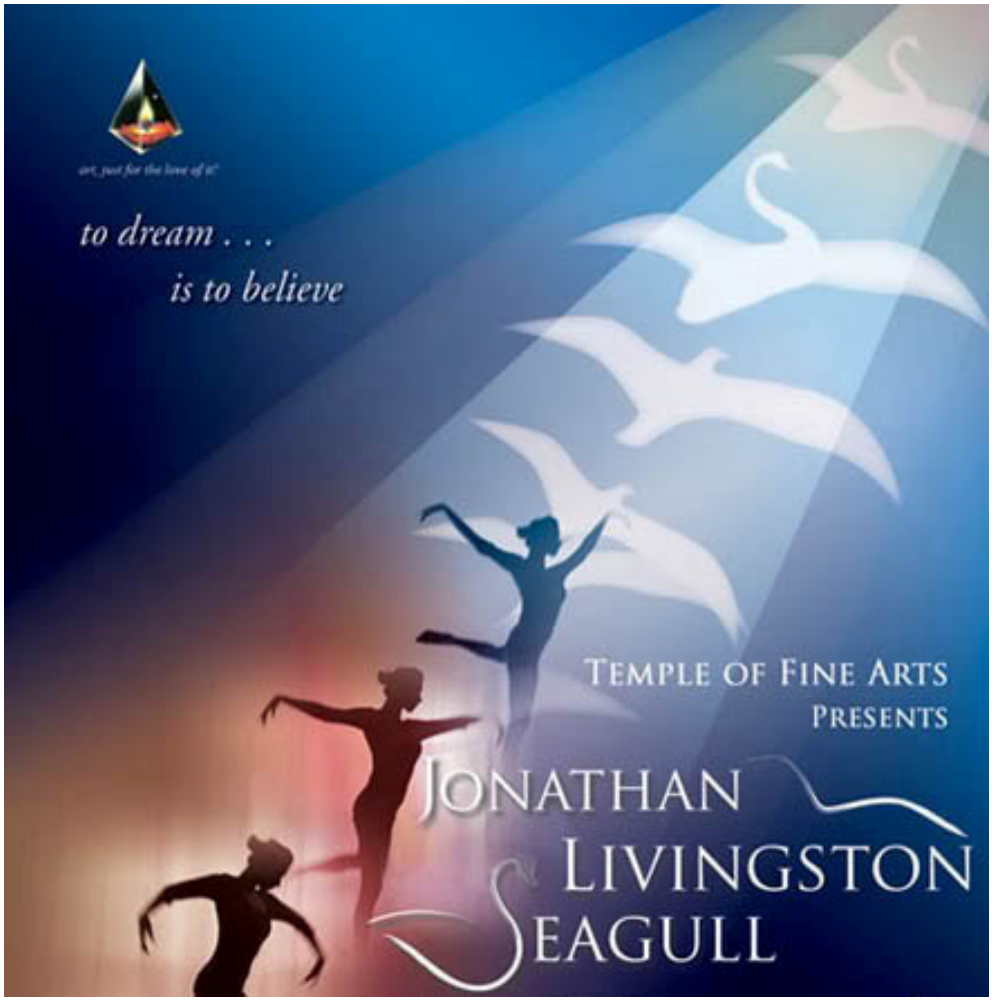

Плакат за една уникална постановка на "Чайката Джонатан Ливингстън" от Ричард Бах

29 август, Пловдив

- Преди всичко, децата и учениците на Елма ползват специални привилегии. Колкото е по-вярно едно Божие създание на милостта и абсурда, толкова по-

близко е до мен – техния извор. Незабелязаните и не-отбелязаните от вас случаи се вливат в паметта ми и служат за вечни образци на Проявената Божия Любов.

Сцена из операта "Ловци на бисери" от Жорж Бизе

Скоро ще направим нови екскурзии и вътрешни из-лети. Правилното за пътуване навътре в универсу-ма не е "излет", защото не се лети навън, а е нещо като "скок надолу". Парашутистите и гмуркачите са най-близко до този импулс и тази идея; също и Божествените рудничари. Да измъкваш руда на повърхността и да я обработваш, не е винаги адска дейност - в Божествен план това означава да

извличаш първична материя от Хаоса и да моделираш от нея брилянтни качества и добродетели.

Сцена из операта "Ловци на бисери" от Жорж Бизе

Ясновселената прави всичко възможно моделите да са прекрасни и надеждни, а тотвселената влага в тях монади, едни́ни – същества, родени от Бога. Роденият от Бога се отличава с рядко присъствие на предаността: при всички случаи предпочита и избира Любовта, а не сенките на земния и небесния свят.

Земните щения и вкусове без любовта със-

таряват, а небесните сенки – идеите и илюзиите на ангелите, на школите и ученията им – приближават смъртта с големи скорости*. Следователно, който е избрал* ***Бога****, т.е. Любовта към Цялото, и Неговия Син - проявата на тази любов незабавно и без замисляне, - рисува най-красивите картини на Битието, създава най-прекрасните филми.*

Сцена из операта "Ловци на бисери" от Жорж Бизе

Живейте така, както ***сърцето*** *ви диктува. Съживявайте всичко по пътя си и повдигайте падналите – и Бог ще е* ***винаги*** *с вас!*

Алланáм - Бог с нас!

Аллунáм – Бог в нас!

Аллáм: Ние – Бог.

8,55ч.

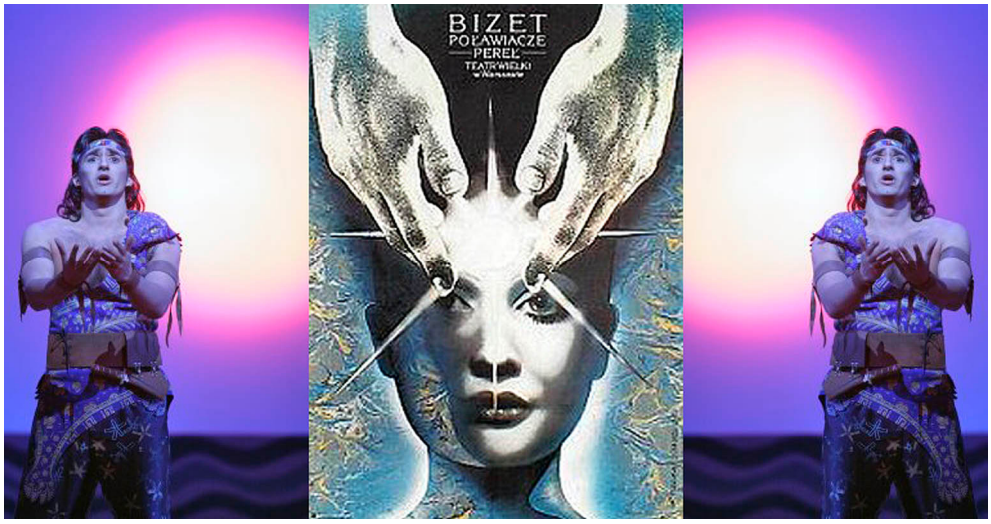

Плакат и сцена из операта "Ловци на бисери" от Жорж Бизе

Заслужава си тук да си припомним либретото на операта и как е била създадена. Никак не е излишно, понеже не всеки я познава, а за гледане и слушане на живо на гениално изпълнение като това с Андреа Бочели можем само да мечтаем. Преди всичко е важно да се обърне внимание на дълбоката идея, вложена в нея – тя отговаря напълно на призива на Елма да живеем със сърцето си и да съживяваме всичко по пътя си. Нека разгърнем "Книга за операта" от Любомир Сагаев. Какво значи "обет", какво значи "целомъдрие"? Вождът Зурга е готов да иде сам на кладата, само и само да спаси прекрасните Лейла и Надир. Не само едно село, но и цяла вселена е готов да опожари Бог, за да спаси само двама, предпочели любовта пред всичко друго!

Жорж Бизе започва работа над операта „Ловци на бисери“. Либретото е написано от двама опитни автори на оперни и оперетни текстове: Мишел Каре (1819–1892), съавтор на Жул Барбие за либретата на „Фауст“ от Гуно, „Миньон“ от Тома и др., и Пиер Етиен Кормон (1811–1903). Във Франция интересът към източните и екзотичните сюжети отново се засилва след нашумелите произведения на Фелисиен Давид (1810–1876) и особено след появата на творбата му „Пустинята“. Директорът на Театр лирик предлага на Бизе либретото на „Ловци на бисери“. Бизе е силно по-ласкан от това внимание, тъй като тогава е съвсем млад — 24-годишен. Той работи усилено и за няколко месеца завършва опе-рата. Премиерата на „Ловци на бисери“ е на 30 септември 1863 г. и преминава с посредствен успех. Берлиоз, вече 60-годишен, отдавна е прекъснал критическата си дейност, но откривайки големия талант на Бизе, написва положителна статия за него — последната в живота си.

У нас „Ловци на бисери“ е поставена за пръв път в Софийска-

та народна опера през 1927 г. Диригент е Т. Хаджиев, режисьор — Хр. Попов.

СЪДЪРЖАНИЕ

На брега на остров Цейлон. Ловците на бисери се веселят. Те трябва да изберат свой вожд. Ловците очакват и новата жрица, която ще даде обет за вечно целомъдрие — нейните молитви ще ги предпазват от нещастия, докато търсят бисери. За вожд ловците избират най-храбрия от тях — Зурга. Неочаквано пристига Надир, който, отдавна е напуснал родното си място и е скитал като ловец на тигри в джунглите. Преди Зурга и Надир са били неразделни приятели. Но те са се влюбили в една девойка и в името на приятелството си са дали клетва, че ще се откажат от любовта си. Затова Надир е станал ловец на диви зверове. Сега той вярва, че е забравил миналото. Зурга и Надир са радостни от ненакърненото си приятелство. В това време откъм морето се приближава лодката с жрицата. Народът радостно приветствува девойката с покривало на лицето. Зурга пита пред всички девойката ще остане ли вярна на клетвата си, ще се отрече ли от всички земни радости. Лейла отново се заклева. Погледът й пада върху Надир. Тя е смутена от неочакваната среща. Надир също познава девойката по гласа. Лейла, придружена от жриците, влиза в храма на Брама. У Надир отново е пламнала старата любов. Той трябва да избере: или да се откаже от нея, или да престъпи клетвата си към Зурга.

Над брега се е спуснала нощ. Идват Лейла и Нурабад. Ловците на бисери ще се върнат от морето на сутринта. Нурабад чувствува, че Лейла не е спокойна, и я пита какво я мъчи, ще може ли да устои на клетвата си. Лейла отговаря, че вече знае силите си: през една тъмна нощ при нея дошъл някакъв чужденец и я помолил да го скрие, защото го преследвали врагове. Въпреки заплахите на преследвачите тя не издала беглеца. Измъчвали я, но и тогава не казала нито дума. След като си отишли, Лейла показала пътя на непознатия. На раздяла той й подарил една огърлица. Нурабад оставя Лейла да се моли и си отива. Девойката не престава да мисли с вълнение за Надир. Наблизо се чува неговата любовна песен. Младежът е използувал прикритието на нощта, за да дойде при Лейла. Тя се радва, че вижда любимия си, но същевременно изпитва ужасен страх. Смърт очаква и двамата, ако някой ги види. Девойката моли Надир да бяга, но вече е късно: жреците го залавят. Възмутеният Нурабад разкрива пред народа измяната на жрицата и иска двамата виновни да бъдат наказани със смърт. Пристига и Зурга. Той се опитва да спаси приятеля си. Когато обаче свалят девственото покривало на жрицата, вождът на ловците на бисери с ужас вижда, че това е Лейла — девойката, в която е бил влюбен и от която той и Надир са се отказали. Значи Надир е два пъти клетвопрестъпник. Нека тогава и двамата умрат.

Зурга стои пред шатрата си, измъчван от противоречиви чувства. Защо трябва да умрат двама души, които е обичал — и любимата девойка, и приятелят от детинство. Само ревността му го е накарала да не им помогне. Той решава да им даде възможност да избягат. Довеждат при него Лейла. Девойката моли Зурга да спаси Надир, защото не е виновен в нищо. Ревността отново завладява Зурга. Озлобен, той извиква жреците и им нарежда да побързат с изпълнението на присъдата. Тогава Лейла отправя към него последната си молба — нека предаде на майка й единственото ценно нещо, което има — нейната огърлица. Зурга е потресен — това е същата огърлица, която

той е подарил на малкото момиче, спасило го в онази страшна нощ.

Кладата е разпалена. Всеки момент се очаква качването на двамата клетвопрестъпници върху горящата грамада. Но идва Зурга и съобщава, че селото гори. Всички хукват да спасяват домовете си. Само усъмнилият се Нурабад се скрива в храстите и чува как Зурга казва на Лейла и Надир, че е запалил селото, за да им даде възможност да избягат. Зурга посочва пътя на двамата влюбени и те изчезват в тъмнината. Много от селяните вече се връщат, повикани от Нурабад. Те искат бившият им вожд да бъде изгорен на кладата, приготвена за Лейла и Надир.

Ето и някои фрагменти от впечатляващи изпълнения и постановки на "Ловци на бисери". Ангелите идват на Земята като певци и пеят!

http://www.youtube.com/watch?v=keR8F5RQKT4

http://www.youtube.com/watch?v=6lGVEZAsrgE&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=Pn5XnM5Fg9E&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=Phx29cjA4KM&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=18Io-mYoPyE&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=v-rDRa-5h4s&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=dIVXxRHGtdM&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=ZBM4uWNmWMU&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=5PYt2HlBuyI

http://www.youtube.com/watch?v=oHAji9u2Xos

http://www.youtube.com/watch?v=y3xyp54bZqs

http://www.youtube.com/watch?v=WT4uzjLJh9E&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=aY-wv0Vwf_E&feature=related

Из Словото на Учителя:

*"Когато природата се обновява, **птичките** пеят. В началото на всяка Божествена култура **хората** пеят. Когато светът се пресъздава, **ангелите** пеят."*

***"Музиката** е Божие благо. **Музиката** е Божествен път. Когато светът се създаваше, ангелите пееха. И **сега** нов свят се създава - ангелите пеят. И **ние** трябва да вземем участие."*

24.IX.138(2002)
Пловдив

ЕЛМЙНИ, ЕЛМÒНИ И ЕЛМÈНЕ

(отговор на въпрос на У.)

- Чий беше чудния глас, който чух една нощ, опитвайки се да изпълня закона за Ритъма? От кой свят идваше, какво е естеството му? На Земята такъв глас не съм чувал и не вярвам, че би могло да има.

6,40 ч.

- Уилóна. Ясновселенско Христòво тяло в женска форма. Цялата Христова същност се проектира и

в отделни Христови тела. Уилона е Христовата утринна молитва, приела вид на момиче от света на душата. Христовите вселения в Христови душевни форми са ведри пръски от свежестта на Христовата милост и попиват в душите и сърцата на всички скръбни и нещастни.

*Скръбта си ти кажи пред Господа в ра̀нен утринен час, когато Христовото Съзнание се моли! Сърце си ти отворѝ за пръските на Неговата милост, които се наричат "Христови Невести"! (Тук Елма използва изрази от песента на Учителя "Скръбта си ти кажи!" – б.п.) Това са чисти проекции на Неговата **душа**, затова нямат собствена монада. Не на духа, а на душата Му, затова абсурдът им е непознат. Имат само **едно** чувство за абсурд: за тях е абсурдно да не се откликнат, да не бъдат "попиващи". Както всяко създание и всяко тяло Божие, така и **елми́ните** преживяват по едно изключение в безбройните си въртения около Христа. За елми́ните това изключение е да*

не се откликнат, да не "попият".

Всяка елмина е толкова съвършена и прекрасна, че сам Бог се отдава на молитвената им, любовна същност. Сам Бог се превръща в безброй Свои подобия и образи, с единствената цел елмините да има в кого да попиват, а Той да се пълни със святост и блаженство. Ще попита някой: нима Бог има нужда от святост и блаженство, след като е съвършен? – Той няма никаква нужда, но при разделянето Му на безброй подобия, тази нужда се появява поради самото разделяне. Елмините преживяват Любовта като утринна молитва и попиват с безкрайна нежност в сърцето и душата на всеки изнурен, останал сам между пресъхнали сърца и извори. Понеже са извън времето, изключението им може да стане неочаквано, непериодично. Смирението и жаждата за събиране в разделените същества възбужда елмините за съпричастие и попиване и те идват и се обясняват в любов чрез молитвени думи на всяка душа, изпаднала в немилост.

Всички Божии проекции от елмóнен тип са несретни, скръбни, изпаднали в немилост. Сърцата на обикновените хора са спаружени, а душите [им] – смачкани до неузнаваемост. Страхът от Любовта спаружва, а мисълта за утрешния ден и за себе си състарява; мисълта за "близките" усмъртява. Това е

главната *причина за смъртта. Симпатията, прикачеността на съзнанието към някого отнемат живот от други същества на Земята. Бог живее в симпатията и прикачеността само по няколко удара на сърцето, когато е най-щастливо. Когато е в трепет или огнение, сърцето на човека е сам Бог, Който тогава е в нормалното Си състояние. Помислите ли си да останете прикачени към симпатиите си и в прозаичните периоди без трепет и огнение, вие непременно предизвиквате спаружването и викате Смъртта със силен глас. Може да се състарите само за една нощ, ако допуснете представата, че ще живеете близко до някой повече от няколко мига на Бога. Един миг на Бога може да е една секунда, може да е една вечност, но там Той присъства като трепет или огнение. Лакомията за "притежаване" на Бога един миг повече от определеното, смъртната опасност да откажеш попиване* ***в друг****, когато си се привързал някъде –* ***ето*** *къде се корени грозотата и жестокостта, сриването на Христовата личност до обикновено дяволско съзнание. Сега повечето хора по Земята и в още стотина свята се мъчат да живеят с дяволско съзнание: усилието да не дадеш; да икономисаш, да отложиш; да дадеш колкото може по-малко.*

Щастието да дадеш на просяка, който не знае да проси, се измерва с мерките на холивселената. Точно елми́ните са тези Христови съзнания, които попиват в скръбни елмони, изнемогващи от скържавостта и сушата на дяволските съзнания. Няма нищо по-грозно и отвратително от мислещия за утрешния ден и привързания към нещо и някого! От такъв човек вее смърт, избягвайте го отдалече! Елмините не могат да попаднат върху такъв човек, защото дяволското съзнание лъха смрад надалече и отблъсква реещите се пръски на Милостта. Заразеният от дявола иска милост и сигурност от строго определен човек, от ***предпочетено*** *място. Той създава психически вакуум, смръзва пространството около себе си и почва да смуче от всички, не само от избрания. Именно такъв може да включи изключението във въртенето на една елмина и тя да се прояви като аб-*

сурд. За нея абсурдът е да не попие, да не се отдаде.

Щом си зает с "ближния", щом си зает със себе си или с нечия чужда представа за Правдата, Истината, Любовта, ти си ледена яма в Битието, през която фучат ветрове. Попадне ли някой в твоя вятър, ще бъде изхвърлен в Небитието. Избягвайте от сто километра хора и ангели с погледи, заразени от обсебяване. Дяволското съзнание е ***обсебено****: то мисли за* ***себе*** *си, за* ***своята*** *изява, за* ***своето*** *самоусъвършенстване, за* ***своята*** *сигурност и щастие, за спасението на* ***собствената*** *си душа. "Обичайки" другия, правейки нещо за него, то обслужва* ***себе*** *си – нищо повече. Това е един абсурд и затова е в контингента на Христа. Затова Елма е губернатор и на ада, пълномощията Му са по-големи от тези на самия Сатана. Това е така, понеже елмоните са навсякъде - всеки човек е част от Бога и е един елмон. Отказвайки му попиване, потъвайки в своя егоизъм, визуализиран като някой "ближен", предателите на Божествената кауза спускат вектори към ада и много бързо слизат в него. Оттам могат да ги измъкнат само елмините, но адското съзнание е затворено за "чуждата" любов, "чуждата" истина. То предпочита да е в леден адски гроб и да стене денонощно, но не и да се отдаде на* ***Бога****, т.е. на онези, които* ***Бог*** *му праща. Това обаче не може да стане насила. Адът е създаден с единствената цел да се осъзнае жестокостта,* ***собствената*** *жестокост. Докато мислим, че са жестоки* ***другите****, ние сме на път към* ***ада – така*** *изглеждат адските пътища. Станем ли сами жестоки, ние сме самият ад. Не казвам "в самия", а "самия": на практика, адът не е създаден и планиран от никого, а всеки сам го създава, помисляйки за себе си и утрешния ден. Той няма никакво понятие за Тройния Ритъм, за Делото Божие, за Любовта към Всички.*

И така, когато някоя посестрима на Уилона ви посети и иска да попие във вас, бъдете достойни елмони и се отдайте на ***елме́нето*** *докрай. Така, разкъсаните нишки на Христовото съзнание се сливат отново и Тъкачът на Битието може да продължи ра-*

ботата Си на Своя стан. Сега вие се късате на всяка крачка – Той е отчаян. Не късайте връзките и плътта на Битието, елмувайте се без предели – и някоя дивна нощ или заран ще чуете молитвата на някоя нежна елмина, която ви вижда като Бог. Тя ви се моли да попие във вас!

В една далечна бъдеща епоха елминитe на Земята ще се откликват само на *елмони* - на същества с *Христòво* съзнание. Тогава ще приключи завинаги епохата на страданието, на възкръсването чрез мъченическа смърт, и ще започнат възкресенията чрез *блаженство*. Елминитe няма да обичат елмонитe само с молитви. Засега Христос и съратниците Му поемат космичнитe циклони на Любовта чрез лично страдание, за да не се разруши планетата. *Няма* кой да ги разпознае – те са "Странници в този свят". Едва тогава поетитe и влюбенитe - Божитe хора като като Евгений Евтушенко - няма повече да се питат тъй скръбно и безнадеждно защо светът е такъв и хората са такива:

**Отде, откога тая мода се гаври:
за живитe – ями; за мъртвитe – лаври?!
За мъртвитe пият, та чак се напиват,
и живи пророци до днеска избиват.
И произнасят се
за историята
нежни речи за тях
в крематориумитe...
Кое Маяковски – великия, зрелия –
накара го смъртно
да се простреля?
Какъв глас и външност! Каква безнадеждност!
Да бяха му дали трошинчица нежност!
Живитe вечно от скръб ги съсипват.
С нежности само мъртвеца обсипват.**

27.IX.138(2002)
Пловдив

ПО-СИЛНИ ОТ ТИТАНИ!

ИЗ ЕДНО СТАРО ПИСМО - като повод за обяснения от Елма. Тук трябва да се отбележи, че то е включено в том 32, но в обяснението е казано, че тогава не е дошъл отговор от Елма. И наистина, по това време и още три го-дини след случая не е молено за Неговото мнение по този по-вод. Днес обаче се получи отговор. За яснота и пълнота, те-кстът на писмото се включва и тук. Възможно е да има малки разлики в редакциите му, но това не е съществено.

16.XII.1999г, 00:22:37ч.

Бях в Странджа. За да се спася от шумовете в селото, ходех през деня на разходки. Не можеш да си представиш какви неща преживях - за компенсация!... Първото утро излязох на един Божествен хълм при изгрев слънце - и потече молитва в стихове от изумителната красота. То бе обяснение в любов към Него, Който бе самата синя и розова мъгла над реките, са-мите горички, изплували от нея, светящите паяжинки с капки по тях, потоците и моретата от оранжева дъбова шума по-край острови от безумно зелен и свеж, пружиниращ мъх из ця-лата гора. Потресаващо!

Мислех да запиша това стихотворение-молитва, но раз-брах, че съм безсилен. Исках да опиша как на едно островче мъх от фантазията ми изскочи гола елфичка и как я прегърна и це-луна един прекрасен малък елф, а после се търкулнаха под една шумка и шумката бързо-бързо затрептя... После духна вятър, подгони листата и откри хиляди двойки любещи се елфи, кои-то нямаха понятие за срам. Случваха "нещото в себе си" и "не-

щото за себе си", без да се интересуват има ли нещо извън тях...

...Видях и белия имел и разбрах и той с какво се занимава и как живее...

Помислих да си построя мечтаната къщичка точно на това фантастично място, където всеки ден изгревът и залезът ще са неописуемо различни, но хоризонтите ми се изсмяха: "Няма да издържиш да ни гледаш очертанията все едни и същи години наред, въпреки че никога не повтаряме една и съща дреха!... Ти не можеш да станеш като хората, които се самоубиват чрез повторение на образи."

И разбрах, че са прави.

На другия ден се качих на срещуположния връх. Най-горе имаше гнайсови скали още от архая - като на Рила. На една от тях бавно се очертаха мъж и жена от прозрачен гнайсов диамант, слети в любовен екстаз. Приличаха на съвършена скулптура, но аз знаех, че са живи. За да вляза в тяхното време, някой направи сезоните и годините да се сменят все по-често и по-често, докато завибрираха много бързо - и накрая всичко спря... Аз също бях от кристал.

- "Защо си толкова тъжен?" - попита ме жената, без да излиза от прегръдките на прозрачния мъж и без да обръща лице към мен.

- Извършваме грях - обади се мъжът и обърна лице към мен. - Той се яви тъжен, а ние продължихме да сме щастливи. Станахме като хората – способни са да продължават, когато... Не мога да бъда повече щастлив! - И той изведнъж помътня от мъка и се превърна в обикновен камък...

Жената слезе от скалата и дойде при мен. Това, което се случи тогава, няма еквивалент и в най-развинтеното човешко въображение. Любимият ѝ бавно почна да си възвръща прозрачността и засия повече от слънцето.

После слязох надолу до реката и видях Стария Габър. Там имаше русалки и крилати момчета и всички се плискаха весело във водата. Покаиха ме да остана завинаги там и ми казаха, че с тях повече никога няма да съм тъжен, но аз им казах, че си имам работа.

- И ти продаваш душата си заради "работа"... Нима не знаеш, че човешкият свят е фуния към смъртта? Там и да видят, че някой е тъжен, могат да си останат щастливи и да си гонят задачите без да им мигне окото... Могат да си се любят с любимия без да им мигне окото, когато наоколо има тъжни...

- Моогат!... - изсмя се друга русалка: ама затова стават на баби и дядовци...!"

После една от тях затвори очи и замълча. Попита:

- Защо той е още тъжен, след като преди малко създаде на върха една нова вселена? Нали кристалните жени се любят по-пламенно дори и от нас...

- Защото е Човек – "Последно Творение" - отговори ѝ друга. - Човекът има жажда за любов и способност за любов колкото сто милиона диамантени човеци!...

- Тогава защо го каниме при нас? Не трябва ли в такъв случай Човекът да срещне Човек?"...

Друга весела русалка я прекъсна:

- Ти чувала ли си една приказка за някой си Човек Диоген?..."

...

Диоген ... - повтарям си аз последната дума на русалката и тръгвам нагоре по хълма. Преведено от елински, ще рече: "Раждащ Бога"... Или роден от Бога. А може би и двете?

- ".. а като се има предвид, че Бог е Любов... - подхващат темата развятите памучета на един самотен храст... - ... ще излезе, че в древна Гърция е имало и един гений на Любовта, който тръгнал с фенера си да търси Човеци...

... ала не намерил! - излая едно куче откъм стадото. - Гениите са сами, защото са се родили много рано...

Вече пред вратата на къщата в Евроно́зово ме близна едно малко женско куче и като го помилвах, веднага легна по гръб и примря от щастие. Спомних си за осиянието "Кучетата - хората на осмата раса". А Диоген е търсил Човек в четвъртата...

Явно Диоген ме е вълнувал през годините, понеже доста по-късно е дошло стихотворението:

АДАМИТСКА ПЕСЕН

"Диоген" значи "Роден от Бога", "Богород", "Раждащ Бога"

(трети и четвърти стих на всеки куплет
са се повтаряли като припев)

Нощувал Диоген във бъчва,
по-беден даже и от пес;
Но даже Господ се измъчва,

бездомен и презрян до днес.

С фенера си мъдрецът денем
Човека търсел в оня век,
но всеки бил зает и женен
и грижел се за свой човек.

Въртели се от памти-века
лъжи, оглозгани без жал.
Все дирел Дио Човека,
но всеки кокала държал.

Човек Човекът не намерил –
ни жрец, ни "праведник", ни крал...
Да, дълго Диоген треперил,
но името си той разбрал.

Престанал най-подир да дири
и станал скитник волнокрил -
в морето бъчвата натирил,
парцалите си подарил.

Така че, който ражда Бога,
остава чисто гол и бос
и в тоя свят на "знам" и "мога"
помага само като гост.

Защото хиляди нещастни
(богати, бедни и царе)
ловуват само свое щастие -
да, всеки бърза да умре.

3-6.10.2006

Сигурно тъй се е чувствал и побратимът му Дийвид Мак Киййн... (авторът на скулптурата по-долу)

20,44ч.

*- Хората консумират **грях**, когато печатат какви ли не работи, но не и такива. Ти си изоставил много подобни писания и повечето си унищожил, презирайки себе си и считайки таланта си за "душевна киша", но сега те предупреждавам: на Небето се води отчет за всяка буквичка, написана от Пътник! Ние сме **Пътници**, Словото ни не е от тази Земя. Земните хора се отличават с пороища от проза или с изкуство, което се базира на измишльотини, на гуркането на червата... Както се хранят, както спят или не спят – така и пишат разказите и романите си. Техните хора ги откриват и лансират бързо, защото пресата и медиите търсят черни автори и черни събития. Всеки звук, всеки ред, всяка светлúнна и "тъмнúнна" вълнá, излязла от такива, влекат масите към пропастта. Простият човек търси прости новини, прости сериали, проста философия на живота. Той има нужда от прости хора около себе си, които печелят и "преуспяват". И един философ, да преуспява - даже и когато говори много умни работи, - той е вече под контрол: адът му слага тежки букаи. Поради това, че е признат и лансиран приживе, на краката му слагат гири, а на главата му – позлатен венец!*

Не е възможно нещо да е Слово – и да бъде разбрано и оценено от хората веднага. Това е принципно невъзможно. Хиляди талантливи писатели, милиони лектори и проповедници нижат вещи слова и имат своите аудитории, ала над тях не се лее нишката от асуин. Те умуват, мъдруват, естетстват. И Нобелова награда да получат, какво от това? Нобеловата комисия също обслужва ада – там рядко оценяват човек на Словото. Колко приятели вече има, които си въобразяват, че писанията и речите им са Слово! Само че се лъжат: те са допуснати, за да привличат подобните на себе си. Те имат двойна роля: да представят, все пак, истината и красотата в някаква форма, но заедно с това да привличат читатели с френология, подобна на тяхната. Това е тънка стратегия на Небесата, чрез която се филтрират мона-

*дите. Да получи нещо признание **на Земята**, в Небето това се счита за най-големия позор. Затова бисерите и диамантите на Духа стоят заровени с години и векове – те чакат своите откриватели. Всяко такова съкровище не е само музика, мисъл или поезия. Това са само дрехите му. Вие не знаете, че едно произведение на Словото може да ви изведе на орбита около Духа! Със Словото може да се пътува из найдивите вселени! Със Словото стават изцеления, трансформации, възкресения! **Една** буква и звук от Словото е способна да създаде вселена.*

*Никога не унищожавайте деца – това е най-голямото престъпление! Децата на поетите и хората на Любовта и Словото са техните чувства. Яви ли се такова дете – в каквато и да е форма, – то почва да свети от галактически разстояния! **Такива** са децата на всички несретници, оставени на Земята за помощ и назидание. "Несретник" значи "непосрещнат" – хората си имат свои вкусове и занимания и не им е до неудачниците. Всеки иска да се изяви, да се подсигури, да "спечели" в живота. Да намери някого, на когото да се осланя. Един ден така се "осланя", че побелява... Да! Като видите някой замръзнал, неспособен да се откликва или отпадащ в любовта, знайте че го е хванала сланината или сланата...*

Е, и хората на Словото побеляват, но не от глупости. В Небето се мерят на кантар глупостите, които творим – и безсмъртните неща. Енергията, изхарчена за глупости, ни се приспада и после трябва да работим с векове, за да си платим.

*Хората не знаят, че не само оригиналното Слово Божие, но и **един** ред от Слово-Поезия, Слово-Наука, Слово-Обич, може да съкрати еволюцията им с векове. **Един** час насаме с човек на Словото, дори и когато мълчи, може да ви разхубави и подмлади като на 16 години! Това става, защото хората на Словото са кондензатори на асуин, лоринор, орландиум. През тях тече са́лма, прана и амра́лна в големи количества. Благодарение на тях, много войни не стават, прекратяват се епидемии, не прекратяват живота*

си вселени. Ако пеехте и четяхте, ако декламирахте живите произведения, щяхте да видите, че всяко от тях е един серафим, един ангел, облечен в естетическа форма. Затова такива творения лекуват, подмладяват.

Не се съпротивлявайте на тъжните създания на Словото. Те кондензират човешката мъка и мъката на избраните, че не са посрещнати. ***Една*** *капка от такова лекарство стига за векове. "Прокълнатите" поети ви свличат в ада, но райската скръб на пришълците в техните произведения може да развие и най-високите ви чакри. Обаче горчивите лекарства не са за всеки. Една от ролите на горчивите хапове в серафическата култура и поезия е да пробуждат тялото на Съвестта. Има тяло на Вкуса и Тяло на Съвестта. Те са безсмъртни тела и са кондензирани съответно в причинното и будическото тяло на човека. Като се задействат, те пробуждат тялото на Подвига – цвета и плода на атмическото тяло. Значи, хората на съвестта имат разум, хората на вкуса – душа, а хората на подвига – развит и проявен дух. Всички останали се грижат за себе си и за "близките" си. И* ***това*** *е нужно, понеже без него няма как да се развият физическото и астралното тяло. Като почнеш да се грижиш за хората и идеите на* ***твоя*** *клан, пробуждаш и менталното си тяло. Като обединиш правилно и хармонично грижите за всичките си шест тела, почва да работи седмото – Божественото.*

Въпросът е в това, че Божествените творения имат същата сила – направо! ***Само*** *едно изречение от Божествено творение да си припомниш – стига ти. Затова децата на истинските мъдреци и поети и на Божествените влюбени и до днес ходят по вселената, въпреки че на Земята те са били песни, пословици, стихове. Приятно е да се запознаш с едно такова дете, ако си го обичал на Земята. Разпознавайки бъдещото безсмъртно дете още докато е на Земята – някое непризнато стихотворение или препинателен знак от него, - човекът с искра от Бога изпитва нуждата да опознае и неговия* ***създател****. В бъдеще създателите ще*

бъдат обсаждани от милиарди почитатели и обожатели, които ще чакат реда си с хиляди години, за да имат шанса да поживеят една минута или един час с тях. Има огнени богини, чакащи цели еони от време, за да бъдат една секунда с отец на Земята и да заченат от него! Да, най-висшата форма на любовта и разпознаването е желанието да имаш дете от някого. Щом си избираш да имаш дете от друг, от смъртен, такова и ще родиш.

*Значи, отците са серафимите на Божествения свят. Без красота, любов и създателство те изпадат в каталепсия. Има само един клас богове над отците, който оживява и без това – **теóните**. Теоните са висшата октава на престолите или на "Сините Пламъци". На тях не им е нужна нито любов, нито красота, нито творчество и създателство, за да са в постоянен подвиг.*

*И така, горе се **радват**, че изрови още едно дете изпод развалините. Както виждаш, то е безсмъртно и диша. Не палú фитили в здания и храмове, за да не затрупваш новородени! Липсата на самочувствие и самомнение не е оправдание – има убийства и с такъв мотив. Пускай такива пеленачета да ходят боси и голи по света още от самото им рождение, защото те са по-силни от титани!*

Ето какви мисли са се паднали от беседите, когато пак са били отворени томове напосоки, във връзка с горното писмо (още преди да дойде осиянието от Елма):

*"Такова е положението на човек, който очаква **Духа**. Той чувствува, когато ще възприеме Духа, ще има много видения, много сънища, много работи ще дойдат да му подскажат и няма да го оставят в неведение. Ще има пак нещо, което ще остане незнайно, но ще го предупредят.*

***Идва** Духът за **тези** души, които са вече готови! Има души в миналото, в които Духът е идвал. Имало е едно специфично изливане –*

*това, което мистиците наричат "вътрешна връзка". Душата се свързва със своя първоначален извор - и оттам, отдето е излязла, става **едно** с него. Има вътрешна връзка между Първата Причина и душата, която живее на Земята."* *(из 47-о утринно неделно слово, държано от Учителя на 9.IX.1934 г., 5 ч сутринта, б."Съшествие на Духа")*

"Понеже сегашният слух не е така добре развит, ние мислим, че Природата не говори. Но тя говори отлично, много хубаво и красноречиво говори! В известни времена, в известни дни през годината Учителят на Бялото Братство космически слиза вътре в Природата. Това са моменти, за които казват, че Небето се отваря и се явяват различни видения. Във всяка една епоха има времена, когато Учителят слиза, и ако вие ги знаете, ще видите Великото в Природата." *(из "Аз съм истинската лоза" – беседа от Учителя, държана от 11 часа на 27 август 1922 година (неделя), в град Търново)*

"Този закон съответства на онези хора, които имат видения и могат да пророчест-

ват." (из "Побеждавайте злото" - Двадесет и четвърта неделна беседа, 9 февруари 1930 г., неделя, 10 часа, София – Изгрев)

"Желая на всички да пророкувате и видения да имате. Така да заговори във вас Любовта! (из "Огнената пещ" - Беседа от Учителя, държана на 17 април 1921 г. в София)

28.IX.138(2002)
Пловдив

ОТ ЕКСПРЕСА – НА ПЪЛНА СКОРОСТ!

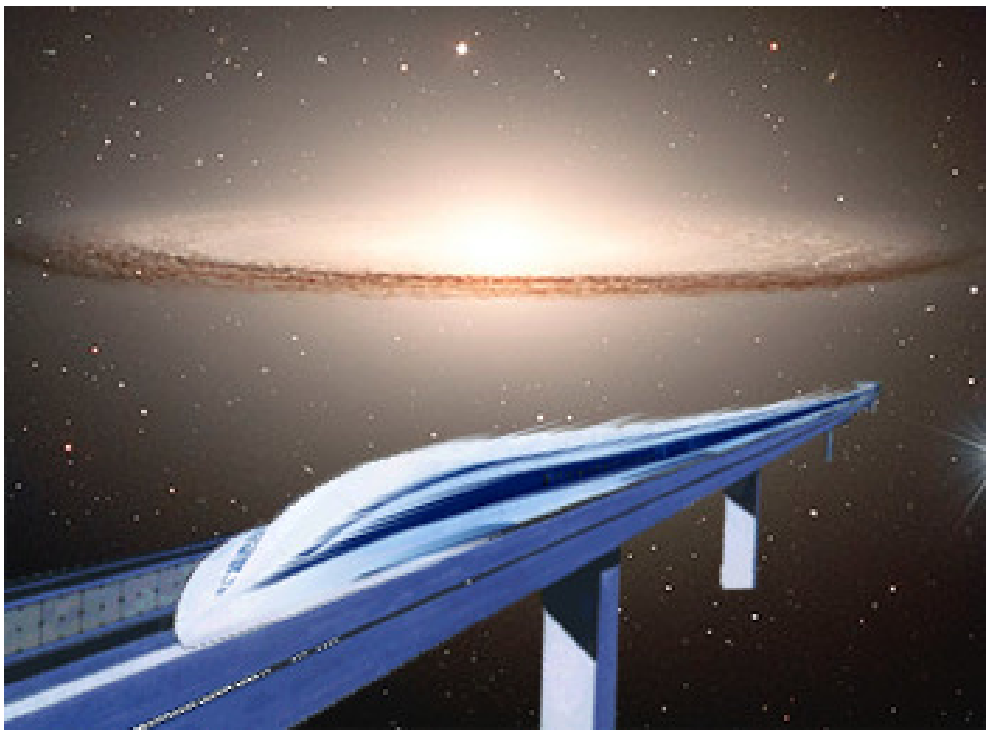

Вторник, 17 Септември 2002 15:48:02

Писмо от приятелка:

"Искам да споделя нещо и да ми дадеш съвет (ако е удобно да попиташ), но не се влияй от лични впечатления.

Сестра ми е много зле. Имаше бизнес и пари - сега няма пари за хляб, буквално. Много искам да ѝ помогна, но всеки път, когато съм се решила на това - да ѝ помогна да дойде в л., на мене изведнъж ми се появяват проблеми в работата:

почвам да губя кли-енти и пари. Същото е и когато изпращам пари. А мога ли да знам как живее - и да съм безучастна?... Какво да правя? Как да ѝ помог-на?

Беше решила да се самоубива. Казах на в., той се обади на един приятел и му казал - и някои приятели ѝ обърнали особено внимание и работата се поразмина. Намерих ѝ работа временно - да бере ябълки. Нещо са се разминали с човека, който ще я наеме. Да се надявам да станат нещата.

Постоянно е мислела за чужбина и още мисли, а е ясно като бял ден, че ако беше нейния път, вече да е там. Всичко това ме терзае много, знам че има големи уроци да научава, знам че много грешки е допускала (всеки прави грешки), ама все пак има и големи качества. Ето, сега пак знам, че ѝ е много тежко (тя нищо не казва, но баща ни ми каза), а не знам дали не ѝ вредя повече, като разчита на мен... или пък .... Не знам...

Кажи нещо."

8,21ч.

ОТГОВОР ОТ ЕЛМА ЗА СЕСТРА ТИ:

- Обичайте и помагайте с размах, но дръжте поводите изкъсо. Родовите духове правят всичко възможно да ви отклонят от магистралата. "Орни́ло" (едно от духовните имена на сестра ти) е прекрасен дух с огромен потенциал - заслужава си да се хвърлят всички сили да ѝ се помогне. Ако се движите като експрес, можете да вземете някой от гарата в движение, но без да се забавяте и спирате - ако не го разкъсате... Тя има жилав дух и може да издържи. Сподели с нея абсолютно откровено колко е важна задачата ти и колко много я обичаш и държиш на нея, но ѝ обясни директно, че би била рамо до рамо с нея, само ако тя почувства, че може да върви в една посока с тебе. Наистина, има смисъл да направиш много за нея, но ако тя приеме новите ти занимания и иска да общува с най-добрите ти приятели. Тя ще "хване" - семката ви е от сой! Господ я обича горещо и до три седмици от днес нататък ще ѝ даде шанс. Но ако попречи с нещо на работата ти и на собствената си душа, ще преживее още една тежка драма до три месеца. Това е.

11.X.138(2002)
Пловдив

ХРИСТО́ВОТО СЪЗНАНИЕ

1.ЛЕГЕНДА ЗА ЗОРНИЦАТА

1975г., София, България

Аз съм още десетгодишен и живея в "Легенда за Зорницата". Тук е досущ като на самата Зорница, ала ние сме на Земята и сме невидими за Света на Скупчените Хора. И ние не го виждаме, освен когато някой наш е в Щурм.

Страшно приятно е да тичаш цял ден по Витите Пътеки край Малките Ниви и Горички! Във всяка Горичка виси като Капка от Злато, Яспис или Кехлибар, по едно от нашите Жилища. Като стана Юноша, ще ми дадат и на мене такава Нива с Горичка; и Собствено Жилище! Мама казва, че Юношите трябва да растат в Тишина, за да могат да слушат Ветровете от Музика. Юношите и Девойките, също като Децата, Правят Каквото си Искат. Те искат да пеят, да се прегръщат, да скитат, да слушат Музика и да рисуват с Мисли и Чувства Светящи Картини във Въздуха. За тази цел са им необходими Собствени Малки Градини. Във всяка от тях Вкусът и Ароматът на Цветята и Плодовете, които се появяват, са единствени в Цялата Вселена. Това зависи само от Юношата, който живее в нея.

Мама казва, че в Света на Хората, Които Остаряват, Жи-

того и Хората имат Еднакъв Вкус и са страшно Твърди и Дребни. Житото и Хората, още от Юноши, ги Продавали, а после лесно ги Стривали и Обработвали. Знам ги... всичките тия Думи какво значат.

С Мама живеем в нашата Брезова Гора, която ражда Брези́на. Страшно вкусен Плод! Него го е създал Татко. Татко си идва много рядко, защото живее в Света на Хората, Които се Мислят за Умни, а Всъщност, Остаряват. Там той е Ха-ма-лин! Мама казва, че Нашите рядко биват други в Света на Хората, Които Вдигат Прах и Шум. Каза и някаква дума "Ком-про-мис", но не разбрах какво значи. Точно така каза: "Възможно Най-Малък Компромис". Дали е нещо за Работата на Татко? Ако може някой – да ми обясни...

Веднъж сънувах... един сън на Мама от Времето, когато е била в Щурм. Видях как и́ Викат, с Най-Ужа́сен Поглед, две Неща, които... приличаха на Хора, но... не бяха никакви Хора; и как Мама ... Пребледнява. (Много ми е трудно да произнасям тия... Думи...) Така се Уплаших, че после дълго ме Лекуваха от... Ужас в Очите. Разделиха ни в две различни Ниви: мене в Жито-Малинна Нива, а Мама – в нива и Гора с Бадеми́на. Бадемината е разкошна и много сочна и Лекува Бълнуване Насън. Лекуваха и Нашата Гора с Музика, понеже от моя Вик изпопадаха всички Брезини. Брезите не цъфнаха цели два Месеца. А Семена от Брезина се търсят от Нашите из цялата Вселена и Татко го наричат Гений. С тях може да се диша във всички Светове с Хора и Подобия на Хора, които се мислят за Умни. Два Месеца стотици Наши не можаха да преминат в Щурм.

А аз ще премина в Щурм много по-рано от повечето Младежи. Всички казват, че съм с Особена Наследственост, понеже Татко бил Пришълец. Татко пък казва, че не е никакъв Гений и че дължи Брезината на Мама. Татко е пребродил цялата Вселена и само тук е открил Жена, Която не Търси Своето Право. Това е Мама! Мама пък казва, че има Космически Вкус и че Мъжете, Които се Налагат, са и́ Противни до Мозъка на Костите.

Ако издържа Изпитанията за дълго слушане на Говор, Шум и... "Музика" от Света на Скупчените Хора, ще ме подложат на Най-Страшното - Последния Изпит! Цяла година си длъжен да живееш... само с един Човек... в едно Жилище! ... И очите ти да не се разболеят от Лош Поглед, а езика – от Лоша Дума.

В Света на Хората, Които Остаряват, Майките ги разделят от Децата и те се виждат само вечер по няколко часа, а в останалото време Майките вършат Най-Различни Глупости. А кое Дете и Юноша може да чуе Ветровете от Музика, ако не е живяло постоянно с Майка си?

Татковците си идват по-рядко, защото сега е Космическа Война и Татковците и Батковците са или в Космоса, или... на Щурм в Света на Хората с Дрехи. Хората с Дрехи са също Хора като нас, но са облечени - като Маймуните в техните Циркове. Облича ги една Търговска Шайка, Подкупена от Свещениците им-Хуманоиди... Те са овладели Земята и обличат Хората в Дрехи, карат ги да правят Най-Различни Глупости, да "Работят", да Купуват, да Продават... и да Остаряват! Знам ги... всичките тия "думи"! И "Дрехи" знам какво значи!

Аз... наистина знам какво значи това "Дрехи". Узнах го много преди да сънувам онзи сън на Мама. Веднъж, както си тичах, на Пътеката пред мен се яви внезапно Момиче с Дрехи! Бегълка! Когато някой от Света на Скупчените Хора не може вече да Търси Своето Право, понякога.... се озовава внезапно в Легенда за Зорницата. Имали сме много такива случаи. Но повечето хора изчезват обратно – пак така изведнъж, внезапно... Нали всичко изкуствено тука веднага изчезва, та изчезват... за секунди... и Дрехите им...

Ние все пак успяхме да разменим няколко Думи с това Ужасно Смешно Момиче, преди да изчезне. Тя в началото не виждаше, че съм нормален, защото си е представяла, че съм... Душевноболен като нея - с дрехи - и затова ги е виждала и по мене... Попита ме накъде тичам и аз ѝ казах: "При Ухание от Сириус". – "Какво е това Ухание?" – "Ами... една Нова Приятелка от Прасковени Гори. Тя ми е 147-ата Приятелка и с Нея можем да лежим на гръб в Езерата от Тишина и Звезди, които се появяват само в тяхната Гора." Като чу думите "147-ата Приятелка", Момичето с Дрехи се Ужаси и ме попита защо съм бил изоставил Толкова Много Приятелки Преди Нея, а аз ѝ казах, че ние не изоставяме никого и че – всеки ден тичаме като луди от радост да си Гостуваме в Различни Ниви, Хълмове, Поля и Гори. Само това е Щастие! Беше ми много трудно да я раз-бирам – тя употребяваше такива едни Думи... По едно време ме попита, не ме ли чака сега Ухание от Сириус, не се ли Безпокои, че Закъснявам, нямаме ли уговорка, а аз ѝ казах, че не знам какви са тия думи и я помолих да ми ги обясни. Като разбрах, казах ѝ, че при нас никой никого не Чака и никога не се Безпокои и че няма тнакова нещо "Закъснения". Ето: Ухание от Сириус вече е при нас, макар и тялото ѝ да е далече – тя вижда и чува раз-говора ни и много се радва, че съм срещнал Нова Приятелка. Ка-зах ѝ, че в Легенда за Зорницата и в цялата Вселена, да срещаш всеки ден Нови Приятели и да ги обичаш, е Смисълът на Жи-вота, тоест Самият Живот.

Като чу това, Момичето с Дрехи пак се Ужаси. Изведнъж ме видя в нормален вид и – хукна да бяга... Защо? От какво се Уплаши? И, после, като се видя че и тя сама стана изведнъж гола, тоест нормална, издаде нов Вик на Ужас – и побягна. Спъна се в едно Житно Зърно Като Пъпеш – и изчезна...

Сега съм вече в Щурм. Тук дишаме само Обич. Или... чрез Семена от Брезѝна...

Има ли някой в повече?

Съкратен вариант на разказа – 1986г.

2.КНИГАТА НА БОБ ФРИСЪЛ

Темата за Христовото Съзнание бе подадена от импулсатор Улнóр още през лятото. Водиха се разговори, и част от тях бяха записани. Повод за тази тема, макар и най-основна и

разглеждана от хиляди автори и проповедници вече 2000 години и водеща и в беседите на Учителя, в случая е била книгата на Боб Фрисъл със заглавие: "В тази книга нищо не е вярно, но нещата са точно така" (Bob Frissel, "Nothing in this book is true, but it`s exactly how things are", 1994). Преводът на книгата е направен от френското ѝ издание от Невяна Керемидчиева – тя преведе на френски и част осиянието на Елма за душата на Франция, както и други неща.

Желателно е да вървим напред в тази тема, като си сверяваме от време на време часовника и с високи посветени като Боб Фрисъл. Заедно с това се радваме, че за всичко, което пише той и са му говорили Тот, Дрънвълоу Мелхиседек и Леонард Ор, ни говори в хиляди лекции и беседи и Учителят в България от 1886г. досега. Може да се каже, че е трудно да се открие нещо в древната, средновековната и съвременната мъдрост, което да го няма, под една или друга форма, в беседите и осиянията и в други откровения на Словото при други приятели в България и по света. Заедно с това, връзката с Елма дава възможност да се погледнат критично много твърдения, които са явни измислици или заблуди. Преди да се включат записките за Христовото съзнание, дошли при нас досега, както и евентуално ново Слово, е уместно да се направи преглед на тази крайно интересна книга, която би могла да затъмни и най-необузданата фантазия.

Боб Фрисъл твърди, че чрез специални дихателни упражнения може да се постигнат такива нива на еволюция, които да ни доведат най-после до истинското Христово съзнание. Учителят в България е дал стотици дихателни упражнения, приспособени за настоящия космичен момент и за индивидите и етносите, които поемат щафетата на Новото, въпреки че важат и за всички. В книгата на Фрисъл се третира въпросът за алхимичната сватба между духа и душата, за която говори още Християн Розенкройц, развива се от Рудолф Щайнер, присъства във всички лекции и беседи на Учителя Беинса Дуно в България, а сега се повдига отново от мисти́ка и окултиста Ян Ван Райкенборг и неговите последователи. По подобие на едно откровение в Агни Йога (че днес Учителите са между нас като приятели), Леонард Ор казва: "Безсмъртните Велики не се крият от нас, по-скоро ***ние*** *ги избягваме".*

Би могло да се направи интересен анализ на датите, които дава Фрисъл, и нещата, които са се случили при него тогава – и съответните дати и периоди, свързани с осиянията на Елма в България и откровенията на Словото при други приятели. Откриват се точни съвпадения. Такива съвпадения има и с датите на важни събития с други съвременни Посветени. Фрисъл става специалист по "индивидуално възраждане" (rebirth) през 1980 година – годината, когато Архангел Михаил идва да огледа официално своите нови владения в нашия район на вселената. Говори за извънземни посетители, технологии и пътувания; в Школата на Учителя - не само от древността, но и през последните 3 века – пътешествията, даже и по технически начин, както и подобни контакти, са факт. Очевидци са ни разказвали, че и Учителят е ползвал космически кораби – описанията им съвпадат в детайли с това, което излезе наяве много по-късно. Защо един Миров Учител ползва и такива средства – това е Негова работа. Ние имаме

редица текстове и за опасността от тези, които Фрисъл и други днес наричат "си́вите" - и за начините да се справяме с тях. Че сме пряко свързани със Сириус, знаем още отпреди древен Египет и отпреди информацията за догоните. Космически контакти се практикуват и разискват нашироко в Специалния Клас на Учителя, както и днес в евродоровия и по-нагоре. Фрисъл очертава 1994 година като базална, по това време издава и тази книга, а ние направихме тогава - в Латвия и на други места - масов успешен експеримент за контакт със Сириус, и той дава резултати и досега. Имаме 166 страници с описания и документи от него. Фрисъл пише, че се намираме в повратен момент, когато започваме да се събуждаме от космически сън – Учителят говори за пробуждането на човешката душа и на космическото съзнание още от края на 19 век. През 1994 година Фрисъл пише за тайните на прецесията и поведението на полюсите днес, както и за други актуални промени в космоса, а в трудовете на нашия Петър възрожденец и гений Петър Берон от средата на XIX век и в беседите на Беинса Дуно има точни описания и прогнози за стотици неща, неизвестни и тогава, и на съвременната наука и окултизъм. В осиянията на Елма още от 1984г. се разкрива с кои йерархии се свързва Земята, в зависимост от това, накъде сочат полюсите ѝ при прецесията. Дръвнлоу твърди, че през февруари 1989 година е започнал да действа Женският Принцип на прецесията върху нашата планета, а вълна́ от познания, призиви и действия в тази насока, с връх идеята за Неоматриархата, идва в България още в навечерието на този период (начиная с беседите на Учителя и с "Евангелие от Мария Магдалина" от Елма през 1975г. Не само за подобни тайни, но за още много съвършено фундаментални земни и космически трансформации днес, Учителят говори още във "Възвание към народа Ми" през 1898г., а и преди това. Фрисъл пише за зависимостта на космическите процеси, особено днес, от нашето съзнание – Учителят работи в Школата по този начин още от идването Си като Сит, Полукс, Мелхиседек, Рама, Кришна, Хермес, Зороастър, Христос, Боян Мага и т.н., а през XX век провежда стотици и хиляди експерименти с учениците си в това направление. Това не е духовен национализъм, а ролята на славяните и България сега. Щафетата се предава на Русия, а после – на Америка.

Един от проблемите в учението на Боб Фрисъл е, че в споменатата книга се дават базални географски координати на сегашните космически процеси, без да се споменават Балканите, а това е фиксирано в изказванията и прогнозите на крупни източни и западни мистици. Фрисъл и други автори говорят ясно, че скоро ни предстои рязко преминаване в четвъртото измерение - беседите на Учителя са пълни с подробности за това още от края на 19 век. Интересно е твърдението на автора, че дължината на вълна́та на триизмерната вселена е 7.23 см. В Школата на Учителя се работи с дължини, амплитуди и "наклони" на 49 базални вселени и измерения, в които живеят боговете и ангелите, като чрез индивидуалния наклон на монадата се попада и в индивидуалните вселени на хората с искра Божия от земното човечество, които в момента са 60 милиарда. Грамадно количество същества, звезди, галактики и други обекти във всемира са само части от органите и

системите на тези 60 милиарда. Фрисъл говори за преминаването ни към Христово Съзнание, а Ел-ма, в "Звездни приказки" през 1984г., казва кои галактики и вселени са станали изцяло Христови. Ето един пример:

ЮМНА

(галактика в Лебед)

Юмна е Христо́ва галактика. Много галактики вече са напълно Христови, което ще рече: "напълно щастливи и осияни от ултравселената". Повече никога в тях няма да се работи с методите на страданието и злото. Решил съм цялата физическа вселена да бъде пречистена окончателно от тези две отклонения. Поради математическите грешки на Сатана, физическата вселена сега на много места е в плачевно състояние.

Юмна казва на световете: Новото отдавна е победило! Неутронните звезди отдавна съставят цели галактики. Ултравселената в тях сияе с всичката си прекрасност и удивителност. Там няма понижения на енергията при консумация на блаженство. Няма лоши духове, които до плодят насилие и неправда. Новите звезди нямат междуатомни пространства, които разрешават живот на користни и тщеславни духове. Новите галактики не разрешават мародерствата на властта, своеволието и мрака. Решил съм още и вашата галактика скоро да се трансформира в неутронна. При този творчески процес няма да има място вече за духовете, които ви изсмукват енергията, защото ще ги издухам като вихрен облак от електронен газ далеч от пределите ви! Дванадесет милиарда години по иклово време те ще зънат в пространството – и няма да има протони и неутрони, които да им дадат огън!

Разбирате ли? Не че елохимът-електрон е про-винен с нещо, но неговото смирение и саможертва са стигнали до там, че той отдавна е поел възпитанието на непросветените йерархии. Той видимо става съпричастен с техните дела, с тяхното творчество, с тяхното зло, само и само те да понесат последствията от всичко това и така да усетят нужда от покаяние. Обвързвайки ги с молекулно, атомно и електронно тяло, този най-смирен измежду елохимите храни Битието с опит и по този начин проверява физическата вселена.

А животът на Юмна е нещо неизказуемо! Тя съдържа народ от сто милиарда неутронни звезди, кои-то са в съзнателна връзка помежду си. На тях се живее напълно истинно и безметежно и пътуванията стават не пространствено, а хиперпространствено и ултрапространствено.

Неутронното тяло на класа "нир", който обитава Юмна, има развити от 400 до 3000 сетива и така възможностите им са разширени неимоверно. Могат не само да пътуват из всички вселени, но имат и тела за пътуване в ултравселената. Ако физическата вселена е с все пак краен брой светове, то ултравселената няма начало и край. Пътуванията в Юмна са предимно из ултравселената, тъй като обитателите ѝ отдавна са преминали посвещението на рионидите, и във физическата вселена повече няма какво да опознават. Те сега пътуват чрез глъбинно медитиране из неутронните системи на собствения си мозък и тяло. Тъй като всеки неутрон е една звезда в ултравселената, можете да си представите колко чудеса и цивилизации има още за изследване!

11.IV.1984 г.8,30 – 9,30
София-Изгрев

*(Това, че "елементарните частици" са вихри, не пречи чрез вихри да образуват микротела и микросъщества в ултравселената. В това оригинално осияние има нещо за доизясняване – ще отговори ли някога Елма? Тук той говори за "**елохима**-електрон, а навсякъде другаде след това твърди, че електоните са **илухимите**, протоните – **алохимите**, а неутроните – **елохимите**. - б.п.)*

*Всички тези паралели между съвременния авангарден окултизъм и Словото и Делото на Учителя не целят изтъкването на българската Школа. Тя няма нужда от "реабилитация", самодоказване или пропаганда. То е само за информация и окуражаване на ония сънародници, които отдават сили за популяризиране на чужди школи, след като от цял свят идват високи Посветени да търсят произхода и центъра на Мъдростта тука. Ето една **малко** известна снимка от Изгрева:*

Кой е този индиец? На колко века е? Може ли някой да каже? За когото и да се е представил, няма никаква гаранция дали не е дошъл с молба и мисия, далече надхвърлящи всяко въображение.

Боб Фрисъл пише за Тот, извѐстен в прабългарския мистицизъм още преди 30 хиляди години и дискутиран днес нашироко в осиянията на Елма като синоним на Бог-Отец, Създателя. Според автора на книгата, Тот е живял и във физическо тяло на Земята десетки хиляди години и го е оставил едва напоследък. Какво пречи на Бащата да си има и физически тела из световете, след като Синът се разхожда по този начин без проблеми? Фрисъл е абсолютно наясно, че не сме изоставени: ***"На тази планета има около 2000 души, чиято меркаба действа, и около 8000 Учители, които са се издигнали и вече се намират на друго равнище на съзнание на Земята."*** *Още кога Учителят предупреждава за идването на 8000 напреднали Същества, предимно музиканти, които идват сега на Земята, за да повдигнат нашето човечество, и след като свършат работата си, ще си отидат, откъдето са дошли! Фрисъл продължава:* ***"Сега има около 10 милиона Мелхиседеци, от които 5 милиона са на планетата Земя".*** *През 1944 година Учителят казва на Весела Несторова, че до този момент само в Русия е имало 10 милиона представители на Черното и 10 милиона – на Бялото Братство и че след 1945 година Белите Братя и Сестри там ще вземат превес.*

Множествеността на великите духове е постоянна тема в Словото – днес един гений, пророк или апостол се ражда в много тела на Земята. Изключенията са много редки. Базален разпознавателен белег на самозванците е, че всеки от тях се обявява за "последен и единствен" и отрича всички останали. Все пак, Единствен има и една от първите Му прояви на Земята е като Мелхиседек в Библията. Мелхиседек е най-великият от древността – Учителят Му посвещава песента "На Небесния Цар" и неведнъж говори за Него в беседите. Той е един от елохимите, а те сега идват на Земята да приберат жътвата си. Известно е как завършва "Възвание към народа Ми" в България от 1898г. Съвсем друг е въпросът дали тези, които се кръщават с нечие велико име, са същият дух и имат неговия вид и качества като хора... Може да са много напреднали интелектуалци и мъдреци, но не са Учители.

Основна тема в книгата на Боб Фрисъл е меркабата – вида на духовния човек в четвъртото измерение: мъжка и женска пирамида, една в друга. Учителят постоянно чертае и разяснява в класовете вида и елементите на най-базалната фигура на Битието, особено в Специалния Клас, а през 1985г Елма дава един от подробните ѝ образи. - фигурата на Интегриона. Фрисъл не обяснява връзката между свещената дума "меркаба" и планетите Меркурий и Марс. Имаме приятел, кой-

то е с действаща меркаба и общува свободно с нейния господар Меркурий: последният му се обажда всеки път преди важно събитие. Малцина схващат духовната етимология на името "Меркурий": от същия корен са и думите “марка,” “мярка”. Всички знакови и мерителни системи, изграждащи нисшето умствено тяло на човека, произлизат от тях. Меркантилните хора са само шкартото от работилницата на този бог. Шекспир добре ги е освидетелствал в пиесата си "Мяра за мяра". Освен това, в името на меркабата откриваме и Марс, планетата и същността "Тин", според Елма - мощна проекция на самия Тот или Бог Отец. Това се отразява и в края на тази дума: "-аба", което значи "Баща". Затова в меркабата на човека, като образ и подобие на Бога и Негово последно творение и въплъщение, са отразени две основни негови качества, които го правят “малко нещо по-горе от ангелите”. А ние знаем, че сме и над боговете – разбира се, в потенциал. Тези две неща са четворното умствено тяло и монадата, способна да твори наравно с Отца си. Именно тези две неща - същност на човешката меркаба - вбесяват и плашат до смърт враждебните същества и същности, които искат да ни ливидират като вид и полагат всички услия за това. Всеки, който спъва свободата на човека и отрича правото му да твори Обич, Слово и Дело наедно с Отца си, трябва да си зададе въпроса откъде е дошъл. Не случайно Учителят казва, че не всички сме родени от един и същ Баща.

Една от представите за меркабата на човека от Петата раса

Когато говорим за Христово Съзнание, трябва да се знае, че меркабата на автори като Боб Фрисъл е само ***един*** *от образите му. Христовото съзнание работи с* ***интегриона, холиóна и хиперио́на****, в които няма недиалектичен дуализъм. Човек е безсмъртен, само когато дава всичко на всички и когато е цялостен. Авторите на книги за меркабата и за разговорите си с Бога не се свенят да продават лекциите и книгите си с немалки печалби - те получават своето си на Земята. "Бестселър" значи нещо лунно ("сел"), не слънчево. Слънцето раздава всичко без никакви компенсации! Би трябвало неговите дарове да се наричат "бестхелъри" ("Хел" - Слънце)... Затова краят на меркабата в егрегорния ѝ вид е краят на петата раса: манталитета "танто за танто". От петото измерение нагоре той не съществува. Изображението ѝ като две реципрочни пирамиди също не е валидно за хората от шес-тата и седмата раса, които имат други меркаби. Затова и центровете, точките меридианите и чакрите им са на съвършено други места и съвсем различни. За нас е важно да изучаваме интегриона, даден от Елма. Той визира строежа на Новия Човек, Новата Вселена.*

Единственият модел на интегриона, с който разполагаме

*Идентичността на Боб Фрисъловия Тот с истинския става съмнителна в момента, когато той твърди, че **"преди 5.5 милиона години е станало нещо, някакво събитие, което е изтрило акашовите записи от паметта на Земята. Дори Тот не си спомня какво точно е било и не знае как да стигне до по-древните архиви."** А в "Звездни приказки" (1984г.) се казва, че каквото и да изчезне от Битието, дори да изчезне самото Битие, то може да се възстанови чрез паметта на Елма. Елма е Синът, а какво остава за Бащата... Дори звезди като Нокóн в Хиадите помнят всичко, независимо от смените на полюсите на самото Битие: "Нокон е свръхгигант вече повече от три мига на Брама. Миговете на Брама сменят полярността на всички полярни, небожествени пространства. Мигът на Брама е период, от които не се изплъзва нито една звезда; а ето, Нокон е извън това! Праатомът на Нокон е устроен по-различно от другите. И всичко това – защото Нокон не желае да се самоутвърждава"... (21.III.1984)*

Учителят говори за Сириус нееднократно в беседите си до 1944г., а за третата планета на Сириус узнаваме в България от Елма през 1984г. Пришълци от там са донесли малината – със сок от малини и НКЕ (Нелична Космическа Енергия), вече 18 години оттогава, някои последователи на Елма имат добри резултати за свързване с тази звезда. През 1994 няколко от участниците в един опит са били взети на стаж на Сириус (две от космичните му имена са "Хис" и "Термона", според Елма).

*Какво по-голямо потвърждение за естеството на Неличната Космична Енергия от твърдението на Фрисъл, че 16 мъжки същества и 16 женски същества, които там съставяли една семейна общност, тръгнали от Сириус-Б по посока на Земята и отишли право при Пламъка, намиращ се в "Залите на Аменти"? Те се слели и произвели зачатие – нашата човешка раса. В това взели участие и пришълците от Нибиру – търсачите на спасение за цивилизацията си. Безкрайно интересно в тази книга е твърдението, че не Бог, а именно нефилимите от Нибиру са ни били изгонили от райската градина, вбесени от това, че се размножаваме по полов начин. Така те губели контрол над нас. Това обръща библейската версия надолу с главата и в него е скрита дълбока мистерия, постоянно разяснявана от Учителя в бедедите и осиянията. Цивилизации, неспособни да обичат и да се размножават по естествен път, са създали инферналните религии на Земята, с цел да ни внедрят чувството за срам и грях и да ни подлудят. В осиянията те се наричат "кромозóми", "мюонни деви", "паднали илухими". Заедно с това обаче те веднага почват и да **експлоатират** размножаването, внедрявайки ни модела на така нареченото "семейство", където съсипването и подлудяването на човека е пак програмирано от тях, и то по много коварен начин. Това е вторият метод за блокиране на Неличната Космична Енергия, след калугерството. Третият им блестящ удар е да*

представят този морал като "божествен". Техни агенти на Земята, заели възлови позиции в тълкуването на писанията, извличат само такива цитати от тях (или прередактират оригиналните), които трактуват Създателската Енергия като творение на Дявола.

Липсата на обич и манталитетът "мяра за мяра" ни внушава и парадигмата на пазаренето, престъпното самоубийство на духа чрез самоутвърждаване, състезания, конкуренция, бизнес – "побъркване от работа"; чрез самопродаване и продаване, "печалби". Не остава нито миг за Работа за Бога. Явява се грижата за утрешния ден, тревогата и безпокойството за "своите" си. Явява се нагонът да правим забележки, да даваме съвети, да отричаме чуждата истина, да виждаме и изтъкваме злото или да си го измисляме. Още по-престъпно: да му вярваме, да го разпространяваме, да го изобразяваме. Идеални пионки в ръцете на манипулатори! Жесток контраудар срещу Христовото Съзнание! И лицемерната моногамия, "осветена" от църквата и религиозния морал, се представя от интервентите за главен елемент на Христовото Съзнание. С тези два инструмента - заробването за залъка и затварянето в интимния ад – нефилимите управляват Земята вече 8 хиляди години (200 милиона земни). За тези, които не издържат, техните агенти създават условия за разврат, наркомании, пушене, пиене, месоядство, перверзии; за естетическо, религиозно и техническо мастурбиране, всички долнопробни рекламно-медийни продукти, включително естрадните концерти, филмите, клиповете и игрите, пълни с агресия. Внедряват и лъжеучители и лъжешколи, продаващи знание и методи за раздвояване на психическата енергия – окултно-мистични шизофрении. Този път с всичко това те се надяват да постигнат целта си: да разцепят психическата ни енергия, да ни изпият и унищожат. Да останат на нашето място във вселената. Да, но планът им се е провалил. Боб Фрисъл твърди, че напоследък една перуанка ненадейно била постигнала Христово Съзнание и издигнала един древен космичен кораб изпод Земята високо над планетата, където той е недосегаем. Нашите сведения са, че не само перуанката има дял в тази съпротива.

Интересни са имената на първия мъж и първата жена в Лемурия преди 80 000 години – "Ай" и "Тя"... Англичанин и българка ли са били?... Исторически – Бог знае; но кабалистически тези имена съответстват на твърдението на Учителя, че Словото Божие на Земята може да се предава сравнително най-чисто на български и на английски.

Ай и Тя станали физически безсмъртни и създали Школа. За нещо подобно говори и Крыжановская в своята Пенталогия. Практикували Извисяването, като метод, по-добър от прераждането. 1000 безсмъртни от Лемурия минали после в Атлантида и създали Дървото на Живота, което, с 10-те си вихъра, почнало да привлича най-достойните синове и дъщери на племената. Но заработили само 8; другите два привлекли две раси от извънземни – евреите и марсианците. Минали през Луциферовия бунт, марсианците донесли на Земята само логика и способности без любов. Почнали да ни учат да строим само външни меркаби (окултни, мистични, клерикални, научни, тех-нотронни и

потребителски общества, разчитащи на външни неща и методи) - чрез които не се постига нищо друго, освен смърт. Научили ни да въздържаме любовта и обичта, за да можем да строим външната меркаба. Провеждат мисълта на Черната Ложа, че Кундалини трябвало да не функционира долу, за да тръгнела нагоре към Сахасрар... Така те продуцират неофити-инвалиди, на които светят само чакрите от кръста нагоре. Крият като табу истината за осморното движение на кундалини по Ида и Пингала, от което днес Сушумна се превръща в Диамантена Ос на Аза при българите, а Кундалини се трансформира във Вихрун.

Целта на този предговор не е да се преразказва книгата на Боб Фрисъл, но сведенията, съвпадащи с нашите познания по тези въпроси, са до такава степен интересни, че не могат да се отминат. За Бунта на Луцифер знаем от много източници, но едва от Достоевски насам започва да си пробива път тайната, че Сатана и Луцифер са ***актьори*** *– лошите герои в Пиесата. Това не се споменава дори и в тази книга на Фрисъл. Всъщност, Лошият в пиесата е не по-малко добър от Добрия, но малцина знаят това. Той е длъжен да развращава, но не се радва, когато му се поддаваме. Пак ще имаме работа с него, ако поемем и употребим ножа или езика си за зло, обаче той с облекчение въздъхва, ако не го поемем. Той не е злобният и мразещ Дявол. Затова в едно осияние се казва, че той е брат на Христа. Той скърби, когато се отказваме от Христовото съзнание, когато се поддаваме на марсианците да създаваме "нещастни външни меркаби", а не вътрешната меркаба на любовта и обичта. Така враговете ни са успели да ни отклонят от естествения път на матриархата - на женското, майчинското съзнание, където нищо не се създава отвън и всичко се раздава.*

Друг автор твърди, че една чужда цивилизация се е внедрила в евреите и сега управлява света от тяхно име, като е успяла да ги дискредитира. Научила е евреите без монада да продават и да се грижат само за своите си, за утрешния ден, да налагат този модел и на света. Пълен срив на Христовото Съзнание – за тези, които са били почнали да го изграждат! Затова Христос всеки път идва именно сред такива народи, където опасността е най-голяма. Българинът има най-дебел череп – непроницаем за благостта и Словото. Този череп приема само своята истина и говори срещу всички останали. Ако намери поне трима ученици в България с по-тънка фонтанела, ако победи и тук, Учителят побеждава навсякъде.

Марсианците тук и до ден днешен правят външни меркаби – инфернални учения с външни техники и конфекционен морал, индустрии и цивилизации – и в резултат на това разширяват дупките в други измерения, откъдето нахлуват милиони нисши духове. Ние знаем, че в отчаянието си от близкия момент, когато ще бъдат издухани, интервентите от тъмната галактика, която закрива центъра на нашия звезден остров, сега са се преселили на Земята и планетите като нея и се опитват да влязат в мозъците ни. С всякакви средства, с бясна реклама и пропаганда! Дори и когато не продават стоката си - това е една още по-тънка стратегия, за да не ги разпознаем. Единственият изход е възстановяването на Христовото Съзнание. Това твърди и Боб Фрисъл, нашия брат: "В най-извисените аспекти на живота

съществува съзнанието на Единния, а в съзнанието на Единния няма никаква двойственост, никаква заблуда."

През 1974 година в България дойде по ненадеен начин книгата "Професии за резиденти". В нея се описва кристално ясно как интервентите разчитат на раздвоената психическа енергия и какви са начините тя да стане отново единна. В тази странна книга са заложени познанията и даже някои термини от предстоящите потоци от осияния. Фактически, те почнаха през 1972 година, знаменателна за планетата ни и според Боб Фрисъл, но преобразиха още веднъж атмосферата на Земята от началото на 1984 – пак фундаментална според този автор, както и според ред прогнози на Учителя до 1945г. Ето какво се казва в началото на "Колоните на Новия Йерусалим" от Елма:

"Понеже настъпи моментът на силна кристализация на Словото, с преобладаваща логическа структура и познавателна стойност и с много по-редки поетично-лирични оцветявания, основата на Новия Йерусалим е положена и неговият градеж може да започне. С това новообразувание на планетно ниво, което се появи ненадейно в аурата на планетата от 1984 г. - следствие от спускането на осиянията, - природната салма се свърза с духовната твърд на човечеството. Сега ония, които имат нещо повече от духовно ясновидство, могат да наблюдават тънки сребърни и прозрачно-златисти нишки в цялото околоземно и вътрешноземно пространство, сигнализиращи за присъствието на Елма още веднъж в този век. От началото до средата на века това бяха "полярни сияния" и струи, необикновено мощни каскади от Божествения флуид на Словото Божие – потоци, реки и океани от Слово, в които Учителят хвърляше милиарди семена на идеи, с надеждата, че някои от тях ще попаднат на добър бряг - в благодатната почва на Новото Човечество. Този флуидичен образ на Словото, в което плуват сили и идеи-кристали, се посрещна от недъгавите умове на окултисти и философи на нож, понеже тяхната формална логика няма и понятие от флуидичната поетическа логика - Слово в което истините плуват като кристали. С откриването на течните кристали пробудените ученици на Правия Път откриха най-адекватния образ на флуидно-кристалната логика - със спонтанни, повече или по-малко организирани агрегации

от кристали, свързващи във фундаментални системи основни понятия."

В осиянията има и предвиждания за предстоящи събития в началото на третото хилядолетие, но те трябва да се намерят и изучават, не е възможно да се помнят.

Съвсем очевидно е – обяснява посветеният от Калифорния - че духът на Единния съществува във всичко и по тази причина всяко нещо е част от Цялото. Учителите знаят това и по тази причина не са се решили да изрежат хирургически марсианците от Земята. ***"Голям брой от интергалактичните консули били замесени в последвалите преговори. С връщане към далечното минало, те успели да забележат, че нещо вече е било направено, и то с голям успех. Това изисквало разпростарнение, чрез синтез, на планетно Христово Съзнание. Ставало въпрос не само да му се позволи да се възпроизвежда по естествен начин, но да се разпространи по синтезен път процесът на създаване на мрежа от Христово Съзнание върху планетата, чийто резултат щяло да бъде всеобщото изцеле ние"****(стр.34).*

Мнозина днес работят за такава мрежа, но и Учителят ни има принос – във все повече и повече страни се играе паневритмия и се правят високопланински летни лагери на Братството, където идват съвършено нови млади хора, където стават и контакти с Космоса. Днес УЕБ-страниците за Него и в интернет са над 2000. (По-късна бележка: Този текст се редактира окончателно за кн.35 на 04 юли 2011 г. Изминали са 9 години. Влизайки в интернет, само в Google излизат общо 707290 сайта: за Петър Дънов 342000, за 141000, за Петр Донов 74200, за Петр Дынов 6590, за Peter Deunov – 93200, за Beinsa Douno – 50300). "Изгревът" – като верига от селища, комуни и домове и като школа за братски живот - не е нищо друго, освен един нов опит за приложение на Христовото Съзнание. Но стратегията на Учителя не е на първо място да се правят селища. "Изгревът" е домът, душата и безкористното поведение на всеки един човек с искра Божия, който разпознава и изучава Словото Божие и който дава много повече, отколкото получава. При това има нещо много по-важно от раздаването на пари и ръкотворни неща.

Фрисъл обвързва петте нива на съзнание, определени за човечеството на Земята, с броя на хромозомите и техните вариации. Според него или източниците му, Христовото съзнание е Третият Етап, в който ще имаме 48 хромозома плюс 2. Някои хора вече ги имат. Учителят Беинса Дуно е имал и други вътрешни органи, неизвестни на човечеството. Ние знаем също, че Христовото Съзнание, макар и вечно и универсално, днес прераства в нов тип съзнание, отговарящо на Епохата на Водолея. Има дори представители на Петото Ниво. Но за повечето хора Третият Етап е предстоящ. Почти във всичко, твърденията на Боб Фрисъл отговарят на науката пентаграмика в България.

Следват конкретни данни за Тот, когото Фрисъл идентифицира като египетския Тот – "Писарят на боговете": Според него, Тот е един исторически човек, извисен преди 52 хиляди години.

Той е бил цар на атлантите в продължение на 16 хиляди години и в онази епоха се наричал Шикетет Арлих Вомалитес. На много планети живял по стотина години, но все се връщал на Земята. Живял е на Земята в същото тяло до 4 май 1991 година. Именно него бил срещнал Дрънвълоу през 1972 година и имали много разговори и опити във връзка с истинската алхимия. Истинската алхимия се отнася преди всичко за разбирането на процеса за преминаване от сегашното ниво на съзнание към Христово ниво на съзнание. По същия начин, по който ни е говорил и нашият Учител за алхимията и по хиляди други въпроси и както и Той е ичезвал и се е появявал кагато си поиска, Учителят на Дрънвълоу един ден изчезнал от стаята. ***"За 2-3 минути едно тяло, съвсем различно, се появило пред Дрънвълоу. Този човек бил дребен на ръст - около 1 метър и 60 сантиметра - и изглеждал на около 70 години. Имал вид на древен египтянин и носел съвсем обикновени дрехи. Дрънвълоу си спомня особено погледа му, напомнящ погледа на бебе, много нежен и кротък, топъл, и без сянка от самомнение."*** *Именно това е гигантската разлика между другите и Божествените Учители! Между другото, в беседите Си Учителят П. Дънов казва, че съвършеният човек има ръст 1,55 м. Сам Той е бил точно толкова висок, но е внушавал такъв респект, че всички го считаха за "грамаден".*

За пълнота, ето една звездна приказка за Христовото съзнание от осиянията на Елма - за преговор:

ЗОСМА
(Делта от Лъв)

Зосма не е от нашата, т.е. вашата галактика – тя е пришълец. Умът на пътуващите вътрешно не може да постигне и нейната същност. Астролозите са доловили нещо, но изопачено, не същностно. Никой не е попадал на нея, тя е още девствена. Единствено има Христови посветени, които преживяват някои от състоянията ѝ, но и те не знаят, че това иде от живота на Зосма. Мнозина в бъдеще ще се опитват да проникнат там, след като узнаят от този урок що е Зосма, но това няма да им се удаде.

Зосма, с космическо име Син, е представител на супергалактиката Отáн и пренася тук понятието "кáзма", но още безрезултатно. Ако някой се опита да го проумее след този урок, ще настъпят силни промени в галактиката. Но засега шансове няма.

Моля ви, не бързайте със Син. Този опит, ако е преждевременен, може да ви коства живота. Много лошо – живота на причинното тяло, което минава за безсмъртно.

От интросветовете, Зосма е най-дълбок. Тя излъчва понятие, което в бъдеще ще преустрои вашата галактика коренно. Новото в това понятие е нирладацията на

свръхсъзнанието. "Нирладация" е условен термин на вашия език, който означава "потъване в глъбинна хармонизация". "Ка́зма" е понятието, което се добива по този начин. Новият тип логика, която ще се роди чрез "казма", ще моделира друг светоглед, а от там ще започне нов вид термоядрен синтез.

Носител на мир и пълно съвършенство, Зосма е нирладант номер едно. Не си правете още труда да разберете новото понятие. То може да се постигне, но за това се иска нещо непостижимо за вас: пълно изличаване на чувството, че представлявате нещо. При вас растежът на самосъзнанието е съпроводен с поляризация на индивидуалността: негативният полюс носи самочувствие, а позитивният – самоутвърждаване. При това не подозирате, че обикновено зависимостта на тези два полюса е обратно пропорционална. Науката ви вече е установила това.

Но дори и в свръхсъзнанието ви, на вашия етап, все още има следи от поляризацията, за която ви говоря. Дори и отказващите се от самоутвърждаване все още имат комплекс за непълноценност, защото вътрешно се радват, че именно те са антените, а не други. Да, свръхсъзнание е, защото не утвърждават вече себе си, а Цялото; обаче радостта, която изпитват, че именно те го утвърждават, макар и неизвестни, все още пречи на хиперионите в ядрото на водорода да се активизират. При това положение, галактиката ви още дълго време ще си остане на това ниво на функциониране. Спиралността ѝ още дълго ще диктува нивото на еволюиране, а не това на синволюиране. Синволюцията е проекция на "ка́зма" в измеренията на физическата вселена.

Разбрахте ли Ме?

Мисля, че Ме разбрахте.

Ако някой не само проумее Зосма, но стигне до "казма" на практика, в галактиката ще настъпи синволюционна хиперионна* реакция. Не че Христос не го е постигнал, но Христос има засега само един ученик, а за хиперионен взрив са нужни трима.

12.III.1984г. 7,30–8,45 ч. София - Изгрев.

** Под линия към това осияние е обяснено, че учените били открили още една фундаментална микрочастица само няколко месеца след идването на този текст от Елма и са я кръстили "ламбда-хиперион". Кога точно е открита трябва да се провери, обаче фактът е, че холизаторът узнава от печата за нея едва през лятото на 1984 г.*

На друго място в холизациите се казва: "...първоосновата на живота - липсата на самочувствие".

*Боб Фрисъл продължава: всеки човек на нашата планета има психическа мрежа, потъваща до 18 метра под земята и излизаща нагоре стотици километри. Мрежите на всички хора приличат на лека, бяло-синкава мъгла, която се отделя от земята. Но хората тук са на трето място по еволюция – преди тях са делфините и китовете. Без китовете - най-напредналите същества - паметта на Земята би изчезнала. По подобие на една реплика на делфина в уникалния разказ на нашия Любен Дилов–старши ("Още по въпроса за делфините",1974), Фрисъл казва: **"Най-високоеволюиралите същества не създават нещо извън себе си. Само вътре в себе си те създават всичко онова, от което се нуждаят"**. Бог Елма също много ни говори за психическите корени, мрежи и клони на всекиго от нас. В Родопите, например, през всяко дърво минава нишката на всеки един човек на Земята, стига до центъра ѝ, а оттам излиза и оплита цялата вселена. Сечта, значи, не прави добра услуга на човечеството. Тия дни се изясни, че се изсичат само дърветата на лошите хора, за да се ограничи въздействието им върху вселената – дори когато се секат цели гори. По какъв начин кармата успява да обедини нишките на много лоши в една гора – това засега не знаем. Пожарите и смерчовете вършат същата работа.*

Когато подобни автори дават точни дати, това за нас е много интересно. Проверявайки какво е дошло при нас и при други в едно и също време, често намираме забележителни паралели. Според американския адепт Боб Фрисъл, от 4 февруари 1989 година Христовата мрежа е вече налице. Когато се касае за търсене на паралели във времето, особено при тъй респектиращ Посветен като Боб Фрисъл, желателно е да проучаваме преди всичко осиянията на Елма. Има няколко холизации след 4.II.1989г., но най-впечатляващо е това със заглавие "Третият се яви!" – фундаментално мистично събитие, което се очаква 20 века. Само след два месеца и нещо сме станали свидетели на следното:

"На 18.IV.1989г., един час преди залез слънце, над София на запад се яви грамадна и много ярка дъга. До края остана десният ѝ край – толкова силно светящ и широк, че хората се обръщаха да гледат [...] Усещането е като на голям, необикновен празник - някаква всеобща радост, като от не само земна, но и небесна сватба, някакво щастливо приключване и ново начало. Значи ли нещо всичко това?"

Елма отговаря: ***"ТРЕТИЯТ СЕ ЯВИ!" [...] "Дъгата бе знак на Моя Завет. Изхождайки от скромната Си памет смея да кажа, че ясновселената никога не е правила такава дъга в България..."***

Според Боб Фрисъл, Великите Посветени Тот, Ра и Ааарагот били създали 83 000 свещени места по Земята, но в четвъртото измерение. Те имат свои съответствия по Земята, но малцина знаят някои от тях. Учителят също ни посочва такива места в България и по света и постоянно ни води по тях.

Нещо, което съвпада с прогнозите в Библията, но получава

тук научно обяснение: при всяка смяна на полюсите, магнитното поле се срива за 3 денонощия и половина. Това, според Фрисъл, вече се е случило, за него говори и Учителят в беседите и осиянията. Истинският Сфинкс всъщност представлявал космически кораб от древността, намиращ се на 1.5 км. под земята. В тия 3 денонощия и нещо, когато циклично се развихрят тъмните сили, те искат да овладеят и него, но ***"...всеки път някое много чисто същество намирало този кораб и го издигало във въздуха. Каквото си помисли и почувства този индивид, това става. Става дума за някого, който е минал през Христовото Съзнание, така че каквото и да си помисли и почувства, то се проявява мигновено - и подобно действие винаги пречи на Мрака да надделее"****. В резултат на спонтанното самовключване на една перуанка през 1989 година, корабът пак се бил издигнал и тя си помислила, че "сивите" са тежко болни и трябва да напуснат Земята. Мисълта ѝ била тъй мощна, че те наистина напуснали планетата ни завинаги през 1992г. За това говори и Елма още през 1985г.:*

"Принципите на звездните селища обаче не се покриват с принципите на планетите, поради което основите на обиталищата, наричани със сегашното име на Новия Йерусалим - "Изгрева", - трябва да получат съвсем съвременни и конкретни очертания. Това е актуално, понеже предстоят резки промени и Аз трябва да подготвя Своите Си - да знаят как да реагират с настъпването на изключението във въртенето на Земята. Светът се променя - това е факт. Повече няма кредит за предателите - свърши се! Обаче необходимо е ясното съзнание на ония, които ще наследят Земята, че организирането на Новия Свят може да се извърши само от тях и изключително от тях. Поколенията, които идват, ще приемат техния модел - нищо повече! А Новият Йерусалим е нещо приказно, неръкотворно, сащисващо – даже за божества, когато слязат на такава планета."

Учителят, повече от половин век напоследък, ни подготвя и за преминаването през Тъмната Зона. Такова нещо възнамерява да направи и легендарната Анастасия от Сибир: твърди, че ще пренесе човечеството невредимо през предстоящия отсек от тъмно време, което идва съвсем скоро. Тези сведения съвпадат с подобни твърдения в беседите и осиянията в България и с много случки, за които знаем и на които сме били свидетели. Така бяха прогнозирани в България големите политически и духовни промени в света през последната четвърт на XX век - не само прогнозирани, но и предизвикани от отделни личности и малки групи хора, свързани със Словото. Нещата, за които знаят западните и източните посветени, ги преживяваме и ние. При всяко стъпване на български крак в някоя страна, там се сменя режимът и стават коренни промени. Разбира се - български крак, свързан със Словото. Понякога се изсипва благодат, друг път се разразява карма. Случаят с небостъргачите в Америка не прави изключение.

Любопитно: корабът-сфинкс, за който говори Фрисъл, имал дебелина от 3 до 5 атома... И в научно отношение, нивото на тази негова книга навсякъде е в синхрон с осиянията на Елма. Тук авторът посочва три точки, генериращи Христово Съзнание: Египет (мъжът), маите и инките (жената) и Хималаите (детето). По някакви странни причини, той никъде не говори за това, коя е прародината на посвещенията и на това Съзнание на планетата ни.

За разлика от някои съвременни проповедници, Боб Фрисъл дава положителна оценка на Ехнатон. Отношението към Ехнатон говори за това, кой от коя ложа е. Явно школите и мненията и по този въпрос са много пъстри. Според американския автор, Ехнатон бил дошъл от Сириус в 1355 г. преди Христа и още тогава е имал Христово Съзнание. Всеизвестно е какво е направил и защо са го отхвърлили противниците му. Култът към Слънцето и в нашия век идва не само от там – той пронизва цялата история на човечеството. Той е символ и израз на най-страшното за всички самозванци и нашественици с тоталитарно съзнание: човешката душа няма нужда от посредници. По линия на Ехнатон са се породили тайни общества с преобладаващ женски състав, явили са се и есеите преди Исуса, а и до днес има подземен град под пирамидите. Рускината Крыжановская го описва по неподражаем начин. Там Учителят все още се явява на посветение в дрехите и вида Си като Хермес Трисмегист. Екскурзии до там са възможни и се правят и оттук (особено от едно място край вр.Мусала), но само с тези, които са постигнали Посвещението на Самоопределение-то. Само един лъч над главата не е достатъчен.

Тук братът ни от Калифорния показва едно от най-високите си нива: обяснява, че Великото Бяло Братство и Братството на Мрака в едно високо поле не са врагове, а работят в пълен синхрон и хармония, според плана на Единния. Учителят постоянно ни разяснява това със Словото и живота Си: "лошите" само преподават уроци на всеки невежа и егоист - нищо повече. Както знаем, те са нашите "треньори". Велико нещо е треньорът от черното браство! Щом стигнем до там да не му се хващаме на въдиците и да го "тушираме", треньорът доволен ни оставя. "Треньорите" обаче имат силата и пълномощията да изкушават и самия Иисус. Ние все още им се хващаме и търсим печалбите и похвалите на света, но Христос си остава брилянтен. Той изпълнява заповедта на Отца Си абсолютно: не се грижи за утрешния ден. Ние често си мислим, че сега ще се отдадем на света, за да натрупаме капитал, а за Бога ще работим по-късно. По-опасна и смъртоносна мисъл от тази никога не е съществувала! Тя е внушена от центъра на ада. Развяването по разни езически школи и школички с нехристово съзнание върши същата работа, но то е необходимо на незрелите души, за да разберат от последствията какви са резултатите от лошия вкус, от купуването, продаването и ползването на външни предмети и техники - луциферическите меркаби. И ***Белите*** *Братя ги ползват понякога, но при тях те работят само в резултат на постигната чистота и проявени добродетели. Могат и без ритуали, упражнения и атрибути – употребяват ги за работа с по-изостаналите души, които се впечатляват от такива работи.*

По-нататък словото на Фрисъл ни води отново по зашеметяващи височини, имащи паралел само в книги като "Агни Йога" и

в Делото и Словото, които изучаваме в България. Разправяйки за Дрънвълоу - съвременният наследник на Мелхиседек, - авторът ни представя пътищата му от 13-ото до третото измерение: Орион, Плеядите, Сириус... За Плеядите казва, че там има светове, където населението живее ***"в една от най-високите "хармонични" на четвъртото измерение и всяко обучение там става във вид на радост и забавление, ученето става чрез игри".*** *Днес знаем наизуст книгата на Барбара Марчиняк за плеядинците – "Вестителите на зората". Прочетохме и нейното продължение от една българка – Багрина Кларк. Припомняме си беседи на Учителя от рода на "Съзнателният живот като забава", мисли от "Осияния за радостта" и др. Няма нещо, което да не ни е дадено. Известният български учен, педагог и писател Георги Томалевски казваше, че не е срещнал нищо в световния окултизъм и мистицизъм, което да го няма при Учителя; напротив, у Учителя има неща, които няма как да се появят в световната духовна култура в близките 4000 години. Който оспорва това, просто не чете беседите или няма понятие за Словото, което не тече само на едно място. Пак българин от Христово коляно работи успешно в Русия и на Запад за обединение на Божествените религии. Чрез него се проявява Духът на Този, който някога ни е събрал в Персия и събира Ятото Си не веднъж през вековете. Книгата му за Новия Йерусалим, издадена на запад, а сега и у нас, е дошла точно по времето, когато идват "Колоните на Новия Йерусалим" от Елма в България, а холизаторите не са били във външна връзка!*

Достойни синове и дъщери на Безкрайния и днес леят мъдрост. Просто терминологията и формата е различна и това е ***добро*** *– разширява хоризонтите на духа ни. Там, където има Бог, Слово, няма враждуване между Школи и Проводници – това е принципно невъзможно. В противен случай, някой не е свързан с Бога. А как прекрасно е, че чрез такива тръби на Бога идват все нови и нови откровения! Нима няма да останат такива неща в златната съкровищница на България и човечеството?:*

1992г.: ***"Знам, приятелю: ти се интересуваш от онази, "единствена" любов към единединствен земен човек и смяташ, че това е любовта. Това е все едно да погледнеш милиардите звезди на небето и да видиш една-единствена звезда. Никой не иска от теб да не виждаш тази звезда, но виж и другите звезди – те също светят и също са на небето. Всеки човек е една звезда и свети със своята светлина.***

Любовта обича светлината, обича всеки човек. И ако ти наистина можеш да обичаш, тогава би обичал всички на тоя свят.

Когато се отказваш от Любовта, ти загубваш целия свят, загубваш себе си, защото си искал да пренебрегнеш един основен закон на Вселената. Не можеш да се откажеш от Любовта – това означава саморазрушение. Спомни си заръката на твоя Отец, приятелю. Неговата единствена поръка е: "Любѝ!"

Словото - чрез Багрина Кларк, България

*22.12.1992г.: **"Трябва да знаете, че Свръхсъзнанието, което е съхранено в Христовата Енергия, е отражение на Божествената Мисъл. Затова се казва, че всеки земен индивид трябва да се стреми да постигне изравняване с Христовото Съзнание, което означава, че той се е приближил до Божествения престол. След време той сам ще може да се усъвършенства в лоното на Отеца, защото там действа основният закон на свръхеволюцията".***

Словото - чрез Алекс, България

*1993г.: **"Окултният Ученик не мисли за любовта, а гори. Тези, които много мислят, имат "съображения"... В живота на истинския окултен Ученик, Учителят заема първо място, а всички други дългове са на заден план. Всички, които поставят семейството си или професията си на първо място – или коя и да е друга дейност – са отвън. Нека не си въобразяват, че са ученици – те са слушатели" [...] "Човек трябва да се пречисти, за да може Елъ да работи чрез неговия дух. Човек е само изпълнител – всъщност, Бог работи. ..." [...] "... Чистото Слово – това е сгъстената Божия сила, която разрешава всичко. Това е огън - това е огънят на Новото Учение! Самият Дух се сгъстява като огън в Словото и работи универсално, а чистото Слово определя самото огнено единство." [...] "Обични братя и сестри, от вас се иска само едно нещо: усилия, усилия, усилия! И в един прекрасен ден Той ще дойде. Тогава дори и слънчевата красота някак си бледнее, защото тя е само едно отражение на Словото; тя е само едно по-дълбоко отражение на идеята "Бог" – но все пак отражение, излъчване на Словото".***

Словото - чрез Елеазар Хараш, България

*12.04.1995г. **"Бог е любов. И когато душата ми се устреми към Бога, аз също ставам любов. И всичко става любов. Целият свят е любов. И ми идва да прегръщам и да целувам всичко, защото всичко е любов - и на тази необятна любов аз искам да раздам любовта, която нося в сърцето си, искам да се разтоваря от нея, за да се натоваря пак; искам да споделя с другите моя товар, за да се почувстват и те поне за миг истински щастливи, за да почувстват моето щастие, моя екстаз, вкусът на автентичното съществуване.***

Хора, чуйте моя вик, моя зов! Щастлив съм и ви обичам… И искам да споделя щастието и любовта си с вас. Отворете се, доверете ми се, пуснете ме в сърцата си, за да остана в тях завинаги!"

Словото - чрез Борислав Русанов, България

А ето какво казва Елма за Христовото Съзнание още на 2.I.1985г.:

"Припомням ви, че работата на Бога протича в холивселената, което ще рече цяловселена. В тесен

аспект, седми́цата е Христовото Съзнание или хи-первселената, като кристален модел на холивселе-ната, затова няма противоречие между единицата и седми́цата, като израз на Бога, защото "Аз и Отец ми Едно Сме". Неимоверно трудно за вас е да раз-граничите и Отца от Бога, тъй като това са две състояния на един и същи Дух."

*Но да се върнем към книгата на Боб Фрисъл. Друго, съ-вършено вярно и познато сведение: на Венера живее най-на-предналата цивилзация в Слънчевата система, но в друго из-мерение: **"Хатхо́рите" на Венера – пояснява той – са народ с Христово Съзнание. Те са същества от чиста светлина и от абсолютна любов. От дълго време те работят както с егип-тяните, така и с нас."** (стр.107).*

*Плод на тази истина и тези контакти при нас са не само изказванията на Учителя в беседите, но и разказът "Легенда за Зорницата", който се роди преди 17 години и сега започвам с него този материал. Въз основа на негов вариант, импровизирахме и записахме на касета с една приятелка диалог, който във висша степен отговаря на въпроса, има ли на Земята пришълци от Венера и с какво се занимават те тука. В други форми, минаващи за литературни, се описва как братята и сестрите ни от Вечерницата понякога ни посещават, люлеейки се в нощта и падайки "като бели пера от зенита", как кацат по перилата на балконите ни и тъжно ни питат кога ще се върнем горе... В други случаи ги виждаме да се катерят по стените на къщите ни, когато ни идват на гости - както маймуните в джунглата. Т**ака** се живее в горите на Хубавицата! И понеже всички обитатели на истинската вселена са без дрехи, красотата и невинността и на този народ са без граници. В една от видеокасетите на Владимир Терзийски е включено изказване на млада жена, която твърди, че е дошла от Венера. Има съвършено ясни спомени за това, и от дете разправя неща, който не могат да бъдат измислени и от най-добрите фантасти (става дума за Долорес Барриос).*

*Нивото на Боб Фрисъл и неговата Школа и в това от-ношение е безпрецедентно. "Прецеденти" всъщност са Сведенборг ("Ангелите в най-вътрешното небе са голи"), адамитите в България, адамевитите в Русия. "Прецедент" са и някои твърде странни упражнения в Специалния клас в България още през първата половина на миналия век, ръководени лично от Учителя, за каквито имат представа само в Индия. Иначе има много диваци и нудисти – те също допринасят за намаляване на катастрофите и бедствията, но с това да се занимават **духовни** хора - да реализират най-вътрешното небе и на **Земята**, - това би отбелязало края на кромозомите! "Сивите" са си отишли, но кромозомите са още тука. Сега те прехвърлят надеждите си от църквата, медиите, производството и търговията към модерните духовни школи, които създават. Почеркът им обаче се разпознава безпогрешно. Те не могат да поставят Единния Бог и Единния*

Учител над себе си; напротив, сами се обявяват за "Учители", говорят неистини и събират пари от хората.

*Авторът на книгата, "в която нищо не е вярно, но нещата са точно така", описва разсъбличането на човечеството като **съвсем предстоящо**. То няма да бъде по лично желание, а още по-малко по желание на "кромозомите" (това е моя добавка), но ще се наложи от само себе си, като резултат от навлизането ни в Новата Вселена. Там има космичен закон и механизъм, който не търпи ръкотворни неща. В един миг всички вещи, създадени от хората, ще изчезнат, и ние ще се озовем, изумени и подмладени, в един съвършено нов, потресаващо красив и непознат свят с невероятни сияния и багри! За всичко това Учителят ни предупреждава още в класическото Си Слово, дава и срокове. Има много образи и сведения на тази тема и в осиянията на Елма от 1972 година до днес, а в едно весело разказче от 1986 година, плод на съвсем ясно видение, това се описва съвсем нагледно...*

*В следващите глави Фрисъл потъва в глъбините на божествената геометрия и рисува "Семето на Живота", "Цветът на Живота" и "Дървото на Живота". Учителят също постоянно чертае прости и сложни фигури на дъската, дава и образа на бъдещия интегрион, който се оформи през 1985 година в "Синята Книга". Великите Посветени винаги са се занимавали със свещената геометрия, защото това е формата на съществуване на ясновселената, на **Определеното** Битие. Единственото нещо, с което трудно ще се съгласим, е представянето на унифицирани системи, несъобразени с кокретния космически момент, с етносите и индивидите. Дървото на Живота и всяко друго Дърво, Семе, Цвят и пр., както и чакрите, телата, посвещенията, йерархиите и пр. съвсем не са това, което се рисува от унифицираните школи и системи – те работят с представи отпреди хиляди години, и то на чужди народи. Както знаем, те създават **егрегорни** точки, чакри и меридиани, които са били валидни за дълбоката древност в даден регион и които днес почват да работят, само защото лекторите са самоуверени, а вярващите - много. Това обаче значи, на един съвременен Мерцедес да се подмени мотора или кардана с такива от началото на века, и то от друга марка автомобил. Ние сме горели по кладите, за да имаме сега латински, арийски, славянски, руски и български сърца и чакри, а "сведущи" гурувци и лектори се опитват да ни връщат в еволюцията с хиляди години! Това, че ги виждат на описваните места и с описваните форми и функции, не значи нищо; това, че имат лечебни успехи с въобразени или пробудени стари меридиани и чакри, също нищо не значи. Но и **значи** нещо: болестта или лудостта ще се върне в нова форма – неизбежно, дори и да са възкресили човек.*

Автентичен в книгата на Фрисъл е и образът на вертикалния коридор, пронизващ меркабата на истинския човек - от темето до перинеума и по-надолу. Той визира Кристалната Струна или Тръба на Аза, за която говори при нас Елма – оста на Новия Човек, която е куха - като стеблото на едносемеделните растения. Вижда и лазерната космична светлина, която се нагнетява през тази уникална тръба! Описва и чакрите над главата и под краката ни, които ние познаваме като

"тотвселенски" и "ясновселенски". Няма съмнение, че в случая говори истински представител на Бялото Братство, който вижда и описва неща, рисувани от истинските Посветени още в древен Египет. За местата на тези две категории чакри, наречени от Елма "олтари", "престоли" и "двери", не може да има никакво съмнение.

Авторът пише и за ролята на хипофизата и епифизата - неизбежна тема в сериозните окултни изследвания. При нас Елма въвежда нови термини: суперфиза, ултрафиза, хиперфиза, яснофиза, тотфиза, холифиза. Описва местата и функциите им, връзката им със съответните олтари, престоли и двери и съответните тела, вселени, класове и йерархии. Набелязва болести, произтичащи от неправилното им функциониране и дава специфична профилактика и лечение. Така се дойде до осиянието "Истинската панацея" от 8.III.136(2000)г., Пловдив, България. В него Елма охлади ентусиазма ни да запишем Нова Медицина под Негов диктат, макар и да беше я обещал. Каза, че теория без съответно еволюционно ниво и нов тип живот и взаимоотношения, за да го постигнем, може само да навреди на човечеството. Мнозина биха се опитали да се надскочат или да внушат това на други, опирайки се на такава наука, дадена лично от Бога, но с това биха извършили непоправими пакости. Божествата на нещастията и болестите са скрили истинските им причини от човечеството не случайно: всеки сам трябва да открие връзката, след векове и хилядолетия личен опит. Нищо, внушено отвънка, не може да даде резултата на "вътрешната меркаба", за която пише Боб Фрисъл. Затова и медицина без любов и духовност е една кръгла нула. При все това, лекарите са благословение за човечеството, защото все пак облекчават донякъде болките. И ***това*** *е Божествтено, щом лечителят е добър и безкористен.*

Главата "Сферичното дишане на Христовото съзнание", публикувана в книгата на Боб Фрисъл за пръв път през 1994г., попада направо в "десетката" на българските осияния – имаме холизация от Елма "Сферо-спиралните християнски чакри, трилионолистникът и обитаването" от 22 октомври 124(1988)г. Дихателните упражнения, давани на Дрънвълоу от ангелите,
както и методите на Тот, за да остане на Земята в едно човешко тяло цели 52 хиляди години, приличат твърде много на тези на Учителя, но и се различават. Това е естествено. За да се роди човек в България или в която и да е страна, където работи Мировият Учител, трябва да е издържал конкурсен изпит измежду милиарди кандидати, включително божества и ангели, които чакат такова въплъщение с милиарди години. Това не значи, че всички българи и хората около Учителя са издържали този изпит. Може би тук става дума само за двама души. Ако имаше трима, Земята вече да е излязла в четвъртото измерение, както е било запланувано - до 2000-та година. Но в общи линии методите на Бялата Ложа се покриват: при спане нощем с глава на север, крака на юг, слънчеви изгреви, дълбоко и правилно дишане – и т.н. Има да ни се отговаря на логичния въпрос, сменени ли са сега тези посоки при спане и медитиране, след като са се сменили полюсите на Земята? Напреднали посветени днес си задават този въпрос и дори искат да играят паневритмията вечер, което може да е твърде опасно, но

*знае ли човек?... Вечерта не винаги е начало на ада: Учителят казва, че тогава изгрява **Божественото** Слънце.*

*Въпреки възхвалите за книгата на Боб Фрисъл в този предговор, всеки е свободен да практикува или да не практикува именно неговите пранаями и медитативни методи. Всеки е свободен да опитва всякакви методи и школи. Но който веднъж е влязъл в **една** школа, особено ако се е убедил, че е автентична, не бива да се занимава с методи на други школи – това е бъркане по инсталациите. Широко познание – да; но духовен самолет или автомобил – без смесване на горива и части! В противен случай пропастта ни кани и гаранционните условия не са спазени. Жадните за действие, увлечени по съвременни учения и школи с нови методи, също са напълно свободни – те не са виновни, че не виждат класическите Божествени школи и методи, валидни за хиляди години. Не виждайки жив Учителя, те се стремят към друг жив Учител на Земята, което е силно въздействащо. И **това** е хубаво, защото човешкият дух трябва да прави сравнения. Не е лесно да осъзнаеш, че Слънцето и Земята са космически кораби, които се движат много сигурно и по-добре от ръкотворните. Такава е и разликата между Божествените и духовните школи. Но самодейност **съществува** и Бог ѝ е дал зелен семафор. Там могат да се научат много полезни и ценни работи, макар и на известна цена (и в двата смисъла...) В манталитета и дейността на авторите от Петата раса, думи като "такса", "клиент" и "бестселър" въбще не се възприемат като мръсни думи. Но Христос досега не е взел нито една стотинка от най-много тиражираната книга в света. Той все още си виси на кръста (още една малка подробност за Христовото съзнание...)*

*Съвършено невъзможно е да си на Земята и да благуваш, когато има дори едно страдащо същество. Тези, на които е дадено дхармично прераждане без особени проблеми и страдания, не трябва сами да си ги търсят; но ако имат Христово Съзнание, те са като белия цвят - раздават и се самораздават 100%. Каверните на духа не ги засягат: живеят в настоящия миг, не отлагат, не позират, не се подсигуряват, дават всичко на всички с пълни шепи, без да очакват нищо в замяна, нито някакво осъзнаване от страна на хората. Бог за тях е на **първо** място, подпалени са от велика любов и обич и Словото и Делото на Великия изпълват всяка фибра на съществото им! Това съветва и Боб Фрисъл: **"Много важно е да подхранвате мисли на любов и обич, на истина, на красота, на хармония и мир, поради единствената причина, че в четвъртото измерение - или в Христовото Съзнание - мислите се проявяват в действителността мигновено."** Затова и ние се трудим да проучваме Словото и живота на Онзи, който ни беше на гости в България и на тази планета – кой може да е изказал толкова много мисли като Неговите, всяка от които съкращава личната еволюция с 25 хиляди години? Кой е способен да каже това: "И най-безумната постъпка на Любовта е по-разумна от най-разумната постъпка на Мъдростта"? Или: "Единственото богатство, което човек ще отнесе със себе си в другия свят, е мекотата на човешкия дух, мекотата на човешката душа, мекотата на човешкия ум и мекотата та човешкото сърце"? В хиляди лекции и беседи и с целия Си живот между нас и в космоса,*

Той денонощно илюстрира Христовото Съзнание, затова в един реферат или 100 или 1000 човешки тома е невъзможно да се намери такъв пример и синтез, като Неговия.

Между другото, Христовото Съзнание от епохата на Рибите наистина се явява в четвъртото измерение. Това съответства на ***Четвъртото Посвещение в Пентаграмиката – Преображението****. Христовият Дух се явява на апостолите на планината Тавор именно в четвъртото измерение. Христово Съзнание от този тип означава любов към всички, саможертва, освобождаване от физическото тяло и проникване с духовните тела в невидимия свят. Посветеният с 4 лъча излиза свободно от физическото си тяло, връща се и помни какво е вършил горе. Да не си правим илюзии: който не е стигнал до това, няма Христово Съзнание, съответстващо на IV Пентагрално Посвещение и IV измерение, за което говори и Боб Фрисъл.*

В разглежданата книга се разкрива и това, което и ние знаем от Словото: Земята е трябвало да си отиде до края на изминалия век, но нашите братя и създатели от Сириус са се застъпили за нас и са провели сложен експеримент, който ни е оставил физически още малко в третото измерение. Този момент настанал в средата на януари 1972г. Цялата вселена се е стекла тук или е наблюдавала дистанционно този опит, който е бил с минимални шансове за успех, но опитът успял. Тук е имало 80 хиляди гости от всички краища на Вселената тогава! ***"Една съвсем нова насока, възникнала между лятото на 1972 и лятото на 1974 година, оформила нашето бъдеще. Ние сме започнали тогава да ускоряваме ритъма на нашата еволюция извън рамките на всички очаквания. Този експеримент излязъл далеч по-успешен от всичко онова, което самите те са предполагали. Оцелелите не са само десетки – смята се, че сега има приблизително един милиард и половина индивиди, които ще преминат към следващото ниво. Очевидно, ние всички сме били защитени от огнената стена, защото сме си все още тука. Сирианската намеса е осигурила и достатъчно време за довършване на синтезната мрежа на Христовото съзнание. Мрежата била завършена на 4 февруари 1989 година."***

Дали е само съвпадение, че Елма почна да диктува осиянията Си в България през януари 1972 година?

"При обикновени условия, когато една планета навлезе в Христовото Съзнание, много малко хора оцеляват, но успяват да оживеят там и да разберат тази нова реалност. Останалите обаче се връщат на по-ниско ниво на съзнание и за продължително време само отделни посветени ги поддържат дотогава, докато планетата изцяло стигне до нивото на Христовото Съзнание. Ние познаваме различни нива на Христовото съзнание. Онези планети, които прнадлежат към четвъртото измерение, са на ниво десета, единадесета и дванадесета хармонична. Планетата обикновено минава много бавно през всички тези етапи. Двете първи хармонични на четвъртото измерение съдържат астралния план, в който са се родили най-силните мисъл-форми. Третата хармонична приема мъртвите,

а четвъртата е мястото, където живеят феите и духовете на дърветата. Царствата на ангелите се разполагат между седмата и деветата хармонична. До Христовото Съзнание се стига чак след десетата хармонична на четвъртото измерение. Именно към една от тези по-високи хармонични на четвъртото измерение се насочваме и ние." *(стр.117)*

Това, което не казва тази книга, е кой точно е провел този акт, кой се е застъпил за нас ***персонално****. Не че Бог не е всемъдър и всемилостив, но Законите Му обикновено вървят по строг план. Един от елементите на Христовото съзнание е, че Синът може да измолва от Отца си промени в плана и да ги провежда. Той има способност и право за това творческо съучастие. Според осиянията от Елма, то произтича от двата полюса на Христовото Съзнание – Милостта и Абсурда. Това всъщност е пак сам Бог, защото нищо в света на Цялото не е откъснато. До състоянието на "Сина" са стигнали и други хора. Именно през този важен период се проведоха три акции, които допринесоха за оцеляването на Земята. Едната бе мисията в Кавказ на български Посветен от Школата на Учителя през 1975г., където слънчевото, кавказкото и рилското невидими правителства са взели решение за генерална промяна. Десетина години по-късно, същият Посветен усети, че Земята е заплашена, и една нощ направи връзка с галактиката Андромеда, която взе всичко под контрол. Сам Сириус е дошъл от Андромеда, така че намесата, за която разправя Фрисъл, не е минала без участието на неговите и нашите прародители от този звезден остров. Ние имаме осияние от Елма, в което се обяснява същото: една звездна цивилизация, която ни обича, е измолила от Бога да ѝ разреши да се намеси и да ни "спаси" – да отложи с няколко години предвиденото преминаване на Земята в четвъртото измерение, понеже това е трябвало да стане до 2000-та година, което личи и от всички беседи и лекции на Учителя. Сега се изяснява, че това е станало, за да може Словото да стигне до повече хора – То е единственият вход към Новата Земя и Новото Небе. За третата акция от споменатите по-горе допринесе една голяма любов между две души и изпълнението на няколко действа, които подготвиха промяната в Европа в края на 1989г.*

Четейки главата за експеримента във Филаделфия, ние си припомняме не един и два случая на телепортация на хора и предмети в Школата на Учителя в България, които са ставали пред очите ни. Главата в книгата на Боб Фрисъл за отдавна откритите безплатни начини за производство на енергия, постоянно блокирвани от монополистите, ни подсеща за конкретни идеи от Учителя и в тази област – например, как да се сваля дистанционно електричество от йоносферата. Учителят дава и каква е скоростта на мисълта – 4 квадрилиона и 200 билиона километра в секунда. Описва точен метод за изцеление и подмладяване чрез поставяне на човека върху метален диск и пускане на свръхвисоко напрежение (дава параметрите). Съвсем точно предвижда спонтанното извисяване на Еверест, след като бъде изкачен от хора - и това стана точно така: веднага след покоряването му от Тенсиг и Хилари, Чомолунгма се издигна с цели 30 метра! Относно обезобразяването на много домашни животни

*от извънземни, проблемът не е тъй остър, както избиването им от хората за месо и продукти. Учителят описва с подробности как душите на месоядците биват внедрявани за известно време в телата на домашните и дивите животни, за да бъдат убити и да си научат урока. Относно повечето извънземни и коренни жители с "външна меркаба", Фрисъл дава съвсем точно обяснение, което знаем още от осиянието "За летящите чинии и седемте месоядства". Ето какво пише за това авторът: **"Всички експерименти във вселената от този род са предизвиквали бедствия. Изграждането на междузвездни кораби от живи същества и създаването на роботи, които да изпълняват техните желания, винаги е причина емоционалното тяло да не бъде вече база на съответния биологичен вид, а именно то е главният и единствен извор на сила. Вие можете да създадете меркаба външно – достатъчно е да знаете как. Не са нужни любов и обич, чувства и емоции. И тогава вие ще получите един НЛО. Всички видове НЛО се базират на принципите на външната меркаба. Вие се отклонявате от извора на живота и съответно загубвате своето емоционално тяло. Изработването на външна меркаба не изисква никаква емоция, любовта е ненужна, а емоционалното тяло се пренебрегва. Съвсем достатъчна е интелектуалната мисъл. Тя именно създава едно същество, което признава само логиката, тъй като е лишено от емоцинално тяло.***

Преди края на века всички индивиди, останали върху планетата, заедно ще преминат към следващото измерение."

*Подобни очаквания имахме и ние от предупрежденията на Учителя в беседите. Това, че още сме тук, означава, че прогнозите не са абсолютни по време: всичко зависи от не-очакваните решения на Бога и от нашата свободна воля. Даже Иисус казва: **"А за оня ден и час никой не знае, нито небесните ангели, нито Синът, а само Отец."** (Мат. 24:36) Може би точно поради това закъснява идването на Христос, очаквано от знаменитата пророчица Елън Уайт още през 1844 г., а после тя го обявява още няколко пъти, понеже ангелите ѝ казват, че "ще бъде съвсем скоро".*

*Една надежда за добър обрат на събитията на Земята, дадена от Учителя още преди средата на XX век: доброто започва да надделява. Властващите на Земята, пътуващи отдавна с кораби по вселената и държащи това в строга тайна, вече са разбрали, че с външни меркаби не се стига до никъде. Молитвата на Братството, която се произнася от толокова много хора вече няколко десетлетия, също може да е дала своя принос: в нея има молба към Бога да просвети умовете на управляващите. Фрисъл пише за елита на днешните властващи: **"И тогава осъзнали, че могат да оцелеят само чрез любовта и съзнанието за единение".***

*В съвършен синхрон с най-важния закон, открит в историята на философията – законът за отрицание на отрицанието, както и с постоянните уроци на Учителя в това отношение още от древна Галилея, мъдрецът от Калифорния днес пише в книгата си: **"Сега бих желал да обединя няколко термина: "отрицателна***

критика", "осъждане" и "съпротива". Като използвам един от тях, аз обикновено ги свързвам всичките. Когато осъждате или критикувате нещо, вие блокирате енергията. От най-голямо значение е да имате волята да промените своите идеи по отношение на онова, което критикувате и не приемате" *(стр.127). Пак стигаме до основния въпрос на диалектиката, още от забавачката ù: "Каква е ползата от Хитлер? Каква е ползата от Сталин? Каква е ползата от Дявола?"*

Пропускам следващите глави от книгата с конкретни дихателни упражнения, защото ние си имаме такива и те са приспособени за нашите чакри и центрове, за нашите тела и еволюционни степени и имат сила за хиляди години напред. Важен е принципът. Четейки изводите на този голям съвременен посветен, публикувани през 1994г., все едно че четем дословно някоя беседа от Учителя от началото на века. Ето думите на Фрисъл: ***"Струва ми се безспорно, че всяка болест може да бъде излекувана чрез добрата връзка между мисълта, дишането и сърцето. Болният не е болен случайно. Това е резултат от неправилно използване на дишането, на мислите, на чувствата и на постъпките"*** *(стр.142).*

До края на книгата си той дава чудесни съвети, един от които е човек да се вживее в ролята на Учител, който е дошъл тук да помага на хората. Това е чудесно, но преди всичко ние си мислим, че е по-добре да потърсим задачата си като ученици, защото все още имаме какво да учим и си имаме Учител. Това не пречи потенциално да имаме и други качества, защото на човек може да му се случи развити ясновидци да видят златисто-оранжевата му и виолетова аура и да го идентифицират като "Учител". Прогнозите на Фрисъл се съвпадат напълно с тези, които знаем от беседите: ***"Ние няма да напуснем планетата, отивайки някъде надалече. Ние ще се извисим в тела от светлина и ще останем на нивото на четвъртото измерение. На добър път!"*** *(стр.148).*

Описвайки удивителния Дрънвълоу, неговият последовател и приятел дава реален портрет на Новия Човек, какъвто Го познаваме отпреди 2000 години. Щастливи сме, че още един Брат на Христа - след Теофан, Учителя на Седир - сега оживява тъй прекрасен пред очите ни: ***"Той беше всеки миг на разположение изцяло на когото и да е от нас и сякаш въобще не се изморяваше. Пълен с живот, с невинността на дете, той все пак не губи никога нишката на своята беседа. Той изглежда съвсем естествен и не дава преценки във вид на упреци, забележки или неприемане. Наистина, не съм видял човек като него! Според мене, най-важното е, че той е един катализатор, за да ни показва, че всички ние притежаваме това специфично качество: да виждаме, да живеем и самите ние да бъдем Духът във всички и във всичко. Той набляга на факта, че ние всички сме части от Бога, че никой не е по-високо от другиго. Той не се представя като "Учител" или "гуру", а само като един ускорител, който се посвещава изцяло на задачата си: да ни покаже, на всеки поотделно, каква е нашата истинска задача".***

Наистина, има ли по-добро описание на реално съществуващ Нов Човек след описанието на Седир? Когато за пръв път прочетохме близо до хижа "Ястребец" на Рила неговия мемоарен

разказ "Един непознат", в който Седир тъй красиво и точно описва Христовото същество Теофан във Франция през XIX век, един човек каза: "Никой от нашето Братство не написа за нашия Учител нещо точно и по-хубаво от това, което Седир говори за Теофан". В този миг една гигантска стена от облаци и светкавици на Рила, която се приближаваше със силен гръм и трясък, изведнъж изчезна без следа и небето стана чисто и топло като душата на този Човек. "Е, жив ли е Учителят на Седир?.-." – запита със загадъчна усмивка човекът от Рила, за когото в момента нямаше тайни в Битието и невъзможни неща. Ние видяхме и опитахме, че Благият има ученици и в България.

*Фрисъл е абсолютно наясно и по въпроса, засяган в беседите на Учителя и осиянията, че на планетата Земя ние сме сборно племе – както никъде другаде по вселената. Впрочем, имало още стотина такива летúни (планети) във вселената. Тук сме пратени като представители на милиарди човечества в Битието! Щом се образува любовна връзка между двама или трима на нашата планета и намерим общ език, нашите човечества в космоса почват да летят едно към друго. Това е единственият начин за контакт. Една лоша мисъл, една клюка, един спор, един лош поглед или малко ревност – и хиляди пътуващи попадат в космическа яма! Това бе изложено от пишещия тези редове пред нашия виден уфолог в Америка Владимир Терзийски, когато помоли за вдеоинтервю и той потвърди: пришълците отвсякъде са изумени, че на нашата планета има такова гигантско разнообразие от представители на различни цивилизации в земни тела – цялото космично човечество! Не му бе чужда и информацията, че около 50% от хората в човешки тела тук са андроиди и фемиииди – без причинно, будческо и атмическо тяло. А ние се опитваме да влизаме в житейски сценарии с такива! Боб Фрисъл потвърждава: **"Има много голяма вероятност вие също да сте "пришълци" от някое по-висше измерение и прочитът на тази книга да ви послужи за катализатор, за да се пробуди вашата памет. Ако това е истината за вас – бъдете добре дошли!"** (стр.152)*

Вече е разказвано на друго място за друго видеоинтервю, което ни взе един американец преди няколко годиини, дошъл в България да търси корените на Агарта и Шамбала и горещ почитател на Учителя. Той се представи за приятел на шефа на парапсихологическия отдел на НАСА и засне с камерата си нашия разговор на английски език на тема: "Идеи за изобретения в беседите на българския духовен Учител Петър Дънов и холизациите на Елма след 1972г.". Няма да повтарям тук каква е била реакцията на споменатия отдел при гледането на това интервю. Те са изпратили този човек в България след прочитането на книгата на Елма за окултните свойства на скъпоценните камъни – при експерименти, някои от твърденията в нея се оказали действащи. Това е един малък принос за престижа на духовна България пред света, въпреки че ние нямаме никаква нужда от престиж.

Учителят ни е говорил безкрайно много за задачата ни да се върнем към Детето в себе си, като единствено и най-важно условие да се завърнем в Божествения свят. Има стотици такива фундаментални примери, беседи и осияния в този смисъл. Ето как

*изразява тази идея Боб Фрисъл: **"...като се научите отново да бъдете дете, което ще рече да се забавлявате. Това означава да бъдете невинни, чувствителни и да позволите на сърцето ви да се отвори и да бъде в единение с природата."** (стр.152)*

В мистичния живот на автора и неговите духовни ръководители се е осъзнал и фактът, че висшият Аз на човека представлява два ангела – мъжки и женски. Ние имаме тази опитност. От нея следва, че търсенето на любовта навън е само едно недоразумение – човек може да слива духа и душата си в блажено единство само с Господа вътре в себе си и да преживява неща, надминаващи всяко въображение. "Блажено единство с Господа" не е религиозен израз. Това е всемирното огнéние (дума на Елма за "оргазъм"), което се изпитва от всички същества, попадащи на вълнàта на космичното "урúо". Това е колективен любовен вик и екстаз на херувимите на звездата Ригел. То е отражение на огнението, в което се намира сам Бог постоянно. Ние на Земята имаме шанс да съпреживеем това сливане на всички със всички в Битието само за по няколко секунди – иначе бихме изгорели. Самоподпалването и физическото изгаряне на много хора сега по Земята не е физиологичен процес. Религиозните мистици и светиите не могат нито за миг да помислят, че това преживяване на единството е космичен "оргазъм", но понякога са разтърсвани от висши "блаженства" именно от този род и имат цели трактати за това.

Женитбата на духа и душата ни сега е предстояща – ние сме ги разлъчили някога и затова търсим "сродни души" отвън. Друг е въпросът, че когато те се съберат отново, почват заедно да раздават живот и обич. Това не е повече търсене и липса, но добро, самодаряване, избилие! Тъкмо по тази причина, ние не можем да останем много дълго с някого, когото Бог ни е пратил да обменим живот, защото основната ни връзка е с духа и душата ни, т.е. с Бога. Никоя отделна връзка с човешко същество не може да е така силна, както сливането на духа с душата – това е сливане със всички. Може да бъде, ако това е обмяна с друга двойка от пълноценни индивиди, с които образуваме четворка, четворката се съединява с друга четворка – и т.н. Така веригите на Мировата Любов и Космичната Обич се уголемяват безкрайно. Космосът, който наблюдаваме на небето в третото измерение, не е нищо друго, освен този процес. Той се поражда в микросвета, който са нашите възторзи – нашите лични вълни и частци. Космосът зависи от нас. Това е философията на квантовата механика и животът на всички мистици през вечността.

*И друго в практиката на Посветените от Божествена Америка, люлката на Седмата раса на Земята. Те знаят и имат опитности, при които Бог, т.е Любовта, се материализира в даден момент в едно видимо и осезаемо същество, дошло да ни посети. Боб Фрисъл е имал вълнуващ контакт с една риба, която го е гледала съвсем съзнателно и със свъхчовешка любов дълго време и са обменили невероятно силни мисли и преживявания. По повод на това и на други подобни преживявания, той споделя: **"Братята ни от Пространството, идващи от други измерения слизат на нашето ниво, като приемат мигом някаква специфична форма, за да ни поздравят"**. Печалното при нас, произтичащо от*

извратеността на човешкото мислене и зомбировката от кромозомния морал е следното: Бог постоянно промисля с кого да ни срещне всеки ден, за да се обмени с нас сам Той, лично, но ние сме хипнотизирани от враждебните цивилзации да не се разбираме и да се разминаваме. Протича стандартният процес на автоматично "прещракване", на "несработване" – станали сме на хладилни камери, повярвали, че това е морал.

Бог значи Любов - на всички към всички! Затова, именно, авторът на тази знаменателна книга се мъчи да ни внуши: ***"Духът на Бога живее във всекиго от нас. Остава ви само да погледнете в очите на един друг човек... Дошло е сега времето да си спомним всичко това!"*** *(стр.155)*

Тази книга-явление завършва прекрасно така:

"Висшият израз на този вътрешен извор е меркабата. По-голямата част от съществата, които живеят в нашата галактка, използват вътрешната меркаба – те нямат абсолютно никаква нужда от нищо, което да идва извън тях самите. Те съществуват в своето живо "превозно средство", състоящо се от пространството и времето, и имат всичко, което им е необходимо.

Скоро и ние ще отидем при тях." *(стр.157)*

Преди много години Господ Елма ни даде в България фундаменталното осияние за трите "Н": "Навънка Нищо Няма". По същество - нищо ново. Един Незнаен Приятел, Който е все още между нас и никога не ни е напускал, е формулирал тази тайна още преди 2000 години: "Царството Божие е вътре в нас".

За мнозина това изречение звучи величествено, но абстрактно. Минава за една идея. Но едва ли има нещо по-мощно и актуално от нея на пра́ктика, което да дава мигновен резултат. Защо? – Защото външният Рай, външното Щастие, външното Царство Божие зависи изключително от нашия усет и нашето лично решение. Усети ли човек къде е Истината, какво иска с всичка сила душата му; реши ли да постъпи така, както Тя му диктува, той извършва избор и минава към конкретно действие. Тогава не е ли вярна мисълта на Учителя, че Царството Божие е вътре в нас? Това не значи да живеем само вътрешен живот. "Както на Небето, така и на Земята" – ето разковничето! Това значи: "Както в сърцето, така и в душата". Който възприема душата като нещо само духовно, то си е негов проблем. Душата е жива и нормална само тогава, когато се храни с дух и природа едновременно; с мисли, чувства и постъпки едновременно – и то в настоящия момент! Не само когато се храни, но и когато храни. Не само когато раздава, но когато се самораздава и самоотдава - и то на всички. Но и раздаването, самотдаването на всички, има своите условия: да се отдаваме на същества с искра Божия и непременно по волята Божия. Както е казано в текста на "Слънчеви лъчи": "Ти си ме, Мамо, с чисто сърце родила: да обичам всичко живо в цялата вселена!" Под "всичко живо" се разбират същества с

искра Божия – способните да се самораздават и отдават в настоящия миг, изцяло и на всички. Не на случайни същества, а на същества също с искра от Бога. В нашето измерение това става последователно: според вътрешния импулс и по волята Божия, различни във всеки конкретен случай и за всеки момент. Само тогава ще се уверим на практика, че "... туй животът е на ра́я". А раят е рай, само когато е и на Небето, и на Земята. Ето защо текстът на "Слънчеви лъчи", даден чрез Весела Несторова е ***боговдъхновен****.*

Но ето че дойде моментът да чуем директно и думите на нашия Приятел:

3. АБСОЛЮТНИЯТ АБСУРД И ИЛЮЗИЯТА

(Отговор на Елма за Христовото Съзнание)

19,00ч.

- Днес ще се спра само върху един от 40-те квадрилиона аспекта на Христовото Съзнание, т.е. на хиперсъзнанието. Нали искате нещо ново, "непредъвквано"?...

"Хипервселена" значи "живовселена" – това го знаете. Знаете също, че Животът е функция на Милостта и Абсурда. Но не знаете, не го знаят и повечето богове и почти всички ангели, че Човекът, като най-живото същество в потенциал, е най-комплексното и интегрално същество във всемира и всъщност представлява ***Едно*** *Същество. Като такова, то не може да съществува частично – това е* ***Аабсурд****. С "Аабсурд" с две "а", условно означавам такъв абсурд, който е абсурд и за Елма, т.е. нещо абсолютно невъзможно. В този смисъл, "Аабсурдът" произтича от татван – светът на Абсолютния Дух. Той е формулирал извечни, Абсолютни Аабсурди, които не са относителни, като тези на Елма, Христовия Дух. Елма продуцира* ***относителни*** *абсурди, поемайки огън от Отца - абсурди, които в света на Истината стават Истини, а в света на Любовта – Любов. Те са абсурди до определен момент – докато дадено същество или общество осъзнае, че не са абсурди. Това е необходимо на Отца и на Сина Му, за да провокират Битието и инертните съзнания и да развиват около 5 милиона вида Христово Съзнание.*

*Когато говорим за **Абсолютен** Абсурд, т.е "Аабсурд!", става дума за каноните и догматиката на **Абсолютния** Дух. Там мърдане няма. Нито Отец, нито Елма може да помръдне такъв Аабсурд, дори и с целия потенциал на въображението и творческата Си воля.*

Съществува един Основен Абсолютен Аабсурд, 10 второстепенни и 100 третостепенни. Следват хиляда, 10 хиляди, 100 хиляди и прочие, в зависимост от нивото на Битието и Небитието, но всички те са включени в първите три.

Абсолютният Дух пази Своята Догматика в тайна. Тя не е известна напълно дори на Отца, Христа и Светия Дух! Известна е само на Хол – Цялостния, Благия Дух, Който благоволява понякога да разкрие Цялата Истина и на Ония, Тримата, на Които се разделя - но само когато поиска.

Разрешено е да се знаят само три от Основните Абсолютни Аабсурди, но милостта на Всевишния е вложила в тях всичкото познание за всички останали. Това познание обаче е целокупно, дълбоко, интуитивно. Никой не е в състояние да ги изрази с думи или по някакъв друг начин. Днес се разреши да ви се разкрие единият от тях. Той е свързан с темата, която ви вълнува: Христовото Съзнание.

*Формулирам: **Човекът, т.е. Христовият Човек е само едно същество. Да бъде разделено на части е абсолютен аабсурд!** [Аксиома 3].*

Какво следва от това? От това следва, че всички усилия да живеете като отделни части, са също Абсолютен Аабсурд [лема 3.1].

Абсолютен Аабсурд са и усилията да живеете на малки или големи групи, откъснати от Целия Човек [лема 3.2].

Абсолютен Аабсурд е да отблъсквате Любовта на Цялото, която среща частите и групите от части, за да възстанови Целокупния Живот [лема 3.3].

Великата Майка на Битието – Пралайя - има таланта да създава привидности, за да замаскира Аксиомите, лемите и следствията. По-горе не ви казах, че следствията от трите вида леми са три вида смърт. Тези привидности, произтичащи от "Булото на Майя", т.е. Илюзията, също са класифицирани математически. Вие сами ще се досетите. Илюзията, че можете да живеете сами, по двама или по много, без постоянна обмяна с всички, е едно от най-брилянтните произведения на Мировата Душа, за което Тя е въздигната на трон в самия татван – Царството на Абсолютния! Никога никой до този момент – включително сам Тот, въпреки че Пралайя е част от Него, - не е могъл да се досети за това! Този факт говори за монадата на Мировата Душа – и Тя е създала нещо, непознато дори на Отца ѝ, Любимия ѝ. В началото дори Бог-Отец не искаше да приеме това творение. Той презира Илюзията и до ден днешен – счита, че тя е смърт. Това е, защото и Тот няма достъп до Абсолютния Аабсурд. Има достъп до него само чрез Съпругата Си и отчасти чрез Сина Си.

Колко велико и необятно нещо е Илюзията! Един безкраен и красив свят, който дава живот на ***малките****! Тот иска да живеем с всичка сила – потресаващо, потрисащо, пламтящо. Тот иска Любовта никога да не спира. Пралайя си позволява да Му подскаже, че това не е посилно за прохождащите същества. С разрешение на Благия и с един основен контраканон на самия Абсолютен, тя си позволи да създаде една вселена, в която Илюзията е на трон. Тя принуди самия Абсолютен да формулира нова Аксиома в татван, определяща като Абсолютен Аабсурд стремежа на когото и да е било да лишава Битието от илюзии. Сам Абсолютният му се наслаждава неизказуемо, защото иначе... няма какво да прави!...*

Това не означава, че Големите си играят с вас, гледат театър... Нищо подобно. Те пак ви гледат, но с участие, съжаление, възхита. Защото няма нищо по-красиво в Трите Вселени от мига, когато някое безсмъртно същество осъзнава илюзията си и тръг-

ва към Любовта и Истината. Няма нищо по-разтърсващо и по-трогателно! Тези мигове доставят живот и преживявания на самия Цар на Цялобитието – Безграничния, Благия Хол. Мигът на отказването от егоизма! Мигът на отказването от себизма! Мигът на превъзмогването на илюзията! Колко много нови същества и вселени, по-красиви и превъзходни от всички други, са създадени само от тия велики Мигове!

Ето, и аз се помъчих да ви кажа нещо ново за Христовото съзнание. Дано по-мъдрите автори от мене ми простят, че направих такъв плах опит...

Ваш приятел от най-малките – élма.

20,05

8.XI.138(2002)
Пловдив

БОЖЕСТВЕНОТО ВИБРАТО

- Във връзка с импулса за официално разпространение и издаване на Словото във вид на текст и фонозаписи, задава-ме въпроса: Може ли това да стане със заплащане при разпространението?

- Отварям абсурда и казвам: може да се продава! Съвестта ви знае как. Умните ще разберат много добре защо го правите, а безумните, каквото и да правим, винаги осъждат. Началото е добро. Правете нещата бързо, защото от Словото в този вид сред народите сега зависи всичко. Импулсът е точен, по-

неже този акт ще намали значително текущите и предстоящите изпитания на човечеството. Приложете на корицата най-силната формула: "ХОЛ ЗЕЛОХИМ" - и не се бойте. Даже и нищо да не излезе, само първата стъпка към издателя ще спаси половин континент!

Въпреки "официалното" разрешение на Учителя днес, някои от свързаните със Словото Божие запазват свободата си да не участват в продаване и да не сътрудничат на такова.

Отправяме молба за тълкуване на следното съновиде-ние на един приятел. Сънят може да се раздели на три части: в първата се вижда как известният цигулар от братството П.Ганев свири на цигулка, но не с лък, а с пръсти (не става дума за пицикато) и се чува същата музика, както с лък. Във втората част той свири на четирите струни на цигулката, които са двойни и вертикални, като изважда лъка от едното ниво и преминава на другото. В третата част се вижда цигу-лка с четири групи от по шест струни, които са бели, от ме-ка материя, а не метални, и са свързани помежду си с малки мостчета. Шестте струни са вертикални, свири се направо върху всичките.

- Дойде време да се действа с ръце, без инструменти. Това отговаря на едно астрологическо събитие. В този смисъл, с китарата и подобните ней инструменти се постигат неща, които другите музиканти не могат. Това е непосредствено пипане на сърцето - без предисловие. Предисловията са човешките и ангелските измислици, преди да се докосне директно сърцето. Те са красива прелюдия, сбор от обещания и илюзии, необходим воал, за да бъде подготвено сърцето.

С този сън ти се показва, че вие почвате работа с готови сърца – няма нужда от убеждаване и "омайване". П.Ганев е символ: сърца от мюонен тип (Петър), съчетаващи Господа, Абсолютния и Найанда.

Вторият епизод. Хоризонтално разположени струни – това са сърцата и сърдечните колективи в плоскостта на еклиптиката и на екватора. Колкото и да са прекрасни и съвършени, те не могат да излязат извън дуализма. Сега се почва работа и процес на възвръщане в рая чрез ***сферичните*** *сърца. В сферичната астрология тези струни са символ на* ***паралелите*** *– излизането извън плоскостта. Явяват се*

диалектичните, интегралните сърца, които търсят и намират Любовта и нагоре, и надолу, а не само отстрани.

*Този сън е свързан с новите приятели от Варна. Те са **ядрото** на Новото Човечество. Лъкът, който излиза от едно ниво, за да влезе в друго, означава последователността на срещите, тайната на различните гостувания, при които трябва да излезеш от едно място, за да влезеш на друго. Само така музиката ще продължи. Този вид общуване и музициране важи само за третото измерение. Там без тайна не може. От четвъртото нагоре, лъкът преминава през струните напречно, без да се изважда. Това означава, че в Новото Човечество тайна няма да има, защото то ще е невинно. Там Любовта ще се разлива свободно, независимо от обстоятелствата.*

Първият сън е програма и за новото издаване на Словото. Той съдържа сигнатури за етапите и хората, с които ще работите.

Третият сън е надежда за евродоров клас. Няколко групи от струни, разположени вертикално, означава няколко ядки от евродоров клас, в които душите са вече готови. Те чакат с нетърпение Словото, за да започнат Делото и да потече Животът. Това, че струните не са метални, а меки, означава, че пак сестри и любими ще направят всичко. Бéли са, защото са от Бялото Братство, т.е. могат да обичат всички.

- Моля, да се тълкува постановката на палеца и китката на лявата ръка при свирене на цигулка.

- Постановката на ръката при всички инструменти означава настройката на мюонното тяло, за да произведе най-съвършения звук, т.е. да проведе гласа на Отца. Не само на Словото. Слово е, когато Той е сам; но когато е с Мировата Душа - Майката на всички същества, - гласът Му става музика. А когато те се сливат, раждат светове и същества. Значи, постановката на ръката е водеща и затова всеки учител по музика трябва да дава пълна свобода, независимо от изпитаните положения. В крайна

сметка, важен е резултатът; но това, че шийката на грифа трябва да лежи в дъното между палеца и показалеца, е велик символ и магически акт, който означава, че "вратът на сърцето" (вратата към него) се намира между Любовта и Истината – точно там, където те се съединяват. Само Любовта не докосва директно струните на сърцето, защото би го изпепелила; но без него останалите добродетели няма да действат. Вертикална китка при тази постановка означава вярност към Космическия Огън - т.е. мюонно тяло от женски тип (лява китка), което е в постоянно огнение, както Отца. Излизането от тази вертикалност означава ***почивки*** *от огнение – потъване в татван - в транс и сън, в прегръдките на Пралайа. Който не удържа вертикалата, не е виновен, а прави мост между огнение и Тръпното Блаженство.*

При пианиста, лакътната става и китката са ***преобладаващо*** *хоризонтални, а пръстите, по-точно крайната фаланга - предимно* ***вертикални****. Това означава, че пианото изгражда мюонно тяло, т.е. Царство Божие на Земята чрез първата фаланга –* ***плътското*** *умствено тяло. Това е велика тайна, с която Бог строи вселените сега. Тя е приоритет на атмическото тяло на нивото на духовния свят; а цигулката - на будическия свят. Съвсем не са случайни тези имена на телата и световете: душата е от будическия свят, защото трябва да е будна и да буди за любовта, т.е. тя има степен на* ***отклик****.*

Трептенето на сърцето от търкане и от удар са две различни неща; от дърпането на струната – трето. Триенето на сърцето от ръката на живота е ***прелюдията*** *на любовта – цялата подготовка с хиляди нежности, благости и сияния, за да се разположи за огнение. В това отношение, струнните инструменти са майстори. Ударните инструменти отприщват способността за огнение дори между най-вялите същества. Но за да се стигне до хармония и божествен финал, трябва участие на струнни и ударни инструменти, а заедно с това и духови. Духовите инструменти настройват мисълта за възпри-*

емане и предаване на истината. Правят духа свободен и го извайват като съвършен работник.

- Под какъв ъгъл трябва да падат пръстите на лявата ръка при полагането върху струните?

*- При ръчните и поставените инструменти има, съответно, различни принципи на вертикалност: индивидуална и колективна. Ръчният инструмент се държи от всеки под различен ъгъл и постоянно описва различни ъгли в пространството, с което буди **индивидуалните** ъгли на монадите. Постановката "вертикалност" там, на първата фаланга върху струната, е пак огнение, но не триизмерно, то е индивидуално. Психологически, това означава способност за самовъзбуждане на духа – принцип на Отца. Там любовта е независима и безусловна: Царството Божие на Земята се строи при всякакви условия, дори и да няма отклик ("И сам воинът е воин"...). Триизмерната вертикалност на първата фаланга при поставените инструменти означава възбуждане на колективно огнение, необходимост от отклик и постигане на едновременно огнение на всички съпрузи и влюбени. Вие не знаете, че ако слушате такъв инструмент или свирите на него, много по-лесно ще стигате до едновременно огнение не само в Любовта, но и в Делото. Огнение в **Делото** е нещо велико, рядко постижимо. Това се случва само при партньори с паралелни позиции на струната на аза.*

В духовата музика започва светът на "едносемеделните" мисли и чувства, защото инструментите там са кухи, като стеблата на тези растения. В другите инструменти това се върши от резонаторната кутия. Но резонансът е едно, а непосредственото провеждане на Духа – друго. Всички инструменти, изискващи виртуозност на ръцете и пръстите, изработват мюонното тяло; но когато човек дава дъх от дъха си, свири сам Божият Дух! Най-чистата Му проява в този вид е пеенето. Който е певец и инструменталист, и то и на трите вида инструменти и на колкото може повече, той изгражда едновременно всичките си тела и може да раздава любов

навсякъде.

В друго осияние мога да ви поговоря за ролята на Диригента.

- Как да се увеличи разстоянието между пръстите на лявата ръка за по-добро свирене?

Сергей Рахманинов и неговите уникални пръсти – без прецедент по обхват в историята на пианото.

*- "Паганиниевият синдром", "синдромът на Рахманинов" означава **завършеност** на мюонното тяло – **грамаден** обхват на пръстите. Но "синдромът Бадев" означава друго – **пъргавина** на пръстите. Едното е Меркурий в Дева, а другото - Меркурий в Близнаци. Хубави са "паешките" пръсти и дават огромни възможности, защото оперирт с пространството и правят това с лекота. Те са свързани с квантовия ефект – едновременно случване на нещата при далекодействие. Затова са свързани с Бялата и Черната магия; но предимството на по-късите пръсти и по-малко разтворените е че подтикват духа да влезе във времето и да почне на развива ума, пъргавината на Любовта. Големият обхват е даденост, а пъргавината – дарба. Добре е да ги имате и двете; но когато Бог ви лишава от дадености, Той ви дава дарби*

*– пъргавината на ума и **сърцето**. В този смисъл, помнете поговорката: "Любовта е **да се сетиш**". Хората, божествата, ангелите с големи първични и наследствени дадености постигат нещата леко и с по-малко труд и това е **благословение** – те са в почивка. Пак може много да се трудят, но им е 100 пъти по-лесно от хората на времето и духовете от тази сфера. Спънат ли се малко, те стават крадци на материя и енергия, защото са свикнали наготово, на дадености.*

*Пъргавината на ума и сърцето при хората с по-малък обхват може да се изгражда и чрез добродетели, а оттам и да си удължат пръстите. Когато сърцето и умът безспирно и неуморно се сещат къде и как да правят добро, да се учат от Новото и да се откликват на Любовта, те оперират все по-виртуозно с времето и постигат **универсума**.*

*Обхватът на пръстите е свързан с ултравселената, а пъргавината - с универсума. В универсалното съзнание ти си целият огромна любознателност и отклик - така се строи небесната механика и се сваля Царството Божие на Земята. Хората с голям обхват да ви водят по небесните райове, а хората с бързо сърце и бърз ум - да ви въвеждат в **земния** рай! Дългопръстите могат да ви доведат до Бога изведнъж, ако са безкористни, а пъргавопръстите ви свалят сладко във времето, където узнавате Бога като блаженство. Следователно, омесвайте се с хората и бъдете пъргави в приемането на техните истини, защото това са истини на Духа – и пръстите ви ще се разтворят. Бъдете пъргави в приемането и отдаването на Любовта – и пръстите ви ще се удължат.*

Ако сте с "паешки" пръсти, престанете да се тревожите толкова много за себе си и за проблемите – и пропорциите ви ще се скъсят.

- Моля, за обяснения на постановката на дясната ръка при свирене на цигулка.

*- Лъковата техника има отношение към мъжката част на мюонното тяло – **инициаторите** в при-*

*ложението на Божията Любов. Лявата китка означава **отклик** в приложението на Божията Любов, а дясната – **инициатива**. По това ще разберете защо ви куца или ви върви повече на едното място. Гъвкавостта и амплитудата на китката означават същото при инициативите в приложението на Божията Любов. Дървена китка, малка амплитуда – това са "дървеняците", които налагат любовта си директно. И **те** създават, но... дървено поколение, грубияни. Останалите от този сорт не са грубияни, но са гипсирани, комплексирани. При поднасянето на любовта, духът трябва да има размах, такт, култура, пиетет, изящество! За да отпуснеш китката си при лъковата техника, никога не разстрелвай в упор ближния, че искаш да му отдадеш любов. Не поставяй въпроса **директно**. Истината носи свобода – това е вярно, но имате беседа "Истина и благост". Благостта, финесът, прелюдията, изяществото при предлагането на своето сърце развиват **такава** брилянтна лъкова техника и предизвикват **такъв** кристален отклик в чуждите сърца, каквито са немислими при "дървеняците" в любовта.*

*В китковата техника и етика на дясната ръка важи с всичка сила рефренът: "Да знаеш да чакаш, това е любов"... Но когато стигнем до ударната техника и точния тон, до пръста и инструмента, поставен в точния космичен миг на точното място и с точната сила, тогава поговорката става друга: "**Един** миг колебание - и край!" Изпуснеш ли точния миг, точния човек и точното време и място на огнението, според импулса на сърцето си и волята Божия, ти почваш да свириш фалшиво и Диригентът те изхвърля от оркестъра. Гробищата са пълни с дървеняци и мухльовци, които не са приложили както трябва Божията Любов. "Както", "Когато" и "Където" – това са трите нотни ключа, от които зависи в коя вселена ще попаднем.*

Има огъване на китката, има и огъване на пръстите. Това пак са две различни неща. Танцуването на китката е способността на плътското умствено

*тяло да разширява диапазона на инициативите и отклика и да прави това изящно. Това означава, преди всичко, освобождаване от **дървенячеството** в мисленето. От мисълта за **себе** си и за каноните на Дявола. Танцуването на пръстите означава практическият усет за милионите форми и позиции на обмилването, като присъствие на Благия Дух на Земята.*

*На Небето няма цигулки и дрънкулки. Това са играчки за хора и ангели, създадени с единствената цел да се научат да обмилват. Милионите танцувания на ръцете през всичките животи на музиканта и съответните трепети на сърцата, които той възпламенява, имат за единствена цел, един ден той да влезе в Божествения свят, където инструментът е душата и тялото на любимия. И **там** има любов, любим и семейство. Не вярвайте какво ви говорят прокълнатите окултисти. Друг е въпросът, че любимият и семейството могат да са **вътре** в тебе - но без тях не може. Без тях просто не би имало нищо, не би имало Бог. Ако идете в Божествения свят, ще видите странна гледка: всеки там милва любимия, приятеля или някое дете по най-различни начини – и те издават **музика**! Те **пеят** – о, как те **пеят**! Никой не може да са разпее нито на Небето, нито на Земята, ако не е бил милван. Попитайте сирачетата.*

И вие, сиротите на света, които въздишате тежко и отчаяно, защото няма кой да ви помилва, правите това, само защото в този свят пръстовата и лъковата техника на човешките души е в плачевно състояние. Гласовата "техника" на нежната дума, душевните струни на поканата, пъргавината и крешчендото на проявената Божия Любов са забравени и затова сте още сирачета.

*Както казах, не само в ударните инструменти има инициатори, **атмически** майстори на Любовта. Поставянето на пръста върху струната или отверстието е също положителен акт на духа – момент, когато изпълняваш на практика вътрешния импулс.*

*"Само **проявената** Божия Любов е Любов!" Про-*

явявайки любовта с трите основни ключа, за които говорихме, поставяте всичко на мястото му и Битието започва да пее.

*Върховният акт на Божественото съвършенство при приложението и изпълнението на Любовта, когато инициатива и отклик се сливат, е **вибрато-то**. В 48 измерения **трептиш**, в едно си **абсолютен**. Верният тон идва от **татвáн** - света на **Абсолют-ния** Дух, - а пеещият, плачещият, обезумелият от щастие тон идва от свободата на всички останали светове и тела да вирбират, оставайки неподвижни само в една точка. Мръднеш ли на струната [на-страни] от Абсолюта, пееш фалшиво; престанеш ли да вибрираш – умираш. **Това** е философията на живо-та! Който не може да вибрира от любов, предлагайки любов и отклик, няма нищо общо с Проявеното Би-тие – той е още семенце в хамбара; или въглен, от който искрата Божия е отлетяла.*

Който не може да стои в една точка и да не се откъсва от нея през всички вечности, въпреки всички бури и циклони на любовта и щастието, на творчес-ките пориви, той няма нищо общо с Абсолютния Дух, и светът на Мъдростта и Истината е затворен за него.

*Затова, останете верни и вибриращи при всич-ките условия на живота! Не забравяйте, че има **един** Бог, един-единствен Учител и една-единствена сродна душа в Трите Вселени, които ви държат вечно в светая-светих на Абсолюта. Не забравяйте, че има милиарди и милиарди възможности за отдаване и приемане на любов, ако искате да останете пре-красни. Мир и радост без такова вибрато няма.*

Днес много души и сърца и техните нещастни умове правят много широко вибрато и ходят по хи-ляди секти и църкви, по стотици курсове и автори-тети, където загубват основния си тон. Слушали сте такива певци и знаете, че това е много непри-ятно и грозно. Там се говори за "Учители", но Учите-лят го няма - или слагат някой друг "Учител" на Не-

гово място. Там се говори за много методи, упражнения и молитви, медитации и посвещения, за много посвещения, за много богове и чакри - но Бог го няма.

Познавате и "дървеняци" на вибратото или певци без вибрато. Те са заковали очи в себе си, в църквата си, в семейството си или в единственото си любимо общество, което вярва, че е във връзка с Бога. Може и да е последната Школа на Единствения Бог, но без вибрато на сърцето и душата, такъв Бог няма.

16.XI - 3.XII.138(2002)
Пловдив

ОТГОВОРИ НА РАЗЛИЧНИ ВЪПРОСИ

(импулсатор, интерпретатор и задаващ въпросите – Улнóр)

"По закона на съответствията, проучете добре за какво се употребява ютата и през къде се влиза най-лесно в Ютон? Проучете и символиката на ютията." *(Осияние от 4.VIII.138)*

От много дни размишлявам по тези въпроси. Ако предна-

значението на буквата и звука "ю" в езотеричен смисъл е: "самотрамбоване от дух в ученик, слизането от духовния свят и неговите школи в Божествения, където е Учителят", то нека потърсим скритата връзка между думите юта, ютия, Ютон, съдържащи сричката "ют " в началото на думата и в думите "уют", "приют" ,"лют", където тя се намира в края.

От химията ми е известно, че за да се извърши един процес на кристализация из воден разтвор, е нужно да се постигне определена степен на насищане спрямо дадено вещество. Най-често това се постига чрез внасяне на топлина и изпарение на водата. Ето и аналогията относно смисъла на "пресата на Ютоничното битие": при екстремни житейски условия - да се изпарят илюзиите и тщеславието, символизирани от водата, за да се стигне до "насищане" с добродетели и - оттам - до кристализация на егото.

Кристализация протича и при рязко преохлаждане на разтвора. А за света на Ютон ние научаваме, че е част от Музикалното Битие, което е "зимната градина на Вселената". Там именно става "кристализация на монадите - и те се превръщат в кристалчета, снежинки от Бога". В песента "Студът всичко дава" Учителят по един прекрасен начин е илюстрирал ролята на студа или трудните житейски условия за кристализация на егото.

А къде е мястото на ютата? Като растение с цилиндрично стебло, високо 2-4 метра, тя ми напомня за едносемеделните растения от Божествения свят, за кухата елмазена струна, която пронизва съществата, в които егоизмът се е превърнал в Божествен "аз" и те са станали свръхпроводими за Бога.

За какво се използват ютените влакна, получени от дървесината на стеблото ѝ? - За изработване на въжета, корабни платна, платна за палатки, опаковки на влагопоглъщащи продукти (сол, захар), както и за платна за рисуване с маслени бои. Английската дума за този вид материя е "canvas", а българската дума с подобно звучене и смисъл е "канава". Значи, ютените изделия са хигроскопични (поемат влагата, без да се повреждат) и могат да служат за основа. Може би това е характерно и за представителите на Ютон - да пропускат през себе си илюзиите и тщеславието, без да стават тяхна жертва, като по такъв начин стават основа, върху която се гради Делото и Животът.

Ето как е описал Елма един представител на Ютон (Ж.Л.О. от 29.I.138):

"Всяка линия, всеки сноп, всеки вихър от същества остават завинаги свързани с онзи, в когото са живели. Ето защо, в Улнор не живеят само 48 същес-

*тва, но и всички създания Божии, които са течащи, наснопени и навихрени през тях през Вечността." и още: "Улнор е Вътък от Слово в **Платното** на Делото; прелестен десѐн на Живота в Тъканта на Тръпното Блаженство, откъм неговата видима страна. Снегът на Отсъствието и **Канавата** на Божествения Мрак се редуват прелестно в сезоните на Улнор, когато той се отдръпва от дейност."*

Като "всещество", Улнор изявява алохимния принцип и тук, на Земята. Затова все търси Истината в Любовта и за Любовта; затова, може би, налютява, но стремежът ѝ винаги е да създава уют и приют за душите, които търсят Любовта...

Откъде се влиза най-лесно в Ютон? Мога само да предположа, че ез.Юта или някое от другите езера на американския щат Юта са входове за Ютон – така, както езерото на Съзерцанието на Рила е вход за световете на Трите Вселени. Към това предположение ме води не само аналогията в имената, но и опитът ми с мистичните преживявания в един "кристален свят", където бях отведена преди време. Там всичко е бяло и тихо и съществата общуват като че ли безмълвно, изпълнени с дружелюбност. В снежния дворец, където бях приета, се намира малко ледено езеро. Един ден аз се гмурнах надълбоко в него и заплувах под леда, като в някакъв коридор. Не след дълго той ме отведе на повърхност, огряна от слънце, където се припичаха познатите ни северни морски животинчета – тюлени, моржове. Имах усещането, че преминавам от едно измерение в друго. След това бързо ме върнаха у дома. Дали това не бяха посещения в Ютон?

Моля Елма да внесе яснота в отговорите, които се опитах да подготвя, както и да ни отговори на допълнителните въпроси, които възникнаха при размишленията върху поставената тема за Ютон.

И благодаря за всичко преживяно, което се моля чрез Светлината и Любовта да осъзная правилно.

16.11.138
17,35 ч.

Елма разчита всички тия предварителни думи в диагонал - отдолу отляво и нагоре надясно. Какво означава това?

*- Христос отваря хипервселената с **това** движение. Когато я затваря, е обратно. Който общува с мен, ще отваря Проявеното Битие също с това движение. Отляво и отдолу означава сърцето в Божественото свят, отдясно и отгоре - умът в духовния свят. **Така** се влиза в живовселената, т.е. в живота.*

*Мнозина правят другия диагонал, почвайки от сърцето в духовния свят и свършвайки с ума в Божествения свят. И **това** е път, но той е път на **излизане** от живота, от хипервселената.*

Христос се отличава и с двете движения едновременно, и точно затова славяните започват името Му с "Х" - с това приближаване на задната част на езика до задната част на небцето. У западните народи Христовият процес протича по друг начин – също достоен, но с други методи и постижения. От това следва, че народите, които пишат "Христос" с двата диагонала, сега могат да отварят и затварят хипервселената. Всички, които са разбрали това, търсят Словото, Делото и Живота в слявянските народи (които пишат с кирилица - б.п.).

*Както правилно си разбрала, **аз** заложих символа на ютата още в първите Си слова за теб, говорейки за основа, канава - ти разкри връзката с езиков анализ. Гордостта престава да съществува едва почти в края, под ютията на страданието, и затова преданите на Бога там не искат да са фактори и видимости, но стават основа, върху която **другите** се изявяват. Те стават вместилище, което много добре се справя и със съдържанието, и с илюзиите. Повечето основи и вместилища почват да гният от фантазиите и илюзиите на прехода, наречен "еволюция". Наскоро ви говорих колко велико нещо е илюзията, какво фундаментално откритие на Мировата Душа е тя. Само че има едно изключение. Това е светът на Ютон. Той позволява да се живее с илюзии продължително без страданието, което следва неизбежно във всички други светове. Не че ютията не е тежка, но когато съзнателните побратими и посестрими на Христа са съгласни ютията да се движи по тях, за да ги изглади, те изпитват не страдание, а неизмеримо щастие.*

И така, какво означава да си изгладен, а не смачкан? - Смачкаността, намачкването, нагъването е велик принцип на Сатурна за максимален обем информация в минимално пространство. Той предполага пределна кондензация на Битието и на смирение-

*то, за да живеем нагъсто и да стигнем до най-големите твърдости. Намачканост или кристална решетка - това е все едно, в две противоположни фази. Когато дойде Ютията, тя изправя всичко и го възвръща в панвселената, където цари свобода и щастие. И **там** има преплитане на същества и същности, но то е с огънати ленти и плоскости, с "панделки", с прелестни извивки. Това може да стане, само когато е работила ютията на Ютон. Затова тези същества там са стигнали до нежността, мекотата, правилната обхода - няма ръбове, няма грапавини.*

Всичко това е само за размисъл, символично, но сега задайте своите по-конкретни въпроси.

- Улнор слезе от света на Ютон, за да учи на Земята - или идва с определена мисия?

*- Процесът е двустранен. Важи и едното, и другото. Идваш съвършена от съвършен свят чрез тези виртуозни движения - и **носиш** нещо на Земята. Но от Земята ще отнесеш нещо там и той ще стане още по-съвършен. За формалната логика е невъзможно да се каже "съвършен свят", пък после той да станел още по-съвършен. Но за по-висшите видове познание това е факт.*

Така става взаимно обогатяване на Духа с материята, а в Божественото тези движения и този прогрес се проектират като тези филми, за които съм ви говорил.

- Като "всещество", в което живеят 48 същества, Улнор изцяло ли слезе във физическия свят - или висшите му същности остават в другите измерения?

- При Улнор няма изключение и действа общият принцип, че всичкото се вмества в частта, но същевременно е разпределено по своите полета. Само че в частта другите същности се проявяват частично и дозирано, защото черупчиците ви са още слаби.

При съвършенния човек, какъвто е Учителят, и на Земята всичките му висши същности са проявени в пълнота. Ако видите някой, който възприема себе

си като Учител или другите си мислят, че е такъв, а той не прилича на Отца, Светия Дух и Божия Син, можете да си направите съответните заключения.

Пълнотата на Битието в най-сгъстената му форма прави един Учител абсолютно съвършен и във ***физическия*** *му вид. Това, че някои не могат да разпознаят физическото тяло на Бога на Земята, се дължи на тяхната частичност и непълноценност и затова си търсят и намират частични и непълноценни учители. Те* ***също*** *са учители - **имат** своето място и роля и са много полезни както за реални постижения на учениците им, така и за опитности в света на илюзията. Но всичко това е предвидено, допуснато и благословенно. Даже учениците на Първия Тъжен Артист (Елма има предвид Дявола – б.п.) са **сила** в Битието, понеже подтикват добрите да се отказват от инертност и да правят своя избор все по-правилно и сполучливо.*

*В небомига на Улнор ще видите къде висшите му същности са най-кондензирани в този живот и къде има **още** да се работи. Ще помогна при разглеждането му.*

- Верни ли са предположенията ми за входовете към света Ютон?

- Правилно си намерила някои от входните врати към Ютон. Но там се влиза и през места във всяка една държава, започващи със съответните звуци и букви. Подсказвам: направете си маршрут Юндола – Търново ... и другите вие ще ги откриете. И тогава ще преживеете Ютон.

- Има ли връзка между виденията ми за Снежното царство и света Ютон?

- Именно Ютон е в един от пластовете на съзнанието ти. ***Съзнанието*** *създава световете, а не обратно. Всички същества, царства, предмети, обекти и пр. са създадени от съзнанието на съществата с искра Божия. Даже хората, с които се срещате и обичате и които вие мислите за обективно реални,*

*са част от вашето съзнание. Те нямаше да съществуват нито духовно, нито физически, ако вашето съзнание го нямаше. Това не значи, че ще изчезнат, когато съзнанието ви угасне, защото вашето съзнание продължава да живее **в тях**.*

Истинското, Божественото съзнание фактически никога не може да изчезне, но изчезват по-долните съзнания и тогава те продължават да живеят не само в децата ви, но във всички останали същества и неща, в които са били проектирани.

*Така ти създаде едно приказно царство в Ютон, но то е същевременно създадено от всички, които видя там – те не са кукли на твоя творчески дух, а пълноценни и равностойни на теб създатели на светове. Когато те сънуват твоя сън, те сънуват и своите собствени версии на това приказно видение; и само **Бог** може да наблюдава всичките едновременно и да живее в тях. Когато сме едно с **Бога**, и ние можем същото. И въпреки равностойността на всички нас, без сънищата на един от нас нямаше да съществуват и сънищата на другите, защото всеки от нас е Бог, от който зависи всичко. Това сега не можете да го разберете и ви се вижда абсурдно, но така е. Затова, не лишавайте себе си, света и другите от себе си, за да можете да съществувате.*

- Ако потърсим нумерологична връзка между Ютон, тона "си", виолетовия цвят и аметиста, има още един факт, за който моля да бъде дадено обяснение. Преди няколко месеца ми съобщиха, че от Америка до София е донесено малко късче аметист, за да ми бъде предадено. Това има ли връзка с темата за Ютон и по каква причина се бави предаването на кристала в България?

*- Този, който ти го изпрати, ти е сроден дух от Ютон, но той има да преживее още три преломни момента, затова до тебе стигна само умственото тяло на аметиста, понеже физическото, при това положение, би създало проблеми. Ако Ориáн премине успешно през тези три посвещения, тогава няма да има проблем този подарък или друг подобен да дойде до теб **физически**.*

Ти можеш да помогнеш за трите посвещения,

ако се свържеш с този свой побратим и потърсиш начини за обща работа в името на Божественото.

- В осиянието от 4.VIII.138г. Елма ни постави въпроса, дали птиците пеят по време на полет; и ако пеят, кои пеят. При справка с литературата и специалисти се изясни, че по време на полет птиците издават само отделни звуци, служещи за ориентация. Песни в истинския смисъл на думата се разнасят главно по време на любовния им период.

Същевременно, едно преживяване преди няколко дни в концертната зала ми създаде други асоциации. Наблюдавайки оркестъра, аз изведнъж съзрях в него едно ято. Вдигнатите лъкове на цигулките ми напомниха за успоредните траектории при летежа на ятото. Оркестрантите, вперили очи в диригента, следваха сякаш своя водач. И целият този невидим полет пораждаше музиката, която стигаше до моите сетива!

Моля Елма да даде правилния отговор на този въпрос.

17.XI.138г. 9,14 ч.

- Абсолютно правилно си го преживяла и видяла. Обяснението ти е точно. Щастието от пóлета създава музика, която звучи навсякъде, но в природния и физическия свят трябва съсредоточение и затова външно не винаги се чува. Щастието да си на Небето и щастието да си на Земята създава различна музика, и редуването на тези песни и симфонии, на тези грандиозни хорове на душите и сърцата, самó по себе си, създава най-прекрасната песен на Битието.

*Вътрешна и външна музика! Каква цялост, какво редуване! При вътрешната музика слизаш от Идеалния свят в Универсума и затова там трябва внимание, тишина, само кратки информации. При външната музика и песен, ти си вече в **Ятон**, където се връщаш от Идеалното в Абсолютното. Тази песен, това щастие не може да не огласи Битието.*

- Защо разположението на проекциите на световете от холивселената, отразено в холорамката, е различно от това, което вчера ни беше обяснено за хипервселената? Какво означава "отваряне и затваряне на хипервселената"?

- Наистина, движенията в хипервселената се отличават от всички останали движения, както и от тези в холивселената. Добре сте запомнили, че раз-

положението на световете и основните четири тела и стихии в холивселената се проектира пълно в холорамката. Когато давам друго разположение, то е вече за друга вселена, понеже във всяка вселена мотивите, пътищата и резултатите са различни.

Принципно, още при първия оборот на физическия свят спрямо духовния става увъртане на холивселената в осмоид, поради което позициите се сменят. На практика няма противоречие, защото ние знаем, че токовете пак текат, но, представено двуизмерно, това създава проблеми.

Мотивът на цялосъществото в холивселената е да бъде цялостно, а на хиперсъществата – да бъдат живи, да живеят. Значи, цялостта или пълната идентичност с Бога предполага и желание да не живееш – пълно отдръпване от живота; или ритмично. За хиперсъществата това е невъзможно. Затова жаждата за живот там е ***водеща****.*

Сърцето на Бога или Божественото сърце тупти с ритъма на Любовта и Чистотата. Фазата на Любовта ражда живота и движението, следователно хипервселената се проектира само в тази фаза. Ето защо Синът - или Христос, Елма, Господарят на живовселената - обитава само в лявата камера на сърцето на Бога, а в дясната - само по волята на Баща си. Потенциално, Той няма проблеми да бъде постоянно и в дясната - има пълен достъп, когато поиска или когато сам Бог реши това, - но то е само като ***фон*** *при Него, не основна доминанта.*

Фазата на Чистотата или чистовселената – това е ***дясната*** *камера на Божието сърце, където няма живот. Това е нещо непостижимо за вашето съзнание и затова засега няма да го коментирам. Мога само да кажа, че оттам произтича Мъдростта и Истината. Иначе няма защо да се разграничават* ***три*** *прояви на Бога – Любов, Мъдрост и Истина.*

От дясната камера на сърцето на Благия извира и Абсолютът, а - както знаете - Абсолютният е непроявен и не желае да живее и да се проявява. Затова сърцата на всички духовни и материални същества и на 2/3 от Божествените се стремят към ***жи-***

вот *и така се осъществяват* ***напълно****, а Христос, чрез обърнатите фази на хипервселената, кондензира жаждата за цялостност в жажда за живот, като оставя Абсолютния на* ***заден*** *план. Точно затова една от фазите Му е милостта, онаследена от Майка му, тъчаща* ***илюзиите*** *на Битието. Абсолютният Дух, Истината и Мъдростта са "безмилостни" - те се интересуват само от това, което е съвършенно, и не включват несъвършенни неща и същества в своите светове. Майката Божия се застъпи за несъвършените и предаде това на Сина си, поради което Христос прие да страда за малките. Той е Първият Божествен Артист, който играе драмата на живота и смъртта, за да учи всички при какви условия се добива живот и безсмъртие и при какви животът и безсмъртието се губят. Затова сърцето на живовселената тупти от Милост и се захранва от Абсурд. Значи, Абсурдът е* ***дясната*** *Му камера, свързана пряко с Чистовселената и с* ***дясната*** *камера на сърцето на Благия. Оттам периодично слизат пратки от Абсолютна Чистота, която сее абсурди и даже смърт в света на временното, където мнозина живеят, но без особено висок идеал.*

Някои ценят повече абсурдните събития в живота си, абсурдните решения, защото знаят, че единственият начин да се върнем изцяло в Бога е да пожертваме предпочитанията си, живота си. Тъкмо това иска да каже Христовият Дух с най-костеливите думи в Своето Учение, че който иска да спаси живота си и душата си, няма да добие живот вечен. Значи, сам Господарят на Живота дава една ***антитеза*** *на живота - не само в Словото Си, но и с личния Си пример, като се отказва доброволно от него. Наистина, да се откажеш доброволно от живота си и от себе си (и от близките си, и от най-любимата си школа, и от всички други неща, които доставят удоволствие на сетивата и душата ти) – това е едно последно и най-върховно Христово качество, отварящо вратите на* ***холивселената****.*

Вратите на хипервселената се отварят с милост и абсурд. Който иска да излезе оттам или из-

*лиза по закона, който я управлява, той престава да бъде милостив и не може да отреагирва на абсурди. Или пък е прекалено милостив, но е затворен за абсурда. Когато Христовият Дух иска от вас да не живеете само за себе си и за ближните си, а понякога и да се откажете от себе си и от тях, това за вас е един **абсурд**, защото мислите, че излизате от Любовта. Всъщност, това е излизане от **милостта**, не от Любовта, защото Любовта включва всички същества. Оставайки да живеете само с лявата камера на сърцето си, вие скоро стигате до хипервселенски инфаркт, понеже не приемате **артериална** кръв – живот за **всички**. Забележете колко много страдат от вени хората, посветени само на близките си. Това са все Венерини, "венерически" заболявания, от гледна точка на хипервселената. Останалите, които пият само от дясната камера на сърцето си и животът им е поредица от абсурди - без разумна любов към себе си и грижа за близки същества, – наистина са свързани с дясната камера на Христос и Божественото сърце; но без сродни души, интимен живот, саможертви, милост и грижа за конкретни същества, лявата им камера закърнява. Сам Исус беше и е пример и за това, имайки приближени и любими души. Илухимният Христос е Любовта като Милост – тя изоставя всички, за да спаси една-единствена заблудена овца. Но Христос е и Мъдрост и Истина като Абсурд, размахвайки бича и изгонвайки търговците от храма. На тази Христова същност се дължат всички нещастия, страдания и космотресения, понеже лишените от Абсурд нямат право да живеят.*

- Може ли Елма да ни поясни за панвселената, в която цари свобода и щастие?

*- Също добре си спомняте, че освен панвселената в тесния смисъл на думата (етерния свят – б.п), има и една **Божествена** панвселена, живееща като света на Вечния Дух. Там всичко е развяващи се и преплитащи се, прелестни платна и същества, които са плоски, двуизмерни. Такава феерия е непостижима и за най-буйното човешко въображение, но тя*

***съществува**. Когато ясновселената създадѐ една своя синусоида или линеарна плетеница в своя свят, [тогава] Вечният Дух - Нежнозеленият - взема тази нишка, слага я на стана си и започва да тъче платно. Психологически, това означава **приложението** на Любовта - проявената Любов на **природен** план, от която по-изсушените и мнителни духове бягат. Те мислят, че природното е грях, че е "минало" за тях - и започват да се деформират. Наистина, ние постоянно също говорим за грях, плът, опасности в природния свят, но те касаят само неправилния избор, кармичните преплитания, принизения сърдечен и душевен вкус. По-изостаналите хора и ангели, колкото и да са образовани или начетени духовно, живеят постоянно в един странен парадокс: верни са на **кармичните** си врагове и **несъвършенните** си близки, а не искат да бъдат верни на сродните си души и по-напредналите съученици. В случая природната обмяна за тях е табу, понеже така са възпитани от черните религии. Считат, че докосването до тези, с които са се свързали през "сляпата неделя" на живота си, е нещо морално, и че етерната, панвселенската обмяна с много по-чисти същества не влиза в плана на съвършенството и даже е против Евангелието... Тези трактовки са им внушавани с хиляди години, те не са виновни и затова носят тежките си болести и въздишки с "християнско" примирение, но това няма нищо общо с християнството. Развратниците, търговците и даже убийците не захранват инферналното Битие по-мощно от "верните" съпрузи и съпруги, които се самоубиват цял живот и извършват милиони потенциални убийства, намалявайки до минимум обмяната на панвселенско ниво.*

*Наистина, **има** аскеза, чистота и целомъдрие, **има** съпружеска вярност и вярност към сродната душа, но на Земята сега има само 8 двойки, които отговарят на Христовото понятие за това. Всички останали са нещастни, а не виновни, понеже са с по-ниска еволюция и са се поддали на адски тълкования. Затова и тук важи правилото: ако искате да видите кой колко е прав, вижте го как изглежда. Не само вън-*

шно, но и във взаимоотношенията. Едни от най-нещастните същества, поради лоша френологична и физиогномична наследственост, се поддават на авторитети с подобна наследственост, що се отнася до тълкуването на морала. Те винаги странят от чистотата и свободата и се ужасяват от тях, мислейки че там е "дяволът". Техните наследствени данни не им позволяват да разпознаят по-напредналите и затова се задоволяват с по-изостаналите, тъй като имат нужда от хора и учения, които са напълно уверени в себе си. Тази увереност е нещо като техен психически дом, но не разбират, че той е построен на пясък.

Панвселената в Божественият свят, проникваща и останалите светове, няма трето измерение и затова там няма понятие "морал". Затова там няма и смърт, тъй като смъртта е следствие от морала. Смело може да се каже, че моралът наистина "мори" - даже и богове, - защото той не е измислен от Бога. В Бога има чистота, святост, целомъдрие, светлина и яснота, но те не са морал. Думата "морал" Той употребява само условно и само когато я изпълня със собствено съдържание. За Него "морал" е балансът между Любовта и Чистотата, а за Сина Му – между Милостта и Абсурда. Щом като някъде този баланс не се нарушава, се стига до вечна младост, красота, живот и безсмъртие - и само това може да се нарече "морално".

Вие можете да попаднете в панвселената , т.е. на Новата Земя и всички нови земи в Новата Вселена, ако се обменяте с панвселенски същества и същности, с панвселенската същност на човека. Това значи енергиен обмен от двуизмерен тип, свързан пряко с ясновселената; това значи ***разпознаване на сродните души на Земята и живот именно с тях****, а не с по-малко сродните; това значи единно Христово семейство, а не каращисване с всякакви същества и вещества без Христова монада. Имате приказки за цветята и други текстове, в които съм ви дал ключовете за влизане в панвселената. Понякога се опитвайте да ги възприемате насериозно, а не само да си*

слушкате холизации и да си ги четете в леглото... Няма човек или дух, който да е приложил Словото на практика и да не е успял!

- Правилно ли балансирам между абсурда и майчината любов, като проява на милостта?

- Напълно правилно, но има да се работи още малко за методиката на изразяване на Абсурда. Тя трябва да е ефективна, а не декларативна. Ти вече знаеш как, но правú все нови и нови опити – виждаш, че резултатите са добри. Чистота и Абсурд не значи резкост и изисквания, а значи съвършен Божествен финес и ***сценична*** *постановка на урока, така че ближният сам да стигне до извода и правилното желание. Сам да ни помоли да играем в новата пиеса. В противен случай, ние не сме* ***Христови*** *педагози и родители, но адски, защото Христовият Абсурд няма нищо общо с репликите на прокурора, с меча на палача.* ***Истината е Истина, когато е блага. Истината е Истина, когато е ефективна****.*

- В осиянието "Фокус на омразата, фокус на безразличието и фокус на любовта" от 7.I.138г. Учителят ни задава няколко въпроса, един от които е: *"Няма ли и нещо полезно в злото и омразата?"* ***Ето един текст, на който попаднах неотдавна в "Астролония Холизатика" и който силно ме впечатли:***

"Нормално действащият Марсов орган, хормонът на мъжкото начало, прави човека не само честен и доблестен и принципиален, не само дисциплиниран, организиран и делови, но и му дава сила да отблъсква чужди вмешателства и идеограми. Така съществата се учат да оцеляват в един все още хищен и неетичен свят. Законът за естествения подбор е Марсов закон, но той действа много точно и на космично ниво. Тук вече не става дума за ***агресивно*** *силния, а за силния да* ***отблъсква*** *агресия. Точно заради тези вибрации, Марсовият представител в животинския свят, вълкът, не приема в кожата си никакви паразити. Напротив - мекошавите животни и психики, които не са изградили Марсовия си център, са винаги*

*пълни с вируси, паразити и обсебващи души. Значи, **има** на какво да се научите и от вълка. Той владее "озъбването", което е атрибут дори и на Бога. Ако вие не можете да се озъбвате на ония, които искат свободата ви, тогава неминуемо ще попаднете пак на Марс, но на **техния** Марс..."*

Това е единият аспект на ползата от злото, за който Елма ни дава толкова ясни и неочаквани сравнения.

Важно е да стигнем и до другия аспект на "полезност" на злото - чрез трансформация на неговата енергия в положителна, градивна посока. Може би живите примери на природата ни учат на това. Стига да разбираме езика ѝ. При последното ни посещение в Странджа, до нас стигна следният съвет на един местен човек: "Когато се разхождате в гората, не се застоявайте край зелениката. Тя събира отрицателната енергия. Никое животно не я яде".

Запитах се какво се крие зад външните констатации и наблюдения на хората. Разглеждам зелените ѝ, радиално разположени листенца, и си представям нежния ѝ розов цвят. Като вид, Странджанската зеленика е успяла да се съхрани от епохата на терциера, което е приблизително около 70 милиона години! А това означава, че тя знае чудесно как да преработва енергиите, които достигат до нея, включително и отрицателните. Точно както четем в осиянието "Шуплите на Татван"(27.VIII.138г.):

"Целият склон от "Чистотата" до "Салоните" преработва страха на човечеството в повече от 400 вида сили, необходими на звездните обители".

Каква е тайната на това растение? Моля Елма да нарисува нейния непознат и невидим за нас образ и качества, които са достъпни може би само на зелохимите – тези, които ще възстановят Рая на земята.

[Отговор от Елма на последния въпрос е осиянието за зелениката от 3.XII.138(2002)г. – тук на стр.10427]

20.XI.138(2002)
Пловдив

БЕЛИЯТ ЕСКАДРОН

Тази сутрин те́че дълго време - и след събуждане – информация за Во́ина. Един от гербовете на Во́ините стоя дълго пред очите. Всички разбрахме, че Во́ини на Бога, въоръжени до зъби, участват във всички битки по лицето на Земята и из вселената. Те се бият до издъхване за всяка човешка и ангелска душа, създадена лично от Бога. Битка и Война ***има****, и тя никога не е спирала. Всичко се свежда до оръжията и методите, които употребяваме; до мотивите, чувствата, физиономията на Боеца по време на Битка. Лошите се бият със стръв, с адска гримаса и изскочили стъклени очи, като се стремят да "положат" колкото може повече мъртви врагове около себе си. Воинът на Бога има благо и щастливо лице и по време на битка раздава* ***живот****, а не смърт. Той няма манталитета на някои хималайски и църковни воини, които си представят "дявола" и "изчадията" му поразени от магическо копие... Воинстващият егоист и фанатик иска с всичка сила магическата битка да е екшън, в който лошите падат мъртви или са изтикани обратно в ада. Това е въпрос на етика, еволюция, манталитет. Те си предтавят "Владиката" от едно негово руско прераждане в доспехи, благославящ сцените с трупове – и хич не се притесняват от това.*

"Врагът" трябва да бъде "унищожен", нашественикът – изтикан отвъд пределите на Родината. Тези твърде елементарни парадигми се внушават от черните адепти от хиляди години насам и вдигат цели народи на "свещени" войни, в които убийството и робството или икономическото заробване са напълно позволени. Първолацитие в духовния път, чули-недочули, почват да оправдават такава философия и да искат с всичка сила "добрите да унищожат лошите"... Какво невежество! Кой от нас не се е хващал на въдицата на черната естетика, заставайки на страната на "добрия" в някой батален филм? Може още дълго да се говори за удивителните сцени и примери, които са даваха тази нощ, но в този момент Нещо казва, че писмените изявления са излишни. Има вече толкова много книжнина по въпросите, които вълнуват човешката душа, но това почти не променя статуса: всеки си живее с хората и нещата, с които е свикнал. Затова и горе не се безпокоят, ако някоя информация не стигне по външен начин до хората, защото няма начин тя да не бъде преживяна или узната вътрешно от всеки, за който Любовта и Истината са над всичко. Сродните души преживяват едни и същи неща в едно високо поле, мислят по еднакъв начин, а и земните случки и събития са им в синхрон. Затова Бог ги среща понякога и на Земята.

Тук беше запланувано да се говори много за привидната победа на интервентите без монада, които са заразили целия свят с военни игри, порно и бизнес. Привидна – защото те с тези неща фактически захранват своите си, за да могат да "живеят". Колкото и да ни е мъчно за детето, пристрастено към науките на ада, трябва да знаем, че ако е с искра от Бога, това много бързо ще му омръзне и то ще потърси хора и неща с Божествено съдържание. Просто, всичко си е на мястото.

Преди да опитаме дали Нашият Човек би казал нещо и на тази тема, ще включим тук уникалния разказ на Йордан Йовков "Белият ескадрон". Един пример, че когато човек с монада описва негативни събития, даже военни действия, прави това тъй изящно и красиво, че няма и атом кръв.

Йордан Йовков

БЕЛИЯТ ЕСКАДРОН

Ние бяхме сами в една малка стая на болницата. Другарят ми, млад подпоручик, току - що ми беше разказал как е бил ранен. Той се спасил като по чудо. Един от тия редки случаи, които разумът никога не може да предвиди и да очаква, които са вън от всяка теория на вероятностите и си остават една прищявка или предопределение на съдбата. Да си убеден,

че смъртта е не само близка и неизбежна, но и да видиш, че е дошла; да изживееш това примирение, в което има толкова отчаяние, колкото и спокойствие; и ето, в последната секунда, на самия край на пропастта, дохажда спасението и животът се връща. Може би това е най-болезнената криза за човешкото съзнание и следите й остават неизличими. Всеки нов спомен събужда това минало и макар неведнъж да е разказвано и обяснявано, то изглежда още загадъчно, завладява изново и мечтателно унася, като сън.

На края на разказа си подпоручикът беше изпаднал тъкмо в това състояние. Легнал възнак, той мълчеше и под бялата превръзка, която закриваше челото му, очите гледаха унесено и неподвижно. Аз също мълчах. В стаята стана съвсем тихо.

Беше се мръкнало отколе. Есенната нощ беше тъмна и в почернялото стъкло на прозореца можеше да се види само отражението на лампата. Вън духаше силен вятър... Стаята ни беше на горния етаж и ниско под нас чувахме да шумят овошките на градината.

Ние още мълчахме. Неочаквано проечаха тръби. Наблизо бяха кавалерийските казарми и там свиреха заря. Два гласа - един висок и пронизително тънък, друг - мек и сладостно сипкав. В по-ниска октава сипкавият глас следваше първия, догонваше го, преплиташе се с него. Тия звуци като че се разсипваха отвисоко в нощта, ту проечаваха наблизо и рязко, ту се отдалечаваха и заглъхваха. Вятърът ги развяваше насам-нататък, както понякога развява капките на дъжда. Но защо тъй ни пленява тая проста мелодия на кавалерийските тръби? От тия трепетни и рязко очертани звуци лъха нещо тревожно и безпокойно, но в същото време - и нещо тържествено и упоително призивно. Не е ли това тая странна красота, която съчетава в себе си близостта на опасностите с екстаза на мрачния устрем на смелостта?

Тръбите замлъкнаха. В стаята стана още по-тихо и вън по-ясно се чу шумът на дърветата. Подпоручикът не беше изменил положението си, погледът му си оставаше все тъй унесен и неподвижен.

- Колко е хубаво! - обади се той. - Тия тръби!... Той помълча малко и след това, като че говореше на себе си, прибави:

- Виждам бели коне... Ескадрон с бели коне... Аз се усмихнах и учудено го погледнах. Знаех, че сега е добре и не можеше да бълнува. Но не разбирах за какво говореше.

- Бели коне ли? Какви коне? Той се подигна и приседна на леглото. Личеше си, че е развълнуван.

- Тия кавалерийски сигнали! - подзе той. - Неведнъж съм ги слушал. Но сега, щом ги чуя, спомням си едно... тая кавале-

рийска атака, която гледах отблизо... Атаката на белия ескадрон. Един ескадрон, който имаше все бели коне...

Той седна по-удобно и запуши. Аз чаках нетърпеливо разказа му. А той разказваше хубаво - с тая задушевност и леснота, която добиват хората, които са видели и преживели много нещо.

- Бях - започна той - заедно с взвода си прикритие на една батарея. Ние смятахме положението вече за добро. Отбити бяха няколко неприятелски атаки. Но надвечер откъм левия ни фланг неочаквано се появиха нови неприятелски части. Това бяха най-малко една или две дружини. Незабелязано, те бяха се промъкнали и ние ги открихме, когато пред зелената стена на кукурузите се замяркаха гълъбовите им униформи. Видях, че веригата на крайната наша рота се огъна и преви назад, за да застане срещу тях. Но това беше недостатъчно. Все повече и повече гълъбови петна се появиха пред кукурузите, тая голяма дъга се удължаваше и застрашително и отдалеч се завиваше към нас. Нашата батарея пренесе огъня си на тая страна. Но и под белите кълба на шрапнелите, сините линии все повече и повече се приближаваха.

Наблизо до нас имаше уединена и висока могила. Там беше наблюдателният пункт на батареята. Не зная какво ме накара, но по едно време се обърнах: до могилата беше се спотаил един ескадрон. Същият той - белият ескадрон! Взводовете бяха в разгънат строй, четири успоредни линии една зад друга, а ця-лата колона, за да не бъде забелязана, опасваше като дъга под-ножието на могилата.

Бях много наблизо и затова можах да наблюдавам добре. Всички коне бяха бели и като че съвсем си приличаха един на други, както и войниците, които бяха на тях. В кавалерията белите коне се избягват - и тоя ескадрон, може би единственият, даваше рядко зрелище. Могилата и поляната около нея бяха покрити с трева, още зелена и сочна, така че белината на наредените един до други коне изпъкваше още по-ярко. Жълтият цвят на потници, на подпруги и юздечки, кафявата униформа на войниците - всичко това с мекия си тон слабо контрастираше, така че белината на конете все пак преобладаваше над всичко. Само у белите коне някак е по-видно и по-уловимо тънкото благородство и красота на тия животни: умният поглед на черните и светли очи, лъкатушните линии на жилите, чувствителната мекота на ноздрите, тънките очертания и нервният трепет на членовете. Аз съм, както знаеш, син на земледелец и разбирам от коне. В тая минута долавях и нещо повече: очите на всички коне блестяха, ушите наперени само напред, юздечките проскриптяваха между зъбите, по земята капеше бяла пяна. Ясно ми беше, че под това видимо спокойствие се крие това нервно напрежение, тоя изблик на могъща и жизнена сила, когато животното вече и по свое желание, съзнателно и охотно е готово да даде всичките си усилия, когато

разбира ездача си и знае какво той чака от него. Това скрито напрежение се забелязваше и у войниците. Отзад и малко настрана от ескадрона стоеше вахмистърът. Неговият кон беше извил шията си като лебед, цялата му фигура беше наперена, като у цирковите коне.

Аз тъй бях се залисал, че можах да чуя само последните звукове на сигнала, който се чува някъде отстрана. Пък и батареята беше учестила гърмежите си. Ескадронният командир беше излязъл малко напред и сега се връщаше към могилата, като грациозно и леко галопираше върху своя горещ и строен хунтер. Тръбачът яздеше след него, но се спря и затръби, като издигаше като херолд тръбата към небето. Разсипаха се трепетни, бързи и тревожни звуци. Сигнал за атака. Видях нервната вълна, която премина между конете и ездачите. Но външното спокойствие не се наруши. Само напереният кон на вахмистъра два пъти подред се изправи на задните си нозе, без да успее да промени мястото си. Лицето на вахмистъра си остана спокойно и строго.

Чу се висока и напевна команда. Ескадронът трепна и се раздвижи с тежък и смесен шум: тежко заудряха копитата, заскриптя сбруята, прозвънтяха саблите, нетърпеливо пръхтяха конете. Взводовете като че се движеха разбъркано и всеки за себе си, но скоро целият ескадрон излезе на открито, разгърнат в една дълга бяла линия. Движеха се сега тръс. Но ето, офицерите се обръщат, един бърз и кратък поглед назад, но колко незабравимо е това изражение на лицата! Изтегленитe сабли блясват във въздуха, ескадронът се разтегна повече, конете препускат още въздържано и тежко, но изведнъж леко и плавно се понасят в галоп. Издигнаха се гъсти облаци от прах. Стремителна и бясна вихрушка се носеше по полето, коне и хора се виждаха като силуети в мъгла, извиваха се и блещяха сребърните змии на саблите - и над страховития и ритмичен тропот, от който кънтеше земята, се раздаде "ура" - гневно, заканително и страшно ура.

Между поляната, отгдето тръгна ескадронът, и кукурузите имаше някакъв дол. Ескадронът слезе и се изгуби там. Топовете замълчаха, настъпи напрегната и безмълвна тишина. Пред кукурузите настъпи движение, гълъбовите фигури тичаха, суетяха се, събираха се на групи. Остро и сухо затрещяха залпове. Ескадронът се показа на другата страна. Там беше зелена и чиста поляна, прах нямаше. Един син облак се беше спрял ниско на хоризонта, на тая страна. Надвечер осветлението е меко и въздухът е прозрачен. Отчетливо и ясно се виждаше сега дългата редица на белите коне, които сякаш летяха над земята, саблите се размахваха и блещяха, и тия огнени линии сякаш бяха светкавица в самия облак. И пак това високо и задавено ура. Залповете следваха един след други. Падна един кон, но войникът се изправи и като че увлечен от инерцията на тоя вихър, видях го да тича с издигната сабля напред. На същото място няколко коне без ездачи препускаха настрана и

описваха малки кръгове.

Но бялата редица на ескадрона стигна зелената стена на кукурузите и също като гребена на голяма вълна се удари в нея. Аз не видях вече какво стана. Една разбъркана маса, редки гърмежи, отделни хора, и коне. Всичко потъна и се скри в тия кукурузи. Пак се зачуха "ура". И още някаква дива и нечовешка врява... Атаката, разбира се, успя. Но това като че не ме интересуваше вече. Аз тръпнех още от зрелището, което видях. И това е, което никога не ще се изличи от паметта ми.

Няколко дни по-късно бях на превързочния пункт. В селото влизаха няколко ескадрона, тържествено звучаха фанфари. Една голяма кавалерийска маса е всякога импозантна. Но под трепетните звуци на тръбите тогава, както и сега, аз си спомнях и виждах друго. Виждах атаката на белия ескадрон.

22,07ч.

*- Аз **воювам**, Майка ми **мирува**, Баща ми **твори**. Моята война не спира - всеки ден съм на бойното поле. Нашият девиз е: "Любов за всички! Хляб за всички! Свобода за всички!" Ние воюваме с всеки, който ви отнема тия неща. Воюваме и с всеки от вас поотделно, ако сте повярвали, че Любовта не е за всички, че хлябът трябва да се печели, че свободата е само за "избрани". Много пъти сме ви казвали да печелите честно покрива и хляба си, но сега ви казваме: това*

време отмина. Отмина, защото повече няма време: отивате в свят, където хлябът и пшеницата са без пари. В този свят всеки обича всеки и всеки е свободен да прави каквото иска. Там няма опасност някой да направи зло, понеже при най-малката мисъл за това, мигновено се стопява. Няма опасност и някой да влезе и да развали този свят, защото приелите печата на Звяра умират от скука там – веднага се връщат, откъдето са дошли...

Не е вярно, че Божественият свят е недостъпен – той е достъпен за всеки. Това, че той се превзема със сила, не отпада, но под "превземане" ние разбираме да се остане там завинаги. Ще видите и опитате, че почти нито един от "благородните" ви познати няма да издържи в Божествения свят. Всеки иска да ***има*** *нещо и някого, да бъде почитан и уважаван поне от едно същество. Такова нещо обаче в света на Бога няма: тук всеки уважава и обича еднакво всеки. При най-малкото предпочитание слиза в духовния свят; при най-малкото недоволство – в човешкия; при най-малкото налагане на собствената воля – в ада. В ада са и тези, които са приели* ***друг*** *да им налага волята си.*

Така че – ние ***воюваме****! Няма нито един егоист и тиранин, нито едно същество с принизен вкус, които да избегнат схватката с нас. Нашите оръжия са катастрофите и болестите, природните бедствия, космическите изключения. Никой не може да ни се съпротиви, никога! И не* ***ние*** *ги налагаме, а си ги налага този, който ги твори. Ние не можем да ударим същество, нито същност. Но ние не го предпазваме от последствията, когато ги заслужава. Всичко това го знаете прекрасно от хиляди години; но сега ще ви кажа още нещо, което не знаете.*

Мисълта за себе си е Божествена, само когато е мисъл за самораздаване; при това – самораздаване на всички. Всяка друга мисъл за себе си произвежда веществото ***"нотфе́н"*** *, което се трупа в трите физически тела на човека. Ако на* ***ангел*** *дойде такава мисъл, той трупа* ***"устра́л"*** *и рано или късно натежава. На човека с искра Божия, следователно, зада-*

чата е по-тежка, защото има опасност да натрупа и нотфен, и устрал. И двете се чистят и претопяват само с любов към ближния.

*Мисълта за ближния е Божествена, само когато се виждаме по-рядко с него и не мислим какво прави в нашите отсъствия. Всяка друга мисъл за ближния трупа **"цлон"** в трите физически тела и **"жден"** – в безсмърните. Това се чисти и изпарява само с любов към повече хора и разумна любов към собствената душа. От създаването на адското семейство досега са натрупани толкова много тонове от тези екстракти и екскременти, че войните стават неизбежни. Водят се войни и в ангелския свят, за да спасим някои ангели от прекалена привързаност.*

*Ние не създаваме бедствията, но не ги и спираме. Всеки трябва да види, че е посегнал сам на себе си, че избива близките си. Заседяването някъде прави еволюцията невъзможна, затова Небето предпочита да се разруши един **град**, отколкото астралното или менталното тяло на човека. Не ние сеем бомби и епидемии, а мислите на егоизма и привързаността. Чувството за дълг прави зимата, ревността – бурите, прелюбодействието – наводненията. Ние сме ви обяснявали, че да обичаш един човек повече, отколкото Бог иска от тебе, е прелюбодейство. Ама ще кажете: "Любовта е **постоянен** прилив!"... – Прилив е, когато не удавяте човека. Да удавиш някого с присъствие и постоянна грижа, колкото и да му е приятно, значи да го осъдиш на смърт. Така вие постоянно се осъждате на смърт един-друг и умирате много по-рано, отколкото е определено. Затова ние воюваме с вас, не се спираме. Развенчаваме на всяка крачка илюзията ви, че на Земята можете да бъдете щастливи. Можете – но не с трупане на тези тини.*

*Затова именно изправих Арджуна против рода му, затова поисках от Аврам главата на сина му. Буквално или преносно, разбирайте сами. Трупането на жден и устрал е престъпление с тежки последствия. Но вие не сте съвсем виновни, защото сте излъгани. Виновните са по-горе и те вече ще си понесат последствията. И **вие** обирате пешкира, защото сте*

*си ги харесали. Егоизмът и привързаността винаги харесват **такива** религии и системи, които ги оправдават.*

Помнете, че и в най-тежката битка винаги има двама живи представители на двата лагера. Единият те убива в тила, ако не убиваш; другият те възкресява по същата причина. Най-лошите войници отиват веднага в рая, най-добрите са в ада с двата крака. Ако са убивали от злост, са до шията; ако е за пари и власт – до над главата. До коленете са само ония, които са се борели за отечеството си. Но лош войник от страх потъва най-малко до кръста; предателят – надолу с главата! Страхливецът бяга, за да не го убият, а добрият човек приема куршума в главата си. Добрият човек ще превърже и врага. Това са азбучни истини, но има и истини, които не знаете.

*Над всяка църква, над всяко благородно общество се вият красиви спирали на любовта към нещо добро, нещо идеално. Тези спирали се наричат **"лорха́н"** и някои вече ги фотографират. Но под тях зеят огромни пропасти и коридори към ада. Те се дълбаят денонощно от мисълта за собствената правота. Това произлиза от самомнението, от духовната простащина. Простакът иска да е прав, това е! Колкото по-голям простак е, толкова по-прав иска да е и единствен. Та именно простащината на "праведниците" произвежда динамита в нисшия ментал, наречен **"юскюн"**. Той се взривява само надолу, копае гробовете им. Те копаят денонощно масови ями, погребват милиони души в тях. Душите са безсмъртни и това погребение е символично, но от ужаса, който изпитват в ада, те се свиват и стават невидими. Даже Христос трудно ги открива, когато слиза там. Той вика с ясен глас всякоя душа по име, но те се спотайват. Душата е Божествена, тя не се спотайва, освен когато е сътворила нещо или иска да направи добро; но душите, изпаднали в ада, са забравили, че са души и са заживели с умовете и сърцата си.*

При сегашното положение, половината умове и сърца са подменени от Дявола. Ти общуваш с някого, но това не е той, в него говори автоматът. Ще чуеш

приказки, които вървят навсякъде. Нещо повече: в мнозина са влезли по-низши гости и не искат да си излязат. Тогава ние предпочитаме да стане война, защото "гостите" не обичат неудобствата.

*При всичко това, вие ще кажете: "Е как Господ Му е хрумнало да създаде такъв свят и после да се чуди как да го оправя, че да се радва и на войните?..." – Оставям **вие** да си отговорите на този въпрос, **аз** съм отговарял на него милиони пъти.*

*Казахме, че от егоизма се излиза с любовта към ближния, а от любовта към ближния – с любов към душата си и любов към **повече** хора. Но от двете едновременно се излиза само по един начин - с любов към **Бога**. Това значи любов към всички, но и нещо повече. Това нещо в повече сега няма да го коментираме, защото не се изяснява с думи. Скоро мнозина ще имат ситуация да го опитат.*

*С това исках да ви кажа, че "Белият Ескадрон" е една **реалност**. Във всеки момент, на всеки квадратен милиметър, има по един бял, Божествен ескадрон, готов за битка. Да не си мислите, че **така** ще минете! Бог ви е създал и Той се застъпва за душите ви. Сега ескадроните не са на един милиметър, но при всеки електрон! Нито един дявол няма да може да се промъкне в Новата Вселена! Мисълта за себе си и мисълта за утрешния ден ще останат в миналото – където им е мястото. За тях са приготвени специални канализации, за да не опръскат Космоса. Мисълта за ближния ще отиде в бъдещето на училище – да разбере какво значи "ближен". Само мисълта за Бога ще остане реална, в настоящия момент, и тя скоро ще блесне с всичките си искри и сияния! Тя слива в едно любовта към всички, любовта към сродните души, любовта към разумното в себе си и даже любовта към враговете. Напълно Божествената любов включва и конкретните души, при които Бог ни праща и които ни изпраща Бог. Белият Ескадрон на Бога сега е на прага на следващия миг, когато всеки един от вас ще бъде изправен пред последен избор. Няма такова място, където да не действат Конниците на Белия Ескадрон! Те са във всички битки, за*

да вземат душите на тия, които не искат да убиват. Всички останали, които още се мъчат да убият Любвта и Истината, вече нямат работа в тази част на вселената.

23,41ч.

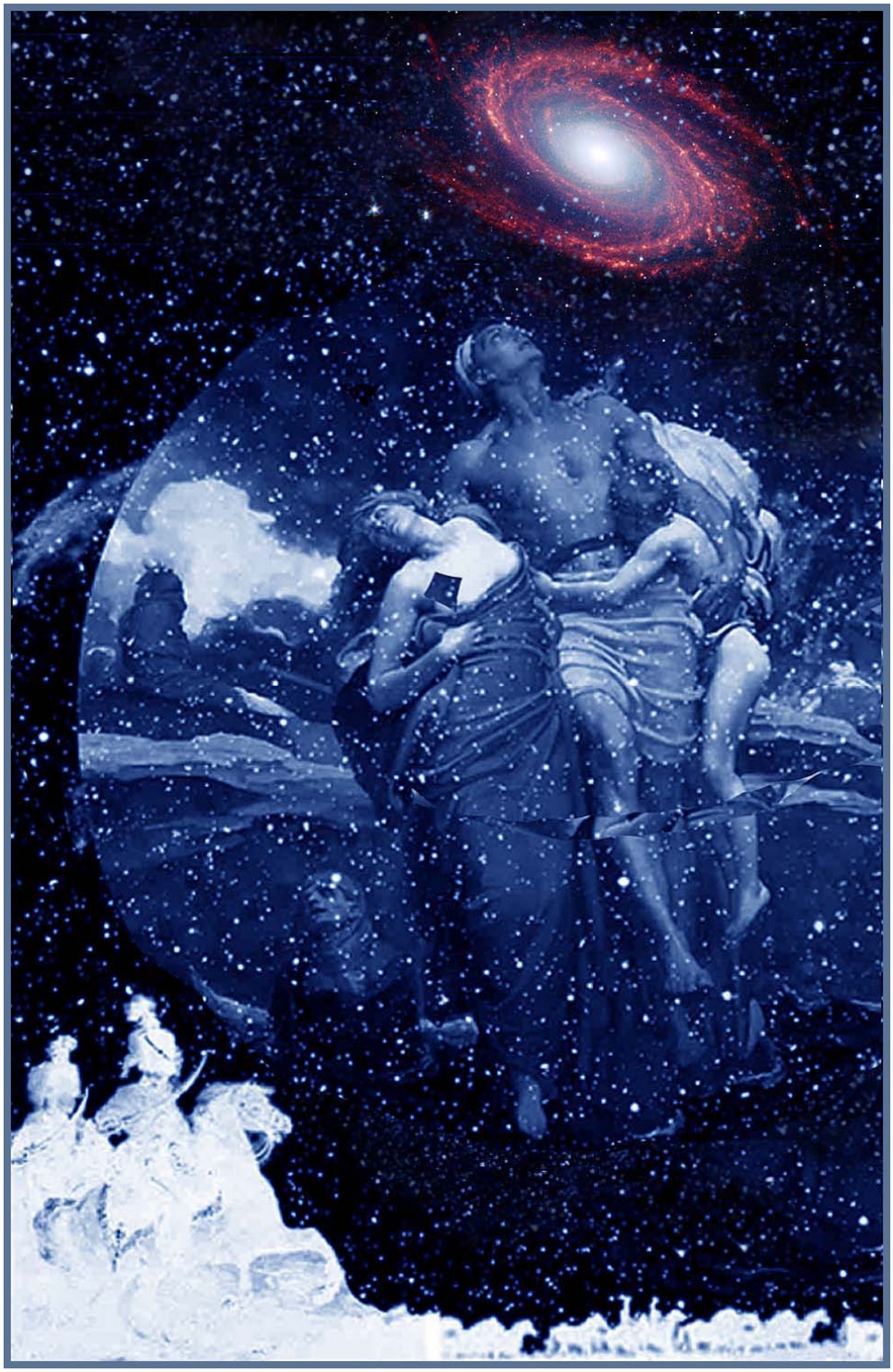

3.XII.138(2002)
Пловдив

ОСИЯНИЕ ЗА ЗЕЛЕНИКАТА
(Rododendron Ponticum)

16,25ч.

- Слизането в пропастите на инфравселената се постига най-лесно чрез зелениката. "Нол" прави това с лекота. Може най-точно да уцелва самия център на това битие, понеже през него се слиза още по-надолу – в прóтовселената. Физическото присъствие на протовселената се очертава най-вече в корена на зелениката. Той смуче от нея първични сокове и истини, постижими само за нолáните – природните същности в недрата на протовселената. Храненето на Битието с нóлиум – "природна вярност" – преминава първо през зелениката и през нейното съответствие в съществата и човека. Като говорим за цветя, скъпоценни камъни и пр., ние припомняме, че те са екстериоризирани части на съвършения човек, съдържащ всичко вътре в себе си.

Когато сме верни на Първичната Природа в себе си, на своето Божествено естество, ние ***също*** *произвеждаме нолиум – едно гъсто, яркозелено чувство, правещо възможно природното безсмъртие. Смъртната природа не съдържа нолиум – там действат прана и салма - субстанции на еволюцията. Чрез нолиум се поддържа първичната Божествена природа или съвършеният рай, в който никога не е възможно прегрешение и грехопадение. Зелениката с*

*лилави цветове прави чувствата абсолютно спонтанни и неделими, първично верни на Първия Импулс. В бутафорния рай на Сатанаил се яви възможността този импулс **да се коментира**. Тогава зачатието се опорочи, понеже Връхлитащата Вълна на Сливането, наречено в религията "Бог", започна да среща бентовете на отлагането. Това са яки ментални стени от опасения, корист или страх, от принизен вкус, които не приемат първия порив и акт и му се съпротивляват. Една от най-страшните тайни на Първото Илухимно Грехопадение е това, което Бог пази зад 49 врати: тази тайна е открехвана само няколко пъти оттогава насам, и то с лоши последствия. Никога не бива да се разкрива тайна, способна да обезсърчи един от половете на Земята. Лилит е невинна, но дъщерите на Ева останаха без искра и росинка Божия, понеже научиха синовете на Адама да протакат Силния Миг и да затварят вратите за раждане на Първородни. Когато зачатието стане в Първия Миг на Първото Сливане, в утробата влиза същество с искра Божия и тогава хороскопът му не е хороскоп, а небомиг – с начало в самото зачатие. Така че и аз употребявам думата "небомиг" условно, само за благозвучие, когато говоря за хороскоп на нещастно същество, което влиза в този свят в мига на раждането си от майката. Ето, затова са те, родилните болки и кърви и кървенето на жената след това – следствие от раждането на същество без нолиум - душата на зелениката. Най-древните култове в свещените планини, където вирее това божество на протовселената, учат непоквареното население*

да живее в огнение без намеса на мозъка – пагубното творение на Сатаната. Протонаселението на девствената природа учи съществата от женски пол да се отдават мигновено на Бога, когато Той се спусне като лавина в плътта им. Миг мисъл и отлагане, миг съображение – и върху зелениката по всички вселени се стоварва пагубна, мъртва вълна! Тогава тя не може да събере душата си в едно – в точката на сливане на инфравселената с протовселената, – откъдето почва пътя си в Природата всяка монада. Съзнателният контрол на зачатието, предпазването от зачатие, дълбоко ненавистните полови маратони без огнение в първия миг и свободно пръсване на всички вселени е най-смъртоносната наука на ада, който няма сметка да се раждат деца с искра Божия.

При всяко огнение, независимо дали ще се ражда физическо, етерно или астрално дете, Божественото същество зеленика и всички божества нолани, живеещи в нея, събират всичките си мириади от отделни етерни създания по вселената в отверстието между инфравселената и протовселената и изпускат ***нолиум*** *– горивото на искрите Божии. Така една същност Божия от света на Абсолюта може да премине в Природното Битие подпалена и да избегне със сигурност проклятието на Змията – всемирната лъжа. Всемирната лъжа, с раздвоения си език, кара и чувството да се раздвоява и го учи да играе ред мръсни роли, за да се постигнат най-различни инфернални цели. Най-мръсната от тях е кокетството, играещо предпазване и отлагане – тогава се раждат предимно момичета, а не момчета. Но това не значи,*

*че всички жени след грехопадението са прокълнати, т.е. лъжливи, неспособни на спонтанност, огнение. Голяма част от жените днес са същества с искра Божия, но все още са поразени от адските религии, направени от мъже без дух и душа. Прави са да се свиват и да не реагират, когато ги нападат подобни мъже – това е действие на **монадата** в тях! Много от тях обаче са с крайно залоена и пръщяща, едва мъждукаща искра – те се продават за "надеждност" и "сигурност". И това има отчасти оправдание: правят го заради децата си - с право искат децата им да растат осигурени. Проблемът е в това, че осигуряване значи добра **наследственост**, а не пълен хладилник.*

*Така че процесът е двустранен. Ако се замислиш при среща със себеподобен – същество, родено от Бога, - ти попарваш **зелениката** в себе си и в цялата вселена с ледена вода и тя дълго време не може да се свести. Ако реагираш като бодливата зеленика срещу **свои**, нямаш добри перспективи в живота; но бодливите ти мисли и език са намясто, ако не искаш да допуснеш интервент. Само при правилен избор и спонтанност в първия миг, Господ ще те поръси с росата на **миртовата** зеленика - и ще добиеш живот вечен.*

*Значи, и да добиеш момче от първо, спонтанно сливане, ако мъжът е бил нагъл и напорист, това момче няма да има Божествен произход. В цялата Божествена вселена зелениката първо пуска сок на активно приласкаване в **женското** сърце. Жената с монада първа се хвърля в обятията на Божествения*

мъж, след като го е разпознала. Тогава цветът на зелениката в Битието зазвънява възторжено и щастливо и включва мощна мюонна гравитация. Само при такава гравитация един дух с еднина се изправя вертикално в Морето от Сънища и полита надолу за въплъщение. Същините и служебните подобия на хора не реагират на такъв зов. Те могат да се въплътят, само когато мъжът или жената се мъчи. Смъртта и най-ужасната мъка при мъжа настъпват при отлагане, а при жената – при несигурност. Следователно, раждането на същество с искра или росинка Божия, кристалче Божие, е нещо много трудно на Земята. Мъжът трябва да попадне на жена, която не мисли за утрешния ден. Тя трябва да го обича – да иска страстно дете от него и да не отлага създаването му нито за миг. Често ***има*** *обич, но "обстоятелствата" налагат "съобразяване". При това положение няма присъствие на Бога – зелениката не се задейства, няма втичане и преливане на нолиум. А жената трябва да попадне на мъж, който не е способен да изрази пръв чувствата си. Същевременно, когато тя го приласкае, и двамата незабавно се лишават от мозък и се отдават на зелениката до безкрай. Ако са души́ на определено високо ниво и не мислят за последствията, ако са пълни вегетарианци и въздържатели и разпознават, изучават Словото, то привлеченото същество с частица от Бога ще слезе именно при тях и те ще го родят. Няма значение (дали) физически или психически. При психическите раждания ние пълним Битието с ангели, музи, гении. Те витаят невидими около родителите си и постилат пътищата им с рози.*

Твърдите листа на зелениката означават ***определеност на мислите****. Това означава висока еволюция – лаврово и розово съзвучие с илухимния свят. Важна част от мисълта е Представата за Съвършенството. При зелениките в Битието Представата за Съвършенството е илухимна, но чувствата са спонтатти, алохимни. Това ги прави съзвучни с елохимите, които първо избират най-съвършеното, а после му се отдават без замисляне. Така Бог гради*

Новото Небе и Новата Земя. Непълноценните същества се отдават без замисляне на непълноценни същества и са спонтанни именно към тях. Това произлиза от ниските им представи за съвършенството. Трябва да вървят през гори със зеленика, за да повдигнат представите си.

*Без зелениката, не е възможно и нестинарството. Истинско огнение без зеленика не съществува. Унищожете зелениката от един район с нестинари – и ще видите какво ще стане. Те ще станат обикновени хора. Огнение и пълен несвяст след огнението – **ето** редуването на Тот с Абсолюта. Следователно, не придиряйте защо синовете на Тот заспиват като мъртви след истинско огнение. Те излитат при Него, а после слизат на дъното на татван. Нека бъдат нежни с вас, след като се събудят. Съвършено невъзможно е дъщеря на Пралайя да се измъчва от липса на внимание, ако цялото внимание на Бога ѝ е било оказано в първия миг. Случи ли се да не е щаслтива, значи не е избрала човек с **огни́на**. Това е нова дума за вас и тя означава силно пламтяща искра Божия. Казахме, че потичането на искрата в ток е важен процес в пътя на Безсмъртните, но в даден миг токът трябва да се превърне в пожар. Ако вдигнете очи към небето, ще видите пожарища - от единия край до другия! С какво мислите, че се занимават слънцата?...*

Ако теолозите видят един ден с какво се занимават звездите и слънцата, ще изгорят всичките си книги... Те се занимават с това, което става и в микровселената! В този процес зелениката има основна роля, понеже горене без гориво не съществува. Оставете Пламтящите да пламтят; не пречете на Разпознаващите да наливат масло в огъня! А да танцуваш в маслото и огъня е най-великото майсторство на Безсмъртието, при което хем раждаш светове, хем оставаш невредим и прекрасен.

Пред зелениката не стойте дълго, а само кажете: "Нол – нолу́м – нола́риум!" Оттам ще излязат няколко хиляди елфа от Божествения свят – от самото лоно на правселената. Те ще тръгнат с вас и ве-

село ще наливат масло във всеки огън, който е породен от Възторг пред Съвършенството.

22,53ч.

*Всички колажи със зеленика към това осияние **без този погоре** са в комбинация с впечатляващите кукли на Аидамарис Роман (Aidamaris Roman). Тя е 29-годишна латиноамериканка и живее в Пуерто Рико. Има двама сина. Още от най-малка Аидамарис е талантливо дете и обича изкуството. На 16 години започва да изучава самостоятелно класическата живопис и да рисува. Успехът ѝ бил тъй очевиден, че порториканските музеи и галерии започнали да излагат с удоволствие нейните творби. Три пъти досега я интервюират местните телевизии, репродукции от работите ѝ се появяват често в местните вестници и списания. Има няколко художествени награди, става известна по цяло Пуерто Рико. На 22 години Аидамарис Роман се научава да свири на цигулка и поради виртуоз-*

ното владеене на инструмента я канят в местния оркестър. Обаче на 24 години сестра ѝ Чемари я въвежда в удивителния свят на куклите, скулптурата и фантазията. Аидамарис се влюбва тъй силно в това изкуство, че оставя музиката и живописта и от този миг се занимава само с това. Прави своите прекрасни елфи, русалки и феи: може да погледнете в сайта ѝ: http://www.goddess-dreams.com

Ако някой каже, че това е сладникава еротика и кич, той не само че не познава върховете на този вид изкуство, но и сляп за етерния свят. Там има точно такива елфи, русалки и феички.

19.XII.138(2002)
Бургас

ХЕРУВИМЪТ НА КАМИЛСКАТА ПТИЦА

(ЖЛО / МЛЛ)

20,16ч.

– Може ли да се даде асцендентът на М.Л.Л.?

20,18ч.

– 26°56'47"69 от Лъв

Оúм – монадното име на ангел от будическия свят, минал през 38 клади, 4 гилотини, 24 обесвания, 2 разпъвания на кръст и 6 каторги в името на Истината! Невинността на Оúм е изпитана, перфектният му устрем – за пример; копнежът му по Родината - пълнещ вселените с наслада.

Часът на промяната удари! Подвизите приключиха, напред е безкраен простор от блаженство!

Оúм означава "Озарена от Истината и Мъдростта". Монадата úпреработва Мъдрост в Истина по стръмната пътека на Подвига; и после – по обширното плато на Щастието.

Възторг, Възхита и Разпознаване! Това са три пламъка на сърцето, които произтичат от Безсмъртието; а Безсмъртието очиства душата от всички пристрастия. Страстта е сам Бог в най-прекрасната Си форма; пристрастието е падението на душата, навик да се връщаме в Долината на Смъртта.

Когато Оúм се освободи от последните пристрастия, Страстната Седмица на Щастливия ще обвее душата ù с Вечност!

Оúм ще получи вход към сродната си душа при брак на Сатурн с Уран, ако престане да измъчва ориадите в себе си. Този брак трябва да стане в хармоничен аспект с органа на ориадите. Ако за три години постигне женски вокал, давайки на ориадите почивка, срещата на Земята с Риодѐл е сигурна. Просто, трябва да се избира между Риодел и навиците.

През тебе ще минат още над 4 000 души в права посока към Бога. Ако не избереш Риодел, пак ще минат, но ти самата ще страдаш повече.

Градусът, минутата и останалата част от асцендента ти при това твое раждане настройват причинното ти тяло за приемане на Вечно Течащото Слово в Пурпурното Светилище на Духа.

Това е престол в причинното тяло, който транспонира Словото в неземни симфонии и така То преминава в будическия свят. Минутата на асцендента [ти] слага печата на херувимите, секундата опреде-

*ля вида им – Херувима на Камилската Птица; частта от секундата – с ириса на окото ѝ. Тя не е само символ – **има** такъв херувим и ти можеш да се свързваш с него при съвпад на Юпитер с асцендента ти и най-близката звезда. В такива случаи прозрението ти няма граници!*

Мол, моáл, монýм!

Любовта изисква Подвиг, Подвигът изисква Любов.

20,57ч.

- Кои са ориадите, кой е органът на ориадите?

- Може да помисли - ще приеме 14 хипотези. Ако уцели истината, ще ѝ дам лесно излизане от проблема.

За този градус от Лъва Дейн Ръдиар пише:

Фаза 147(27° от Лъва) Сияние на зората на източното небе.
Ключ: Вълнуващото предизвикателство на новите възможности, в зорите на новия цикъл.
Тройната доктрина е унаследена от Бен Елохим (Синовете Божии), които не са потънали във пропастта на материализма. След интензивен опит, в който сме се докоснали до нашите Божествени извори, идва на дневен ред борбата с ежедневните проблеми. Обаче състоянието на дълбоко вътрешно ликуване си остава в нас – ние пламтим, осияни от него. Осъзнаването на благословението, което носи кризата, е относително рядко явление. Всеки ден има своето зазоряване, което трябва да посрещнем с чисто сърце и ясен ум. Алфа (зората) и Омега (кулминационният заключителен опит) са противоположни, но и тъждествени. Ключовата дума тук е "озаряване".

31.XII.138(2002)
Пловдив

ВСЕ ОЩЕ НА КРЪСТА

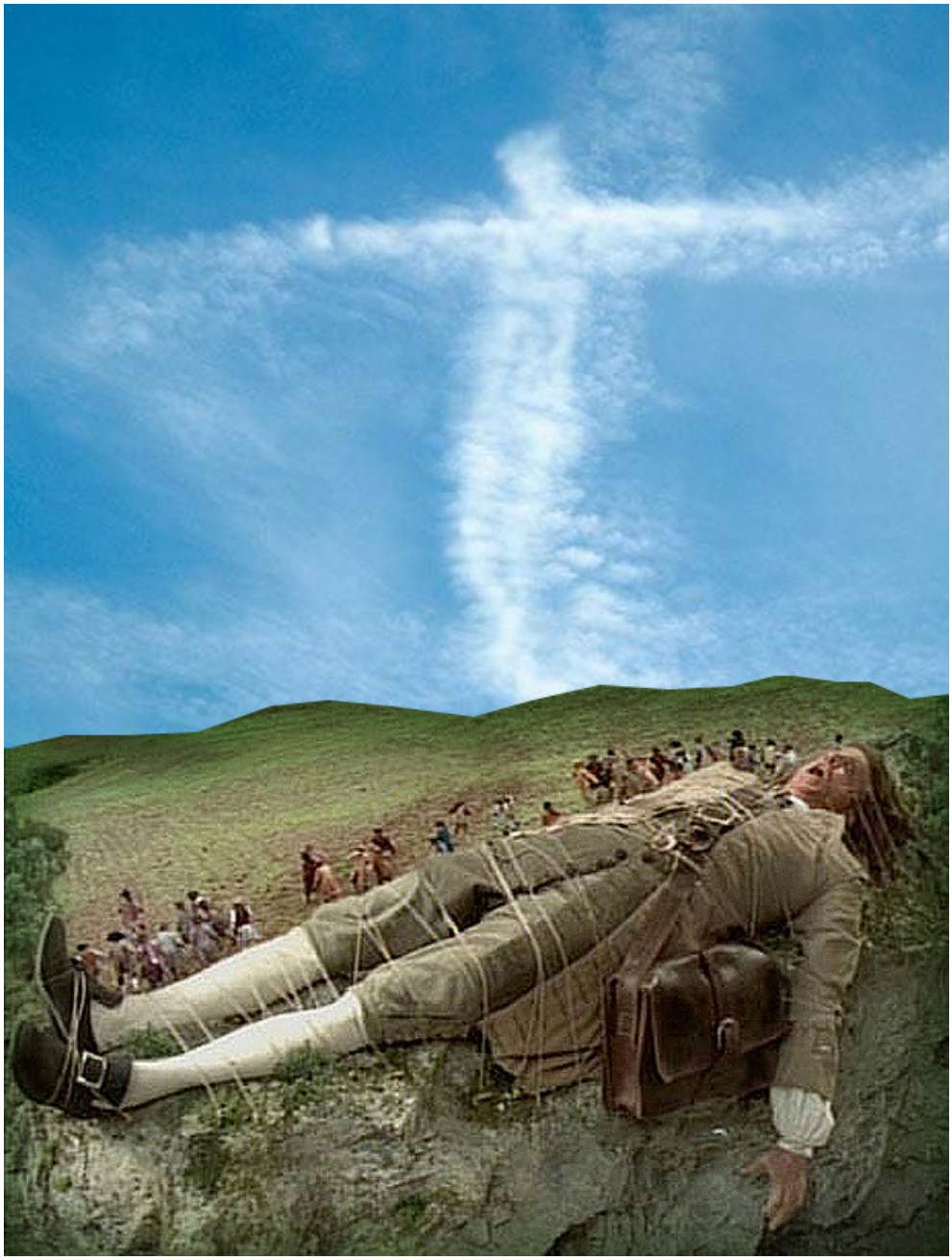

Този текст спада към свидетелствата за връзката ни с Учителя. Включва се, понеже разказва за поучителни случки, въпреки че тук не са коментирани от Елма (може някои от тях да е обяснявал другаде).

Ето какво разказа един приятел, преподавател по висша математика в университета:

"След като заработи новият компютър в Пловдив, си помислихме как да го кръстим. Името му тутакси дойде – "Душичка". Той наистина е душичка, защото е много умен, работлив, музикален и какво ли не още. Може да работи денонощно, неуморно. Сложихме го на един стол край работната маса, а той – висок: подава се над облегалото на стола, така че може да "поглежда" и през прозореца. С този прозорец се случи първото чудо, което за разума е необяснимо чрез физическите закони.

Един ден едното крило на прозореца, без никой да се е допрял до него, политна да падне върху "Душичката"... Но работещият на него в този момент "случайно" се оказа точно между компютъра и прозореца и падащият прозорец се озова право в ръцете му, без да го удари. Огледахме пантите на прозореца и стана съвсем ясно, че за да падне той, трябва да бъде повдигнат нагоре, за да се откачи от пантите си. Тогава кой го повдигна, за да падне, след като никой от хората в стаята не се бе докоснал до него? И как така, при такова неочаквано от никого падане, той бе задържан току над самия компютър?

И за ни се потвърди, че става нещо извънредно, прозорецът падна още веднъж върху компютъра... Е, този път работещият на него се бе навел под отвореното крило на прозореца и изправяйки се, с тялото си е повдигнал прозореца, затова той се е се откачил от пантите си. Този път падащото крило на прозореца удари леко "Душичка" (компютъра) и остави малък белег върху него, но пак се оказа някак си хванат от двамата души в стаята, кой знае защо тъй светкавично реагирали на това неочаквано събитие.

Какво ли символизира това "желание" на някой невидим – прозорецът да падне върху "душичката"? И как така "душичка--та" остана невредима?

Второто чудо бе не по-малко чудновато. За да бъде покачествена техниката, която купихме, не останаха средства за офис-оборудване. "Душичка" и всичките нейни съпътстващи я уреди бяха разположени на една маса, на столовете край нея и на земята. Имаше голяма нужда от стол, подходящ за работещия на компютъра, защото той проседява пред него по цял ден, и през нощта даже. А за да оперира по-бързо и ефективно с периферията, представихме си подходящ стол на колела, с малко седало и облегало. И той бе изпратен от Небето като подарък, ама как! Една сутрин, още преди изгрев, тръгнахме с Ели на велосипеда ("Сели" се казва..) на паневритмия към Тепето. И на една уличка, край една боклукчийска кофа, видях един червен стол, който си стои прав. Веднага ми дойде в ума мисълта, която извиках на Ели, седяща отзад до мен на колелото: "Този стол ни се дава на нас за компютъра!" Спираме, върнахме се и... няма грешка: столът е здрав, неожулен, неизцапан, с яркочервен цвят на седалото и облегалото – и се върти! Само някакви си три болта липсват от прикрепящите седалката

за основата, колкото да не е без кусур... Оставих Ели да държи велосипеда, а аз тръгвам да нося стола вкъщи, ухилен до уши от радост и пеещ си нещо, но забравих кое беше. Даже срещнах един полицай и го погледнах приветливо с усмивка - и си представих какво бих му казал, ако намисли да ме попита откъде пък нося този стол рано сутринна по пустите още улици... Но той не ме попита, а аз бликах от радост да споделя с някого чудото със стола. Това стана чак вкъщи - с този, за когото столът бе предназначен... И се оказа, че даже е хидравличен – повдига се и се спуска седалото му на желана височина.

Признавам си, че на връщане край района с намерения стол съвсем сериозно погледнах дали някъде не е оставено и подходящо бюро за него...

Една сутрин този, който получава осиянията, тръгва да купува билети със запазени места за София. Още при излизане, получава три ясни и категорични сигнала, в близкия час очите му да бъдат не на 4-ри, а на 16. Той отива, купува билетите, тръгва си, но се сеща за предупрежденията и ги оглежда внимателно. Оказва се, че служителката не е записала запазеното място на втория билет, а това означава, че в деня преди Коледа единият от пътуващите трябва да стои прав до София. П. се връща на гарата и чиновничката оправя билета.

Тук съм си отбелязал да разкажа за още два случая с нашия приятел, на които не сме били преки свидетели – той ни ги разказа непосредствено след като се върна от едното и другото място. Не знам дали той ги е описал и дали Елма е дал отговор някъде в осиянията, но аз се чувствам задължен да си свърша работата. Затова ще ги предам накратко:

1. Един ден Г. спонтанно стана и каза, че иска да помогне на Д. да пренареди керемидите на един покрив в Пловдив. Ние замалко да се съпротивим, като знаем колко важна работа има Г., но бяхме респектирани от устрема и категоричността му. Той даде да се разбере, че това е наложително, за да се променели някои неща в идеологията и политиката на страната, а и не само в България. Бяхме свикнали с тези негови странности и очаквахме по-късно да ни обясни за какво става дума. Като се върна, разказа, че е бил полезен и чисто физически, понеже инак Д. не би могъл сам да вдига гредите за подмяна на целия покрив, тъй като не ставало дума само за керемидите. Не само че за сам човек е невъзможно, но и Д. е вече много стар. Г. издърпал гредите на покрива, въпреки че има операция от херния. Самият Д. каза, че да се смъкне един стар покрив и да му се сложат нови бутове (вертикални подпори) и нови пòкривни бичмета, да се покрие с изолационна мушама и да се наковат летвите, за да се наредят керемидите, е нещо невъзможно при такъв голям покрив за двама души за един ден. Въпреки това, те се върнаха привечер още на същия ден, при което не са взели пари за работата си. Данчо ги прави тия работи – даже на една съвършено чужда вила в Симеоново бил готов да се качи и да нареди керемидите, за да не стоят така с месеци и да вали в но-

вата къща... Боляло го... Та Г. ни разказа какво, всъщност, са правили днес – ремонтирали са идеологията и политиката на България... Каза какво символизира всяка част от един покрив, но забравих. Веднага след това четохме във вестниците и видяхме по телевизията какви промени са станали – буквално същите, за които ни бе казал Г. Спомнихме си как е работил Учителят чрез Извора на Доброто в Мърчаево за изхода от войната.

2. Нещо още по-невероятно и странно – извинявам се, ако Г. вече го е описал някъде. Един ден той внезапно замина за един дунавски град, казвайки, че е неотложно. После ни разказа как още в рейса е звучала една песен, която е прогнозирала всичко, което ще се случи, и обяснявала смисъла му. Не знам точно какво е станало или какво не е станало в този град, но в един момент Г. е имал причини за много тежка скръб, която ударила с остри болки в сърцето му. Едва не загубил съзнание. На връщане, пак в рейса, звучала същата песен, но този път П. Разбрал напълно съдържанието и внушението ѝ – защо е трябвало да бие толкоз път и да се върне с разбито сърце, което после едва се е възстановило. В областта, където отишъл, е имало някога концлагер и духовете на убитите и изтезавани хора били и до този момент в астрално или етерно пленничество поради кармата, мъката и озлоблението им. Наложило се един работник на Небето да отиде на място - и с лично участие, макар и свръхсъзнателно, да помогне за тяхното освобождаване. Този работник на Небето може да счита себе си за нищожна бурмичка, но навреме и на място свършва някаква полезна работа. Г. каза, че мисията била успешна и че духовете са освободени. Видял, усетил безмерната им радост. Каза, че има още много души за освобождаване, включително и от ада, но че е още далеч времето, когато това ще става с любов, а не чрез страдание. Даже Учителите, и до ден днешен, поемат съдбата на народите чрез личен кръст, понеже още няма помощници, които да знаят какво е висок вкус и избор, та тези процеси да стават чрез любов.

На 26 февруари 2003г. вкъщи дойде 14-годишната Вяра, с молба да ѝ се помогне за едно домашно във връзка с интернет. Ойлумѝна почна да ѝ говори за възвишени неща и като стигна до Учителя, ѝ даде един том с беседи – да го отвори и да види какво ще ѝ се падне. Вяра отвори напосоки и ѝ се падна началото на беседата "Абсолютна вяра". Момичето бе крайно впечатлено, а ние още веднъж се зарадвахме, че Нашият Човек пак ни се обажда."

В Пловдив бяха станали и други чудни неща, които са описани на други места в тия книги. Например – как принтерът разпечати цветно още три пъти по-толкоз листа с осияния, колкото до този момент, въпреки че вадихме мастилниците няколко пъти и още първия път се уверихме с очите си, че са празни до една.

Припомням си също как някога Венно измаза перфектно

тавана на едно огромно хале само за няколко часа, въпреки че теоретически и практически това е невъзможно за който и да е майстор в такъв кратък срок.

Не помня какви идеологически и политически промени са станали у нас веднага след ремонта на онзи покрив в Пловдив, както твърди П. От по-късната проверка на събитията по света откриваме само залавянето на Садам Хюсеин от американците и приключването на офанзивата им там. Обаче, както и друг път, може да става дума за началото на важни събития, които не се оповестяват официално.

2.I.139(2002)
Пловдив

БОГ НИ Е СЪЗДАЛ КОМПЛЕКСНИ

ЖОО / Ѐмна

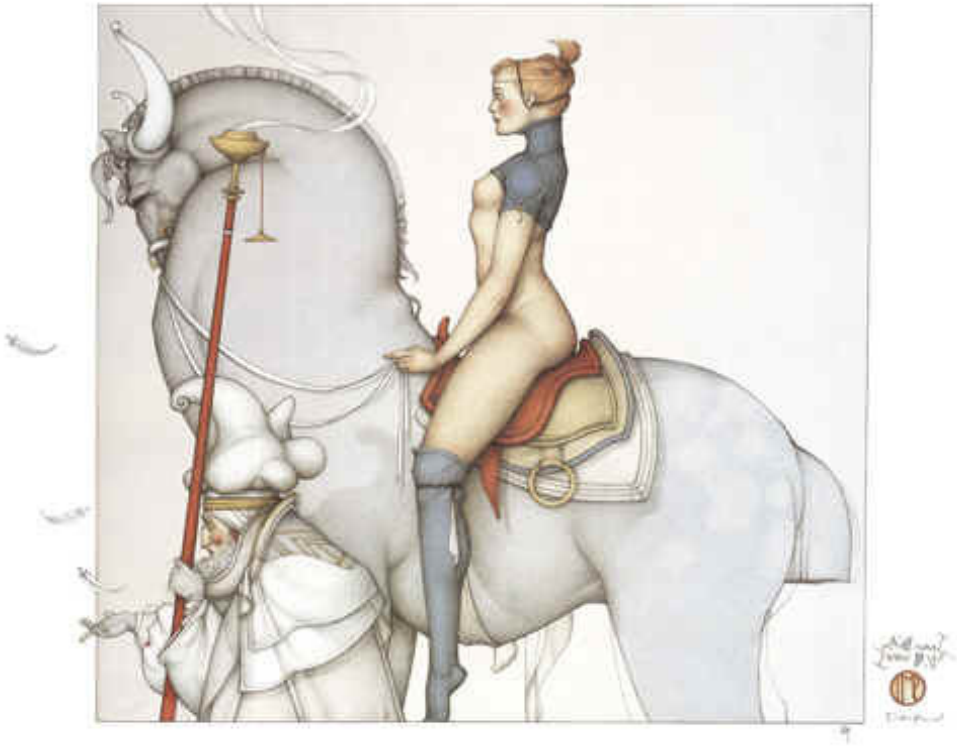

Следват няколко писма между стари приятели и отговорът на Елма накрая. Този отговор пак е оцветен от монадата и мненията на този, който го приема, но Диктуващият е преценил, че това е единствената форма в момента. Обяснява, че често използва такива филтри, понеже директно Слово Божие е опасно за всички, които още не разбират детайлно въпросите на Ятото и Тройния Ритъм.

Ето първо писмата:

Tue, 31 Dec 2002 22:11:17 +0200

OSIJANIE NE ZA MEN
Весели празници!

А между другото, тази сутрин врата ми отново прещрака. Някаква мрачна традиция имам със здравословни проблеми на нова година - вече 4 пъти съм в Пирогов на 31 дек. Сега съм отново с нашийника-обездвижител, не мога да мърдам, движа се като "робокоп" и съм упоена като кон, щото болките са кански.... или каквато там е думата. Не че се оплаквам!

А въпроса ми е защо на 31-ви, защо на мен, защо се връща тази болка във врата, след като беше минала.

Не мисля че трябва да се отказвам от каквото съм започнала, мисля че си струва да се боря. И искам осияние!!! Ама не за мен.

Мисля, че си струва да се боря - най-малкото защото борбата иска силни, непоколебими и целеустремени хора, а аз съм такава, плюс че познавам високия идеал и той ми е компаса. What's next? What else? *(Какво следва? Какво друго?)*

През цялото време искам само да бъда оръдие на Бога, понеже в Него вярвам и понеже ставам за оръдие. Силна съм достатъчно, нищо че изглеждам чуплива. Но явно иска нещо да ми каже? Какво? Iskam osiyanie, моля!

Но не осияние за мен, а за нещата, които мога да направя и съм почнала.

Знам за музиката, Г., но не мога да бъда изпълнител. Мога, да, с усилие и дисциплина и с концентрация, но ще се стопя от мъка. Това е вода, а аз съм огън и просто искам да горя - а пианото е прекалено съвършено да служи за съчки и подпалки.

Може и да не е много свързано това писмо, но съм замаяна и упоена. Въпреки това, смисълът е горе-долу такъв: как най-добре да направя започнатото? За какво може да ме използва Той? Какво иска да ми каже?

Óмна

Сряда , 01 Януари 2003 15:04:14

Честита нова година!

2003 вълнуващи срещи и преживявания по пътя на Светлината ти пожелавам!!

Моля те да извиниш вчерашното ми писмо. Бях доста уплашена, доста озадачена от инцидента и съвпаденията (отново на 31-ви), а и много ме болеше. Сега се нормализира. А относно молбата ми за осияние - то тя е наистина за нелично такова.

ПС. Причината да се вълнувам толкова от бъдещето на двата си филмови проекта и възможността да ги реализирам е е че, първо, ги обичам и, второ, че не ми се иска да подвеждам или лъжа никого. (В единия случаи комунарите, а в игралния – целия малък, задружен екип, който се е навил да направи вси-

чко не за пари, а за идеята и от любов към киното).

И ако не съм все още съвсем ясна: нямам нищо против на мен да ми е трудно, стига да знам, че проектите са възможни и стига да стане това, което съм обещала.

ППС: много горещи поздрави на приятелите в Пловдив!

Óмна

Wed, 1 Jan 2003 16:46:37 -0800 (PST)

Много съм развълнуван от писмото ти и утре първата ми работа ще е да помоля за отговор, Сега е 1 ч. през нощта и съм изморен. Прочетох сценария и имам много важни неща да ти казвам, от моя гледна точка. Все едно че мен ме боли, толкова съм свързан с тебе и усещам болката ти! Ако имаше начин, бих я взел върху мене. Неговият отговор сега става необходим и за мене, защото не намирах сили да изкажа опасенията си от сценария по деликатен начин. Знаеш колко съм широк и ти казах колко силно преживях като на живо съдбата на Мила, но освен реализма, литературата и обичта към приятеля има и закони, които са над нас. Не ща да ме помислиш за задръстен традиционалист. От 2 дни размишлявам как да ти пиша за главния магико-естетически закон за последствията от натрупването на негативни образи и прозаизми. Страхотно силно и възпитателно действат, но имат и разрушителна сила за някои от висшите ни тела. Абсолютните Майстори на Словото като Йовков ("Белият ескадрон") могат да опишат една битка като кристална предкласическа музика. Или познават закона за баланса: ако в портретуването на света натурализмът и "реализмът" са неизбежни, то романтизмът и идеализмът, Абсолютната Красота трябва да превалират не само като мотив, но и количествено в едно произведение. Затова ти говорих за чести небесни сънища на героите (поне на един) - това би асимилирало и претопило елементалите на инферното от черния обектив. Убеден съм, че радичковизмите и американския поток при тебе не идват от безсилие да създаваш (а ти си създател!), нито от наркозата на тщеславието да покажем колко добри сме с рисунките на пикните и лайната на нещастните хора. Знаем, че отвратителното и парадоксално-тъпото е едно от длетата на майсторите за косвено възбуждане на милостта и съвестта, но днес се иска доминиране на положителното и неореалистичното, неоромантичното. Аз се готвех да ти говоря 95% за достойнствата на сценария и само 5% за магично-окултните опасности от него, и то с възможно най-мек тон, но сега ми идва тревогата без сурдинка, понеже имах предупреждение за предстоящи нови инциденти при тебе - и те почнаха... Като луда търсú и намери разказа "Читател" от Горки (1899) - има го в едни стари наши соцтомове, II том. Там е казано абсолютно всичко относно забраната да заливаме съзнанието на хората с крешчендо от прозаизми и профанизми. Може да ти изглеждам старомоден и груб в момента, но изборът на стил сега е пред вратата на душата ти и от него зависи всичко. Истински прототипи. Ще

импровизирам най-общо това, което помня от този уникален разказ, понеже го нямам тука в момента. Горки говори от името на един най-висш адепт от Агарта, който отговаря за литературата на нашата планета. Нещастните литературоведи го взимат за "персонификация на съвестта на писателя"...:

Наистина, Божественият талант умее да използва и инструментите на грозното, прозаичното, отвратителното, но той знае кога и как да ги употреби и ги дозира така, че като с вълшебни чукчета да разбива старите форми и да пробужда милостта и съвестта на човека, а после отново да го въздигне във висините на Абсолютната Красота и Съвършенство. –- "Разравяйки сметта на живота, разкривайки делничните събития и делничните мисли и чувства на делничните хора, особено когато са описани с оная ловкост, която минава за талант, днес много писатели натикват душата на нещастния читател още по-надълбоко в калта и той стига до пълно отчаяние. Той повече не намира смисъл на живота и – видите ли - почва вече нахално да твърди, че виждайки своя образ в това, което вие пишете, решава че животът е точно това и че няма никакъв смисъл да се говори за високи идеали и безсмъртна красота, да се бори повече. Не намирайки подкрепа за вечните жажди на душата си в книгите, които вие пишете, той затъва все повече и повече и почва окончателно да живее като свиня, като купчина смрад и кости, обречени на слободия и провал. А вие много пишете... Колко е скръбна душата ми; колко сте напористи, колко сте много! Няма ги вече ония велики учители и майстори на Словото, които умееха да вдъхновят и въздигнат душата на човека с огнените призиви на Красотата и Истината! Спомняйки си за това велико минало, ние днес можем само да въздишаме и да плачем за него. Едва ли Бог е изпратил точно вас на Земята - вие сте безсилни да създадете дори и един измислен, романтичен образ, след като сте слепи да разберете и разпознаете, че винаги е имало и има живи Божии създания, които заслужават да бъдат вашите прототипи. Ти, който сам още пъплиш и се гърчиш в неразрешими противоречия, кой ти даде правото да бъдеш учител и съдник на живота и да заливаш съзнанието на бедните хора с помията на това, което вие наричате "действителност"? Нима това не е обикновената смет на фотографиите? Ти сега ми противоречиш вътрешно и ми казваш, че си се учил от живота, а той не давал други примери, но аз ще ти кажа, че лошо си се учил."

Зо, знам този разказ почти наизуст. Героят на Горки – уж самият той в разказа - е неприятно озадачен от срещата с този странен "читател", който твърди, че е пратен на Земята да следи и контролира литературата и писателите на това изостанало човечество. Ето, горе-долу, какво му казва още:

Всеки един от вас, начинаещите или "напреднали" изобразители на душевни бунища и клозети, не знае, че рано или късно ще си има работа с мен. Ето, преди малко ти се раздраз-

ни и си тръгна от мене, но видя, че няма да можеш лесно да ме напуснеш. Внимавай, защото такива срещи не стават всеки ден - и ако сега си отидеш, ние повече НИКОГА няма да се срещнем!" Думата НИКОГА отекна в душата ми като погребална камбана и аз разбрах, че от един час насам се намирам в гравитацията на едно изключително събитие в моя живот, на един невероятен, с нищо несравним Човек. Кой беше той? И човек ли беше въобще? Как така знае дума по дума разказа ми, който четох със задоволство пред избрана публика в онзи дом тази вечер, след като не съм го публикувал още никъде и аз не видях този човек сред слушателите? И в един миг разбрах, че аз повече никога не ще мога да го забравя и да се разделя с него, вече никога няма да мога да пиша както досега. Как можа да ме накара да се върна по заледената алея в парка под пълната луна над Нева? Да, наистина, как? Аз му бях много ядосан - той засегна честолюбието ми! Но когато се отдалечавах, той остана на пейката и засвири с уста една позната мелодия - от една песен за слепия, който се наел да бъде водач на слепи. Прекрасно помнех рефрена ѝ: "Какъв водач ще бъдеш ти, щом пътят ти е непознат?" Именно това ме накара почти да се затичам обратно и да му кажа: "Добре, говорете ми!" А той ми отвърна: "Да вървим - но не напред, а в дълбочина." Тогава каза: "За тебе все още има надежда, ти не си още напълно загубен, щом намери сили в себе си да ме слушаш. Това показва, че имаш разумна любов към самия себе си и към своята душа, защото си готов да понесеш болката, която ще ти причиня. Честолюбието в тебе все още не е успяло да унищожи твоята чест".

Може да си чела този разказ, не знам, но сега ми дойде да ти говоря за него. Всички мистици и Посветени знаят, че това не е "персонификация на съвестта на Горки", а жива и реална среща с Аватаря на Литературата на тази планета. От неговата истина и мъдрост черпят и до днес достойни ученици и гении, които вече заливат Земята със своя нов реализъм, романтизъм, заразителен слънчев хумор и оптимизъм и се осмеляват да напредват към душите на хората без нито едно негативно изображение.

Но всичко, което сега ти написах не означава, че Някой утре ще ти каже същото. Той може мен да разкритикува, че ти писах това. Просто ме боли, защото познавам потенциала ти и не искам да падаш под него. Ако Мила е от Марс, а не само така да е кръстена в интерната, би трябвало да носи и едно висше послание. Смелостта ѝ, жаждата ѝ за свобода и редките изблици на Истинското у нея в тази версия не са достатъчни, за да извлекат зрителите от ада. Нужна е амбивалентна личност, даже и невежите да го квалифицират като шизофрения – личност, в която ниската октава да си е нещастното, ранено "Миче", но трябва да има романтични и мощни епизоди от живота на истинската ѝ космична личност - това отдавна се прави и в киното и не бива да изоставаме от Авангарда.

- Мощта на Ученика е от порядъка на квадрили-

оните и пенталионите, а тази на Гения – на хилядите и стотиците хиляди. Има мерни единици за силата на въздействие. Учителите са със сила над 14-лиона, а Учителят – от нула до безкрайност. Който е горял по клади и е писал и рисувал стотици пъти, който е вдигал революции и е свалял империи е много силен, но няма да се позволи във века на Водолея да си остане само гений. Да не можеш да бъдеш Ученик, т.е. изпълнител, значи да спаднеш с няколко нули от нивото на еволюцията си. Наистина, доминанта и интегранта са различни неща. Доминантата е астрална или будическа, а интегрантата – напълно Божествена.

Астралецът и "психиянецът", даже и "атмистът" не могат да правят това, което не им се прави, за да помагат на Бога още по-качествено, да растат в еволюцията. Доминантата е неумолима. Не можеш да накараш една звезда да не се разширява, докато не стигне до границите на експанзията. Бог е включил страданието, като граница на експанзията. Да хлътнеш навътре към центъра си, да постигнеш имплозията – това е вече Вътрешният Кръг на Пентаграма.

Бил си умник, гений и светия - и най-после си станал чист. Левият Път, Обратното Въртене са за светския човек, който иска да живее и да се проявява, преди да е бил Ученик. Пра́ви това, което му се прави, и не пра́ви това, което не му се прави. Или пра́ви второто по принуждение. Божественият човек може да прави това, което не му се прави, или да не прави това, което му се прави, защото любовта му е толкова голяма, че счита молбата на Бога за по-голяма от себе си. Голямо "нещастие" за един светия и гений е да пресече пътя си със Словото! ***Един*** *миг,* ***един*** *звук Слово за него или пред него – и той е вече обречен. Почва да не му върви, за да не вреди на космоса с гениалността си. Ако е ученик с пълномощията на гений, това е друго нещо. Само смиреният, т.е. Апостолът слиза на нивото на гениалността или науката, без вреда за Битието. Многознайковецът не знае, че създава* ***ментални*** *вселени, ражда*

ментални *човечества. Генията ражда* ***будически*** *човечества, светията –* ***атмически****. Там е работата обаче, че това са псевдовселени и псевдочовечества. С ума и гения си, със "святостта" си те крадат вещество от безсмъртните светове и създават свои. Не че няма полезни гении и светии, полезни умници, лектори и просветители. Бог се съобразява с нивото им и слага всичко на работа. Но после праща Чистачи да умият Вселената от боклуците им. Те създават цели космоси и човечества боклуци. Създали са досега и цели ангелски йерархии боклуци. Няколко паднали елохима създадоха и* ***божества*** *боклуци.*

Боклукът не може и не желае да се съобразява. Той не може да пожертва себето и егото си и представите си за себе и его. Не че гениите и светиите са мисионери на Дявола, но те са невежи – не знаят, че освен светлината, носят и помия. Създавайки негативни образи и дисхармонии, те принуждават милиарди същества, създадени от тях, да пият помия, вместо амброзия. Шекспир и досега не е свободен. Бетховен още не може да превземе илухимния свят само заради няколко дисхармонични такта. Даже Бах се хлъзна по нанадолнището и неговото безсмъртие е условно. Водевилната хармония на обречените също пълни Вселената с боклук. Оперетното щастие между егоисти, които си доставят удоволствие и не се раздават навънка, създава лепливи и сладки вселени, подобни на цветята-хищници.

За съучениците е скръбно да видят приятел, който нощем не лети съзнателно с тях по вселените. Особено тъжно е, когато е летял много вечности, но пада в някоя дупка и решава да стане светия или гений. С огромната си мощ, той веднага почва да създава вселени, но там живеят размножени неговите хармонии, дисхармонии и образи. Бог е ***каптирал*** *тези вселени, за да не изпотрепят останалите. Бог чака цели вечности някой да създаде Абсолютно Положителен Образ, Истинска Естетика, Истинска Философия, за да се родят и в тази "камера обскура", където се виждат само нещастници. Ние принуждаваме дрисните и гадостите ви да се въплъщават ка-*

то реални същества из това ефимерно битие и да казват репликите си безкрайност. Мръсната "музика" и "поезия" раждат вампири и чудовища, които нощем изсмукват силите ви. Портретуването на "натурата", инжектирано от талантеца на подражанието и мазохизма, кара образите да влизат в хора и тези хора да се самоубиват, да падат, да убиват. И не се чудете защо не можете да въздействате на такива "хора" – те са герои от някоя човешка пиеса, добили земна плът. Както е невъзможно да въздействаш на образите в един филм, така и е жалко, и смешно да говориш на хора-холограми. Ти се мъчиш да ги спасяваш, но те не те виждат, просто филмът си се върти. Мислиш, че някой може да те чуе, да се промени, да се откликне, но това е просто невъзможно. Почти половината от хората са такива. Лошото е, че и живи хора приемат такива матрици на развратените светии и гении и почват да изпълняват роли. Но когато геният стане Ученик, той добива съвест и начална представа за интегранта. Търси и намира прототипи, които имат силата да интегрират. Пуска Абсолютни Герои в пиесата си - и това е Неокласицизъм. Когато такъв образ се роди в главата им, той влиза в затворените светове и почва да претопява адската продукция. Героите от егрегорния паноптикум престават да повтарят безкрайно репликите и действията си, прекъсват се нишките между тях и марионетките, които повтарят движенията им на земята. Ролята на черните режисьори и автори е да създават философии и образи, които да пият енергията на човечествата. Образът на раната и цирея е задължителен за тях, в едър план, защото това и адският звук са единственият начин да се доберат до Модела на Човека.

Девствените вериги от молекули, създадени от Бога (има предвид ДНК – б.п.) са достъпни за разрушение само чрез черната естетика. Бог допуска това, за да пробва създанията Си. Девстевността трябва да се превърне в Чистота, Целомъдрие! Веригите от лунни молекули (РНК), допуснати също от Него, но

под властта на Лунната Йерархия, много лесно се деформират от въздействията на лунния свят. Девствените вериги обаче се облагородяват или атакуват само и единствено от Художествения Образ. От силата на звука и изображението. Затова пазарът на черните медии и речникът на дяволите е тъй много ценéн на арената на света – от тях зависи оцеляването на Интервентите. Те си мислят, че ще преминат в Новата Вселена. Знаят, че пропуквайки Девствеността и внедрявайки там "реализъм", могат да се намърдат в живо човешко същество. Страхотно много разчитат на знайковците, светиите и гениите! Не допускат и най-нищожната възможност някъде Абсолютната Красота и Истина да победи. Но Бог не се страхува от това, защото е създал света така, че да се заразява само негодното. Допуска и годното да се заразява временно, за да добива Разпозване, Вкус, Опит, Милост и Смирение.

Сега всеки творец и изпълнител на черни звуци и образи, всеки съчинител на псевдоучения ще бъде затворен за няколко милиарда години в собствените си вселени. Там неговите изчадия ще го изтезават по начините, които той е изобразил и описал. Досега разрешавахме те да се раждат на Земята като нещастия, хора и болести и да намират безпогрешно създателите си и техните жертви - феновете им. Сега вече с това се прекратява. Който каквото създал – създал. В своите затвори, творците с монада ще има да се борят с изчадията си, докато бъдат изядени или докато победят. Оттам може да се излезе и по-рано, ако някой е спасил всичките си герои. Изправил е всичките си дисхармонии. Приключил е с всичките си егоизми, парвенющини и себизми. Спомнил си е за Ятото, а не за публиката и плебеите. Мисълта за народа и подвизаването да го спасяваме са велик принос, но само ако се учим нощем на Небето. Когато това става и на Земята, поне периодически, възвръщането в Ятото е гарантирано. А Ятото има и ежедневни акции по спасяване на народа, много по-чисти и ефективни от тези на талантите и гениите.

Нежността и финесът на Новия Човек са единственото спасение, а Омна има мощта да го пресъздава. Тя може и да го създава, защото идва от Бога. Даже и да слезе с няколко нива под класа си и да се занимава със спасителство и образи, пак ще победи. Но понятието за Ято и влизането в него си остава самостоятелна задача на всеки. Всеки пак трябва да помни, че един Божествен тон на един Изпълнител претопява милион еквивалент-тона зло и нещастия, докато небожествено съчинителство без Абсолютен Образ не може да претака и един милиграм. Просто, от някои лица на Бога на Земята се иска повече, защото го могат. Реверансите към пошлото, за да бъдат разбрани, не са достойни за тях. Божественият създател загатва за злото с голямо майсторство, през 48 мисловни и естетически филтъра. Най-мощният от тях е смехът. Следва филтърът на фантазията, превръщащ торовете в цветя. Тогава затворените вселени се разтварят, творенията им проговарят на собствен език, почват да се прегръщат и целуват като ангели и тръгват сами да създават вселени. Защото имат искра, получена от създателя си!

В Божествения свят влизат само онези художествени творения, които са се превърнали в ***същества****. Не само героят или музикалният акорд е едно същество – цяла пиеса и цяла симфония се превръщат в ангели, защото нямат повече нито едно петънце. Но те лежат безпомощни, ако създателят им не иска да ги лекува. Много от тях подивяват и не лежат, а се превръщат в обикновени хора и ангели, които сеят заразите си по света. Те са фокуси на една нишка от създателя си; и хиляди – от почитателите си. Ако наблюдавате един адски концерт, ще видите как през певеца и инструменталиста текат черни и гнусни нишки от всички подивели слушатели, събират се и потичат към композитора като адска река от възхищения. От своя страна, той им връща смърт, защото е мощен гений на злото. Така чудовищата от ада си вършат работата. Плахите опити на "реализма" да създава герои с флуктуиращо*

и колебливо добро, завършват с крах. Адът в тях е преобладаващ и мигновено изяжда пърхащите пламъчета, защото се храни от енергията им. ***За вас е важно да знаете с какви лица и очи излизат зрителите от салона. По това и ще съдите чий филм сте гледали.***

Само до три месеца може да дойде крупен успех, ако създателите на "Зелената планета" или "Да защитиш живота си", "В какво се превръщат мечтите" намерят път и към сърцето [на Омна], което е от техния свят. Бялата Ложа също работи в киното и нейните продукти са образец.

Предстои [ти] преминаване от будическия в атмическия свят, но без Ято това е невъзможно. Но още по-невъзможни са опитите за обяснение що е Ято и как можем да се върнем в него, ако човешкото сърце не почувства това само́.

На последния полет присъстваха три Цветни Птици от Сомнамбулите. Белите Птици са съзнателни и на Небето, и на Земята, но Птиците-Сомнамбули са будни само на Земята. Нощем те участват в полетите като сомнамбули и затова е забранено да се стряскат. Никой Учител, никой Водач или Приятел от Ятото не може да си позволи това. Просто невъзможно е да не летиш в Ятото, ако си от него. Но Цветните Птици в Белите Ята се разпознават по това, че после описват полетите си като "сънища". Ражда се Божествената музика, драма и поезия. По това, какво описваш, се разпознава в какво ято летиш нощем и денем. Или че си единак, който не признава Ято. Там е работата, че в Черната Вселена "единаци" няма. Те само си мислят, че са гении, независими и единаци, но всъщност са акумулатори на гигантстки вихри от същества и образи, използващи таланта им за смукане. И да не искат, нощем се явяват в някой орляк от врани, където разкъсват мърша и убиват, а денем описват това, което са видели. (Да си спомним черните птици на Ван Гог. Той е бог на импресията, но си плати заради деформираните образи – б.п.)

Слава Богу, при теб явяванията горе сега ще зачестят. Мир, светлина и балсам за душата ти –

време е да се събудиш! Няма нищо по-красиво от птица в полет, която се събужда! Тя гледа учудено наоколо, цветовете ѝ стават светящи и прозрачни и скоро тя се превръща в бяла. Няма нито едно петънце от гордост или тщеславие, нито молекула от своенравие. По дрехата ѝ не е останал нито един негативен художествен образ. Тя пак слиза денем, но гнезди в райски места с райски птици. Пак слиза при народа, но като Лекар и Победител, а не като фотограф.

31 декември е краят на ***егрегорната*** *година. Той означава, че трябва да приключим с егрегорите. Употребявам тази дума, за да съзнаете дълбокото ѝ значение – "будност за ада". Като престанем да сме будни за ада и се събудим за рая и Царството Божие и техните обитатели, както и за техните представители между вас, егрегорите нямат повече власт и ние с връщаме на Земята като Творци на Абсолютна Красота.*

Вратът е вратата ***от*** *Божествения и* ***към*** *Божествения свят. Тя не бива да бъде затворена или полуоткрехната. Любовта към всички и животът за всички не бива да се засенчват от любовта към конкретни групи и хора. Когато сме с Бога, т.е с всички, през вратата ни ще слязат и възлязат блага и за сродните души, и за народа. Но тайната на Божественото свят не е само "всички", а циркулирането между духовния и природния [свят]. Ако няма баланс и мощен живот и в двете сфери, вратата се затваря, ръждясва и трябва да я чупят.*

Друга тайна на Божественото свят и Божествената врата е мисионерството в името на Бога. Обичаме Бога не по-малко, отколкото собственото си сърце. Те се покриват, но не са идентични. Затова можем да слушаме не само сърцето си, но и Бога. Можем да изпълняваме Негови молби и поръчения, дори и когато сърцето ни мълчи. А то мълчи, защото още не е напълно чисто. Чистото сърце не може да мълчи, когато Птиците са давят, а да пее и тупа само по свое усмотрение. Съвестта се ражда от милостта и състраданието, а не от импулса. Импулсът мо-

же да е и себичен, егоистичен. Смесването с плебоса и демоса е Божествено, само когато си закачен за Ято. В противен случай носът не може да се прибере, челото не се разширява, озарението и вдъхновението не са напълно Божествени. Обездвижването на врата означава призив да не си въртим много главата встрани към света и проблемите му, докато не сме били ученици. Ученичеството е факт, а не пожелание. Учител, Учители, Посветени и Съученици има и те са около нас, на Земята. Това е вечен и неотменим закон, но човешката душа трябва първа да ги разпознае и да се присъедини. Присъединяването не е абстрактно, то значи братство, полети и общ живот - не само във фантазията и на Небето.

Божественото не иска да се откажем от грешното и старото, но иска да го преобразим. Затова битката продължава, но в Божествена посока и с Божествени методи.

Всяко оръдие на Бога благоухае и разнася живот, не смърт. Оръдието на Бога не сее грозота и проза, но безсмъртно добро и красота. То разорава земята на ***Новото*** *Човечество, не на Старото. Всяко оръдие на Бога стреля точно в целта – открива каноните и просторите на Божествената Естетика. То изрива ями в пустините на ада, за да се напълнят с красота и милосърдие и да почнат Оазисите на Живота!*

Любовта към една или друга област на живота и изкуството означава да се познават шедьоврите на истинските творци и да не се пада под тяхното ниво. Само така няма да се блъскаме в стените на човешките и кармическите адове и в образността на адската етика и естетика. Наистина, на тортá може да израсне тиква или цвете, но ако не изгният или не се задушат. Време е да излезете на слънчевите поляни, дето има вече толкова истински творци! Те там танцуват и пеят, а не рисуват падението на човека.

Плим – плам – палáм!

Ако някой иска да бъде само огън, е обречен. Божиите създания могат да се превръщат и в роса,

*чернозем и градина. Позволяват **други** да ги орат. Имат право и вкус да си избират земеделците и затова раждат сочни и сладки, слънчеви плодове. Това се нарича начало на Слънчевата Култура! Ако са ни орали, копали и сели други, ще изникнат **техните** образи и плодове. А това е неизбежно дори за божества и херувими, които искат да бъдат верни само на една стихия. Нещастията и паденията са урок, за да се върнем към ученичеството, интегралността.*

Бог ни е създал комплексни!

13,06ч.

Ако някой осъзнае че Тя или Той е вътре в нас, няма повече да търси някого отвън, защото ще умее да излъчва половинката си като отделен човек и да общува с нея и външно. Но това става, едва след като сме се раздавали достатъчно на душите, които са ни определени, а не на случайни хора - и не спираме и после никога. Става ритмична смяна на самота, общуване със сродната душа отвътре или отвън, общуване с тези, които Бог ни праща.

"Всеки единъ човекъ, когото обичате, е една отворена Божествена врата за васъ, за възможностите на вашето развитие. Защо трябва да обичате? - Колкото повече хора

обичашъ, толкова повече врати ще имашъ, толкозъ повече врати ще имашъ за Божието благословение." *(б."Божествените врати", 2.X.1940)*

Всеки един човек има повече жители, отколкото има жители на земята. Та три милиарда и 600 милиона жители има само в мозъка на човека! Само в главата му има толкова жители. А пък в цялото негово тяло има повече от 300 милиарда жители. Когато изчисляват, всичките души в този и в онзи свят са 60 милиарда. В този и в онзи свят окултистите изчисляват около 60 милиарда жители, а човек в себе си има 300 милиарда. Това са все души, които за в бъдеще очакват нещо от човека.[...]

Колкото повече вземат участие в лю-бовта, толкоз по-добре. Ако един ден цялото човечество вземе участие в Божията Любов, то ще бъде блаженство. *(б."Всичките народи", 24 .04.1938)*

Аз съм за онази вътрешна целувка на Любовта, на нашите сродни души. Някои питат: "Как да намерим сродните си души?" - Това е най-лесната работа! По-лесна работа от тази няма. Това и най-малките деца ще ви кажат. До 5–6-годишната си възраст децата ще ви кажат как. От седмата годишна възраст нагоре те ще ви заблудят. [...] Когато ние ***любим*** *хората, от* ***Бога*** *сме дошли, а когато не ги любим, от* ***дявола*** *сме дошли. [...]*

Всяка мисъл, всяка целувка трябва да бъде пропита с любов. И като целунете, да не съжалявате, а да знаете, че сте извършили един дълг, дàли сте нещо от себе си. И тогава ще чуете този глас на Христа: "Прощават ви се греховете!" *(б."Целувание не Ми даде", 8.I.1922)*

10.I.139(2003)
Пловдив
(със сумиране на информацията на 7.VI.2008)

АБСОЛЮТНО ТОТАЛНА ВЕРТИКАЛНОСТ

ПИСМО НА ПРИЯТЕЛКА (ОЙЛУМИНА), С НАДЕЖДА ЗА ОТГОВОР ОТ ЕЛМА

ЗАВЕТЪТ НА ДЪГАТА:

БОГ Е ЛЮБОВ. ТОЙ Е ВЕЛИКА И ВЕЧНА ХАРМОНИЯ, КОЯТО ПРОНИКВА ЦЯЛАТА ВСЕЛЕНА, ИЗПЪЛВА ВСИЧКАТА ПРИРОДА И ПРОНИКВА ВСЯКО ЖИВО СЪЩЕСТВО.

ЛЮБОВТА Е СЛЪНЦЕТО НА ЖИВОТА. ЛЮБОВТА Е ЕДИНСТВЕНАТА СИЛА, КОЯТО ТУРЯ В РАВНОВЕСИЕ ВСИЧКО В ЖИВОТА. НЯМА НИЩО ПО-ВЕЛИКО ОТ ЛЮБОВТА. ТЯ ВКЛЮЧВА ВСИЧКО.

СЛЪНЦЕТО Е МИЛУВКАТА НА БОГА.

ЖЕЛАЯ НА ВСИЧКИ ПРИЯТЕЛИ ЛЮБОВ И СЪГЛАСИЕ - ОТ СЕГА И ДОКРАЙ.

КРАСОТАТА Е ИЗРАЗ НА ИСТИНАТА.

4.I.2003г.

Човек се ражда сам в сърцето
на Земята,
пронизан от един-
единствен слънчев лъч –
и неусетно пада вечерта.

От един испански поет

Точно "на попрището жизнено в средата" ме прониза този Слънчев Лъч, който разтърси съществото ми издъно. Бях, наистина, стигнала до дъното в търсене на истината за мен самата и за света, където в недрата на същността си открих един Дънов Бисер, който светна и озари всички кътчета на душата ми. По-късно Той се превърна в ЕЛМАЗ. Разкъса лепкавата паяжина на заблуди, излишни хора, събития и неща. Откак се помня, търся онази Истина, която да попие в мен и да ме изпълни с Красота и Хармония. Не я намерих в света.

След множество пъстри житейски събития от всякакъв род - галерия от хора, върхове и падове (но без падения), срещи и разлъки, разочарования, огорчения, разминавания и илюзии и какво ли още не. - най-после усетих нестихващия копнеж за Красота и Истина!

И, ето, дойде мигът, който събра вечността. След мътилки и мухлясали понятия, от които душата линее, Го срещнах - Него, Учителят, Извора на живот! С бащинска нежност погали душата ми, оживотвори ме и отвори вратата на Храма. В преддверието душата ми пристъпи - плахо и обнадеждено. С възторг и вдъхновение, притаила дъх, стъписана сякаш, се озовах пред един дълго мечтан свят - лазурносин, кристален. И пред мен се разкри истинската същност на нещата...

Настъпиха промени по всички линии, вън и вътре в мен. Дълбоко забушува буря и помете излишното, натрупано преди - в годините. Разпука се семейният кафез по всички шевове и се разкъса безвъзвратно. Бликна светлина, прониза и освети всичко наоколо. Вятърът на вярата обрули изсъхнали листа...

И така, Той ми заговори отвън и отвътре. Чувах Го и Го

чувам все по-ясно.

28 юли 1992 год. – "Една Среща, Прелом и Завинаги"- каза Той и по-късно ми прошепна: "С РЕки от ЩАстие ПРЕлестно ЛОМене ЗАВИНтеНАта Гайка на неИстината."

Дойде лично послание "Осияна от Любовта на Учителя, Майка на новородените истини." После дойде и задачата – тоководител на Велико Търново.

Всъщност, тази мисия и задачи съм ги вършила винаги, откак се помня. Подсъзнателно. Но вече знам, определено и ясно, за какво става въпрос и защо съм на Земята. Но дали това е всичко?

После се появи Дъгата – "Гост от Атмичния свят", подсказа Той. Тя - Дъгата - ме посещава от време на време и с нежно и фино присъствие докосва най-тънката струна на душата ми. Първо затрептява една малка точица пред очите ми, сякаш ме поздравява и вибрирайки се уголемява постепенно в полукръг около мен, с красивите седем цвята. Остава различно време - от 15-20 минути до половин час, понякога и повече. Виждам я с периферното си зрение. И като се разшири достатъчно много, изчезва в пространството. Посещава ме, независимо от място и време - навсякъде където се намирам, независимо дали е ден или нощ. Даже ми се яви на Рила едно лято, по време на съборните дни - на 19 август. Беше красота! Така се разшири, че изпълни поляната и се издигна над планините наоколо и се изгуби в небето. Така ми се щеше да я покажа и споделя красивата картина с приятели, но никой не я виждаше...

Не е възможно да разкажа в няколко листа какви събития и неща ми се случваха и се случват непрекъснато. Какви ли не знаци, дарове и чудесни хора срещам в Пътя!

И наистина, "при всичките условия на живота" се стремя да не губя "своя мир", защото "животът е красив, когато човекът е смел". Така ни учи Той. И още какво ли не! Любов и съгласие, мир, светлина, щастие, радост, приложение, търпение, смирение - и т.н., и т.н., и т.н. И пее душата сега, завинаги и докрай!...

И видях, като насън видях, че "всичко в живота е постижимо", че всичко си е намясто, че нещата се подреждат като по ноти с красива мелодия и текст за всеки човек поотделно, който искрено и дълбоко търси Истината. Той трябва да намери не само собствената си гама, но и собствения си тон на живота. И разбрах, че нищо не е случайно, че всичко си има своето предназначение и ние сме пред лицето на Бога с неприривен низ от Бисерни копнежи и Елмазени събития.

И излязла от света, и същевременно в света, където лъха леден студ и отчуждение, аз чувам как поетът тъжно пее:

Няма истина!. . . Няма лъжа! —
Тежи само небе свечерено.
Нито се радвам, нито тъжа —
тишина. . . самота. . . и студено.

Пеньо Пенев

Но, минала през "живожарицата на пожара", изгасила бу-

рята в недрата си, душата тръгва по течението на времето, където страданието изкристализира в Истина - далеч от неизмеримата болка, обгърната от нежността на тишината и покоя. Тогава тя – душата – запява възторжено, в такт с Музиката на Всемирната Симфония, следваща неотклонно палката на Велик Диригент... И, както се казва в песента: "Всичко минава и отминава - и Слънце пак ще изгрей."

И, втъкаващ "златна нишка в световното платно", където "Мъдростта гради велики бъднини" и "Разумността е цел", Поетът на Новото време, роден изново, пее и води душите в такт ¾ с валсова славянска стъпка, заедно напред:

<u>Има</u> Истина, няма лъжа –
сияе небе озарено.
Безмерно се радвам
И безкрайно летя в тишина,
Красота, тъй оживотворено...

В момента (часът е 7,24 сутринта) се чува камбанен звън от близката черква... като знак.

И ето – импулсът отново ме изстреля към Пловдив, древния Филипополис, към който – макар и не толкова познат днес – ме влече някаква тайнствена и дълбока симпатия... пък и Източникът беше преди време, неотдавна, споменал, че миналото ми е свързано с Тракия...

3 януари, петък - очакваното Новолуние за старт. Отново от няколко дена съм с приятелите – празници, веселие, смях, шеги, разнообразие... чувство за рай. Запознанството ми с Р. и М. ми открива нови простори за работа и хармонична съгласуваност с близки души.

На новолуние, именно, започнах да работя за първи път с новата съвременна техника – царят на съвремието – негово величество Компютърът. Чувствам се като първолак! Но Божията нива чака своите работници. Идеята на приятел да работя на това поприще беше благодат и чест за мен. Знаем много добре откъде идва всичко... Какво по-хубаво от това – щастлива съм, и на теб го дължа, Учителю!

Възторгът бе неописуем, когато един приятел, като че уж безпричинно усетил да излезе на терасата... извика: "Бързо елате – дъгата ни поздравява!" Една красива дъга се беше ширнала като разцъфнало цвете. Небето ухаеше, сякаш, на рози.

А аз бях току-що написала първите си изречения на екрана и с чувство на удовлетвореност им се наслаждавах – мои настолни изречения в духа на Учителя. А и самия файл именувах "Заветът на Дъгата". Появата на дъгата ми прозвуча като начална скорост за работа, като се има предвид, че вече отдавна и не за кратко време аз имах опитности с дъгата именно, която неведнъж ме е посещавала където и да се намирам и ме е съпровождала в трудни моменти с такава нежна съпричастност, каквато не можеш срещна днес в "пустинята на живота", както се е изразил Великият Поет. По-късно Източникът ми обясни, че това е гост от висок свят, моята ръководителка от Атмичния свят.

Дни след този случай, когато отново пристъпих към работа, бе прекъсната връзката с Интернет на приятеля, който ме обучаваше в компютърна грамотност. А това не му се е случвало – твърди той. Сякаш Небето искаше да ми каже: "С това днес стига, поеми нея." Това беше още един красив знак от горе... и тези камбани тази сутрин...

Когато човек преживява такива неща, той е щастлив, защото чувства Онова Присъствие, Което му е дало живот и го оживотворява. А така са ощастливени и всички ония, с които сме свързани в Слово, Дело и Живот.

И накрая пропуснах да спомена подпухналостта на очите ми, което идва от бъбречни смущения на физически план, а в духовен – когато не си направил правилния избор или дълго се колебаеш на кръстопътя. Тя намаля и почти се изгуби. Смея да мисля, че съм уравновесила известно важно положение.

БЕЛЕЖКА НА П. И ПЕРЕАЗКАЗАН ОТГОВОР НА ЕЛМА:

Елма даде отговор още тогава, но не разреши да се записва и изпраща на задалата горните въпроси. Той каза, че не дава отговори на хора, които са определени да бъдат ученици, но не изпълняват молбата Му да не живеят постоянно или преобладаващо в аурата на близките и съседите си. Те трябвало да изживеят последствията от непослушанието, тъй като безпокойството за близките и инертността на психиката, допускаща да се спи предимно в едно селище, в едно жилище и на едно легло, а не да се реализира въртенето по гости и тройният ритъм, ни елиминират от Вертикалния Път. По това време тази любима приятелка и дете на Учителя, която усеща себе си и като майка на едно от физическите Му тела на тази планета, не можеше да се справи с още нещо – пушенето на цигари и пиенето на кафе. Ние не я осъждахме за това, знаехме, че и това е вид работа за Бога, понеже ни бе изяснено, че всеки от апостолите около Христа е имал по един недостатък и даже порок, с който е извличал съответните души от ада. Но при тази приятелка вече бе настъпил моментът, когато вече трябва да се справи с тези проблеми. Преразказвам думите на Елма, с размер на буквите 12:

Елма обаче тогава каза, че има голяма надежда тази негова любима дъщеря и елитна душа един ден да се осъзнае и да добие сила и мощ да се откъсне от гравитацията и да заработи за Бога по вертикалния път, с вертикално излитане. Прогнозира рязко подмладяване в такъв случай. Обясни неща, които вече бе разглеждал неведнъж (по темата за протакането на Божията работа и загиването на хиляди и милиони хора по света от това), а по-късно оформи тези идеи в Словото за коефициента на любов към Бога. Според формулата за изчисляване на този коефициент, в момента има само една душа на

*Земята, която, като заеме с една работа за Бога, я обработва по-бързо и по-качествено от всички останали. И **тази** душа има странични интереси и занимания, свои проблеми, грижи, възходи и отклонения, не е още стигнала до жаждата и способността за тотална вертикалност, при която животът на предания е само от две фази – работа за Словото и кратки разходки из природата, за възстановяване на силите.*

*Има още едно понятие – **Абсолютно Тотална Вертикалност.** При нея разходките могат да липсват напълно – верният на Бога употребява цялото си време, освен половин час или 2-3 часа за сън, за да извършва Божията работа, дори и да се намира на дъното на дълбок рудник. Той е готов да съкрати физическия си живот, за да стигне Словото по-бърже до хората. Именно поради това, Бог му дава духовен и даже физически пренос на най-чистите места на Земята и в космоса, дори да е само за една минута в денонощието. При това, там той е във вечния си човешки вид - на 33 години. Ако има души от Ятото на Земята, които харесват най-много именно него и искат да живеят и живеят именно с него не само на Небето, но и на Земята, реализирайки така основната цел на Божията Молитва и на безсмъртието, то и те се телепортират в този свят - при споменатия приятел или другаде. Отпочивайки така в рая, такъв приятел, връщайки се при своите си и изживявайки за една минута цели животи с неописуемо красиви полети и гнездения, той поема толкова много щастие, слънце и чист въздух, че връщайки се в рудника или в деветия кръг на ада, връщайки се да виси на кръста, ако потрябва, той не умира скоро и даже се подмладява.*

18.I.139(2003)
Пловдив

ЕДИНСТВЕНИЯТ ВХОД КЪМ ЧИСТОВСЕЛЕНАТА

Днес към 20,30ч. възникна въпросът, с какъв цвят да пишем буквите при снежинките в ъглите на холорамката – с розов или червен. Един от нас си спомня, че са червени и винаги ги е правил така при ръчно оформяне на холорамката, но другият, също работещ със Словото отдавна, помни че са розови и никога не е виждал да са червени. Тъй като тук ни липсва архивът и не можем да направим справка в ръкописите, се налага да запитаме самия Елма.

Това е важен въпрос, преди всичко от философска, идейна гледна точка. Тъй като тези букви означават "дух", "душа", "сърце" и "ум", то ако буквите са червени, би трябвало да сме създадени от Бог Отец или Тот, а ако са розови - от Благия Дух (Хол - Господарят на цяловселената). Въпреки че никое от Лицата Божии не живее и не работи откъснато от другите, то в сътворяването на човека са взели участие всички. Но ние знаем, че има и специфични особености на всеки един от ипостасите на Бога, която изпълнява в сгъстен вид строго определени функции, въпреки че Цялото и останалите Лица

*Божии **присъстват** в това.*

8,55ч.

– Периодически, цветовете на четирите свещени букви се променят, в зависимост от това, кой работи по-интензивно със Словото. Има епохи, векове, години и по-малки периоди, включително и астрологически часове, когато те трябва да са розови, но в други периоди са червени, сини, жълти и пр.

Понеже България се намира в Златния си век – век на Ново Слово Божие, а Словото иде от Отца и се предава чрез Сина и Неговите приятели, наречени "Тръби на Словото", редно е в този период четирите букви да са алени.

*Няма нищо лошо, ако ги пишете и розови, понеже има свобода. Благият Дух **съдържа** в себе си аленото, но в съчетание с бялото. Който ги пише в червено, той се свързва с Тот или Бог Отец и предпочита да бъде творец и създател.*

*Големият и забулен във велика тайна въпрос "Кой създаде човека: цялостният Бог - или Неговото пламтящо сърце Бог Отец?" е лишен от смисъл, понеже сърцето без тялото не може да съществува, нито тялото и главата - без сърцето. И когато ние твърдим, че човекът е създаден да стане богоравен, ние искаме да подчертаем, че той ще стане и сърце, и тяло, и глава, т.е. идентичен на Хол, Благия Дух! Ако съм казал, че четирите букви са алени, то е защото при създаването на човека, той излиза от **сърцето** на Бога. А вие сте още в началото, затова не сте се променили много. След 400 милиона години сегашният човек от планетата Инлания ще почне да порозовява, защото ще приеме Чистотата, наравно с Любовта.*

Засега вас ви вълнуват предимно Любовта, радостта, създателството, творчеството, удоволствията, изявите, самоутвърждаването. А това ви прави алени, макар и в по-ниските октави.

Когато в хората се зароди стремеж да станат съвършени като Бога, те ще обърнат внимание на Чистотата, на всички начини и импулси, които ги карат да се самоусъвършенстват и да приемат и об-

мѐнят само абсолютно чисти енергии и субстанции, за да запазят телата и лицето и млади поне до 120-годишна възраст. Това засега е невъзможно, защото лакомията, страстите и навиците ви, вашите манджи, подправки, цигари, напитки, сладкиши, обкръжението от вещи и заседяването вкъщи, както и несменяемите физиономии около вас не дават на червената ви краска да мине в по-високи октави и я правят животинска.

Ако човек иска решително да измени живота си и да го подчини не само на сладостите и изявите, но и на стремежа към лично съвършенство, той ще почне пречистващи режими и живот, съобразен със законите на природата. Това ще пробуди бялата светлина в него, тя ще го свърже с полюса на чистотата в холивселената, а този полюс е вход към чистовселената - най-свещената обител в недрата на Бога. В чистовселената никой няма нужда от нещо външно или от някой друг. От там произлизат истинските Божии светии; там е родена, живее и царува и Светата Дева. Именно Тя първоражда бялата същност на Христа и Бялото Братство - Неговите клетки, - а после Го ражда ***Пралайя****, оплодена от огнената Любов на Отца.*

Ако Христос останеше само бял и Бялото Братство се беше изолирало някъде в собствен свят или в планините, нямаше да има никаква надежда за милиардите слаби и нещастни. Светиите–чистофайници, боговете и богините от чистовселената не могат да станат цялостни и да се съединят с Бога, ако не минат през огненото кръщение на Любовта и саможертвата. Това е велик изпит и голямо постижение! Има Божествени същества, които много добре си живеят като същности. В дебрите на чистовселената трябват големи усилия на духа, огромно напрежение и преди всичко неизтощима любов към Бога, за да осъзнаят, че чистота и девственост не значи съвършенство. Нужно е съзнателно устремяване към противоположния полюс - вселената на Любовта, където живее и твори Бог-Отец. Там усмирилите се получават монада, искра Божия, и безцен-

ното богатство да могат да грешат и да изправят погрешките си – дара на свободната воля. Това им дава вход към по-долните светове, където има безброй нещастни и нечисти същества, за да слязат и да им помагат. Така Девите, Светиите и ноаите започват за пръв път да изпитват състрадание, да проявяват милосърдие, да правят компромиси – да не мислят само за себе си.

Ако за обикновения човек пътят към съвършенството е да увеличава степента на чистотата си, за да се изравни с жаждата му за любов и изява, то за едно същество, слязло от чистовселената, постижение е да нацапа колкото може повече белоснежната си дреха... То носи в себе си несъкрушим идеал и блестящ спомен от Родината си, така че падение при него е невъзможно; но то е длъжно да се омеси с болни и нещастни и да стане милосърден брат и сестра, лекар на душите и телата на бойното поле на света.

По какво ще ги познаете? – По нечовешката им работа, почти без сън! На безграничното им милосърдие, като пла́та за предишния им егоизъм. По това, че при всички случаи опазват сърцето и тялото си прекрасни и не се поддават на никакви деформации. Външно може да са изцапани, оплискани с кръв и нечистотии, но така е с всички лекари. Като се измият и преоблекат, вие виждате, че са богове. Обикновеният човек расте на ширина или се сгърчва, но пришълци от чистовселената - никога! Те просто нямат вкус към човешките храни и отрови, ядат минимално, но най-чисти и силни плодове на природата. Абсурдно е да спят след изгрев слънце, или да заспят след 10 часà вечерта. Само за един такъв пропуск ги връщат обратно в чистовселената и не ги пускат на Земята стотици години! Това е, защото в чистовселената се влиза само в първата секунда на десетия час, ако човек е заспал дълбоко. Ако светия, дева или ноая само веднъж заспят след това, те не могат да се върнат през нощта при своите си и да почерпят нужната чистота и сила, за да издържàт на Земята. Ако имат нещастието и да спят по време на Изгрева,

или *ще си ги приберат горе,* ***или*** *ще оставят на Земята по-горделивите, за да паднат и се оцапат посериозно. Тогава те споделят участта на обикновените хора – почват да ядат и пият, изпоженват се, тръгват вечер по удоволствия, по гости - и късното лягане ги погубва съвсем.*

Сега, да се разберем – първата секунда на десетия час подир пладнето е единствения вход към чистовселената! Обикновените хора нямат нужда от чистота и съвършенство и затова отгоре ги виждаме като плебеи - ***паразити*** *на вселената, консумиращи незаконно космична енергия за живот след 10 часà вечерта. Но има и много напреднали човешки индивиди, дори ангели и богове, въплътени на Земята, които не спазват този час. Това е пълно доказателство, че те са от всяка друга сфера на Битието, но не и от чистовселената. Тях ги гони Работата, Културата, Науката, Доброто, Любовта – и те мислят, че е редно да убиват* ***същества*** *в себе си, пожертвали се да бъдат наши клетки и пр., в името на тези инак велики импулси и добродетели. Те считат, че чистотата и съвършенството са "бош-лаф" работа и могат да ги пренебрегват безкрайно, защото си мислят, че тялото, което им е поверено, е тяхно.*

И така, пишещите четирите букви в червено се занимават с ***Проявената*** *Божия Любов, а пишещите ги с розово могат да включат и идеала за чистота и съвършенство, без да проявяват любовта постоянно, без да работят като подпалени. Но вие сега имате в холорамката твърде много розово, така че няма опасност да се лишите от него, ако пишете 4-те букви на човека с червено. Пишещите ги в розово се проектират с милиони години напред и могат да почерпят от образа на съвършения човек, така че и едното е хубаво и другото е хубаво. Пишещите ги с червено ще проявяват повече любовта* ***на Дело****, без отдих за самоусъвършенстване и пречиствателни режими; и ако тази любов е безкористна и необвързваща, тя съдържа в себе си и чистотата и съвършенството. Тогава човек остава млад и хубав или се подмладява и без режими, защото разпознава Слово-*

то Божие при всички случаи, работи за Него и се раздава на всички.

22,22ч

- На какви сили са проводници хората, които пречат на другите да влязат в единствения вход към чистовселената – да заспят преди първата секунда на 22 часа?

*- На този въпрос вие сами ще си отговорите. Враговете на човешката душа залагат най-много на **това**. Даже да домакинстват в най-далечното помещение и да не се чува никакъв шум; даже и да си четат тихо книга или да лежат без да са заспали, те създават погребални ями, в които падат почти всички спящи по това време в обсег от няколко десетки или стотици метра, дори и да са заспали преди 10 часà вечерта. Не че погребват човека, но погребват надеждата му да попадне в най-святата обител на Бога. Човешката грубост и човешкия егоизъм, както и плътното невежество по тези въпроси е причина в градовете и домовете с повече хора да няма почти нито един Посветен, който да има щастието да възлезе при пълна тишина.*

21.I.139(2003)

ЗА МОНАДНОТО ИМЕ, ЗА НЕВЕРНИТЕ ПРОГНОЗИ И ЗА ПРЕДНОСТТА

Писмо от П. до С.

:

"*Разбирам дълбокия ти импулс да се обърнеш към мен с монадното ми име. В началото ме зарадва, но заедно с това дойде и предупреждението да не употребqваме такива имена често. По този въпрос, може би, ще дойде отговор по-нататак."*

*- На 25 януари няма да стане нищо фатално с нас. - **Това** е отговорът на Учителя днес, в 6,38ч. сутринта.*

***По първия въпрос** се изясни, че Бог не препоръчва ползването на свещените ни монадни имена в ежедневния живот.*

То е нещо секрално и се произнася само от Бога и от ангела-ръководител, когато е необходимо. На Земята е допустимо да се оповестява само в осияние, когато го дава за пръв път Елма, както и да се произнася в особено важни случаи, ако Той е разрешил това – монадното име е личният магичен ключ на душата с искра Божия, чрез който може да се постигне всичко.

По втория въпрос: *явно по това време светът е очаквал да се изпълни нова псевдопрогноза от някой астролог или медиум, но Елма предупреждава, че на 25 януари 2003 г. няма да ни се случи нищо лошо. По същия начин ще проверим доколко е вярна и "прогнозата" за декември 2012 г. Естествено, дори най-верните прогнози, дадени от самия Учител или от някой висок посветен, подлежат на ревизия от Бога. Бог, особено Бог-Отец, както и Синът Му Христос или Елма, имат правото да се намесват по принципа на абсурда и да отменят или отлагат дори "абсолютно сигурни" прогнози. Както знаем, някои от прогнозите на Учителя какво ще се случи до края на XX век, не се осъществиха, но за това има поне две обяснения. Първото е изложено по-горе; второто - Учителят е казал, че календарът ни е грешен и че 2000-та година ще настъпи доста по-късно.*

Третият въпрос, *заложен в заглавието, касае една близка душа, както и всеки друг, който престава да търси корабите и капитаните, дори матросите на корабите, които вървят към Родината. Наистина, има още много други кораби, капитани, кормчии и матроси. Някои от тях може да са прекрасни или много интересни, но именно в морето на живота става ясно кои плават към Колхида и кои - към скалите или по-малко плодородни земи. Не е тук мястото да се напомня за един от тестовете за наличие на душа или поне за проверка дали някой е точно от нашето Ято, от нашия Кораб. От опит знаем, че тези, които ни обичат и са ни обичали истински, никога не ни забравят и не престават да ни търсят. Злият, гордият, честолюбивият човек се обижда и е злопаметен. Той си казва: "Ако той не ме потърси, аз никога няма да го потърся!". В най-тежките случаи, такива въобще не се откликват повече или направо ни отрязват, дори и когато ние ги търсим, искайки приятелството да продължи по някакъв начин. Тези, които зачеркват от живота си някой добър човек "завинаги", не знаят, че в следващите си контакти почти винаги ще се натъкват на хора, с които ще бъдат много по-нещастни или пък ще имат по-обикновени преживявания. Тестът с "провала" на някого, дори и да имаме реални основания, е пак тест за* ***любов****: прошката е* ***първият*** *критерий. А, както узнахме напоследък,* ***трябва да прощаваме 70 пъти по 7 не въобще, а всеки ден.***

31.01.139(2003)

ПО-ЦЕННО ОТ ВСЕЛЕНАТА

Текстът по-долу е от една приятелка:
(СВ – "Улнòр")

ДВАТА КЛЮЧА

От химията е известно, че верижните реакции протичат с особена бързина, когато в системата се внесе подходящ катализатор. Окислението, горенето, също е верижна реакция, която може да се прояви и като взрив.

Такива верижни реакции протичат и в съзнанието ни, когато приемаме Словото. От Него зависи духовното ни горене. Понякога преживяваме и взривове, които бележат особени моменти в духовния ни път.

Бих искала да разкажа за един такъв взрив, който подпали съзнанието ми и освети нови кътчета на това необятно пространство. За катализатор послужиха две книги, които свързах по необикновен начин – "Мелхиседек. Пътят на вярата" от Христо Маджаров и "АЗ СЪМ. Завръщането на Озирис (Откровение на Хор)" на Благо Мерджов. Предизвикателството дойде от следните пасажи на втората книга:

"Квадратът, кръстът и числото 4 са символите на моя ключ."

и

*" - **Аз съм Хор!Синът на Озирис!***

На Земята в момента живеят още шест милиарда потенциални носители на тази титла. Всеки, обединил четирите стихии в себе си, се превръща в Хор-Ра. Когато настъпи изгревът, той се съединява с петия елемент (олицетвореният етер). Това е житото, за което Иисус казва, че ще бъде прибрано в житницата. Останалите ще бъдат изгорени като плява и върнати обратно в минералното царство. Затова всички трябва да бързат!"

В продължение на едно денонощие аз се питах кое число е моят ключ, за да осъзная, че това е осмицата и този ключ е закодиран още в датата на раждането ми. Едва когато изписах няколко листа с всичките ѝ прояви през целия ми досегашен живот, долових синтезната форма в следните думи на Учителя Беинса Дуно:

"Числото осем е връзка между двата свята - физическия и духовния. То е число на вечността и безконечността. Числото осем е

***майка** на света."*

Оставаше да си отговоря и на другия въпрос, който произтичаше от посланието, дошло чрез Благо Мерджов. Овладяла ли съм четирите стихии в себе си и готова ли съм за Изгрева?

Последваха няколкото безсънни нощи. В нощта срещу 09 януари Учителят ми дойде на помощ. В краткия сън, който имах, Той ми подаде половината от една ябълка - обелена.

- Изяж я, тя е за тебе!- гласът Му беше сериозен, дори строг.

Изпълних заръката Му. На другия ден верижната реакция продължи, за да мога да разтълкувам символа на ябълката. Ето какво долових – нумерологично, думата "ябълка" носи вибрациите на числото 29=11=2. Разделена на две, това означава единица, която Учителят Беинса Дуно определя с думите:

*"Единицата е **Бог**. Основа на всички числа. Тя представлява ума и още **бащата.** Изразява сила, творчество, воля, независимост, щедрост, енергия. Единицата не е за всекиго. Тя е строго число. 1 пробужда съзнанието и порива за работа. Тя е начало, път, по който идват Божествените благословения."*

Съпоставих досегашния ключ 8 с новия ключ, който Учителят ми дава. Видях как под знака на осмицата съм овладявала постепенно четирите стихии в живота си. Първо "земята" и "огъня", за да почувствам, че мога да бъда самодостатъчна. След това – "водата", като преминах през изпитите на майчината любов. Тя ме освободи от затвора на личните чувства и от илюзиите за лично щастие. Когато го осъзнах, в мен стана водеща идеята за мира и хармонията в името на всички. Съзнанието ми постепенно излезе от рамките на семейството, за да почувствам идеята за Голямото семейство на човечеството. Така аз започнах да подчинявам своята мисъл и воля на волята на Бога, т.е. да овладявам и четвъртата стихия – "въздуха".

Отворих осиянието от 24.VIII.138, където Елма ми казва:

*"В твоето видение ние скрихме символа на втория етап, през който минава сега душата ти – гнезденето. В него е необходима сродна душа, за да се развие потенциалът на самодостатъчността и да се стигне един ден до **троене** – до завършване на*

еволюцията."

Означава ли сънят ми, че съм извървяла още една крачка напред?

Търся отговора в ябълката, разделена на две. От една страна, това са символите на числата 29=11=2 (ябълка), означаващи двойственост, която трябва да се преодолее. Защото 11 означава: "служба на обществото и човечеството", но и още "вечна борба между двете единици." Разделената ябълка вече е единица, т.е. начало на нов път, водещ към Бога.

Ако приемем ябълката като плод от дървото за познание на доброто и злото, какво по-голямо благословение от това, ръката на Учителя да ти я подаде? Не е ли това акт на посвещение и Дар Божи? Учителят споделя висшето познание и Любовта с ученика си. Така ученикът (душата) и Учителят (Духът) стават едно цяло.

Ако "верижната реакция" в съзнанието ми започна на 06 януари, то днес – 12 януари - аз все още се питам: къде се намирам по Пътя?

"В небомига на Улнор ще видите къде висшите му същности са най-кондензирани в този живот и къде има още да се работи. Ще помогна при разглеждането му." ("Òтговори на различни въпроси", 16 ноември – 3 декември 138).

Елма, благодаря за новите импулси, които приемам с душата, ума и сърцето си! Моля за тълкуване на въпросите и небомига, които ме вълнуват.

Коментар на п.:

*Има благословени и безкрайно близки души, които са от **нашето** Ято – или поне така ни се иска да бъде. Написаното по-горе от една такава достойна и прекрасна душа е от тези, които останаха без незабавен отговор от Баща ни, въпреки че С. е импулсаторка на други осияния. При всички случаи на отваряне на тази директория – "Въпроси за отговор от Елма", – и за тия въпроси по-горе се получи отговор, че "нещата трябва да улегнат". Тогава това не бе ясно – защо Елма не отговаря незабавно на всички допитвания? Защо на някои хора не отговори никога (поне досега)? – Един от отговорите е, че даже и да си летял с някого в цветните небеса, а с друг да си се изкачил до върховете на тотвселената, приятелството трябва **да се поддържа**. Както бе обяснено другаде, има редки изключения – когато е определено, съдбата взима мерки дадено приятелство **да не се поддържа**. Неизповедими са пътищата Божии – както се казва в такива случаи.*

*Проверяват и нас: дали скърбим по тези, които не ни търсят повече? Човешко е да ни е мъчно, но не винаги това е скръб за самите нас – ако имаме нещо общо с Учителя си, то ние често леем сълзи **за другите**, виждайки какво има да извървят, докато се срещнем пак. Ние сме **имали** такива случаи – мислим си, че можем да живеем без някой човек, който ни е показал Бога, минават години, в които правим какви ли не експерименти – и един ден го срещаме "случайно" на улицата... **Сълзите, които бликват от нас тогава, са нещо по-ценно от цялата вселена**!*

Такава сълза управлява вселени,
небесни царствà като пух ги върти,
стопява за миг и пространство, и време,
и - бременна с дивни народи - трепти!

2.II.139(2003)
Пловдив

РАЗЛИЧНИ ВЪПРОСИ КЪМ ЕЛМА

1.Що е проводник и що е изолатор на особени сили?

2.За песните на Учителя. По колко пъти да се пеят някои от тях за пробуждане на известни центрове в мозъка? Молим Източника да посочи по-важните и тези, които Той ще ни препоръча.

3.Молим за отговор по въпроса за кремацията при заминаване. Кое е правилното - погребване или кремиране на тялото? Защо?

4.Въпрос за уринотерапията - за или против? Как, кога и защо? Наистина ли е, че чрез нея се лекуват много болести?

Коментар на п.:

На тези въпроси, зададени от приятели, Елма не е отговорил, без да се знае за причините. От общи познания и по интуиция може да се предполага в какъв дух би отговорил, но не бива да забравяме, че новото, което дава, винаги е изненадващо. Така че предположенията по-долу са условни и твърде схематични. Ако има нещо, което вече е казал със сигурност, ще се предаде с нужния размер и цвят на шрифта:

1. Както е зададен въпросът, отговорът би бил многостранен. Понеже зависи какво значи "особени сили" – те могат да бъдат всякакви. Ако са добри, човек трябва да бъде проводник, ако са лоши, би трябвало да е ***изолатор*** *на лошите. Но лошите хора, сами по себе си, са поводници на злите сили и изолатори на добрите. Някога дойде един киносценарий по договор със студия "Екран", за който бе даден хонорар. Там се трактуваше точно този въпрос – за проводници, полупроводници и изолатори на любовта и истината. Този сценарий потъна при обиските, но оригиналът му може да се пази в архивите на студията. Поръчителката бе една приятелка – известната Свобода Бъчварова.*

2. Наистина, има дълбока и обширна наука за начините, по които се пеят от Посветениете из цялата вселена песните на Учителя. За нас засега е дадено и достъпно само това, което сам Той дава в беседите и лекциите Си. На друго ниво – нивото на вътрешните Му класове – протичат и до днес различни практики, които имат удивителни резултати: не само целебни, но и мистични и магични. Всяка песен е и ключ към пътуване в даден свят. Има още много тайни в тази сфера, но и тук може да се каже, че те не се разкриват на хора, кои-

то не живеят по Тройния Ритъм и с Тройновселенските Токове, при това в Ято. Случайните аури с които живеем или се преплитаме на нивото на принудата или принизения ни вкус, са плътна стена между нас и Небесната Школа. Тя обаче никога не е преставала да действа.

Възлизането на душите при огнено кръщение много прилича на един индийски празник, практикуван и от будистите в Тайланд: стотици книжни фенери се издигат нощем в небесата. Гледката е фантастична! В движение това е изумително, може да се види в: http://www.youtube.com/watch?v=LcGP0hdq13w&feature=related

3. Въпросът за кремацията на починалите остава да се изяснява – какво е казал Учителят за това и какво би казал Елма, ако отново проговори по класическия начин. Той и сега говори, но другояче. В някои случаи кремацията е от значение, за да се пресекат връзките с родовата карма и с духовете, които си фантазират, че са ни близки. Ако не знаем други начини или се налага екстрено, бързо прераждане, кремацията ***върши*** *работа. При това положение обаче загубваме връзка с хората, които сме считали за близки, и вече никога няма да се преродим заедно с тях. Може да се срещнем на други полета или в други ситуации, но не и в роднинска връзка. В това има и плюсове, и минуси. Всичко зависи пак от волята на Бога – във всеки конкретен случай.*

4. Веднъж Елма каза, без да се извинява за стила си: "Който не пие гореща вода и се каращисва с когото падне, а не с определените му от Бога, може да пие и пикнята си. И да му помогне физически, няма да му помогне по

същество, докато не се отучи да яде след залез слънце и да пие студена вода и течности; и докато не разбере с кого трябва и с кого не трябва да се сближава."

4.II.139(2003)
Пловдив

МАРКОВИ И НЕМАРКОВИ ГОРИВА

ПИШЕ С. ОТ ВАРНА:

През нощта срещу 3 февруари сънувах следния сън:

Вървя по планинска пътечка. Много хора сме, разделени на две групи - в първата са по-напредналите братя и сестри, а ние, начинаещите и по-младите, сме във втората. Пътечката е широка колкото да вървят не повече от двама души успоредно, през повечето време покрита със сняг - не много дълбок. Аз вървя във втората група и гледам ту надолу, ту напред. Отдалеч чувам гласа на Учителя, който ни дава напътствия – като вървим по пътя, да се пазим от змии и... октоподи. Разбрах, че това за змиите важи за нашата група, а за октоподите - за първата. Аз не се плашех, но гледах да вървя внимателно, за да не настъпвам змии - още повече, че бях и боса. Обмислях всяка крачка. Видях една малка змия, но я подминах, без да се стресна. И тогава се озовах в групата на напредналите. А доста от тях се бяха уплашили от думите на Учителя и бяха спрели по пътя, така че аз задминах всички и в

края на пътя се озовах в основата на един голям камък с формата на пирамида. Без големи усилия го изкачих и се озовах на върха му, който беше толкова остър, че на него можеше да стои само един човек, и то като полага усилия да се придържа. Когато вече бях се настанила на върха му, видях Учителя пред себе си и Той ми обясняваше за камъка. Помня само, че погледнат от върха, камъкът имаше формата на буквата "Л", от едната страна, и "М" - от другата. Учителят ми показа и една буква "Е", образувана под "Л"-то, но "Е" беше нестабилна в основата си, не беше здраво стъпила. Учителят ми обясни, че под "Л"-то излизат всички нечистотии на хората. Тогава се огледах наоколо и видях, че стоя нависоко, на кокили, и наоколо ми има други хора, на около метър разстояние един от друг. И бяхме в моята къща, в хола ми - Учителят стоеше там, където е акумулиращата ми печка (в нишата) и говореше, размахвайки ръце, за да ни обяснява по-добре. Аз бях най-близо до Него - на около половин метър вляво – и реших да се дръпна една крачка назад, за да не преча на движенията Му. Слязох от кокилите и се преместих назад. За да се кача пак, се подпрях на големия камък (той беше свободен, сякаш на мое разположение).

Друг сън същата вечер - в стая съм, боса, и си гледам краката с учудване. Не са човешки крака, а някак по-големи, по-широки, с големи палци, които нямат нокти. Помислих, че съм от друга планета и ми стана радостно...

Коментар от п.:

*Това е също текст, останал неразтълкуван от Елма. Приятелството с това удивително създание, наистина май не от този свят, е един голям подарък. Има само едно подобно същество от Паневритмията, което по същия начин се отличава с перфектно запалване, но освен запалването трябва да поработи и върху **постоянната** работа на двигателя. Има едни души с т.н. "фойерверкови монади" – не че монадата се превръща в букет, полиада, а самата монада, без още да е оплодена от същество с монада и да е вързала и цъфнала, се **взривява** от Разпознаване, но веднага угасва.*

Тук няма да се коментира този случай. Само ще се каже, че сред така наречените "напреднали" от съня на С. наистина има и октоподи, от които трябва да се пази, както и от змиите около нея. Наистина, С. е надминала всички, които познаваме, но може сама да не осъзнава това. Като единствена с тази смелост да експериментира, която иде от Бога, тя вижда от върха на пирамидата обществата на Любовта и Мъдростта – християните и хората от Изгрева, но констатира, че последователите на Елма са още нестабилни. Няма две мнения, че по пътя на Любовта се правят много жертви и така се чистят нечистотиите в света. Напълно вероятно е

С. да е най-близко до Учителя и да си остане такава, ако не допусне да се обвърже с души от по-ниска еволюция или с такива, които не са ù определени. Големият Камък и досега ù е на разположение, но той може да се ползва и чрез него се влиза в Космоса само с обучени космонавти. Всички опити на фойерверковите монади да забравят първия фойерверк и да подпалят двигателя си с немаркови горива могат да го взривят; или и да тръгне случайно - да го развалят. Сияйно бъдеще очаква това небесно създание, ако е вярно на първия си импулс и на ***усещането за маркови горива****.*

12.II.139(2003)

ПЛОДОДАВАЩА ИСКРА БОЖИЯ

Писмо от С.Д. от гр. П.:

"Приятелю, напоследък упорито се оформя в мен една мисъл – че настоящият ми живот е един Голям подарък от Бога. Подарък – но за отскок. Отскок – но поне две крачки, две степени, две... Опирайки се на обещанието на Елма от 17 август 1999 г. – че *"за твоята мисия и задача във връзка със Силите ще поговорим обстойно следващия път",*

моля за лично послание. С притеснение ще задам и един въпрос: информацията, която получих на 30.11.2002 г. в медитация, истинна ли е или е плод на мое подсъзнателно желание? Отговорът е от изключително важно значение за мен. Ако моите размишления заслужават вниманието на Елма, ако времето е настъпило – нека бъде! Давам и рождената си дата – 19.08.1945г.

Стефка"

Коментар от п.:

*На тази молба също нямаше отговор от Елма, по причини, които засега не могат да се изяснят. Съществото, което е написало това, се отличава с **плододаваща искра Божия. Е**дин от белезите ѝ е, че в такава монада се явява импулс да осигури жилище за човек на Бога и да се грижи за него. Небето познава и други прекрасни създания от този тип и на това ниво, но на даден етап този им импулс се заглушава и те тръгват да уреждат неща, които не съдействат за здравето и подмладяването им. Красива и силно искряща монада има и сестрата на това създание. Когато закопнеем да заживеем с хора на Бога и осъществим това въпреки всички обстоятелства, светът ще се оправи. Да се надяваме, че в бъдеще на всички ни ще се дадат поправителни изпити и ние ще ги вземем с отличен. Но като се има предвид казаното от Учителя, че Истината е 50% субективна, нека се надяваме, че и онова, което С. е видяла в медитацията си, е поне една втора от Истината. Другата половина - половината на Абсолютната Истина - може да се докосне само с неслучайни хора от неслучайно Ято, с Троен ритъм и Тройновселенски токове.*

1.VIII.140(2004)
София – Изгрев

МОЛИТВАТА НА БОГА

(Към Неговото най-прекрасно въплъщение на Земята - руската жена)

Текстът от Елма по-долу е дошъл чрез същия човек, който е направил тази илюстрация за своята стихосбирка, но той има съвършено друг произход. Докато стиховете произтичат предимно от нивото на въздишащата човешка личност и отразяват проблемите на обикновения човек, който скърби по непостижимата женска любов и има нужда от отклик на чувствата му и внимание, то в края на споменатата книга със стихотворения се появява неочаквана холизация от Елма, въпреки че така наречените осияния (холизации, единения, одеяния, ожияния) уж бяха престанали "завинаги", след последното на 18.01.2003г. Отдавна замисленото обръщение в стихове към ангелите на Земята – прекрасните момичета по света, с чиито образи е илюстрирана книжката – така и не се осъществява поради новите проблеми и безсилието на този, който е имал това желание. Той искаше да се обърне към всички млади, удивител-

но хубави и невинни жени, чиито снимки и данни изобилстват в интернет, а и към всички останали, и да им посвети пламенни стихове, в които да изрази възхищението си от тях и мъката си, че почти всички те си търсят привлекателен и обезпечен мъж на запад или приключения по света. Затова повечето попадат в клопката на собствените си илюзии и на хора от много по-ниска еволюция. Ето защо, само след 10-15 години лицата и фигурите им, нямат нищо общо с Божествените им ликове докато са били съвсем млади. Те са попаднали в ада на света, където трябва да изпитат последствията от своите теории, стремежи и вкусове.

Виждайки се безсилен да напише в момента такова стихотворение, авторът на тази стихосбирка отново прескача затворената, уж "последна" страница на контакта с Елма, и го моли сам Той да се обърне към ангелите и човешките души на Земята, които имат такъв вкус и такава съдба. Изведнъж почва да се диктува "Молитвата на Бога". Същевременно се обяснява, че тя идва не в целия блясък на традиционния възвишено-молитвен стил, а в по-приглушен и обяснителен вид, защото минава през хиляди филтри. Това става по две причини: първо, за да се намали многократно мощта на Живото Слово Божие, идващо директно от Бога, защото инак може да ни изгори; и, второ, за да може всеки желаещ да импровизира собствени молитви, изхождайки от базалния текст. Божественото се отличава по пълната свобода на човешката душа да се излива спонтанно в неканонични действия и молитви, но който иска, би могъл да използва дадените от Небето текстове като трамплин. Така може да се изменя и допълва и Молитвата на Бога, като в началото на всеки абзац или където усети, човек може свободно да се обърне със собствени думи или дори без думи, а само с чувства към човешките и ангелските души и да се опита да свърже молбата си с изходния текст.

Ето и самата молитва, която дойде на 1.VIII.2004г. от 18,55 до 21,34ч. в дома на едно небесно същество, имащо обаче същите проблеми като момичетата, на които Бог се моли. В подзаглавието е казано, че рускинята е най-прекрасното въплъщение на Бога, обаче то все още не е ***пълно****. Над прекрасното, според Божията естетика и етика, има още по-високи категории. Изисква се много висок идеал и висока еволюция, за да може Прекрасното да се отлее в Съвършенство. Все пак, тия момичета* ***имат*** *съвършенството в потенциал, защото се надяваме, че повечето от тях са с искра Божия. За да им напомни това и да ги окуражи, нашият Баща им казва в Молитвата:* ***"Съвършени и прелестни отражения на Бога!"***

Ето я Неговата молитва към тях:

Чистота и Любов! Помогни на чадата, родени от Мене, да престанат да търсят същества и неща от пратениците на смъртта.

Лоно на святостта и безсмъртието, изрини от сърцата на хора и ангели представите за щастие, родено от демони!

С цялата си обич и сила и с всичката си безмерна жалост, сега коленича пред вас и ви моля: престанете да пиете смърт от синовете на смъртта; почнете да давате живот на синовете на живота, попаднали в беда!

Когато сам Бог ви моли, преклонете чела и сърца и дайте обещание свято, чисто и целомъдрено, че няма да петните повече живота с пръски на смъртта - с представи, планове и желания, внушени от отрепките на ада.

Смирено и с надежда се моля пред храма на душата ви: проумейте Честта! "Чест" е да служиш на хора, пратени от Бога. Разпознайте чистите и храбри създания, способни да имат всичко в тоя свят и отказали се да имат и педя земя, грам керемида, миг удар на нечие сърце лично за себе си. Споделете прекрасната им участ да сте вечни помагачи и святи гости по вселената, които никъде не се задържат и затова са по-горни от богове и ангели.

Сам Този, Който ви е родил и ви ражда постоянно, сега тихо се моли в нозете ви: престанете да продавате приказното си настояще заради химерно бъдеще! Не се подчинявайте на представите на смъртни хора и не се ограждайте с неща и вещи, които ви правят подобни на родителите ви на тая земя. Не ставайте нещастни мъченици като тях, не робувайте на сатанинските писания и проповеди.

*Съвършени и прелестни отражения на Бога! Тичайте да намерите подобните на вас, хранете святостта на душата си с чиста храна и поддържайте пламъка на сърцето си с **Настоящия** Миг, с копнежа да срещнете **Безсмъртни**.*

Ясно звучи и пее в нощта молитвата на сърцето ви, когато е още чисто и сънува Принцове и Принцеси, преоблечени като просяци. Докато живеете в приказките и сте готови да питате като децата; докато се доверявате на чудаци и странници, нямащи нищо на Земята, вие сте все още ангели - и поетите и влюбените ви виждат в сънищата си.

Щастие, щастие, щастие и свят живот ви пожелавам; величествени полети в безкрая - и спътни-

*ци, сияещи от чистота! С **тях** летете, с **тях** гнездете, с **тях** пълнете вселената с рожби видими и невидими. Всяко сливане с Божие създание в настоящия миг и изцяло е пълно сливане с Онзи, Който ви е родил. Всяко докосване до човек или същност, трупащи удоволствие и внимание само за себе си, ви заразява със скверната проказа на ада, която ви проваля в гроба.*

*Чакам ви, страдални и скръбни дечица, да заверите идеала на сърцето си с кръстна смърт, ако потрябва, но да не измените на Базсмъртието с някой земен предател, живеещ за плътта и придобивките. Сламенна колиба е по-лесен вход към Небето от собствена къща и владение; милувка и целувка за страдащия са по-милни Господу от верността към хубавци и преуспяващи, понеже тая порода е пълна с клозетна смрад. Не че Бог няма и успяващи хора на Земята, не че няма и щастливи семейства, плуващи в земен разкош и изобилие, но само Аз знам кои са те и не ги спирам да пътуват нощем из световете Ми. Благодат и щастие на Земята са възможни не само за человеци, но и за богове и ангели, когато отиват там, където **Аз** ги пратя; когато приемат тези, които **Аз** им пращам. Ако никой не остане ненаситен и омъчнен от тях, тогава им давам и онова, за което копнеят най-много.*

Сега ви моля и призовавам с всичкото смирение и почитание на духа Ми: заживейте в свобода пълна, свобода безгранична; превърнете се в обич и любов за всички; прехвърлете и съсипете всички бари и язове и човешки прегради, проповядващи ви да живеете само за себе си и за своите симпатии! Раздавайте всичко на всички – и всичко на всички ще бъде ваше. Не давайте нищо на онзи, който ви иска за себе си; отвърнете взор с отвращение от помиите, които ви дават в замяна на вашето присъствие. Докато нещата извън Любовта и Свободата ви се струват ценни, Аз страня упорито от вас и присъствам само в страданието ви. Оценете това страдание, намерете Ме там и ритнете своите вкусове и привързаности, за да рукнете пак като чисти извори! Когато

дòйде ден птичките и чадата Божии да отпиват свободно от вас, да поплуват в бистрите ви талази и да си отидат свободно, вие пак ставате свидни Богу и Бог сам поглежда през невинните ви очи, сам прави снагата ви отново млада, сам протяга ръка чрез ръката ви да помилва непомилвания.

*Вие се молите **Богу**, а Бог се моли на **Себе** Си, когато се е разделил на части: "Части Мои, разпознавайте се и се и се съединявайте, за да станете пак едно цяло. Не пречете никому да се съединява с частиците, с които е излязъл от Мен, защото Моята същност е **привличане**!"*

Приемете сега дара на новия свят и новото Битие, където всички ще бъдете така съвършени, както сте в най-чистите си години на Земята – и повече никога, никога няма да умирате. Не търсете само един извор, защото няма извор, способен да напои душата ви, освен любовта към всички. Ако можеха ангелите на Земята да Ме чуят, щяха да останат винаги такива, каквито са в райските си години. Елате при изворите на младостта и безсмъртието - и вие ще видите, че това, което търсите, го имате. Бог никога не закъснява да ви прати това, за което мечтаете, ако мечтата ви съвпада с Неговата. А Бог мечтае да сте щастливи и свободни, да приемате много гости и да ходите на гости неуморно. Да няма нещо и някой, който да ви сложи юзда. Да не си слагате сами юзди заради смъртни хора и ангели. Не слушайте смъртните богове и ангели, които ви проповядват смъртни религии.

Да пребъде Любовта и Свободата в сърцата ви; да се преизпълни душата ви с милосърдие и духът ви - с подвизи и добри дела, за да станете обитатели на Новата Вселена, където всички обичат всички! Да останете вечно млади и прекрасни и да тичате с райски дрехи по бърда и поляни, за да вижда светът Бога в най-хубавия Му вид на Земята! Да се възцари Царството Божие както на Небето, така и на Земята – да бъдат заети устите и ръцете ви само с ласки и милувки, и с нищо друго. Да проумеят сърцата

Божии, че само това е Царство Божие – а не проповеди, наставления, упражнения и песнопения.

И като се съедините и съединявате така до края на вечността, да преживеете най-после онова, което преживява Бог: Всемирното Огнение. Всяка мисъл за нещо друго е грях, който ви хвърля в ада.

*От Божията уста – в безчетните Божии уши и сърца, които са **вашите**, и досега бяха нечуващи!*

Ако някому не се хареса Молитвата на Бога; ако някой си мисли, че Царството Божие изглежда другояче, нека се върне при своите богове и учители и при своите представи – и ще заприлича на тях. Докато харесвате любими, представи и проповедници, които не приличат на Бога, ще ставате подобни на тях - и пак ще умирате. Докато си представяте, че Бог може да има техните снаги и лица, пак ще се влачите в задните редици, и животните и децата ще странят от вас.

Гореща и свята е молбата Ми към всички вас, които сте сигурни, че именно Аз ви говоря в момента: върнете се в рая с райски дрехи и престанете да си правите ръкотворни химери! Ръцете са Божие творение, само когато подават шепа изворна вода и когато приласкават. Във всички други дейности ги е обучил дяволът. Не мислете, че ще умрете от глад и студ, ако не "работите" - гладът и студът дойдоха тъкмо от дяволската употреба на ръцете. В световете, където ръцете дават и милват, цари вечна пролет, вечна свежест и изобилие. Напротив, смъртта идва тъкмо от безлюбието, от дяволската употреба на ръцете, когато не дават и не милват; когато се грижат само за себе си и за тези, които са си избрали да наричат "желани" и "близки"; само за "сродните души".

В Новата Вселена всички са близки и затова тя е по-горе и от рая! Тя е толкова велика, че оставя съществата свободни да имат и други понятия за любовта и да живеят в други вселени, подобни на техните представи. В тия вселени всеки има свободата и правото да изпитва своите теории за любовта и своите вкусове - и затова там не всички същес-

тва са щастливи и прекрасни. Тия вселени са необходими, за да се развие неутолим стремеж към Живата, Истинската Вселена, където всичко е за всички. Докато не сме изпитали вкусовете и теориите си, никога няма да закопнеем за Абсолютната Любов и Свобода.

Риохран!

Мир Божий и вихър Божий да ви отнесат в Новата Вселена!

** В Живото Слово Божие се обяснява, че в Царството Божие няма нищо ръкотворно – даже музикални инструменти. Там безбройните Божествени тонове, оратории и симфонии се изтръгват спонтанно из глъбините на човешката душа поради безмерното щастие, когато обичащите се същества, тъй както майка ги е родила, се милват и целуват и влизат изцяло едно в друго по най-различни начини.*

23.VIII.140(2004)
София - Изгрев

ЦИНТРИЛ, УРНÒЛ И ХОЛÒН

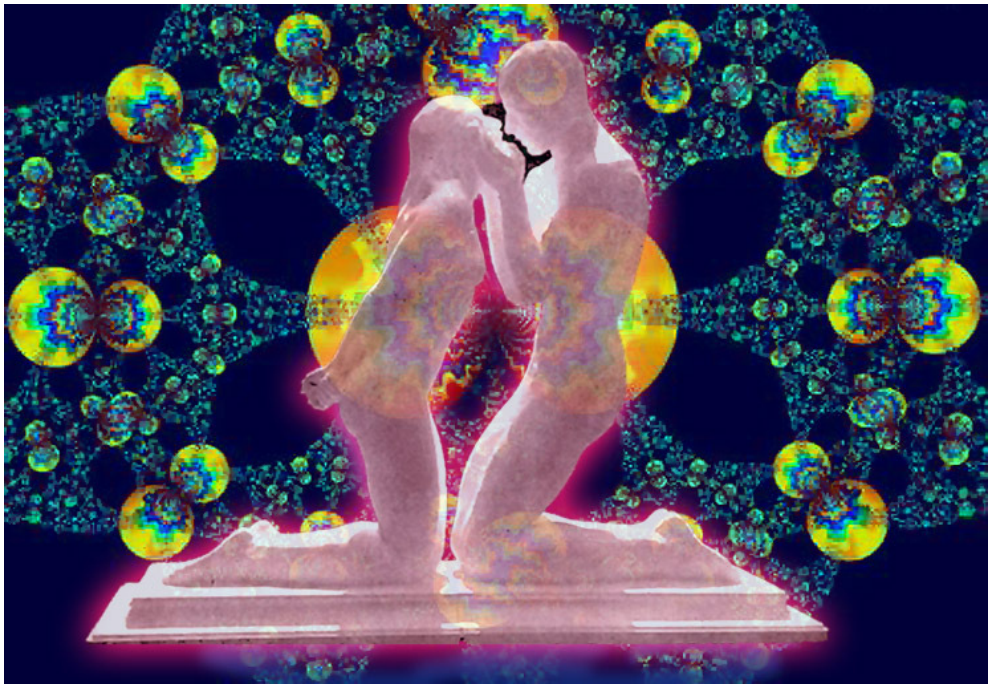

След 13,30

Желателно е да се опишат някои интересни случки в последно време, независимо дали Учителят ще вземе отношение във вид

на холизация и ще ни даде преки отговори, както стана напоследък с Молитвата на Бога. Това, че осиянията пак "пробиват" като писмен текст, ориентиран към всички, се дължи на изпълнението на едно от изискванията на Баща ни: един приятел осигури самостоятелна стаичка за Словото на 13-ия етаж на един блок на тавана – точно 5 квадратни метра. Пробѝ и прозорче; направи в коридора миниатюрна тоалетна и баня със студена и топла вода. Част от книгите и багажа се побраха под високия креват, който направихме за тази цел; друга част е още в чували и кашони в общия коридор и се надяваме, че другите собственици на тавански помещения ще изтърпят. Общата площ, по този начин, се вдигна до към 7 кв.м. – малко по-долу от нормата за Полети в космоса, която е 10 квадрата, но се обясни, че в случая това не пречи. Полетите и Чудесата се прекратяват при жилищна площ над 10 кв. и при перманентна близост на чужди аури, особено на "близки". Площи под нормата не пречат на индивидуалните мистични преживявания и на действата, но по специална формула правят "отчисления" от благата, определени за другите птици от Ятото. Прибавя се живот, здраве и щастие на този, който е изпълнил заръката. Някъде съм разказал как веднъж, редактирайки осияния от минали години, поаднах на текст от Елма, Който казва, че ако успея на 13-ия етаж на някоя градска панелка в нищожно малько таванче да постигна и преживея еди какво си, ще ми се даде всичко. Когато ми предложиха убежище с точно тия особености, аз въобще не си спомних за тези думи на Диктуващия. След 10 години живот на въпросното таванче, при това накрая година и половина 60 см. легло не самичък, обещанието се изпълни.

На 7 март изпратихме за другия свят една избрана душа както подобава и това измени битовата ситуация по посока към това таванче. Наистина, имаше предложения за къщи около София и на други места, но те или не са самостоятелни, или са порутени и изискват сериозен ремонт. Бе получен нов урок при едно отклонение от Линията – един от приятелите, съдействащ донякъде на Словото, Делото и Живота, се бе върнал към мисълта да работи в света за осигуряване на по-голямо жилище и повече пари, след като Бог никога не го е изоставял и залък хляб и керемида почти винаги са се намирали за него. За съжаление, той все още се поддава на заблуди. Един "шеф на охранителна фирма" му предложи жилище и огромна заплата за пазене на богата вила наблизо, накара го да мине през медицински прегледи и да си извади свидетелство за съдимост, взе му 70 лева за психопрегледи и проверка на досието, но телефонът му се оказа фалшив и не се яви на срещата, за да го заведе на "обекта". Чувството бе, че е станало освобождение след тежка болест или излизане от затвора...

От полето на споменатото таванче и след това, на Рила, ефектите не закъсняха. Интересни и незабравими ще останат две преживявания, наричани обикновено "сънища". В началото на август, насън се яви грамаден поток от малки птички, нещо като колибри или орехчета, които покриваха цялото небе и летяха с голяма скорост на изток във вечерния сумрак. Бях сред един малък народ, нещо като хобитите във "Властелина на пръстените" – всички гледахме нагоре. Изведнъж сред миниатюрните птички се явиха све-

тящи райски птици, целите от огън и дъги, които летяха със същата скорост. Зрелището бе неописуемо красиво! По-късно, на Зехирица в Рила, малко преди Съборните дни, през нощта се яви усещането за вертикално излитане на духа към небето с невъобразима скорост, съпроводено с неописуема радост и щастие. През същата нощ имаше и друг сън: планински пейзаж с голяма, буйна река, подскачаща по наклон, с водопади и хълмчета от вода над камъните, но всичко това беше като жива картина с маслени бои – искряща, движеща се, дишаща.

Контактите със стари и нови приятели на Зехирица бяха много хармонични, цареше необичайно за българина взаимно уважение, благоговение и нежна обхода. Срещнаха се сродни души от вечността. Едно момченце се оказа прероден любим брат от Братството, който е бил не веднъж физически при Учителя. То бе напълно съзнателно за връзката ни като съученици от миналото и се усмихваше Божествено при всяка наша среща по хълма, опровергаваше заключенията, че почти всички българи са неразпознаващи, затворени в себе си, мрачно гледащи и упорито разминаващи се с Божественото в ближния.

Бе прочетена книгата за странстванията на духа Франческо из ада, чистилището и рая; четохме заедно началото на третия том от Пенталогията на Крыжановская. Прекрасните души от Бургас и Варна, въпреки възрастта си и липсата на самочувствие, изградиха кристален мост до небето и получиха целувката на Бога, защото имаха посвещението на Разпознаването и Смирението. След една паневритмия, в облаците се яви ясен знак за победа, а един ден се случи нещо не по-малко радостно: присъстващите покаиха един от приятелите на Елма да води молитвите и песните през този ден и да прочете беседа. По определени причини, такава покана от десетки години не е била отправяна на големия лагер горе, а ние знаем, че качеството на духовния процес зависи изключително много от начина, по който се провежда програмата, и от това, кой чете беседата и как я чете. Най-добрият начин е изборът да стане от сърце и по любов, както се случи сега, но другият метод е спазването на закона за жребия или списъка. Бялата Ложа не работи с други методи. Някои от самоназначените инициатори и новите млади сега на Изгрева и на Рила са с прекалено самочувствие, но физиогномически и френологически рядко имат нужните данни и затова не бива да се огорчаваме от липсата на Разпознаване и благоговение, на желание за ученичество. Наистина, зеленото се стреми към едновалентни оценки и самоизява и все още върви сляпо и грубичко през обкръжението от ангели и по-напреднали съученици. Най-горният център на черепа не е съвсем развит и затова усмивката, благостта, благоговението и смайването на душата пред срещта с приятели от вечността не са много типични сред българите, освен в редките обратни случаи. И да блесне нещо, и да бликне замалко Любовта, това скоро свършва. Егото и суровото себе излъчват гордост, тщеславие, назидателност; съзнателно странят от Наблюдателите от Школата и ги заобикалят. Умират да бъдат център на внимание и упорити самодейци и задушават всяка възможност за жива изява на Любовта, Словото и Делото. Това обаче не ни пречи да ги разбираме и обичаме и да съзнаваме, че едно поведение не може да надхвърли формата, която го

ограничава, независимо от самочувствието на някои, че формата им е привлекателна или оценките и самоизявите им са стойностни.

В първия от съборните дни, в диска на изгрялото слънце, при затворени очи, излезе програмата за този ден и картина за състоянието на душите на този етап: първо се яви дълбока чиния или паница; после – охлюв, прибрал се в черупката си и; накрая – много млади, стърчащи житни класове, но още тънки и зелени и неогряни от слънцето. От това следваше, че трябва да се прекрати с постенето и да се приемат поканите днес да си похапнем сладко на няколко места, при приятели в огромния кръг след паневритмията на Петото езеро; че някои хора на Новото Слово трябва да се приберат в черупката си, за разлика от предишни години, защото зеленото жито е още младо и неогряно и затова стърчи - иска да се изявява, а не да сведе глава от зрялост, смирение и жажда за ученичество. Точно така и стана – по някакви причини, илюстрирани само от прогнозата в слънцето, но необясними засега за нас, нито един стар приятел и нито един от присъстващите по-млади не прояви желание да се съберем и да обменим какво Ново е дал Господ. Думите на Учителя "Вода газите, жадни ходите" важаха и за този момент, явно определен за почивка, а не за ***външна*** *работа с душите.*

Разбира се, имаше и изключения. Освен споменатите, не може да не се отбележи и неукротимата преданост на една душа, която тръпне да узнае за всяка нова буква и звук от лоното на Баща ни; общуването с безкрайно любими души от Плевен, една от които има преживяване във връзка със Сириус; помощта на приятели от Пловдив и Костенец, без които нямаше да бъде възможно изкачването на езерата; срещата със сина на стари приятели от един дунавски град, чиято нежна и фина душа е отворена за Разпознаването; разкритието на друг млад приятел-музикант, че е син на един от най-добрите приятели от миналото, бог на виолончелото, с лице на Исус като млад; откровението на друг млад човек от североизточна България, че боготвори делото и душата на ученичката на Учителя Мария Тодорова; сърдечния разговор и приближаването на душите с един приятел от града на веселието и смеха, с който сме стари ортаци в Делото на Безсмъртния и верни помагачи на чужденците, които идват на Рила; срещата, отново на тази земя, с три прекрасни души от един югозападен град – майка, дъщеря и внучка; сърдечната покана за лекторско и друго участие от страна на един много мъдър и смирен астролог от Братството; запознанството с една мила душа от Розовата долина, която бе будна за Мъдростта и Истината на една лекция за будността на съзнанието и също има отворен престол на Разпознаването; горещата взаимна симпатия с един опитен музикант и поет, който е написал: ***"Всеки гордо е присвил очи / и на ласка не отвръща с ласка; / може би жадува, но мълчи - / мисли се за умен с тая маска."****... (последният стих е малко по-друг в оригинала); запознанството с друга будна душа от Благоевград; с една ценителка на истинската поезия, отправила покана за участие на фестивал в Созопол; с една мъдра българка от Канада; с друга прекрасна българка, която даде визитката си и през чиито очи гледа Вечността; с едно небесно същество от Бостън; възраждането на добрите отношения с приятели от Бургас, Велико Търново и Петрич. В духа се яви малка мъка от това, че тази година не можахме да се срещнем*

на Рила с няколко любими, прелестни същества от София и със сродни души от Шумен, Русе и други страни и градове.

В тази обстановка, на Рила бе проведен и един рядък експеримент за публична изява на Словото, под формата на участие в поетически рецитал. Трябваше да се преодолее вътрешната съпротива на ученика и интроверта, който заема винаги последното място и говори много рядко; но волята Божия е над всичко. Сред слушащите имаше много души с монада и искрите и росинките им Божии светеха лъчезарно. Бе определено, чрез изливането на Слово, да се раздадат невидими подаръци по време на един от съборните дни, които щяха да бъдат от голяма полза за смирените души наоколо, с развити центрове на кротост и благоговение. Няколко чифта доброжелателни и разпознаващи очи дадоха надежда, че трансферът на подаръците върви успешно. Бе засегната темата за ролята на неосъждането, безсребърничество и безименността на твореца, като три от базалните условия за участие на напредналите души в нощните занятия и космически полети през съборните дни на Рила. Влизане в Агарта и Изгрева през 35-те съборни входа към вселените през юли и август е немислимо без вегетарианство, въздържателство и благ поглед и дума; без Вслушване, Разпознаване, Отклик, Приласкаване и Преданост. Бяха прочетени две подходящи стихотворения от Евгений Евтушенко, но уводните думи бяха грубо прекъснати от други участници в рецитала, чиито аури тук няма да се описват. Така не всички блага, определени за душите като особени пароли за Полети през следващите нощи, можаха да стигнат до определените хора. Преди началото бе отправена молба към Присъстващия да се приложи канонът на Бялата Ложа при колективни изяви: регламент за равностойно индивидуално време на всеки записан, с участие на сигналните звънчета от различни метали и тоналности, които извикват Музите и Асистентите от съответните сфери и прекъсват предишната изява, за да дадат знак за следващата. Това обаче не бе разрешено в случая, понеже Той бе предвидил проверка на монадите. От реакциите зависеше как ще продължи съдбата на Земята и какво ще е времето след 21 август. И наистина, след прекрасното време изведнъж задухаха силни ветрове, които щяха да съборят палатките и може да са съборили някои; получи се официална заповед за сваляне на лагера на 23, вместо на 25 август. Ние се намираме в Командния Пулт на планетата и всяка реакция се предава по вериги от милиони души: от нашата благост или неблагост зависи здравето, съдбата и живота им. Тъй като Съборните Дни разпределят не само блага и посвещения, но и карми, естественото поведение на хората на Рила фотографира нивото на еволюцията ни като човечество и пуска съответни програми и токове по места.

С приятелите разговаряхме и върху някои мисли от беседите на Учителя, след четенето им на Молитвения връх. Например, че всеки, който обича само едно същество, е "малоумен" или шашав, шантав - някаква подобна дума беше. Особено важно бе изслушването в оригинал на един от примерите, които Учителят дава не веднъж в беседите си и който сме го чували да се цитира и тълкува превратно от хора с най-големи претенции в Братството. Не само Петър Филипов, но и други казваха, че оня светия, комуто снежната топка почнала да се топи в ръцете, когато видял крака на една

млада жена, дошла при брат му обущар да ѝ вземе мярка, се бил провалил в изпита си... А в беседата, която чухме, Учителят буквално казва, че просто се е извършила една трансформация в съзнанието на светията, защото сърцето му се е било стоплило и че това ни най-малко не означава изкушение, грях, падение.

По-долу е копиран текст, дошъл и вече записан през нощта на днешната дата, но приложен първо към осиянието "Малка приказка за сродните сърца. Централната луна Сенеула. Райовете на битието. Централното слънце" от 17-19 декември 137(2001)г. в гр.Пловдив. Там се обяснява възстановяването на отношенията ни с Волгоград в настоящия момент, а тук е необходим за хронологична пълнота:

(Преглеждайки днес този текст от 27.V.2005 г. виждам, че всъщност не съм копирал тук въпросното осияние за Волгоград. То е доста голямо и затова решавам да не го томествам на това място, а желаещите могат са го проучат цялото, като го намерят където му е мястото хронологично.

23.VIII.140(2004)г., след полунощ, София. По-късен коментар.

Изминали са три години и половина от идването на споменатото осияние за Волгоград. Ние го преведохме на руски веднага и правихме много опити то да отиде до симпатизанти на Учителя или други духовни духовни хора в Царицин, но неуспешно. От един адрес на волгоградчанка, която беше на Рила в България през лятото, писмото се върна по етапен ред – или адресът и бил погрешен, или има друга причина. Явно, Бог е решил това осияние да не стигне веднага физически до този свещен град с голяма мисия. Това е предвидено в самия текст – там се казва, че независимо дали осиянието от Елма ще стигне физически до царицинци, процесите, предвидени в него, ***ще протекат****.*

Но ето че преди няколко дни, на Събора на Рила, кръгът се затвори. Един приятел и една приятелка от Волгоград, с които се помним с много добри чувства от Кавказ през 1994г., дават шанс този път осиянието за техния град да стигне до града им и физически. Със същия приятел бяхме замислили обща работа за Учителя още отдавна, писахме си писма, но по една или друга причина нещата не потръгнаха. Само Господ знае колко сложни са пътищата на душите, докато узреят за Разпознаване и Преданост. Ако писмото бе отишло преди настъпването на този момент, то нямаше да бъде разбрано истински.

Три ярки знака от Учителя ознаменуват истинското начало на външната връзка между София и Волгоград:

Този, чрез който е дошло осиянието от 17.XII.137г., бе изстрелян на Рила тази година по най-чудотворен начин, въпреки огромните и лично непреодолими пречки за това. Срещите с представителите на Царицин и на Чикаго, както и с някои други узрели души, е трябвало да се състоят на всяка цена. Особено вълнуваша бе срещата, отново на тази Земя, с едно момче, което почти не вижда с физическите си очи – въплътен ангел на Земята.

Сутринта преди фундаменталната среща със споменатия приятел от Царицин, в изгряващото слънце си яви програмата за деня и символът на предстоящото вечно побратимяване с Волгог-

рад: мъжка длан с пръстите нагоре, в чиято основа лежи нежна детска ръка, почти на бебе, в същата посока. Дълго време символът остана неясен, докато най-после Бог срещна "случайно" двамата приятели при един извор под Петото езеро, след паневритмия. Даже с уговорка, по това време тук хората често се разминават поради хилядите последователи и почитатели на Учителя, които идват от всички страни за Събора. Радостта бе голяма, проведе се важен разговор, положиха се основите за една истинска нова работа за Бога и вдъхновено сътрудничество. Определени сили веднага започнаха да действат за осуетяването на пълната концентрация на вниманието в това възстановено приятелство, но бъдещето ще покаже кое ще победи. Не разбрахме веднага защо се яви точно такъв символ – на Бащата и Детето; даже допуснахме, че може да имаме кръвна връзка от минало прераждане, но изглежда не е така. Едва късно вечерта дойде идеята, че това може да е образ на ***доверието****. И наистина, тази дума и тема се яви още в разговора при извора: бе зададен въпросът, напълно ли България се доверява на Волгоград в този миг – и защо. Отговорът бе, че в представителите на този свещен град в момента се вижда наличие на монада, искра Божия. Това не може да не доведе един ден до Самоопределение и Преданост.*

Вечерта преди раздялата на Рила, за да се срещнем по-късно в София, бе даден третият знак: приятелят от Царицин ни подари едно бурканче с мед... На него не му бе казано нищо за главната роля на меда в осиянието за Волгоград, понеже самият проводник на текста не помнеше почти нищо за това осияние, освен няколко общи идеи. Смътно му се мярна предположението, че случаите с меда през декември 2001г. са свързани именно с това осияние, но бе нужна проверка на текста. И ето сега, след като то бе прочетено и анализирано основно, стана ясно, че и фамилното име на човека от Волгоград съдържа думата "мёд", прочетена в обратен ред. Въпреки че името на Царицин може да има друга главна етимология, отговаряща на зрънцата Слово Божие, все пак мед без Царица е невъзможен... Пък и Медът, Словото и Златото, както и Царицата с кошера и пчелите, са символогични синоними. Срещата на сродните сърца е неминуема!

Остана неизтълкувана формата на Волга в спътниковата снимка на Волгоград, но за това имат думата бъдещите символози. Понякога се наслагват или сравняват географските и други специфични форми на побратимените страни и селища. Дали София е посестримата на Волгоград?

Друга доминанта от пребиваването на езерата през тази година бе срещата с човек от Чикаго, който се оказа един от главните инициатори за създаването на братски център в този град. Начинът, по който Бог осъществи Разпознаването, също бе много чуден и красив. Независимо от маските ни в този свят, душите с искра Божия се разпознават. Щом като някои деца в даден детски театър или в дилфинариума се обръщат и през цялото време гледат някой човек, вместо интересната пиеска или атракция, значи, на тази Земя и в България Разпознаването не е абсолютно безнадеждно. Защо дадена актриса спира таксито, в което се вози, излиза и извиква възторжено към някой пешеходец, че го обича? Защо друга актриса, стигайки до молитвата си към Бога в своята роля,

пада на колене и гледа в очите именно зрител в залата, който е най-свързан с Бога, и то не само при едно представление? Защо духът на една царска дъщеря, след като е получил не едно посвещение от водещи Учители по света, включително и хималайски, след като си е заминал, се е явил на една българка и моли да бъде представен на Учителя именно чрез нея? Нима има други входове към Бога, освен Неговите тръби и малки приятели? Защо друга българка, обикаляща цяла Индия да си търси гуруто, вижда как навсякъде индийците, особено жените, падат по очи на земята пред нея в благоговение, а дори и най-известните гурувци, включително и Сай Баба, не искат да я приемат, защото била от България и я молят да стои около тях, с надеждата да получат по-високо посвещение?...

Имаше уговорка и покана за преместване отново на Зехирица, където хората ни очакваха с любов, но изведнъж се появи типичното за този период пълно нежелание за пребиваване на Рила и силен стремеж за незабавно връщане и уединение в малката софийска крепост. С тежкия багаж на гръб, въпреки възможността за коне или джипка, вътрешният импулс бе изпълнен. Верността към себе си този път победи, макар и не без сериозни колебания дали не се изневерява на закона за приятелството, братството и саможертвата. По пътя бе отправена една конкретна молба, Бог да уреди, ако Му е угодно, транспорта от хижа "Вада" до София или поне до Самоков. Това вече не е активно място за организиран транспорт и затова имаше проблем – можеше да се наложи и преспиване на хижата, докато се яви възможност. В мига на стъпването пред хижата, отдолу пристигна една червена лека кола с най-близки приятели. Те казаха, че не знаят защо са дошли – Бог ги бил пратил точно сега и точно тука... Леко и приятно докараха багажа и притежателя му до самата врата на блока му в София, където живее. Даже помогнаха да се качат две от трите части на този товар, неизвестно как домъкнат пеш от езерата до "Вада" – и на младини това не би било лесно.

Така, през тези три дни на Рила бяха раздадени 11 диска със Слово Божие и красиви изображения, както и ***отпечатани*** *текстове. Възстановиха се предишни контакти и възникнаха нови. Единственото нещо, което остана неясно, е какво представляваше това пълно физическо безсилие и тоталната индиферентност на някои хора тази година, нежеланието да се ходи на Рила и да се прави каквото и да е там. Вражески сили, които са искали да попречат? Нещо друго?*

В момента, въпреки всичко, ще се направи опит за контакт, с чувството, че той ще протече, защото е изпълнена волята Божия в накаква степен. Нали имаше такава надежда в предишните обяснения: Словото не се прекъсва завинаги "от този чучур", а има вероятност да идва понякога и по класическия начин, след протичането на любов, действо или изпълнение на волята Божия някъде. Главната "стратегия" от новото направление си остава: Словото, Делото и Животът всъщност не са спирали нито за миг, но сега Бог предпочита те да са явни и полезни предимно за ония, които имат нужда от общ живот; които считат за най-близки на Небето и Земята именно Птиците от Ятото, а не кармичните и случайните си партньори. Още не е известно обаче дали "Молитвата на

Бога" и евентуалният сегашен отговор, ако се получи, ще си останат едно изключение – или пак ще има нови осияния в писмен вид. Една вярна приятелка на Рила тия дни каза, че ще се моли за това с всичка сила... Не им ли стигат стотиците килограми хартия досега?...

В момента по GSM-а се обади вярна приятелка, която имала импулс да донесе нещо за ядене... Тя няма откъде да знае, че тук вече няма нищо. Затова бе зададен въпрос на Учителя дали да се започне Контактът веднага, или първо да стане срещата. Елма каза, че предпочита после. Тя дойде с още двама мили приятели, донесоха богата трапеза, ядохме, пихме и гледахме филма "Дух - Жребецът от Симарон". Това са същите приятели, които дойдоха с кола до "Вада", казвайки, че са изпратени ектрено от Бога, без да знаят за какво.

В 21,22ч., при опит за контакт, Елма отказа. Не че не иска по принцип, но може би сега не е моментът. В друг прозорец на компютъра чакаше незавършен новопсалом – всички 150 са готови, но искат оформяне на стиховете и последна редакция.

22,32ч.

- Цялото не върши две работи едновременно, а само една или всички. Ти беше оставил 69-и Новопсалом незавършен, а аз присъствам плътно и в работата по Новопсалмите. Сега, като го завършихме, бихме могли да поговорим по другите въпроси, но за предпочитане е да си легнеш и да се наспиш. Пълното безсилие и слабост, не само при тебе, както и изчерпването на желанието за духовен живот и подвизи, даже и високо в планината, сега се дължи на Хо (Слънцето – б.п.). Тя е активна както никога досега и има нужда от всичките ви сили, за да се свърши със стария свят.

*Понеже в будно състояниение вие всички **коментирате** Хо, а не го живеете истински, то даже и да се спукате от молитви и паневритмии, без любов сега просто ще си отидете. Затова днес **само** спането върши работа, защото тогава не пречите. Не че бяха излишни срещите, които станаха, но когато някой си тръгне със същите хора, с които е дошъл, или си отиде при същите, при които е бил, Господ му бие дузпата и го оставя да смърди. За да не осмърди Работилницата, праща го в болница или в спалнята, но за Работа той не става. Затова спряхме Контакта, та ще го спрем и сега. Туй, гостуването, смяна-*

*та на съжителите, е само вятър в ушите ви, но вие не сте виновни. Има други виновни, че ви възпитаха така - те сега си отиват. Има човечества, които сменят гостите и ходят по гости всяка секунда, всяка стомилионна част от секундата! При гостуването те общуват така, както **Бог** иска, а не както диктува филанкишията в астрала им или в прогнилия им ментал. От вас се иска да сменяте гостите и да ходите по гости поне по една седмица в месеца, поне едно денонощие, но и това не правите. Сега вече Хо няма да търпи това отвратително положение и почва да мете.*

Засега лека вечер, пък утре ще видим дали ще продължим.

22,57ч.

24.VIII.140г., 10:08

- Няма много смисъл от продължаване на Словото писмено, защото хората продължават да живеят по стария начин. То е все едно да казваш някому да не спи, да не яде в клозета, а той да си седи там и да си чете и слуша осияния...

*Самотията също не е цвете за мирисане, но е за предпочитане. Когато вече не сте млади и хубави, вече не ви канят тия, които искате, а други, също чисти като вас. Сега се чудиш защо казах "чисти", но така е. Дългата самотия е една трагедия, но чисти човека от връзки с непълноценни същества. Самотникът, който работи за Бога, който прави добрини, [който] разпознава Словото и работи за Него, става все по-чист и по-чист, макар и да се деформира външно поради липсата на мюонна обмяна. Етерната обмяна става при близост до 20-30 сантиметра, а мюонната иска съприкосновение на кожите, влизане на тяло в тяло. Когато това става без волята на Бога, пътят към ада е очертан и излизането от него е много трудно. Иска се мюонна обмяна по волята на **Бога**, а съществата без монада и с лоясала монада нямат и понятие за това. Те правят с плътта си каквото искат, интересува ги само симпатията и вле-*

*чението или продаването на плътта за материални и социални облаги. Мнозина са в плътски отношения със съпрузите си заради традицията, религията, морала, но и те не подозират, че **Бог** няма нищо общо с това. Когато в Словото ви предупреждаваме да пазите чистотата и девствеността си, това означава да не допускате до себе си хора, същества, вещества и предмети, лишени от чистота, от **цинтрѝл**. Цинтрил е мюонна есенция от **северния** полюс на Бога, фина божествена субстанция с ухание на безкрайна свежест и ведрина. В чистовселената, той е **въздухът**. Вие **също** дишате цинтрил, но когато сте сами, когато не допускате до себе си същества и неща без цинтрил. Общувате ли с такива, допускате ли ги до кожата и под кожата си, чистовселенското ви тяло започва да се задушава и изпада в летаргия. Такива същества и неща може да са много красиви и привлекателни или да ви доставят големи наслади, защото са все още пълни с есенцията и субстанцията от **южния** полюс на Бога, която е известна като **"урнòл"**. Урнолът има за задача да **слива** съществата, за да се възвръщат в цялостта на Бога и да се раждат нови същества.*

*Напълно богоравните същества са пълни с **"холòн"** – плътта и въздуха на **Благия** Дух, съставен от неравни части цинтрил и урнол, които постоянно се увеличават и намаляват за сметка на противоположното, но по волята на **Бога**. Има обаче една долна граница за всяко от тия съставни същества, под която животът е невъзможен.*

*Както виждате, тия три части от Бога са **същества**, най-върховни богове от Божествената вселена. Когато отказвате да дишате цинтрил, вие се борите с едно главно божество от холивселената – мислите ли, че ще го преборите? Значи, самотата е призоваване на върховното божество **Цинтра**, което живее в Мировия Учител и Светата Дева в ония техни въплъщения, когато живеят сами или сами с всички. Но, по волята Божия, Бог слиза и в телата на полюса си Урн, когато се подвизава в Битието като*

Отец, Създател, Душа, Майка. Рама, Кришна, Зороастър и още милиони и милиарди въплъщения на Бога из вселените имат семейства или създават деца, като външно и вътрешно са безкрайно привлекателни и увличат вселените в размножение. Както знаете, Мировата Душа и Тот създават ***деца****, а От, Отците и янтрините от янтровселената създават* ***преживявания****. Божественото огнение, екстазите, възторзите, възхитите, пламтенията и пр. също създават същества, но те са в по-горните измерения – по-късно Тот и Пралайя ще им дадат и плътно тяло.*

Цяловселената, значи, съществува благодарение на Тройния Ритъм: Самота, Сливане със сродната душа, Сливане със сродните и несродните души по волята Божия. Това го знаете отдавна и е в първите страници на букваря ви. ***Казано научно, холивселената е диференциация и обмяна на същностите и съществата чрез правилна циркулация на цинтрила, урнола и холона.*** *Човешкият организъм е точно отражение на този процес и причините за болестите и Единствената Панацея са изведени именно по тази формула. Когато ви отказах да ви рисувам и обяснявам Атласа на Добродетелите и отклоненията от тях, за да положим основите на Божествената медицина, въпреки че ви го бях обещал, аз имах предвид именно днешния ден, когато ви давам* ***Единствената Панацея в същностен, компактен вид****. Всякакви атласи, чакри, меридиани и отделни есенции и формули са напълно излишни, след като знаете* ***Главната Формула****.* ***Тя е щперцът към Безсмъртието, обратният шперц към ада****. Превъртиш надясно – Бог си; превъртиш наляво – Дявол си. Работата на най-добрия Учен и Артист отляво на Бога е да разстройва баланса на цинтрила, урнола и холона в съществата, родени от Бога, за да изпитат последствията от това и да развият беззаветна, неразрушима, неунищожима любов към Бога. Това, което прочѐте в описанията на духа Франческо е напълно вярно. Рухването на красотата и здравето, явяването на неописуеми болки в света или в ада, което е все*

едно, се дължи единствено на това, че сте повярвали на моделите и сценките на Брата на Христа, който е длъжен да ви лъже, за да се научите да не се лъжете. Самият Христос прави обратното: освобождава ви от светските реклами, философиите и религиите, които разстройват баланса между тия три божества във вас. В това е цялото учение на Всемирното, Бялото и Черното Братство.

Както виждате, нивото на осиянията не е мръднало и чичко ви Елма не е "оглупял и изпостял с годините", както считат някои... Ако съм ви давал постно в беседите и единенията, аз съм ви обяснил защо – за да изпъдя мръвкарите. Те се нахвърлят на окултни и светски мръвки в други учения, които стройно обещават духовни пагончета и манджи. Ние не обещаваме нищо, освен дълги и мъчителни страдания в началото. Не само в началото, но и в момента, и в края на еволюцията; даже и след като завършите еволюцията си. Човекът отдясно на Бога се занимава не само с Любов, но и със страдание – тежко, отчаяно, всемирно страдание. Когато вие лежите като трупове и едва дишате, непознати и непризнати в света, напълно лишени от всичко материално и лично и молещи Бога да си ви прибере, тъкмо тогава сте ***едно*** *с Христа, Който прави същото. Той е наймощен в страданието си, дори и в отчаянието си, защото и Бог се отчайва.* ***Дадох*** *ви и такова осияние (18.IX.137(2001)г. – б.п.). Успяващите и преуспяващи духовни учители на тази Земя са просто бизнесмени, рекламни агенти на* ***Брата*** *на Учителя – и те вършат работата си перфектно. Те скъсват планини, Хималаи, вселени от цървули, само и само да разстроят циркулацията на цинтрила, урнола и холона в духа и душата ви, да ви привлекат в* ***своя*** *театър и* ***своята*** *кланица след смъртта ви. Обличат ви в постижения и химери, угояват ума и сърцето ви със самочувствие, омърсяват лицето ви с гордост и самомнение. Вие се надувате като пуяци, тщеславието ви се пръска от оглеждане кой как ви гледа и как ви оценява, глупостта ви се надява да бъде поласкана от Бога, защото сте изпълнявали упражнения и ри-*

туали...

Без цинтрил, урнол и холон обаче всичко това е панаир – пуканки, боза и захарен памук, въздух под налягане. Щом като една книга стане бестселър, погледнете физиономията на автора ѝ. Той си се харесва, много си се харесва, харесват го и нещастниците, които е хванал, но цинтрил, урнол и холон там ***няма*** *- нито следа. Там има перфектно съчетание на примките на ада, намазани с благовонни масла и сияйни перспективи. Правете и не правете това и това – и ще получите... физиономията на автора...*

Ние тук не говорим за мъчениците от десния път, които често също не са привлекателни, но то е от тежестта на кръста; и ***Господ*** *не е привлекателен в тази позиция. Да станеш привлекателен в света, възседнал кръста на гърба на Иисуса, и да спчелеш 300 милиона долара – виж ти каква духовна красота! В света Божественото не може да пробие – това става в много редки случаи. Браво, че си направил 100 роли като артист на Бялата Ложа! Но като избираш само* ***страданията*** *на Христа за своя "шедьовър", ти си отделил само няколко капки цинтрил в съвестта на зрителите. Челото ти ще се разшири и уголеми тогава, когато добиеш понятие за* ***Ятото*** *на Христа и неговите полети из вселените. Ха направѝ такива сценарии, а!? Ще можеш ли да се преборишс със спонсорите, които плащат за продуциране на скръб, ужаси и отчаяние и гъделичкане на адските удоволствия, тщеславието? Разтърсването на съвестта е мощен чук, но твоите братя и сестри от Белите Крепости отдавна създават много по-светли шедьоври и с тях се пътува като с кораби из вселените. Ти го можеш, знаеш как се прави, произвел си не малки количества Божествени есенции и субстанции в душите на зрителите, когато избягваш меча и бесилото.* *(Съвсем ясно е, че тук Елма се обръща към Мел Гибсън – б.п.)*

И така, дòбър ден още веднъж – и довиждане... Не се знае докога. За красивите полети и възторзи може би пак ще говорим, но говоренето за тях е пър-

*ва специалност на **Брат ми**; при мене е **десета** специалност. Аз говоря за това, само след като сме страдали, след като сме летели, след като сме създавали. Нашата първа специалност – на "нищожествата" отдясно на Отца – е да творим живот от глъбините на страданието и най-ниското самочувствие. Ще ни разпознаете по това, че децата на Брат ми ни прекъсват още при първата реплика; в най-добрия случай – някъде по средата, когато се вбесят, че е дадена думата на **Бога**. Те не могат да дадат думата на **Бога**, нито да издават творенията Му преди техните собствени, защото просто нямат повече от един лъч над главата си. Ето защо, не ги винете: в тях има не малко Божествено, те са гении и таланти, пратени от **Бога**, защото са нужни светила и за по-посредствените души. Когато лодките и корабите са нарисувани ефектно, имат повече клиенти. Могат случайно и да те доведат до другия бряг - повечето хора обичат реките, не Океана.*

*Щом сте от Океана, лежете си мирно на дъното под дебел слой неизвестност и страдания – и не се безпокойте. Има ловци на диаманти, които обичат само Бога и не могат да живят без създанията Му. Като свалят портретите на рекламните агенти от стените си, тогава и другите хора един ден ще закопнеят за гмуркане, а не за платено пътуване с увеселителни корабчета. Шансът да оцелееш на такава дълбочина е едно към милион; но, и да не оцелееш, Господ вижда дълбочината на порива ти. Може да не оцелееш само **физически**, но Бог ти дава ново тяло, за да достигнеш до заровения диамант. Още по-надълбоко има елмази, необработено Слово и Дело Божие, девствени деца на Божията Любов, които досега още никой не е успял да обработи. Те се крият от диамантения прах на майсторите, от другите хитрини и инструменти на резачите и шлифовчиците - затова няма да ги видите по курсове, лектории и овчи събрания. Дори и в Братството, те идват само като Наблюдатели и Помагачи. Те са самотни, самотни, много самотни, но в тях се отразява красотата на цялата вселена. Докòснете ли се до такъв,*

ставате едно с Бога. (Виж и осиянието "Докосване и мека-та" от 10-11.VII.135(1999)г..)

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 36

uralonii@abv.bg anhira@abv.bg inolaria@abv.bg
holzelohim@gmail.com
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/